

AUTHOR _____

NO. 2871

TITLE ARUK

RR _____

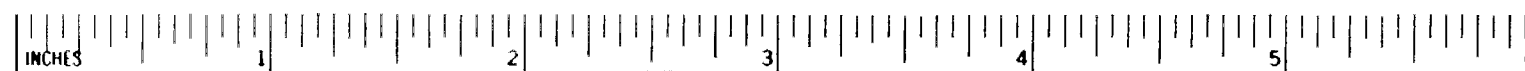
הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

IMPRINT _____

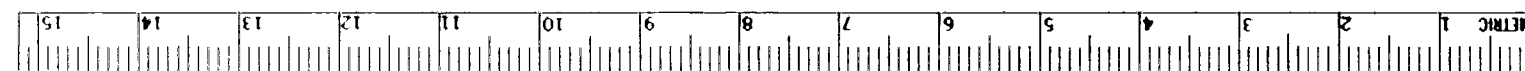
These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

CALL NO. EMC 842

DATE MICROFILMED _____

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

הואו פיר ביש חפץ סדאח ובלשון תורה יתח אונתא
בביא לאומתא של עיר בני פרשעון בראש זר הפרק אסתחן בעב זרדי
צפר אין מעמידין חנבים בין המלילר אמורין וכן האמורין סומריין ובער קר
במר שומעין בני דעזי עמר רבינא אמר ששענו בשל אסורין פלוגתא וזי
עמר שלאפוטעין אין בטלסלין אותן ספ את רענן עיר אויער רעשדי למוקדי
וצלשון יון דבר שמוכנסו לקיום אמורין ואתקנות ביד רמא רעבא וזי
ברדא תחשי ורב האי גאון פיר דמתן פלי גדול שששנליון בו כפר ששנל
החנבים סן הקלילי אמרין וכן האמורין כותרין וזי ענת תניא הקלילות
הבאין סן רענן וכן האמורין וכן רענן כותרין והנמכרין בכלים סן חנוני
אמורין אסתחן אמר ושולח נט עבד שישאן רבו אמורין לאחריס
ובפר קמ דבבא פיעעיה בנב דדייתקין פיעא דיתקאות אסתקאות וזי
בבא קפא חפס בשאי עטיקין בשעשאו אמורין כדבבא דאמ דבא
עשר עבדן אמורין שורן אמורין פיר אמורין אבותרא קאי כלומד
שרראד לו שיה ואמר לו לא ידעם לך קרעון אלא ספ את דמתן
קליק פיר יו אמר פיר יו אן פיר פיר
דעירובין בנב דאין רענן על הארץ אמר לאדם לכוף את אשתו לדבר
מעור משום שנזמן ביניהם חוטא פיר כפון וצולית ליועאת כפון רגליה
וכן בין רגליה כרע נמו כלום כל כי שיאין קת אשתו וביכר רגליה שלם
לרעונה חוטא וכן פיר גם בלא דעת נפש לא שום אם יבוא אדם פיר
אשתו שלם דעת ולרעונה אלא על כדירה נפש היועא כפיניתן שרוא
האלה לא כוונת לא יהא דען שאני התם דאגב איעעא מזקי בפרק אין
עובדין בנב דאפילו נחש כרוך על עקבו ובפר בתרא דיבמות בגמרא
דנחל למים ובפר חבית שנשביר ברא נב איכא בניהו דאתי בתר אענא
דני מילי בנבא אגב אענא בסו נב דעיקא קמא דמשקין ובפרק רענן
בנב דסנך יועא לו שתות ליון די בעיני משיס אענא פיר אענא דקת
פיר אגב אענא מזקי אגב שיאין רנחשים זה ביה פיער שיש ביה
משפין אענא בפרק אלמור ניונת בסו נב שהיה עד לינלא אן על
ב דהוה ביה איעת מיתו זוזי חרופי פיר אענ דהוה ביה דהוה ביה שניה
דמאשפתת ממכירת השכר שבתכר בזוזי חרופי איעת הפסד דבנינלא
בזוזי חרופי שלמא שכר זוזי חרופי דבוגד לעויה רועתה ומזונות בזוזי
דמאשפתת השנה דמכירת השכר בשכר בזוזי חרופי דוקא כזוזי
פיר הכורה שלמנענה פיר את לא מפי דמורר איעת שמעיס זוזי
דמאשפתת ליה זוזי צריעע והשיכס מפיק להו כולק פתא וזוזי שבבי
איעת ברפואות דמי שאחזו וסיבא איעת רטובא דסכר נרת
עשב כשנדל בנר סכר נרתא בעלין שלו איען בהגד דמער
איעת דבית הכסא שדיה ליה ארושיה ובפר מי שמא בנב
דאם אמר דאז סה שהניה ליה בעלי רב פתא אמר אפילו איעת

המלאכים שמקור הקצה למדס מהלכות לפענו ביירעון בשם שהטבטים היו
שלמלכות מהלכות לפענו והן מבריות לפענו אפי שיתענו לו מזיקין כבוד שיה
ועמדו לפענו ויזיקו אותו אקווס בברא רבה פרט מל ויהי אגרוס בן עט
שנה אפי אל שדי יתיר גם עקילם עקווס ואיקווס וכן לו עיון בלשון יון ויהי
ונבוליס והיה לכם היס תדול הרג יוש ותתום ימא רבא הוא אוקיינוס
אקלובוסגא בער ק אקלודא בער ק אקלודא בולמד ברא ואתרונקעו
זהו שאמא הכת כי עד עדין ישוב ששפט משל לאוקווס שיהיה דן אקלודא
כל שדינה ומדינה עולה באקלודא שלג לדון אל בפענו וישב משה לשפט את
העם אוקלודא עולה לפענו אקו לא עריכא דהדר אקו מהו דתומא אקנינא
מילתא היא קא שש לן ברא גם דמדור תעניות וצפול כל נט שנכתב בזמרא
דהמלה מעט פיר אקו חורו לירוקתן כלוצ חורו לחיות פיר אה אקנתא לשון
חזקה אקו בבליס דפי טבעת של אקו שחורה ופלי הכיור האקו והדפוס
והכלוב טהורים יש ששונין של עיקון פיר כל שעדין דו דגס והרפוזב סמינ
ואומא שדומא לכלוב אקונין בבראש רבה פרט מל ויהי ובעב באפי
איקונין שלחיה נכסרת לראשי דורות וצויקרא רב וכי ימורד אחיד פיר אפי
משפיל אל דל אמל להן סא אס אוקנאות שלמלכא ועור ובילמדין פיר כלבי
זכר אפי הקבא ליעקב הרבה יקר אתה בעיר פשיכול עיקר אפי אקונין שיר
ותת כסא הכבוד ובמצילת איכה באיכה יעב אמל הקבא כולס הם מפעליה
אורי אלס בשביל איקונין של יעקב אצתם האקוקה בכסאי פיר איקונין ויוקען
כמו עורה ועלם ודמות אקונס ואקונס וכספתים ואכספתים ואקונס ברא
גמ דאילו טריפות ובע גם אין מעמידין פיר שמות שלדעס דן וכי יש שיע
לידו דן כפי יש בידו מקורת מקרא ומשנה אפי יש בן קע ונשים ופנתי אפי
טהור ועיקר הקשקשים לפי שיש מין דען ויש מין שיש להן סנתיין ויש
קשקשים לא תמעא אפי ביד טהור וכל דן כשעולה מן היס ועד אין לא תמע
לעשות קשקשים ולכשינדיד יהו לו קשקשים ויהא כחוייה בתי כותב וכן דן
שכשעולה מן היס יש לו קשקשים ועב כשעולה משירן כותב דתתו רב
אין לו עכשיו ועתיד לגיל לאחר זמן כגון הפלתיה והעפין כותב יב לו וכל
להשירן כגון אקונס וכול ודוקא דידעין ומכירין גרם ודוחזקין ביד דייני יש
ישראל שממשיין קשקשיתן בשעולה שיעולין מן היס אקופי בסו גמ דכל
גדול האפי במן דשקיל אקופי מעלימיה חייב כפוס גמא כפוס פיר אפי
כגון נמין הנתקין מן הארצה ונתלין בבג או חתוכת עינים וקטנים הנכסין
בעימקן שלבגים חדשין וכשממשלים האומן מלאכתו פיר אפי עכשיו
בו וכל קיסם וקליפה שניסתבבו בבג נוטלין ונקראין אקופי ומנקא רב
למנקב דתענן בכמה מקומות ואם נשארין כגון אלו בעד ובעל הבית קרי
ושקיל להן בשבת חייב משום מיכה בפטיש פיר כל דבר שהיה צריך
מכה בפטיש אפי בער ק אקויא ברפואות דגס שיש
אקויא ואילויא אקרא ברא גמ דמגילה וכל גמ דפתיבת פיר

ויקח המילה בורות סוסים הוא בלשון יון ופירושו לי נזכרין אילנות זה בעד זה
כגון העמדת הסוסים בתוך ארוותיהן זה בעד זה ואסיקנה דאק על גב יתירה
עשויה תיעבלאות מותר כרג נאמן ובסנה דרין בפיק כהן גדול בגל יתירה
לו סוסים רב יהודה רמי כות ויהי לשלמה ארבעים אלה אורות סוסים למרובו
ואת ויהי לשלמה ארבעת אלפים אורות סוסים למרובו הא כי ערסם ארבעים
אלף אינן צדאות היו לו כל אמת ואחת ישיבה ארבעת אלפים סוסים ואחד
ארבעת אלפים אינן צדאות היו לו כל אמת ואחת ישיבה כל סוסים אינן צדאות
אעטות אעטות אעטות אעטות אעטות אעטות אעטות אעטות אעטות אעטות אעטות
אלה שיהי ערסו למעלה מושב ששוחקין לפני המלכים שמוציאין בהמת
המלכות למלכה כגון אריות ונמרים ונחשים ושוורים ומשקים זה על זה
ההלחם שלו עם אלו וכולם עם אדם ואדם עם כולם ומה שכתב קמ דע זה
זה הודוין לאיעטודינין מפני שהן שותפי דמים ו לחן כתיב מפני שני דברים
אם כי שני שיעור ופועל ואם מפני שמעיד על האשה להשיאה אעטודינין
נעץ אחד בראש האומר לתירו בית כור עפר כאעטודינין והו דרך עקרותו
הן פירוש אעטודינין אכסון ויש מפרש כגון שליבות הסולם אעטודינין
כגון פו קמ ויבמות צמירי דבנתא דהיא דתא אעטודינין אעטודינין פיר בנורת
דהיא דורא דחורבן הבית נעקרו נעשו עקרות ולא קבלו ירוון אעטודינין
בברא רבא חרש סא ויועא הקצר בלי כסף וכלי זהב ושל ויתן לרב ומנא
רב הוה אק קונכי רבען אמרי חליות ואגזוים וקלות היו חביבות מן הכל לא
ז' מדרך שאת יועא אדם לדרך ואין אעטודינין עמו מסתעף פיר
ואין ערכו עמו מתענה אעטודינין השותפין בגל לא את
השורה אעטודינין דשנים עשר יב נופע פיר ג שורות בכל שורה יב
גמל ובמל חוקת בגל כל חזקת חד אעטודינין על אעטודינין במל
תמיד בגל שהפון שולא לאכילין בן אעטודינין לא יועון ארבע מאה גמל דרשא
פיר מסוק בגל הוה חזקת אעטודינין וסופו אעטודינין בגל זה
הוה טעון תגמלו דרשא אעטודינין בגל דניטין הוה דנפק עלה קלא דאיקדש
באעמא דתוחלת פיר כל מלך שחלים פיר יתה גרבינה שולחנה אעטודינין
שלעם הארץ דומה לאוער בלום חזקת הבתים בגל ואילו דברים שיש
להן חזקה פיר אוער מבולבל שיש להן בגל רוב מינין ובסו נה דהאומר התקן
גמל עקובה אוער בלום כלות בקו במשנה בהלכות ובהגדות ובמדרש ובכל
דבר ויש שטועין אוער בלום כמו נוסח בלומה כלומה מעורב שהו מעורבין
בו כל מתי חכמה אעטודינין שני פיר שנוה בגל אעטודינין
סליק פירק יז אחל נתי יז אקא בפל שואל אדם
לפניו און מאמעין אוקא שלימה בתמנית וזו עיר אילו יתרי סריס הן שביקש
וישעו כי השליח ביותר יותר מן הקרח ביה קדמא דהא עור כבש גדול בד
שליח אוקא שלימה בה עור תיש נעון ה בעיה בה לעיר נאד שלשמך ויש
שליח אוקא מוטב מברחא אקו גלמתי ג אמר שמה תשמרון

לדידי הוה לי זבת חלב ודבש דארץ ישראל והגני מנכמי ייבמי ועד אקרא
דתגל בקני ובפר איזהו נשך בנגל אין פוסקין דבינא יתב זוזי לבני אקרא
דשונותא ושפמי לה טמי טפיתא פידוש בני אקרא דשונותא דהון דבני
פירות דבנהו דערקי ושבקי ארעיהו והון בני מי ערא דידהו זבני גיירי דארץ
דידהו ופרעו לטסקא דארעא וטפו ליה לרבינא פופיתא כיון דלאו פירי
דידהו אינון שרי אן אמיר ואמרינון כי הוה גונא כדידהו הוא דמלכא אמר
גאון דיתב טסקא ליכיל ארעא ואינהו כודלי וזבני דידהו ובסו פל קל ומש
רבינא הוי מסיק זוזי לבני אקרא דשונותא אתא לקמיה דרב אשי אמר ליה
מהו למיזל עליהו האידנא אמר ליה כיון דבין מי אחריני לא משכחת ליה
וכפרקמטית האבד דמי ושרי שלהו ליה בני אקרא דאגמא לשפמי יתבני
דבינא הון מוחזקין בו שהוא זכור ואמר יתבין על אחר וכול בכרוק יש נהו
בגל דהאומר איש פל פיר אקרא מקום ספר אמר שקרא אקדפס דב
שרא לסרוקי סוסיא וליבני אקרפוטא ולמיבני איעטור במר דב שוקין
בגל דמכבשין ובראש גל די יואסין יתב מר אקרפוטא אמר ליה מיטעני למר
למימר ספסל אקרופוטא ברא צל דהמוכר את הספינה אמר רבי בר
חנה לדידי הוה לי הוה אקרופוטא דהו כי אקרא דהגרוניא ואקרא דהגרוניא
כמר הוי שיתון בתני פיר אקרופוטא עפרדע נקבר אקרופוטא עפרדע זבר
אקושא ברא גל דכל השר לא אמרן אלא ברבתא אבי באקושא ליה
וריל בכל מילי הוי קינוח לבר מקמחא תמרי וירקא ובפר אין נשדות בגל
דסמך האונס נותן מיד ר פתא אמר ליה בת ר אבא כי נרמא אקושא
בחונכי ובפר קל דסוטה ברא גל ברכימא באקושא פיר כמן קשה
סליק פרק יח אמר פרק יט אמר ברא גל דברבור
ביאת אורן פיר מימאי דהאי ובא השמש וטהר ביאת אורן ונבאי וטהר
טהר היום כלול פנה היום והוא יעיאת הכוכבים ועונד וטהר ליום קילבא
ביאת שמשו הוא ומאי וטהר טהר גל ועונד וטהר לגביא ועדיין לא פנה
היום אור נר בכדור חיל משתה שם ברא גל דאחד דיני נפונות פיר ביאי
השמש לא הין יכולין לעשות חופה ונבילה בפר רביא ודין עושין בעננה וכל
כיו שהיה לו נרות דולקין באסקופר שבאותה חער סעודת הכנסת כלה וקול
דיחיס מילה שם בחער והכל נכנסין ובפר קל דבתובות ירוש וש להפר אור
נר בכדור חול שבוע הבן קול ריחיים בבורע משתה שם אור שלכבשין
ושלענור ושלכירה בברכות במר אמר דברים תע חדא אין מברכין עליין
ותעא אידך מברכין עליין קשיאן אהדי ליה קשיא כאן לכתולה כאן לבסוף
פיר לכתולה עד שלא אחז ברוב העעים וסליק קוטרם וליא עיל נהויה אין
מברכין לבסוף דעיל נהויה מברכין אורים ותומים ברא גל דברכות ובין
מברכין אורין כבר פיר בערך אחיתמר ביאת הילות ראש פרק יג העושה
הכתולה שיעורי מלא מקדח גדול שללשכה שירי המאור רום אעגעים
גודלי ובסו עבת פוקקין את המאור פיר מניחין בגל אן בביתל מקום

וזה לה שומר להן דברי ר' עקיבא ואתי אורי אמר מכה להם כי
בבקר שבעה ס' סופר ירון אחריך השיבה אותו להם ה' ש' עתה הרי אתה היקר
דברי אס לא ודברי אבנ רואר מדברין כיוצא בו אתה שור בן אדם יושב קודמת
האלה על אמת ישראל ואלה דברים קל וחומר דמה אמרתם שלא עבד אלה יוד
אחז יושב את הארץ אבנ שעובדין אהות הרבה אינו דין שעי' ש' את הארץ ואת
אוב ומה אמרתם שלא נעטוק אלא מעות יחידות יושב את הארץ אבנ
נענות הרבה אינו דין שנעוש את הארץ מה נביא משיבן על כך ית
... על הרים תאכלו ועיניכם תשא אל גלולכם והרים תשכחו עמידתם על הצפס
עשיתם תועבה ואיש את אשר רעהו טמא והארץ תידישו והוא יקע את דברי
מדברי ר' עקיבא כיוצא בו אתה אוב כה אמר יי עוס הרביעי וג' הרביעי זה הנשיע
בתמוז שבין הבקעה העיר ולמה נקרא שמו רביעי שהוא חדש רביעי עוס החשישי
זה תשיעה באב שבין חרב הבית בראשונה ובשנייה ולמה נקרא שמו חשישי שהוא
חדש חשישי עוס השביעי זה ג' בתשרי שבין נהב גמליה בן דהקס ושי הרבו
שמעאל בן נתניה א' אבדן שקצוד מתוקן שלעדייקין לפע תקנה מחודבן בית
המקדש עוס העשירי זה עשורה בטבת שבין ספר מלך בבל על ירוש שנאס
ויהי דבר יי אהי צשנה התשיעית אהיש העשירי בעשור הן לאמה בן אהיש
כתב לך את שם היום את עעס היום הזה ספר מלך בבל על ירוש ואני אוב עוס
העשירי הוא יום האמישי לא שבירודה מתענין על כמעשה ובגולה על
השמועך שג ויהי צשנים עשורה שנה בעשירי בהמשך לחדש לגולה בא
אלה הפליטות ושמעו ועשו ז' שמועה ליום שריקה ודברי רואר אב מדברין
+ עריכין להודות בראש צמ דרואר מקום שאול לפע רב אבי דא דאמ רב
הורה אמר רב ד עריכין להודות מאי טעם לא אמרינן רבין כס דורות דקראי
והנשיב הכין אית לפרושי דקראי מיהון וקום דשוכת טעם לחולץ דרבי
ומדברות הרבה מענין אמרו חולבין יינב ל' ער אהי ייטס מ' שריה חבוש
בבית האסורין דמעני טין מיהון והרבה מה מענין אפילו על אפיהם וטסקא
ובתיהו מי שהיה חולה ונתרפא דמעניטין מן צאן דמעניטין לשולטע נשכחין
נמי טובא ובתר הן יודי הים דמעניטין בן כולחן ושמוענת סייטס יעוס
הקרוצים לסכנה אורי הים טע קרוציט אכזה דבתו היגעת אובין ובתיהון
הולכי מדברות תועים דלא משכחין טעמ ונשטתה וקורב לצינת יודר מן הים
ובתיהון מי שהיה חולה ונתרפא אפילו חושש בראשו ואתי ל' חושש בתו
ובתיהון מי שהיה חבוש בבית האסורין דמעניטין מן האמה טעם מן סוד הן
וכל חד מן הני עדיף מקוד פדבתיה אוב' וית' בוזי שאלי ובוני חירס
חירס נהגבלים תרג' ופלו אבדיכלי שלמה ואי' ה' וד' ובלא דל' דר' וס'
ולחוינ' האבן דשולמה ודין' אש ולי' אוב' ולי' אוב' אוב' אוב' אוב' אוב'
הדין איבעי לה למימר כי קבור הוק אוב' לה דעבדי אוב' אוב' אוב' אוב' אוב'
אבון וקבליה ביה לא קבורה בקרקע לא הוינן ורב אפי' נפיק הנה שונה אוב' אוב'
רב חמס סבר כי לא למיעו נאמר דבר זה לא ליגשא על הירון סימן אוב' אוב'

את המעוקים ונשבה ארון הקודש
ארבות שלנחתומין טמאות פיר ארבות עריבות שלנחתומין שלשין שם להם
ספ אה ארבות בכף ופיר לוחות ארוכין שמקדעין עליהן לחם ספ אה ארבות
שמעריכין עליון הלחם ארב בפרק החובל בנגל דריפוי אי אצל ליה אנה מקנינא
לך אצל ליה את דמית עלתא כאריא ארביא ופיר השואל בסמך רבן שמעון גמלי
אצל לכוילי עלמא נחא לי לאונגורי ליידיך לא נחא לי לאונגורי דקס מית עלתא
כאריא ארביא ופיר גט פשוט בנגל דרבן שמעון גמל לא נחא לי דתהוי
זכותא נבי זכותך דדמית עלתא כאריא ארביא פיר כזאב ערבות שאתה בעל
מריבות פיר אחרינא כארי ארבי ארב מר בריה דרבנא מנקטא ליה אימיה
בארבי בפרק כל שעה בנגל דאין שורין את המורסן פיר היתה זהירה הרבה בעין דתין
זהוה משמרת אותן לשם מעה ארב בפרק ערב פסחים בנגל דלא יפחתו לך
אצל רב יוסף הני מילי יהבין ארבוניא בנהורא פיר מהשיך ציפור העינים עניין ערב
ארב טולה דארביא טולה דארבוניא בנגל דלא יפחתו לו ובנגל דהל קמא
דגיטין ור יוסף אצל מחלוקת ליוחסין אצל לגטין עד ארביא תנייתא דגשרא
זביל קמא לי יוחסין ובעוף פרק הזורק ואי מלנהו קנ ואורבני לית לן זבילא נג
יבגה מדליקין דאבין ואבין הון שקלי ואולי בפקתא דטמא דוריא הזנהו להנהו
ארבותא דקימן אצל ליה דאבין לאבין הינו עידן דתנן פיר ערבה ממש ארביא
תנייתא דגשרא ערבא שנייה העומדת בעד הגשר פיר אה מקום שקושרין
בו סמינה שנייה פיר טולה דארביא על שלמנינה טולה דארבוניא על שלערבה
ואית דאמרי חילוף ובעסק ויהי אומן את הדסה תרג תחת הסרפר יעלה הדס חלק
ארבוניא סק אסא ארב בהל קמ דחזקת הצתים ההיא ארביא דהו מינעו עלי
ביתרי פיר כלי קטן שלכסף דומה לערבה ובפרק איזהו נשך בנגל איין פוסקין על
הכי וית בחיטי דאכלכי וארביי אכלכי אזערוות ארביי ספינות ארב פיר אה באהילות
ארובי שריא בתוך הבית ויש בה פותח טפה וכול ארובה לול ארבלא ונארבל
בפרק אין מעיאות בנגל דמעא בגל כאשר ינוע בכברה תרג כמא דמתזי בערבלא
ארבע במשנה בסו פו קמ דעירובין ד דברים פסוח במחנה מביאין עעים
מכל מקום ופסורין מרחיקת ידים מדמאי ומלערב פיר בנגל ובפרק בכל מערבין
בנגל דר לעזר אצל רב הלכה כארבעה זקנים אזלינא דר איעור דאצל שתי קדושות
הן אלו הן ד דברים וכול ד דברים היה ר עקיבה דורשן ואין אפי דורש כמות
בפר קמ דראש השנה בנגל דעל ששה חדשים פיר אלו ד דברים
מפורשין בקיפרי דבי רב צפרט שמע ישראל ובמסכת סוטה
בן יוחאי אצל ד דברים היה ר עקיבה
ודברי נריאין מדברין הוי הוי אצל ותרם שור
דרג ונאני אצל לא הין ערים אלה לענין שזוח
כרימים שכשבאן לחלק היה ישמע אצל לו אפי נוטל שני חלקים שאתי בכור
היה אשר אמרה לאברהם גרש האמה הו נא בנה ונודבריי רואה אפי מדברין כיונא
היה אצל העתא ובקר ישחט להם ומע ליה שויה להן אס את כל דגי הים יאס לי

פסין תתי פתיק דארדכלי לון שתי מהיער ובעל נבי לנבט פתיק עת
 בעמי שמעך לנרדכי ארדכל הייבי ונבצראם רבש קיש לא ויתענב
 אל לבן לקולך שבנר פלטין על ידי ארדכל יתא אונת ולי ערבב לו
 על מילן להתרעם על ארדכל בני שלפד ובעי הייס תרג ארדכל
 שלמא וארדכלי חירום ולחורשי העץ ולבונים ארו בסו נמי
 דשבת אכל לא בעעיס שבסוקיעה התם בארזי ואשווי דמוקער
 מתמת חסרון כים ננרו ואמילו ל שפעון פארזי וצראש על דקפציה
 פדי יון פולר ל שפעון ייא וסימא בארזי ואשווי עסיקין דמוקער
 פחמת חסרון כים ננרו יאמילו ל שפעון פארזי עיר ארזי ואשווי
 עעיס ארזים וברושים העשוין לקויא שתי דעת שילמא דיקוק
 ונמד והקיע אותן ארזיא בסו נבי דעשוין עסין הכא במאי עסיקין
 דעבדה בו אזולא קיי שילמא פדיקעגנין כמדונר בקושד בעי ס
 כבתולא והוא חבליס מתוחים בארזות לאילנות כמין פטר לשב
 עליון השומר בלילי ולשב תחת עליו כיום ותחתיון פטר כול
 ארזול ברזא נבי דתמוכר את פקיעה את רבב בר בר חנה ליידי חו
 אורזוליא דרימא בר ינפיק והוי פטר תבנה פטר דוי פירי ונבנתיס
 ברזא נבי דפרת הטאת בשלמא לפיטן דאמל לוי ירד מצול לארץ
 ישראל רופיא התם קס לא לפיטן דאמל היידי קס גרויאות קפנד
 הפניק לתוכה והאמל רבב בר חנה ליידי חו לא אורזוליא נבול עמי
 האיליס תרג אורזוליא דאזולא כשני עפר תממי עביר תרג תדין
 אורזולין תינמי טביא פלי אורזוליא דרמנא בר יומיה אמרוה דאב
 בזיומו והוא תרג ורישון ארו בפרי סדר תענות האל לכחה
 אתו ארזי דארזנאי קיי סעינות כליאות אורזי ארוז ברפואות דמי
 שאחזו להזיגא ליתו שבהיטי ארזנייתא ונקלילערו אמריא חדוי ארזי
 מישהא מינערו ונעשו קיר טבע חטאי גווליס ארוז בהגדר דפרי
 דניזקין יומיא חו הוי אבבא דנפתא שבע קל ארזפתא ושתיק ועוד
 זה בויקרא רבב בפרי אחרי כות בפרי וותרון ארץ ותשס את דקב
 צידה תרג ושונתא ית ארזפתא קיר ארזפתא דנפחי קורנס שלנפתים
 קא מרזפתא קא מרזפתא קא וזובלעז ורנס בערך מ ארזפתא
 דקינן פרי ברזא נבי דשור שננה את הפרי ארזפתא סא דרדניה בגב
 דיני רגלים בלא יתפור ארו כפיסין ארזי בלא נבי דבבא בארז
 ובפר קל דעירובין קורה שאמרו רחבה פדי לקבל ארזיה ונארזיה תני
 לבינה שלש לשה טפחים וצפיק רמביא כוי יון בנבי דתין גורמין
 דביתרו דר חיה נפל לה ארזתא דתנורא ביוכא טבא אמל ליה חיה
 חז דאנא ריפתא מעלייתא קא בעינא כלומר רמבי לך להתיר התיר
 למקושה קא נפל לה ארזתא בתנורא כלונג נפל תייה שרימקוס אמר
 בתנור ואתיר לה לצרפו ולהועיאת משס

ארזא

קבע ופיר ארנץ כמו ארנץ כמו שמכסין סודו אבל עקר אין
בפירוש ארנץ בולמדינו ברא ויקח קח משה נטל לעצמו את המלות
ועשה אתי ארנץ שני עבודת הקדש עליהם בכתף ישאן פיר כתף שהיר
טובין הארון ארנץ בולמדינו בבהעלותך בפסוק קח את הלויים מי
כחבד לחבדן ולא פירש לו כלי ארנץ שלה מן שיוכר ברן הלוקח כך
יבוא המוכר את רסענה ככד את התורן ואת הנס ואת ההוצן
ארנץ כלים אלו המוצעין אותה ארנץ טוב כל שהוא ב
אשר עקובה בגד דמתי בשמים ובכלים בפרק קו הבגד מקוציא חוץ משה
משל ארנץ ושי ורודית טובה ובעקפים בפרק כל הבגדים חלוק שנראו בו
נגע כיצד את האימיות שבו אפילו הן ארנץ ארנץ בביא רבה
הגם שד הרמב"ם מוני אתה הדין ארנץ מנחיק ומדקוד יומי
ויול ארנץ ומוצא קדמיהון פיר שלמה חן ארנץ דכסמא בסוף
היא שיש בפרק דבהדש השלישי למלך שהיה משיא את בתו ויהי לו
הרנץ וישנה את המלך אם אני ממנו עד שאני עושה ארנץ חרטי
היא כשהיא שמת בתו מה עשה עינה ומורה ונתנה לו וכו' ספא
ארנץ פיר כלי השב שמשמשת בן בת המלך ארנץ טוב
בניקרת הגב בנין פיר וזה תורה לפי שבעולם הזה בזמן שרוח עמונית
בנישאת אין רוח דיוקנית מצשבת ובזמן שרוח דיוקנית מצשבת אין רוח
עמונית מצשבת אבל לעתיד לבוא יצא הקצה אני מצביא רוח ארנץ טוב
לעולם שמשמשת בו שתי רוחות הן דכד אומי לעמו תני ולהתיר
הן את ארנץ טוב וכן מיסתברא כלומי ארנץ טוב לבתן בלפי ארנץ
בין גמ בג שאכלו ובס גמ דערב פתח ארנץ ונזוליא לאצא פירו
אוינא פמרון מריון דברים שהיה שמאל מרמא לון וכן נזוליא לרב
בפרק אין מעמידין בגל דמיקח אינא בינינו דגם קטנים וארנץ דגם
כול וכלי געם שאמר בגל מרבי יושבת בקתדרה איתן לקמיה רבשילא
דגמא ארנץ בפר קמ דע זר בגל דאין מוכרין לרן רובין חיר גמ
מירא מתי מלאכה עבדיה אמר אבי אמר לו מה יהודי דבי בר יוחנא טחני
היה במרדכי דמי מאן דאתון נקדום דארנץ ולי לא הווא חזק
בפיק חזק רבתים בגל דחוקתן עלש שנים פיר ארנץ חיות למן ומעדות
עירו גמי פתח נבמות ואוכלת חורעים בבקעות השדות ויש שעושין
קיימת ונבמות לשירה ומנתיף קרקע מעט חוץ לקרי ונשליכין שם דרע
גמ שיעשה ביות החיות ואוכלות ואינן נכנסות בשדה ואם החזיק אדם
במנו קרקע שהוא חוץ לגדר אינא חזקה דיכיל למומר כיון דכל זרע
בגמא אכל לה לא איבית לה עלה ארנץ בפך השוכר את האומעין
בגמא חטים והבוא שעורים תנו רבנן קב לכתף ארנץ לערבר
בתי דתת דעירובין בגל דנגר הנגד הריא אסותא דהוה בי מה שמאל
היה בחזקת ארנץ פיר ארנץ חקי לתך ארנץ כל בסו גמ דעושין

אכילה ושתייה ארפי ליםטים מחי כיע זה יער רע שהיה משנה את
הבריות כיער עשון ומואב עשן וקטלתי וכל ובבר רבה בראש פרש לטו וירא
אלין לארכי ליכטוק שמרד במלך ירמיהו וישלח יצחק פרש עץ לארכי ליםטים
נידמה לו אם לו העבר את כולו יצחק יצחק את שוך פיה שר שייסטים בצוא
רבה פרש צטו ויהיו חיו שרה ועפרון יושב לו יצחק אומ ישב כח אמו היום
שינוהו ארכסטרטיגוס דלת בר יתם בר נטוב זבן כדבר נש ועיר פיה שר השרים
לשון יון שרים נקראין ארכון אכטרטיגני ובילמדיני פריש שונת אם יקתר
איש במסתרים ואני לא אהנו כשול לארכי טקטין שעשה כיער וצנה בתוכה
מהילין מערות ומשמעות כול פיה גדול האומנו שעושה קיטולות ומדרים
במסקה ויהי בשלה פריש לו איער בר שמלנון אתמני ארכולקורין קטול בני
אינשא דהון חויה קטולין פיה ארכולקורין שר הטבוים במרא רבה פרש עץ
וירא יעקב מאדי כלן עתיד צעבינה ארכונטום ובמנילת אינה טיפה יעני
באין הוה בר נש מן ביהר סלן לעלותה ביהוש ואם ליר כבן דשמעון יעלן דאם
בפי מתעבדה ארכונטום או בזולו טיה וכול ביה נש טשופ רבות שטרם
יקוה כתוב ביה בשנת כל ארכן כיערה של אומה או שנה ראשונה של מלך קורין לו
ארכן ובילמדנו עתה העונרות כספ ויהא ראשו עם שעט כל חבורה וירמיהו
הוא בא ונוטל שכה לפרישית בפני ענינין ולארכונטום בפני ענינין איה ביה ניב
תרגום דאין בית ארכונטום בתמן דוכור אשר קרין לו חמייה איה קראך ודאי נה
עשה עמלק יודי לו לבית ארכיון של מערים ושל ארכונטום של שבטים
שהיו טמם חקוק עלין קרית ספר תרגום קרית ארכי בפני לו יתמין חתום
בית דין הקבוע בעיר טשורה ישנה בארכי ישנה של עפורה פיה ערמאג שליש
פיה איה מי טדיה חתום בבית דין קבוע בעיר טשורה ישנה של עפורה פיה ערמאג שליש
דלא מוקמי דין כי אם חיותם ישע יער שבטיהווי כעין ענין ישיבה שביהווי
במסקת עירובין ארכובה פיה יו בלית ליה מתכית ככה שיעורן מתה
עילארכובה שנטבר מתור ארכון פיה כדגריסין ומיונתא יער דענין כלין
נער ומפרשינן ליה כעין המושל לגמרי לא כאיסקוליארי כי כעין וברעא דאום
דירמי לנן כפוחה דמיניה פיה ומיעה זקוף וכן מפתח שמתכיל בארכובה יער
השוק שכן מפתח של ארכובה ארכבתה ביה נש דהמקבל אמר
הספ ברמיה ויפתח וארכבתה וקני דהייה דבעל הית פיה הן נהגין
לעשות וצולין עביבות שדורגין כעין חובה נותען טייט כטייה פניה בקרקע
סביב השדה וליכשייהו דוסיעין עליה כשיער אמה אחת ולתרה טיימם דארכין
אמה ג' ראשונה קורין לו בוכים שהיא כעין בכור שניה כפתח שניה אמה עין
לח צדשות ולח כחיקות לא כחופות שלשיות ארכבתה שיהי על מילן ולח
אינו עובתה שלשונן בכ אחת שלוחה וכול לעמו שהוא מיטבלה אבנים
קני דוקירוזא פיה יתדות שנופעין בקרקע לגור כביביתם גיר קוניס ארכון
בברא רבה פרש כ' והנחש היה ערוס אמל כלי פשתן הארכולין מאובל אם פשתן
אחי מין מין ומין דמין סה אח כלי פשתן הנסין הבאין מאובל פיה בניים ענין

הרואה בנגד דמקום שנעקרה עבודה זרה
בא בפרק כ"ג בנגד דכל הנשים פור לענין דם נדה הוא אונא שבת לערב
קבוע שבת וברק אע"פ שאמרו בנגד דהמעסה לו שפחה בשום דאמא ליה
אמי אדרי ונהו כמאן כורה ובנגד דהשפחה דלת לה לאדרי ופרחי פירושו
עובדים אדרי קורדיים וחונים בבית רעיהם פור אה אורחא אדה פרחא
דוכל המצור בעידיה בולדינו בסמך לשור או סבב אדה חיים למעלה
למשכא ל"ס נ"ל סלק קעמך מויבר שאינו שלך אס תאמר מהו שכר
אמא הקבא ויין שמת ייני משאח למען סור משאח נ"ל ארטבון
בפר קא דיומא בנגד דלשפחה הרהרין מעשה בארטבון אחד שגיה בודק
מזוזות בשנה העיון שלעוף פור ארטבון היו קורין אותו יני ייס עיר
ארטבון בני דמכא תרג האחשתרנט בע הרמכים אריא בפר קמא
דמשקין בנגד דמכבשין למיבני אמה דריותא ולמיבני אוריא כבר פירשנו
בערך אהודיירה אריא ארבה בסו ג"ה השואל ופר החובל כבר פירשנו
בענין ארבה אריוך מנו שמאל בפרק במה בהמה בנגד דחמור וברא ג"ה דתכלת
א"ה לוי ל שמואל אריוך לא תיתב אמרעך עד דמפרשת הא מילתא תכלת
אינה מעכב את הלבן ופר קא דקידושין בנגד כל מעוה שאינה תלויה בארץ
לענין ערלה אמא ליה לוי לשמואל אריוך ספין לוי ואע איכול אריאות
ודיערות בנגד היו שם גזויה בנגד דמערבין ארך תפיס לעדין ורש
בפר דשנה ומליחות ארך זו אריכות בפרק ז' ימים בנגד ולשכת ארך באו
בנגד דאריחו נשך הלוי מאה תלפזין במאה ועשרים ויוריק וברא ג"ה דלול
וערב אריחו בני קרייתא מקשקשין בכרמיה ואכלין זתא אריך פור כבר
לא לרנות גזרות הותם שמתקששו בשביעית כדכ לא אריך לנא למיחזי
ובס ג"ה דבניה דליל קון עייליה לביבני והא קא אריך לוי אבשריה כלום עורך
בארי חבונותקנו ארך בפרק ק"ה דליל אבשר כ"ה לעלות ארוכה ראש המשנה
תירש גמני אביר עינין עליו בשר כראוי פור אם נחתך ממנו יד או רגל מחמת
חולי או אחר דבר נ"ל יש על התבר רחי שנשאר בשר חי אילו היה כמותו בשר
התוק וליה דבין בנפיו היה מתרפא ממומא במגע ובמשא ובאהל ומפרש בזמא
ה יחדה אונא נ"ל יש במקום אחד כדי לקיימו כחוט ערב יש בו לעלות ארוכה
כדכת אעלה לך ארוכה לך ארך צ"ל ג"ה דאם אינו מכירין פעמים שבת
פעמים שבת ג"ה וכתבא בקערה אינו מתכסה לא יב שונת בראש נ"ה יקרו
תענות כיעד מאי שביעית שביעית לא יזכה פור שביעית לגואל ישראל שבת
ארוכה והיא משמונה עשרה ולת יבאו תתפת אלא ששה בפר פרקא קמא
דברכות יהושלמי תי עריך לגאריך בגואל ישראל בתענית קא בשש שיהו מויין
אינו מאריך וכול ארוכות של תענית בכלים בפרק כלי עץ כלי עור ובעידינות צפר
עור ה' יהושע ובר פירשנו למעלה בזה היה הפרק בענין ארב קורה שנשציה
בין אותה בספסל או בארוכות האטה בריך שואל אדם ארך בנגד
פרש ל"ה דהו בנגד מקום נ"ה לוי בכל מקום ואתה מויין

בפרק צפרק שבעת ימים ועינים היו מסודרין שם עני תרזים ארזים וצרוש
פיר ארזים נטע אודן וגשם ינדל וצריאש חיק אם אינן מכירין ארזים ערי
ארזון ברזאש נמר דפמח בעו מיני מראבא ברמת ארזונא חיבת בבכורה
אולא פיר שיש בר שותפות לגוי מטורד כן הבכורה דכל יד גוי באמעע פטורה
פי אה מי שיש לו ברמית שרמלך לוחח מהן משקייבות בבכורה אם יש צבור
ביניהן אי לא כל היכא דמען לקיוקיה בזוזי למקבל המע לא מיבבא דחיבת
דאמ לא כהן הא אישתניר לך הבכור תננו לו כי קא מיבבא לא דאמ מען למקוי
בזוזי עני אמ לא כהן שמה אחרת יקח המלך ותן לו הבכור אם מען אמ לא
בעל רבות שמא הבכור יקח ממני ובפר קמ דבבא בתרא בגמ דכונן אותו לעיר
מניא זו כנת המלך בלא זו כמס גולגולתא והלך זו ארזונא בבכורה דין
ממונות בשלשה זה בורה לו אחד בנה דאמ ר שמעון פוקו וזרעו בשביעיתא
משום ארזונא אית ארזונא אית דממונין בפס כה תשע פיר מנדר זו מנת המלך
כי תבטא השדה בלא זה כמס גולגולתא הוגם שעל בני אים והלך זה ארזונא אוחת
דוקן לשלטון ועובי ממדינה למדינה נותנן לו כל עיר שעובר ביה ארזיה ומירוט
מלשון ויבא דין יצנס ביה גי דממענע רבא ביה עמיקין בארנסי
פיר יש בקופות הרובלים הפנים קטנות כגון חליות ומרגליות דעירין בערוי
דדמן לארנסי ותתנים ולהודל זה פיר עררי ופיר ארנסי שהן דומין לקושואין
ודילועין והן פעים אן קנים שכורכין עליון עמר אן פשתן וקורין האחת מהן
ב'שון שמעל ענמאה וריבות עראנים והאשה נשוא אותן בידיה ומושכת
כהן חומי לפילטא והיא קופת הרובלים שמלאה מהן ומוכרין לנשים והיא
דאימא ששננו בבבא מעיפאה דכלים ויש מי ששונה אוריס ומפרש קופת
הרובלים שמלאה עני אלוותא שהן קיעעות וכיוצא בהן ודומין לאושואין
ודילועין ארנן בפר דיני ממונות בנה זה בורה לו בגי דנמין את דין
אמ רבא מיטתברא מילתיה דרב יהודה באחד אמ בארנקי שחורר ואחד אומר
בארנקי לבנה פיר בא רבא לפרש דברי רב יהודה ואמ מיטתברא מילתיה
בשמכחי שין זה לזה עידותן עדות בזמן שאחד אומ בארנקי שחורה רלוון מי
ואחד אומ לא כי אלא בארנקי לבנה רלוון אמל במנה שניה שוין אמל אם
נחלקן במנה עמנו זה אומ במנה לבן וזה אומ במנה שחור כלומ ישן און מעי
ואקשינן עליה דרבא והכחשה בכלים כי האי גונא בדיני נפשות לא מעטרתי
והא אמר רב חסדא אחד אומ כלין שחורים ואחד אומ כלין רבנים דרי זה נכון
פיר את זה אומ מען שהלוהו בארנקי שחורה היה מונה ואחד אומ בלבנה כיון
דלאן גוי השעיה הקדושה הוא לא מעיק אדעתיהו לא באופדן דעתא קאמרי
היל מעטרתי אמל אי ככחשי במנה עמנו לא מעטרתי דכל פוק מעשה
מידבר דכירי אינשי ושקרי נטרן אחד אומ כלין שחורין ואחד אומ כלין רבנים
הרי זה יפה ימא דינות דומים דארנקי שחורה בדיני נפשות קשר ובראש
גמ דין הילתא אומא בכל שהוא כי הוכי דאמ דיה דאי אמל דיה מארנקי
הישק יבבא לך אפעל דקא יריב ליה מארנקי שנה דערוני פקי עני אמ
יה לישנן בעינא להן יש כפרש לישנן בעינא להן להשמן בקרקע

שקב וזו ארלונגן בפס דרדד שדדך שריה לו אורולונגן וכו'
 מעמד בני מסר לו אורולונגן שליו פיי מימע דשעות ויבר פיר באבן שעות
 אדם צמן משנה דמעלה דאומר ומדדעל לא תתן ליען לכי ומדדעל לא תתן
 למעבד בארמייתא פיר לא תתן באומד ידוער כדדעך שיקעבייזים דיעס
 אדוך כגון ארמיים שאתר גרם דרעציר דרעך אדוך וכדלל דבנין כמנעס
 משמך לאומות שאין מעבדין מורעס לכי עותר יתי כד משמך אדוך
 אדוך לא פיר הכתוב כדדעל דבר ישמעאל יבא על כד גרם דרעציר
 דע דר הכתוב מדבר דלא שנה מורך משמך צמ עבודת דרע וכו'
 אלא להן דבא לבני אהל תחתכו בשר ער מיסת דייז ואל תישנו על מיטה ארמיית
 ובני ערב פסח ד דברים עור רבינו הקדוש אהבנו ואהב סהן אהל תשב
 גבי מיטה ארמיית כשום מעשה דרב פסח שיהי נשיר בארמי פעות אה
 למיתבעיננו כיון דעל לביתיה אהל ליה תוב על שסא ורוה ביר ינוקא בית
 אהרן שיהי משכחה לרב פסח דיתוב בערסא אהל ליה אנת קטלתיה באותר
 שעה אהל לא תשב על מיטה ארמיית ארמי אבד תבי מיכין שחמירר
 כמעשה כשרדך לבן ליעקב והשינו אהל לו יש לאל ודי לעשות עמכם ד
 והעלה עליך הכת כהילו עשה וכך אתר מועא לענין הטובה וכול ביי בני
 ואתר יי אהל הנחש שישי ושמה בת אדום יושבת בארץ עוק תרן באר
 ארמייתא ארם בצמה מדליקין בגל תחילת דבני כתי לאו פקטינן
 בארמייתא הוואיל וחזין אהל אימיהו ובסו גרמא דנוש אהרן
 דתמרי ארמייתא שרו לטולטוליהו הוואיל וחזין אהל אימיהו
 אסירן פיר תמרי ארמייתא גרעונער רבין ונאכלין עם גרמיים ענין ובני
 הכונס עמן ליהר בגל דפיעד משלמיה וכו' ארמייתא דיקולא פיר
 כרב פסח דשס בששיים בדיקולא ארמייתא דהשיב הווא דתיזן שייכיה
 נמשיה פונס ומזיק ויהיל כריש גלותא דשס בארמייתא נשיר ביהויה פיר
 שהן כפניות כין בוסר שאינו מיתבשין דלא חשיב ודלא פונס ומזיק
 התי אדום תרן ירושלמיכי אריכון ביחודא רבא אס אש אס בארמייתא
 אריכון שהוא כשגש בניאקות אהל דמילך וכו' היתה עולה שיל
 פיר הגלגל שישי תחנן מלשון ויהי אהל ענין
 פיר כל הנטמאין ובכלים כפיין טבעת אדם
 וארון של צדוקות פיר ארון של מלכות כדדעך שחונס
 מלשון ויגרם בחעץ בצמה מדליקין בשלשה על גאלש צבירות
 על שקורין לארון קודש ארנא לשון ביזוי כדדך שקורין למגדל
 שצבירין בברית דבר פירט נו לך לך אהל ארץ דמקורה ופירוש
 הנשחרי הן המקורה בצרא רב ור ינאי חד אהל שמשם קוריה
 ינעאך למעלה ארון ר חיה ור ינאי חד אהל שמשם
 ינעאך למעלה והרנה אהל שמשם ארמיהו לעולם וינעאך
 ינעאך למעלה והרנה אהל שמשם ארמיהו לעולם וינעאך
 ינעאך למעלה והרנה אהל שמשם ארמיהו לעולם וינעאך

על התורה שבכתב אשורית ובסנהדרין בפר כהן צדוק בנג' וכו' וכו' וכו'
 לשמו ובתוספת סנהדרין למה נקרא שמו אשורית שעלה יצחק ממצרים
 אמר בכתב זה נתנה התורה לישראל וכול ענין שכן אשורית שם אשור
 בכתבו יצשו וקנח בפרק קמא דיומא בנג' ללשכת הפרהדיין אשר בפני
 רבה פרנ' עין ואל שדי יתן לכם רחמים ו' פנחס בשם ר' חנן אשרי הקצבי אשר
 ועמרנו י' וכול ענין סוף פרש' ובכתובות בפרק נערי שנתפלתה בנס' האב אינו
 חייב אשרי שומר' משפט עושי עדיקה בכל ענין וכו' אמר' לו לר' אבהו פייסנה
 עדיקה בכל עתוכול' אשש בפר' כל שע' בנג' לא בפי עשרי ענין דהקצבי י' לא
 יחד' יצן רבן לוח' עוני פרש' לחלוש ואשישה' מאן משמע דהקצבי יצ' עשי'
 ואשש' דהש' בנות' הן דכתיב דיהלך לכל העם לכל הפון יש' לטעם ועני'
 אשר ו' אש' אחד מששה בפר' אשישה' אחד מששה בפר' כול' פני'
 גדולה ואשפר צדוק' אשש' ופליג' דשמו' דא' סמל' אשישה' צדוק' ודמיה'
 זכר' ואהבי אשישי' ענבים' ובסו' צדוק' אש' תולין א' דא' לאלו' דוק'
 איניש' איזיד' בפומיא דאשישה' דיל' אש' ליד' סחיטה' וארבי' אשישי'
 ענבים' ור' בר' א' יתובון' ישתביק' לר' ויהון' זמן' לנב' דאשישי' ואל' סמל'
 בחמריה' אשש' בפרק הנוז' מן' המבוא' העדר' מן' העדשים' אסור'
 באשישים' ו' יוקי' מתיר' מן' החשישים' מותר' בעדשים' ובילמדנו' נקם' נקמת'
 אחרון' שנו' רבותינו' הנוז' מן' העדשים' מותר' באשישים' עד שים' הן' שרוא'
 שוחקן' ומשנה' אות' מברייתן' אשש' בפר' רבה' פרש' ענין' ויהי' ענין' ישי'
 ל' רב' א' אייבו' לפי' שהיה' מפוקפק' בידו' הוכן' עתא' שש' בידו' כן' אחי' י'
 לך' אשר' לך' א' ר' לעזר' אין' קיום' נט' א' הותמין' פיר' נקיימו' ונתחוקו' כדכ' זכרו'
 זאת' והתאוששו' אשת' בפר' אלו' הן' הנשרפין' בנג' כ' שטרתי' שתי' מיתות'
 זאת' אשת' רעהו' לא' טמא' לא' יד' לאומנות' חבירו' ואל' תשה' נדה' לא' יקרב' שול'
 נהמ' מקופה' שלעדיקה' וטלובערך' אומנות' אמדנו' לא' עשה' לה' שול' יד'
 לאומנות' חבירו' אשת' חב' טוחנת' עם' אשת' עם' הארץ' בזמן' שהיה' טמאה' בדם'
 צל' דשפיכות' וזולין' פיר' החישים' לאשת' חב' הן' וחבר' זה' אוב' הולין' בטהרה'
 הוא' וטהרת' עם' הארץ' טמאה' היא' מעל' חב' פדתגן' בנג' עם' הארץ' מדרש'
 לפרושים' ואם' אשת' עם' הארץ' היא' נדה' הריהו' לטחון' לאשת' חב' שאינה' נבע'
 בקמח' שלעעמה' בישי' נדתה' וכל' שכן' בקמח' שלחבד' תורה' מדישיה' אכיל' פיר'
 השור' אכול' מדישו' שנ' לא' תחסום' שור' בדישו' אשת' בפר' קל' דמשקין'
 עדין' את' האשות' ואת' העכברים' בשדה' הלבן' ובשדה' האילן' כדרב' בשביעית'
 ובמלים' בפרק' הנוגע' בכבר' מעודת' האישות' טהורה' פיר' בנג' דמשקין' מא'
 אישות' רב' יהודה' בר' אבהו' שאין' לה' עינים' מאי' קרא' כמו' שבלול' תמס' י'

אשר בשבעים תחילת פקדן מאמתנו כועיאתן זבלים לאשנות כמון
אשר באשפות ירים אביון ברא תוספת מעשר שני עירות שלמון קדשין
אשר אושריון נוטלון אותן בזרוע אשפין בפר קמ דיומא בגמ' ללשכת
הפרהריון אורה ארעא למשבק איניש גולפת ומשכא לאשפיויה אשפר
בפר קמ דעב זר מני לאושפרי ריכי ירבינן ליה דא קא מסתכל וקא עברינן
מיטוס ולפני עור לא תתן מכשוף אי משוס הא לא איריא אונן באונינות
כדידי פור אושפרי אומנין שמתקנין הבגדים אשקלון בגלים בפרק דסיין
ורמין הבחמים האשקלונים שנשברו ואונק' שלחן קיימת כפי פירש בעין
אנקיל' אשקולתא בפר חוקת הבתים בגמ' דערים טובי תלא ליה לפני
אכורא ופנין חתם דבר בר רב הונא אמודניא ואשקולתא פיי שטר המקנה
אשקיקא בפר קמא דנזיר בגמ' האוני' קונס כינויי כינויים דשבויער
שבובאל שבותאל שקוקאל אמ' שמאל אשקוקיא לא אמ' כלום אמ' דפני
קמא דכתובות בגמ' בתולה כתובה ר' תמרי משחנא געבנא משלש לה
כאשרה ולא מפנקא פור משבחן שמחממות את הנון משלשין שמשלש
את רמעים מאשרין שנותנין לו כח כמו חיטי דשרירין ולא מעקנין עינין געב
מתעדין בקין ובנכסין בסו גמ' דפי' הניזקין רב יהודה אמ' להו הוזקין רב ששת
אמ' להו אשרתא פיי אשרתא הינו הוזקין לא שבלשון דזה היה אובד וברא גמ'
דנט עשוס אמ' רב לא שאנו אמ' בן עדים לכתב אבל בין עדים לאשרא אפילו
טוינא נמי כשרי פיי אשרתא היא אשרתא והוא קיוס השטר שמקיימין בות
דין וכת בר אשרתא וקיימננהו אשר בפר ערב פסח בגמ' ואפילו מן
התמחוי כל אשראי ספק אתי ספק לא אתי ופי' אתי מעות ריבית נגהו ובפרק
אזרו נשר בגמ' לקח דימנו חיטיס לא עריכא דאית ליה אשראי במתא ובפר'
כל יצטו בגמ' המלוך מעות לכהן מיתה שכיחא עשירות לא שכיחא אמ' רב
הינ' דאמרי אונשי מית חברין אשר איעתר לא כי תאשר פיי תאמין ובפר'
פרק קמ' דיטוין רב ששת דור ליה אשרתא דמרבלא במהותא פיי דיין סרבלי
באמנה במחוזא פור אמ' תבילה שלבגדים אשר בפר הוזאה מקום בגמ' דמקום
שנעקרה ממני עבן זרה טרוף לה וידא על צביון אמ' אשר עייקי' ובפרק כל
בתבי הקדש בגמ' כיעד נמל דלוקה אמ' להו אשר הייא אשר הייא ובפר' השוה
לו בגמ' בראשונה היה עושה בית דיין ורבא האי דקא רהוטא בתריהו ואמ' להו
הבן לה כי ריכי דלשולם עערת דההוא נברא פיי אשר הייא מהרין
אשר בפר קמ' דמגילה ספרים נכתבים בכל לשון תפילין ומחוזא אמ'
דין לא אשרית ובזבחים בפרק קדשי קדשים בסו הלכת קמ' ואחד שגעי

שאיף בכו המלאכים דומה לו והוא ראה מלאכים דדומין למינצטרוך ויהי
קודשא הוא פאות בני מרה בנצ ואילו מנלחין סמוך לפי הנן פיר באו רוב שמש
במים ישראל נקראו שלישיית ורבה שקול כרוב ישר ובה לינאל שהוא חקל ובעני
מיה כאות בני מרה שסוטה נדבקה בלך שמו אותותם אותה בילמד והיא עקב
תשמעון כי תאמר בלבבך בשעה שנכנסו שונאים לבית המקדש היו חורקין
בשניהם ומחרפין והיו מונעליהן מסומרין והיו עושין רושמות בינוך הינך שכן
הוא אומ' שאגו עוררין בקרב מועדין שכן אותותם או' תע רבנן אין לוחחין
מן העבע לא אותות ולא דינמאות בסו גמ' דבבא קל ובסו גמ' אם אותות
ואותות הכובסין אסור משום בלאים פיר חוטין שלאורגים שיש שימין משם אומ'
פיר אותות דהגזיל עמר שמכסה בו גבענו דינמאות הינו נמי שמרצה בו ארון
נוסחון דכסדיא תלך ירוש' באור כשדוס אתכליא בפר גיד הנשר בנצ ונתי
בבהמה איבעון רחמי איתכליא על עליא ואילמלא עליא לא מיתוקמין אתכליא
אתליטין לשע אתליטין שהיו עומדין ומתנששין לפע המלך אילו רעה המלך
פירשן לא רעה המלך לתרשן חזק אחד על חבירו והרצו והיה קווח ואומ' יבעו דיני קוס
מלכא בצרא רבה פירש כג' ובפר' ענה ויור' יעקב לבדו לאתליטין שעומד ומתנשש
עם בנ' שלמלך תלה עינו וראה המלך עומד על גביו והרפוש עיניו לפיון ובלמד
בולקתם לכם ביום הראשון ותרענן המלך ואתה כד' האתליטין נכנסין פיר שרוב
אתן ירה האיתעס ירה שנולדו בו איתע עולם בפר קל' דראש השנה בנצ ולתע
פיר איתע עולם הם היסודות שמענו היום מלשון הויים האבות והאיתעס מוסרי
ארץ כלום הם היסודות ובריא גמ' ובה סימן קדש עד שמאל לעי ימין והיה איתע
אתען בתמורה בפרק כל האסורין איזו אתען האומר לזונה הילך זה בשכריה
אפילו מאה כולן אסורין איזוהו מהיר כלב המלך לחבירו הילך טלה זה הילך כלב וכו'
אתנמאה בויקרא רבה סמך לתרש אל תירא יין נכירוש בפר ואילו מנלחין בנצ
אין קורעין והוא ינהגו עלמות תלך עקילם אתנמאה עולם שאין בו חיה פיר לשון
יון אה אל תנמאה מות אתר בפר שבועת העדות בנצ איתע נהג' לא בראון להע
רבנן סברי דון מינה ואוקים באתרה כלומד במקומה אתרוו תלך הוד' אשרין סמך
העירוך שערך אלף שילך נכנס באור ויעת בגדרי'
סליק ערך אלף
מספר הערוך והוא כ' פירקין שבח ורון ורלל למקיס כל אפרי ארקיס:
משעלל ומרומס המצבירו לשבת וסייעע לחון ערך ביה:
ושב הכהן וביא הכהן זו היא שיבה זו היא ביאה ברא גמ' דאילו הן הלוקין וברא גמ'
דכיעד אשת ובסו גמ' דאלימיה לכהן גדול ובפר' התבלת בגמ' הלחם ובפר' כיסוי הדם
בגמ' השוחט ונמיעת טריפה פיר זו היא שיבה וזו היא ביאה פיר שיבה בא הכהן
לבית המנוגינ' אף ביאה נמי בא הכהן מביתו לבית המנוגע וילחין צירה שור' יו' ש

מדלוקין בגל על ג עבירות אבב חושיה מילי וצבירי חושבאנו אבב חושיה
נמיש אחי ומרחמי אבב ביזיונא לא אחי ולא מרחמי פיר רעית כחבית דועה
פסק שאינו יכול לרוץ ועו בורחת כשמצע בשער נדרות העאן כדמתרגמינן
חושרין דעין וצבית דדיר כדתנן דכונס עאן לדיי שם כעלה זה השבון הכריח
שברהר ושסמכה אותה אבב חושיה בפתח החנות שליון הכל אורבין באין
ושואלין בשלוס בעל החנות כדי שישתו עמו אבל אם רואין שנתת ידיו
בבית המפס או בבית המושל לדיענש כל אורבין בורחין אין אחד מהן עונה ילוי
פיר אה אבב ביזיונא לפתח בחיזין ובנדרים בען פרק ד ייעזר חושיה אה ליה תפר
יתרון אבבא בבא בן בושא דוק יתב ליה אבבא ודאין דינא ופיר דנדרים
סליק ניאף איתב בבאלי בבא פיר על גבי כיתת השער במחבא בבתי ספק
שפירשנו אבולאוי בב בפיר פיעז בשותפתין ביב שהות קדור ד אבבא בבתי
הרבים והן יורדין לביב ובעבו זרה בפיר כל העלמין זו עומדת על יתב וברא
בראש רבה מלך בשר ודם בונה פלטיין במקום הביבין והאשפה והסריות ובפרט
ג אלה תולדות דשמים והארץ מלך בשר ודם בונה פלטיין ואם עין ביבה על
פתחה אינה נאה הקבה ברא את האדם ונתן ביבו על פתחו והוא עמו והוא שבחו
פיר בלשון לעז קלבקא שיורדין שם כל השותפתין והאדם עשוי ביבו שלאוטס
על הפה בצואה בסו גב דיבמות ובפר כל הגט בגל מי שזיה מושך בצור
ודיל שד הוא אל רבי יהודה אל שמאל כשראן לו דמות אדם אינה נמי איתמרי
כיהי מן דחון ליה בבואה אינה נמי אית ליה בבואה דחון ליה בבואה דבבואה ומה
ובסו גב דרשוהט אחד בעוף לתוך איגן שלמים נמי אמרי לבבואה קא שחוי
ובפר קב דנדרים הלכתו לשאוב מים מן רבור ונמתכלתי בבבואה ופר כל העלמין
בסו היל דרמיס אי למיא קא סגיד ואסירי אי לבבואה דידיה קא סגיה קמיא שרן
ובבבואה רבה פרש ד יהי קיע הבא לי מראות גדולות הביא לו אל יי האו בבוא
שולך ראה אורה גדולה הביא לי מראות קטנות הביא לו ראה שט בוביא שולך ראה
אנתה קטנה ובילמדנו אחרי מות אשר ישאט שנה אין שוחטין לה לתוך הימים
ולא לתוך הנדרות למה שהיא עובד לבבואה את מיעא ביצי געון היו עובדין
את הבבואה שאותם שפיעו על ברכיהם היו עובדין לבבואה פיר העל שרין
רואין במים בבוא הקוקן מבחוק הוא ואסור בגל דכל שער ובפר דם
חטאת צובחים בגל אחד כלי שבושל ובפר במה מדלוקין בגל הבני שדיא
קשייתת לבוביא פיר כיון שלארש שממיקן מתחילין ואוכין עליון עונות
ביבי בר אביי כך נקוד בפרק ד חנלא זעיל במרק אמר לון ממנוע בביל בלולה
במקום בלולה במשנה בלולה בתלמוד ברא גב דפיר דיני ממונות בגל זה בורח

הנה וטה ונתן לו שבוע כשמעו שפשו ואינו נותן רצית הרשע ושב
הכרז ביום השביעי וראה והנה פשו הנגע בקי רצית וענה הכון וחלעו וג עד ועפר
אחר יקה וטה וג אף ביאד נמי דכת ובא הכהן והפרי ב אענ דעת ונתן את רצית
אינו נותנו לא חולץ וקוער וטה ונתן לו שבוע וכן מפושש בתורה כרניס מה
מיניו בפושש בראשון חולץ וקוער וטה ונתן לו שבוע או פושש בשיני חולץ
וק וט ונתן לו שבוע ובסו שבוע שלישי אם פשו נותן מיכן למדנו שלשה
שבועים לבתים והתורה אמרה הבא להורג השכם להרגו בסו וג דהרואה
מקום ובפר בן סורר ומורה בגל הבא במחלת פיר היכן אם תויר אם במחלת
יה הגור ומת ופיר רבא מאי טעם דמחלת חזקה אין אדם מעביד עעמן על
ממונו וראי מימר אם אי קאי באפאי קטילנא ליה למריה דביתא ואת רשון
בר שתייה בכתובת בפר הכותב לאשתו כתב לה נדר ושבועה אין לה עליך
וצול עד ועל הבאים ברשותך פיר מי שמכרה או שנתנה להן וכן פריש
במתניתא דביר חייה ותיילן הן הבאין ברשותה כל שמכרה להן או נתנה להן
במתנה באג הני בני בירב דידיה בבאנא בגל דמא ראשון דתפס ובהל
קמא דאילו מעיאות באנא בארעא דיתמי לא מחזקינן פיר באנא בקער
שיש בה שדות הרבה כלום כל הבקעה לא אסרינן בשביל שדה אחת שליתומים
שיש בה מחזק ועומד מאי כלום אם בודאי ידעינן איזה היא שליתומים
באוי ובפרק המוכר את הבית בגל המוכר את העיר מאי ביולי אם לאנא
פיקי בתי פיר פיקי דארעתיא דלא הוו ט קבין דלא השיבן לאיזדבונא
בפני עעמן לא על גב העיר מנטרי באנא באנא שדות הרבה כשיעור מאה
כור בית זרע הין יתר ועומדות על מעד אחד ושוכרין שומרון לשומרון מן
הברכה וחיה שלא יאכלום כשהן זרע ומבני אדם כשנעשית קמה באדן
בסו עררה אמנוי פרך ורמוני בוך ובכלים בפר כל כלי בעלי בתים לא הוזכרו
רמוני באדן והעירי גבע לא שיהו מתעשרין ודאי בכל מקום פיר שם מקום
וכן ברך מקום ופירוחיהן גדולין והשובין ובסו גל דהערל ובק גל דע זר ובא
גל דביעה באלא בסו הל קמ דפיק אתו ואת בנו הני עיזי דבאלא כשריט
לגבי מצבה פיר יענה שיטמו כן ספ את ברא ותרג חוץ ברא והן מדביות
בארב בע זר בפר אין מעמידין בגל והחומץ מתוך חמר בארץ פיר בארץ גומיה
חמרה סבנשלא בארץ לשון פרסי הוא יין מבושל שעמיד על שלישי כגון
דשבקין ליה לענינבי לתשידי וחלואן טפי דאף על גב דשתי חיויא מיניה ממיט
חלואא למרייה דחיויא ואין בן משום גלוי פיר את בארץ עשבים טובים שמשויין
בין וממתקין אתו באש בפר מי שמיתן בסו היל בעל קרי באישה הוז בקילעא
באשעיה ונגל דבמה מדליקין מרו לכבויי בויעינא מן קדם באישה בשבת

בבוי עמי רבנה דהער וליכור ח' בשבת ספר י' ייצור אור הבורג אין יצין
אין גיבורין בבינה פיר לטען ליע הא צורק שצייזענען שים חיות וחדרה שמשמין
בו דגן ומקום מקורה ששים עופות קורין ביפרו ביישי דמרגשינו מן הישוב צפר יעור
בוגל דעבדי כלל אין דין ביישוב אלא במים בביצת ברפואות דמי שאחזן שצרידי
דפלניא בר פלניא ליהו לטלמא בביתא דענינה פיר בביתא דענינא שחור קטן שגאמע
שחור שבלובן שבינן בביתא צורק כיקוי חרם בגל השוחט ונמעט שריפה דא
שחור עופות על ביותא דינא דמורה רחוק דמרגש ופרישו פיר הפשות ליה בנישה
בתוך המים ולית על יציעא שחור שצולה בלען ונאף ליה שחוט על השוחט
ויפרושי: קליק פרק ב' אהל פרק ג' בני פרק י' שבערין למה
נשמיה חושב בני פתח ופרשת קרבנות לוי ל' מה קרבנות שפנין אין בני
מהנה כפתיק פתוח מכפתא על שפיות דמיס וכול בני בסו גל דמדור יעני
ציער בני והבני בליל ס' אה והפנין פיר יען בני אין בנינות לבנות
לאו חרשים בלתי צורק ס' נעזות בגל נערה שנתארסה ושנתבשה פיר הע ששה
חדשים לאו שפנין שגאל בעודאנא דייעא ותחלת נערות דודאי הוא צורק לתעור
לאו בוגן תליא לא אבבאת שתי שערות משה ביאת שנת ישלח לעשרה ולא מידיא
נערה פיר שתיא שתי שערות וקרי הכין קטנה היא ומן תחלת משה דמענין שתי
שערות פשיעור שאמרו חכמים אהיה לא לה נערות ושתי שערות סימאנה ובת
דמתחלת נערות בששה חדשים הויא בוגרת ונתיא סימני בערות לפי כך אין בכלל
שנת שתיא עפורה כדששה ועד סופה אימני שתי שערות מן ההוא עידיאנא
דהבאה מחשבון ששה חדשים ואילא אימני שתי שערות אלא בתחלת שלש
עשרה מן ההוא עידיא מחשבון ששה חדשים ובבתיאון הויא בוגרת כיקוש הוא
דקשטא לויבן וקרי ברא גני דגט פשוט פיר גילה ונעשה קולה עבה שפוערת
אבצור נתיב לה בראש גל דתעוקת ס' אה אנצרי מנני לה כלול איכא למיחש
שניא דאיש הקנה שתינו חלק וצדי הבשר וינעא דס' בערונדי צורק השוכר את
האובדנין בגל השוכר פרה וצדי ארעא דמאזקא בערונדי תריהן משלמי פיר ארין ידועה
בכור שים ובעורים שנתן המזיק ביתי שלמכהוישה והמנהיג הפרה משלמי ששניקין
פשיעור: קליק פרק ג' אהל פרק ד' בני בשביעות צורק כלל וכול
שמי וצין עידיאן דתני בני ומקוטי אכל כותש הוא ומכניס לבו דידיה וצפר אהרון
דטהרות הנעל בית הבדי בפני הבדיין שמן שלבדיין ומהעלות שלבדיין בסן פיר קב
דשבת פיר שמן הנמשך בתחת קורת בית הבדי וצב בשבת אסור באכילה בשבת
ומהעלות המזוקעות למלשכת בית הבדי אסור לישב עליהן כוב פיר כרפיר זוני מחלות
מרוכות שתיים שתיים זונות והן עשויות לפחורה להשתלח בספינות אסור להתירן
שבות ולישב עליהן אפי רב עומן עו לחלב ורחל לצותה ותנעלה לביעה ותור

מדליקין בגב על ג' עבירות וברא ג' דבר אין עומדין פירקא בסנהדרין היו
בודקין אותן בשבע הקירות באיזו שבוע וכול בעדה פירקא וועא זומן ברת
אחת עשרה שנה ויום אחד נדריה נבדקין בת יב שנה ויום אחד נדריה קיימין
ובודקין כל יב שנה בן יב שנה ויום אחד נדריה נבדקין בן יב שנה ויום אחד
נדריה קיימין ובודקין כל יב בסוף ג' דמי שמת בודקין לעטין ולקידושין וכו'
בדק בפרק נעשין פסין בג' דמותי להקריב איכא דאמ' אל' רב ירמיה
אבא אמ' רב אין בורגנין וליא פסי ביראות לא בבבל ולא בחוץ לארץ פיר
בורגנין כמין טובטין עשוין בשדות לאער גרן תבואה ומקום שמעווין בדיקי
דמיא ד זיבעין דסלקי ושטפי להו לא עבדי וכן אי הישי משום נבילא שבין
פירי בבורגנין פיר דילכך בבבל דשכיחי בדיקי דמיא ובהווער לארץ דשכיחי
נבילא לא עבדי בורגנין פסי ביראות נמי בבבל שכיחי מיא בכל מקום וליא
עריכי להשקות ממי ביראות ובהווער לארץ נמי לא שכיחי מאיבאתא וליא
עריכי דבס למיתו לפירקא כמקום ובפרק איזוהו נשך בג' הלוחו על שדה
אתא בודקא שטפה לעידי עדיה פיר נחלאו אגם מים ובפרק הזקת רבתי
בג' כל הזקא שאין רב חנן שקל בידקא בארעיה רב כהנא שקל בידקא
בארעיה פיר פתח מיא בארעיה ואתמלי ההוא אתרא מיא ונפלו קירות הגנות
והפרדסים וברל קמא דסנהדרין האו תוצא לא דמי לעינורא דבידקא כיון
דדוח רוח ובפרק קמ דהולין בג' השוחט במג' יד' האו מאן דכתמיה לחבריה
ואשקיל עליה בידקא וברא ג' דכל הבשר ומאחר שקל בידקא בארעיה כרבי
ל'לימיה אורתביה בבניה רמא קלא אתו אינשי סכרוו בדר בסן ברכות ירוש
הלל הזקן היה אומ' בשעה דמכנשין בדר ובשעה דמבדרין כנשין וכן היה הלל
אומ' אם ראיתם התורה חצבה בישראל והכל שמחין בה בדר ואין יא כנש
סליק פירקא ד' אהל פירקא ה' בגל בפרק ד' אהין בג' שיקודין
שתי נשים בתרומה בערב הפסח עסקינן דזמנה בהול גבי תינוקות דזמנן ברול
ובמן ג' דאילו עוברין בפסח ברמה אינה מקבלת טומאה מחייט מחודש
בפר קמ' דסוכה בג' זה הכלל דבר שאינו מקבל טומאה כה בהמה צדולי קיימין
ואינה מקבלת טומאה בהמתן שליעדיקים אין הקבה מביא תקלה על ידיהם
בפרק נושאין על האנוסה בג' כהנת שנתערב וולדה וברא ג' דהויין ושם
מפורש ר' פינחס בן יאיר הוה אזיל לפריון שבויין איקלע להווא אישפידים רמ'
ליה שיערי להמדיה ולא אכל וכול' ובבירא רבה פרש מא ויפתח הגבילים המיני
די פינחס בן יאיר נסבו ליה ליסטוי עברת צהוק תלת יומין ולא טעמת כלום
וג' בהק בפר הקורא את המגילה עומד בג' כיון שיש בידו מונטן ידיו מ
בהקנות לם ישא את כפיו ובפר הרוואה מקום בג' דסמך על הזיקין הרוואה

עושים בדידות קטנות ונדלדנו בפרש שלח לך אנשים דברי נגן כהתלמים
וכל צד ריחך עתידין לשלוח מי יוכל לראות פני אחד מהן בדודך כברזל
בדר במעלת איכה ישבר בוד אמר ברכיה למלך שדיה לו בן כל זמן שדיה
עושה רעונו היה מלבישו בנדים נאים וכל זמן שדיה כועס עליה היה מלבישו
בנדים בדידים ספ אח בנדים סמרטוטים כך ישראל כל זמן שהן עושים רעונו
של מקום ואלבישך רקמד ובכל זמן שהן מפעיסין אותו הוא מלבישם בני
בדי איכה ישבר בדי בריא בסו פרק קמ דמוכה מסככין בבוריא ואם יש
לה קור אין מסככין בה פיר מהעלת שלקנים דאית להו גרמא שכתפין ירבע
קנותיה ואונרין ותפריין דהכפירה והתפירה האלה הם הנקראין קיר וכשתרא
תפירה וכפופי תרא תפירה לסכך בה וכשתרא פשוטה אינה כפופה ותפירה
משירה לסיבון ובפרק אחרון נשך בגמ הלוחן על שדהו האי משככין באגוז
ימסקין בסיבון תפילן מתמדי דעל בוריא פיר מן התמרים שעל התעלות
המשוכות תחת הדקלים ליפול עליהן התמרים שגרידין מן הדקלים ובלעז
שמה בודא ובפרק נערה שנותפתתה בגמ זה מדרש דריש ר' אעזר בן עזריה
זילן שינחלה מתמרי דאבנוריא בדל בפרק השוכר את הפועלין בגמ וזילן
אופלין יעמ הבודין בתמרים ובגרוגרות פיר שמפריש רעות מן היפות כדתנא
הוא הפועל אוכל בהן בתוחלני שיש תמרים רעות ואינן ראויות לאכילה
ואין היבנה במעשר ופעושין להם כלים שלרפות תמרים ומעיהן בתוכן
ומתבשלות בהן ובאותן פועל אוכל שלא נגמרה מלאכתן למעשה ואסורה
כל בדילף בגמ דמר ר' אעזר אוב תולין פיר כגון המינין שמבדילין בין ישראל
לאגרים שבשמים יום טוב שחל להיות באמצע בשבת המבדיל אוב בין יום
שמיני לשבת ויהי המעשה מאי טעמא לפדור הצדלות הוא מונה בסוף פרק
שם תולין בים הדסין והברדקין בסו כלאים פיר כגון גלפוקין שמכניסין
תמימות תרדקין ממו כן אלא אלו כמפין ואלו עבים פיר אח בדסין בלעז
לינא בדדקין יפדי שאינן תפודין בדק שהנוה היפה בודק בסו משנה
דכתובות פיר עי שניחמד לכל אם יחזור ויכיל בשר יבוא לידי חולי מעים
משמול דאם שינוי דקת ותחלת חולי ובעסוף אהילות בודקין לעושי פסח ואין
בודקין למרומה כינוי הוא בודק מביא את העמר שהוא יכול להקטו ונורתן
לתוך כברה שנקביר דקין וממהה אם נמעט שם פעם כשעורה שנים ג' בדקי
מיתה נבראן באשה ואם לה דבקי מיתה אילו הן נדה וחלה ונדלקת עששית היא
כה איעזר והיא כדבנן פיר בדקי כדבנן דאם וילדות דהתם מיבדקי בשעת לידה
מתן דאם דבקי כה איעזר דאם יולדת ומשמע שמיתה נדבקת בהן ומיתות
יולדות ויניו יבן שדובק בה המיתה ובדק שבודקין אותה אם קיימם בעל במה

את הבתקנין אונג ברוך משנה את הבריוג מיתעבי את החיצר ואת הברקנין אונג
ברוך דיון האמת לא קשיא הא במעו אמו הא לבתר דאיתליד ופרק כל היו בנג
העצב דמים נע טהור מי איכא וכי תימא כולו הפך לבן טהור הוא ההוא בודק
מיקרי ופרי קב דנענעם המכור והבהק בהרת וני בהקיתא בהר בפר קב דנענעו
בנג דמכר לקומן אם ראית רקיע שנעשת בהורין בהורין רוח עבירה ותטרהם
פיר דמיתא שלענבים בשביל שלא ראן אור שהיא התורה בהורים שלדקיע רוח עבירה
ותטרהם פיר אה בהורים מטולאים כלשון בהרת בסו נג דארבע מיתות ש ה
בבהרת עוה כשולג וברא נג דשבועות בהרת קודמת לשוער לבן בתר ואלו הן
הנחנקין בגי זין כמרא בהת ולא יתבששון תנן יחשול ועד כדון לא היו
ידען מה היה בהתא: סליק פרק ה' אהל פרקו בו כל בו ביום
הארינן בו ביום נשנן בפרק תפלת השחר בפר אחרון דידיים בו ביום נכני ונמירן
על עריבת הרגלים וכו' בו ביום אמר כל הזבחים שנזבחו שלא לשמן כשרים בו ביום
אם עמון ומואב מה הן בשבעות בואת שבעופות בואת שבשרינים נפרק
אלו כריפות בנג סימני העוף פיר הנשמת בעופות כומאים והיא בואת שבעופות
ודן היום קיפוף ופא תנשמת בשרעים בואת שבשרעים וזן היא קרתואי בול בסו
גל דענבה אונג קיעה תנן רבנן נותען בול שלמלה לתוך הער בשביל שתמיר ותיליק
פיר נותען הרבה שלמלה בתוך הער שלשמן הינכור מערב שבת בשביל שיעל ויאור
בשבת וליכא איסור ובפרק מפנין בנג אין מילדין את הבהמה אם אבי מביא בול
שלמלה ומניח לה בתוך הרחם כדי שתזכור יעצרה ותרחם עליו ובסו נג דלולב וערבה
אונג היום נפצת קרן המזבח והביאו בול שלמלה וכתמורה וזבחים בפר קודשי קייא
כהל קב בול בפרק השוכר את הפועלים תני רבנן פרות המרכסיה בתבואה ורישות
בתבואה ובמעשה שיני עובר מעום בל תחוס אפל מפני מראית הפען מצא בול
מאונגו המין ספאח יבול בול ירוש ברא נג דראש השנה בירח בול שבן העלה
צובל והארק עשויה צולת בולות שבן בוללין לבהמה בתוך רבית
סליק פרק ו' אהל פרק ז' בו לוי ביזא דכין איינק בברא רבי בסו פרש
ובדוש דמיקא קמא דכלאים לענן ארורה האדימה ופס דזכור לענן עשו פיר לשון
יון שרים ביזאה ובפרק דבה פיר לה וירח יי את ריה הנחה לאורבו שלמלה
שכובדו ביזיה דמקום נאה עמדי צנו ולא כובדו עמדי בן בנו וכיבדו פיר דורון נאה
הוא ביזיה דמקום נאה דיש מפרשין כיבדו שר השכין בלשולחן נאה עמינן מלא
הלב תרגום ביזיה איתמלוואו חלבא לשון אה תדיוהי בו יחזקל בן בוזי הכהן על
ירוש יחזקל נביא ברומיה נביא ונקרא ירמיה בוזי על שהיו מבזין אותו בזונת
גופה עדיף טפי מעשרים דגופה בפר קב דמנשה פיר ד יהודה חבר להתבנות ולהמקל
ברומיה עדיף לה מלהיטער בייסורין דגופה כי הנסקל יורוס לפי שעה יועה ומשוי

זכריותו בנפח המפטם את הקטורת תנו רבנן קטורת ריח מחזירין אותו לפעולת
פעמים בימות בחמה בוזרה שלא תתעפש כלום מחזרה בזתו בסו ג' דמי
שהועיאוהו תרא שבותו ביזתה פיר מקום שיריד בטוך תחום שבת
קליק פרק ז' אהל פרק ח' בחל בשביעית בפרק בראשונה בחיל
כונס לתוך ביתו וברא מעשרות מאבות הפירות חייבין במעשרות הגאונים
משויבחילן פיר משנהבשיל ולא נתבשלן בטוב כלשון וגם נפשם בחלה בי יוש
מהו בחילן הייתה כמר דתמר וגם נפשם בח' בי ובנידן בפרק יועה דוכן משל
משיל חכמים באשה בוחל ועמל פנך עודה תינוקה בוחל אילו ימי הנעורים
בין ובין אציה זכאי במעיותה ובמע ידיה ובהפך נדירה ינמל כל שבניה אין
לאביה בה רשות צמ פנך עודה תינוקה כדכח התאניה חנטה פנך בוחל אילו ימי
הנעורים כדתנן התאנים משיבחילן ואמ' רבה בר בר חנה אמ' ר' יוחנן משני בבי
האשירן ואי בעי תנא מרמא ומקער נפשי בהם וגם נפשם בחלה בי ינמל כסאן
דאמ' יעקב מליאה ואילו ג' סימנן בודין בחנמל בילמדנו וירי בדי יורה
בפרק נפנס ושקמותם בחנמל בא חן מל בחר ברא ג' דתפלת גשמי ילפי
כר יהודה הואיל ותנן בבחירתא כותיה וגם ג' דפרק הלוקח עובר פיר בחירוי
מסכת עידין שהלכותיה מובחרות מקובעות מכל המשנה ונשנית ביוכב
שהושבו את ר' לעזר בן עזריה בראש שסיקלו שומר פתח בית דמדרש ונכנס
כל תלמידי חכמ' וכל אחד העיד מר' ששמע מרבו' בחרת מעוני בילמדנו אם
כסף תלוה את עמי התחיל איוב ענוה מי יתן ידעתי ואניע יאבוא עד תבונתי
כנגד מידת הדין אמ' לו אליהוא מה אתה מונע לא אתה שבחרת בנפלים יותר
מעניות שש השמר אל תפן אל און כי על זה בחרת מעוני' בחש' בער פיעד
מברכין בנפ' חושן מן היין בוחשין את השותית פיר מערבין את השותית במים
ושותין אותו פיר אמ' נותן השתיית שהוא קלי בכלי ונותן בו חושין ומערבני
שותי וערב' ובפר' השולח גט בנפ' דאין פודין בחשן קידרא בכשפים פיר כשרקדי
רותתה הין מכניסות ידיהן לתוכה ונוששת כל מר' שבתוכה ונראה לעולם שכחתי
עיקותה הוה ולא הוה לא מחמת כשפים וברא ג' דמי שאחזן נייבאטיה בנחמ
דמדמיון ובסו ג' דאחד דיני ממונות אותבתיה קמיה בבחושיה ובג' דנחמ
ביעה בפרק ר' איעזר און תולין באשתי ליה בברא דתנינא' וצמר מי שהחשיך
בדרך בגל דמלקטין אדילא אכדן בחישנא' פיר הוקן שאינו מביט מה שבפניו
מתירא שמא יכר ראושו באבן און בכיועה בה וממשש צידין ונראה כהילן
משש בדבר שאבדי וזהו כמין משל' ממשש הוקן מה שלא יאבד קייט אונ' מה
שלא אבדתי אני מבקש שממשמש במשענת אילו ואילו אפיק ויחילך בשעל
שלא תוכשל באדם שמבקש שבייתו ובפרק הגזיל עניס בגל' וצול' משבע

תרחיב מקומך פיר אחר בזך בזך בזך ואתה ואיני חושש מכך כמין כמין החבא
תחביא בזל בפר המוכר את הבית בנגד דמכר את הסנטר מאי שיריה בזל
מאי בזל אמר אפר פוסקי באצ בזק בחלק בנגד אנשי דור המבול אתיה קוצב
לאברהם ואותיביר לימיניה בזק ברון עפא ורוו תרבי בזק עלי הוון צרי ובעו משנת
עירובין בזקין מלה על נבי הכבש כדי שלא יהליק וברא נגד דהמוכר את הספינה
דלונן גלא ער דחזינן לבי מרבעתיה דכוכבא דוטא והויה כי מיבזק ארבעין גרוי
דבורא דהרולא וברא רבר פרש כן לא ידון רוחי אצ ר חיה בר אבא איני
מאלא רוחי ברם בשעה שאני ממלא רוחי באדם לפי שבעולם הזה היא
נצוקת באחת מאיבריה אבל לעתיד היא נצוקת בכל הגוף היא היא פכת את
רוחי אתן בקרבכם ופרש נא ויצאו שני המלאכים סדומה כמראה הבזק ר
יודה בר סימון בשם ר לוי בן הרטא כזו שבזוק צפת בכרה פיר לשון פיזור
ויפקדים בבזק בין מא ברנא נגד דבראשונה מאי משמע דהאי בזק לישנא
דמיבזק הוא ויילג שמא דמתא הוא עיון שנתמנה אדם פרנס על העיבור
מיד מתעשר דמעיקרא כת בבזק ולבסוף בטלאים פיר לישנא דמיבזק
כלום אצנים שמשליך אדם ובפס דמי תשא וביולמדינו בפרש כי תשא ופקדים
בבזק כדאינון מסכינין באילין בדיקיא כדאינון עתדין באילין אמרייא
ולפרש בהגדה מהו בזק אבן נטול מכל אחר מהו אבן ובאבעס מעאן שמנה
האבעס כערור אבן במרומה תרג היך ביזקא בכיפת בקילעא בזר בנגד
די איעור אונא תולין נקיט בורא בחדא ידה ומרננתא בחדא ידה פיר כגון
אבן שאין לה דמים ויש אונא בינתא ונעמא שלזרע שאין לה דמים ולא עוק
ומפני שהסתירה נהם נתיקרה בעיניהם וניסוהו להראותה להם כי אוענתא
בבורא כבר פירש עם אוענתא ברא נגד דניעוד הרגל דשדו בה ביזרע פירוש
כגון שהיו זרעונים בכלי בסו נגד דתיזד הוא נשך ארישא יהיב בורא בפרק
המקבל שורה ברא נגד פירוש אפילו אם אמר לו בטר הכי כריכנא לה או נכישנא
לה יכיל למימר ליה בורא דנפל נפל כלום כיון שגידלו העשבים והוקשו לזרע
ונפל אתו הזרע על הארץ אפילו אם תחרוש או תנכש אחרי כן הוא עומד
בחלק בר שלחיה לאיתוי בורא דאספקתא פיר שלח נבוכ נע לדניאל
להביא לבבל זרע אספקתא בפר אין מעמידין בנגד דהשלקות בורא דמתנא
ברא נגד דמי שאחזו בורא צבילא בפרק קמ דקירושין בנגד חוז מן
העירלה מערב בחרי ושך בפרק אלו טרפות בנגד דסימני בהמה וחיה
רב חיינא בר פפא הוה ליה ההיא צנעא שרא בה בורא ולא עמחו לאותא
בעיא רחמי ואתא מיכורא ונעמחו ובנגד דנפל מן הגג עביד חישינן כלום אם
אש לו נצבולין ששם הזרע ובלש ישמע קורין לזרע בזר בפר קמא

מילתא אמי דב ששון ונפקן בושטא דנוריא וכבינהו לעיניה ובגדיה דהיה איהו
הפועלין אמי דנוריא מנוריא מנוריא להווא צבריא בשעניה ונבנין פיה סתם לעילוי
שלאש בושט צברא רבה צראש אלה ותליתנה ואל רב הווא קריתיה ונבנין
גונתיה בחיות דהווא רטיבריא ורין בידינו צרות בשעה ששהין איהו יודען עמוא
יום ובשעה שששהין איהו יודעין שמוא לילה פיה בשענה בשעה בטל בפין
קמא דעלה בשענה איהו היה עיר גדולה כל שיש בה קנשה בשלכין ובין גמ דמנוריא
ומנוריא הוא ונקין ג צברי פסוקין כנור עשרה בשלכין ובין גמ דמנוריא
פיה ג בע אים שושון צבית הכנסת ובטלן מאלצבתן ועסקין בעירי צבור
ידעו בשלכין בכנסת ממלצבתן בושט צרא גמ דפיה איהו כפדין מנוריא אלמוני
בוטמי כאלה ונבנין וקנורם כבוטמיא וכמוסא תת האלן תת כבוטמיא בושט
בשביעה בעין כל צבור לילגי האלה והבוטמיא פיה שיש בבוטמיא ונבנין
נקלה בושט הבוטמן והניקטבין והארום בושט פיה כל פיה אל עירי פיה בשלם
פיה כפין כפוד צור איהו נתן לפע הכפין ונקין מנוריא בשענה סתם ונתמס ציד
ואיהו נתן לפע הכפין ונתן לפע הבוטן כפין מנוריא שלשה ששענה בעל ומנוריא
בבוטמן כפיה שלם אלכופו בעירי ובויקתא רבה זאת תורה תורה ונבנין
פיה וזכור את מנוריא פיה ונבנין פיה ונבנין פיה ונבנין פיה
דבין ואל מנוריא ונבנין פיה ונבנין פיה ונבנין פיה ונבנין פיה
לורה ג אבהו איהו ונבנין פיה ונבנין פיה ונבנין פיה ונבנין פיה
כפודתא כפיה ליה ערעור ונבנין פיה ונבנין פיה ונבנין פיה
בבוטמיא עירי בושט בושט בושט בושט בושט בושט בושט בושט
כפודתא בארעא תרין פיה מקום שרבעה בקודש עשתי שמי רובין שם
שורו עיר תרבוס תורה כבוטמן בושט איהו איהו איהו איהו איהו איהו
כפודתא בושט ונבנין פיה ונבנין פיה ונבנין פיה ונבנין פיה
בגמ בקמה שנתעטס ונבנין פיה ונבנין פיה ונבנין פיה ונבנין פיה
פיה תורה מלשון מנוריא ונבנין פיה ונבנין פיה ונבנין פיה
בשענה איהו חמשה איהו בשענה לשרצת בושט גמ דכל כפיה קריתא ונבנין פיה
כפודתא בושט ונבנין פיה ונבנין פיה ונבנין פיה ונבנין פיה
ידעו קנודיל ונבנין פיה ונבנין פיה ונבנין פיה ונבנין פיה
ליתיהו אלמוני דהוה קמ איהו בלחשמה בשענה בושט גמ דהווא קריתא
והווא צברא ונבנין פיה ונבנין פיה ונבנין פיה ונבנין פיה
והווא חמקבל בגמ הכתוב איהו חנוני הפא בניה עסקין ונבנין פיה
בשענה פיה בושט בשענה שיהיה לפיה בושט בושט בושט בושט
בשרכין בגמ דהווא פיה הוה ענביא ושקלה לפיה ונבנין פיה ונבנין פיה

שעה נהיה יומן ועושה אותן למכור כד גרסין במרת דקלבי את ימי
למפרע בגל בגל היה כותב אביו שרא ליה לבי בר דבו למיכתב תפילין שלא
מן הכתב בי גזרתא דקני שפיר דמי בקו גל דבמה טומנין פיר בין הגזרה
שלקנים ויש אומ בין מחעילת שלקנים אף על גב דלא הינר ושלפך לסכין
מבעווי יום מותר לנועער בשבת בתוך הקנים דסכין נכנס בין קני לחבירו
בי דוב תותי כבדא בפר כל הבשר בגל דהכחל פיר כדי לקני בו דס רבנן
תעלה באש אקורי בי דודי בי כירי פיר עם מלוייר בי כווי לא היו חזקה
ברא גל דבבת בתרא פיר ראובן ושמעון שפנים ובנו שנים הכותל עי
ארבע אמות ומשם ולמעלה בנאו שמעון לבדו ועכשיו נמצאו בכותל זה
בית החלונות להכנים בהן ראשי הקורות מחער ראובן אינו יכול ראובן
לטיעון שאלי הם חזקה שלו שחעי שלו שיכול שמעון לומר לא עשירתי
בכותלי כך אם שואם תתן לי העי הוועתה לא אעטרך לנקוב במקבות בכות
בי מדדי בשבת בפר הבית בגל כל שלא בא בחמץ אמר רב הני בי מדדי
בבבל מהדרי מיהא לעין עיטס וראוי כיון דלא שדיר שדריה לא מיניסילין
ובבכורות בפרק מומין אילו בגל דדיו שוכבין אמר רב פתא לא ישתיך אדם
מים לא על גבי החכם ולא על גבי מקום קשה דאמר רב הני בי מדדי בבבל
מהדרי מיהא לעין עיטס יש מפרש מדדונות שלבבל אם משתיך עליהן
מהדרי המי הנלים לעין עיטס לנהר שלאדק ישראל נהרו שותין ממנו לפי
כך לא ישתיך אם על מקום נמוך שבלע גשם המים בי מכסי מבי מכסי
עד עקרא דתולבקני ברא גל דמנזלה ובסו דכתובות פיר מקומות כמו אות
הפרק החולץ בגל המחזיר גרושה שלחו ליה בני בי מכסי לרבא בי המקנה
בגל דר איעזר אגא אם לא הביא פיר תין ידוע נקב שבגיד ויש מפרש מקום
שמועים הרעי בי נערופי ברא גל דכל כתבי הקדש פי בי נערופי היה כמו
בי אבידן שפירשנו למעלה מירו בכי נערופי היה עב זה כדאמרינן בע זרה
בפר כל העלמין בגל איזו אשייה אמר שכול כנון דאמר הני תמרי נהייין
לשיכרא דבי נערופי בי סיסן ברא גל דחזקת הבתים הווא דאמר ליה לחניה
כל נכסי דבי סיסן מזביננא לך ובסו גל דמי שמת ביכר בבית רב
פרשו פח ומאמר שכבה עמי הומיה היא וקוררת ביכר היא וטעיה
בין בסו גל דבמה אשר שב ביני כמותא פיר שבעה גררים מזרע כמון
אי בבינתא לא משכחי ליה ברא גל דלא יחפור פיר הזרע שעל הירק
בעת שתשעה קשר פיר אהו מי מלואם בינתא גר עינן דחדיל ליכא למחש
דאכלי ליה דבורים דכיון דהן דקין מאו לא משכחי להן דבורים בעפר אי
באטרפת הדר נארי כלוא אם אוכלין העלין שלאחדיל מאי איכפת ליה

לו טריות בנמ אחוזת דם המעושנת אמ רב יוסף ראוי דאכיל ין בעין
וארבעין אמרני ושב ביטיתם דפיהתא ושותי רבי עתה דדובשא בתקופת
אחל פרק י
ביאה ביבמות ברא נמ עטאון
סליק פרק ט
על האנוסה ביאה מאה והוא אב והוא בעל והוא בר בעל וברא נמ דבא לו כהן
נדול ובפרק ד מיתות בנמ הנזיר בשמו אמ רב יהודה ואי תימא ר יוחנן ביא
ביא היע דאחרכיה לבי מקדשא וקלוייה להיכלא ובי למיזנו בסוף פרש בראט
אמרו חיה והבהמה והעופות טאה עוברת עלינו לבי מקדשא וקלוייה להיכלא
ובילמדנו בסו פרש שאילן חוטאין ואנו מתין ובוינש אלקי יהודה ויאמר בי
אדן אמר לו יהודה ביאה את מעבד עליך למד את נוטל את בנימן לעבד
אנחנו מכרנו אחינו לפי כך נתחייבנו להקת עבדים אבל בנימן לא היו לו עסק
לדבר זה ובאשה כי תזריע או בשר אמר הקבר לירמיה ראה מה עשן לי בני
הביאו מעור עוסמא לתוך בית זה העלם עוה אנני ביא עליכם ובסמך לבנים
אתם הן אומה להקבר בניי את מעבד עלינו שישאל חוטאין ואנו לחק
פיר ענין דעקה על עיוות הדין בי אגיון בפר קמ דעב זרו בגמ איז בוני
עמקן מאי טע לא אתת לבי אבידן אמר להן ר אעדר בן פרטא זקן אני
ומתירא אנ שמיא תרמסוני ברנליכס וברא נמ דכל כתבי הקדש רב לא אויל
לבי אבידן וכל שכן לבי עערופי פיר בי אבידן הער ידוע למלכס ויש בר
עמרי חכמות מכל אומה ויש בר ספרי תורה וביאים וכתובים כתובים בלשון
הקדש ולכני שאינו ידוע מי כתבן או ישראל או זולתן על כן רמיא ביד ר אגדו
להודות עליהן להניילן וביה בי אבידן נקבעין מכל אומה מכל ונושאין ונותנין
בדברי חכמה ובייני כל אומה ולשון בי אבא צפיק כיעד אשת אחין בנמ
כלל אמרו ביבמה אמר רבא אטו כולו לאו צייר לגיורא ניגרו אמר ערוה
אם אמר שנייה וגזרו על אם אבין משום אם אמר אמר מאי טעמ דכולו דבי
אמא רבתי קרו לה פיר לאם אבין אמא רבתי קרו לה כגון לאם אמר אמר תמיר
אם אבין יבוא לוקח אם אמר אשת אבין עבדה אשת אבין שנייה וגזרו על
אשת אבי אמר משום אשת אבין אמר מאי טעמ כולו דבי אבא רבתי קרו
להן כגון שקורין לאשת אבין דבי אבא רבתי כן קורין לאשת אבין אמר דבי אבא
רבתי אם תמיר ין יבוא להתיר ין כועמא מאי כולו דבי אחבי רבא קרו לה
אחבי הוא דוד כגון שקורין לאשת אחי האב מן האם דבי אחבי רבא כן קורין
לאשת אחי האב ואם תמיר ין יבוא להתיר ין בי ברהבו בברכות
בסו נמ דאלו דבריי אבי מברך על האור דבי ברהבו בפר אילו מעימות בגמ -
מעמא ספריים תפילין בי ברהבו שכוחי פיר תפילין בי ברהבו שכוחי למיזבן בכל

ויחיה
שע

לא חרב אחי לזקן את הבית בפני בני בניו עתה יקום בית יצחק
קל דיומא בני משהוין כהן גדול היפא דאזכר שובעיה וכו' הנהו בית
אב תי' בית שני כדתנא בתוספתא ועוד ערוך ב' פ' שומרון ערוך ב' הגולה
וכול עיר עמוז דאש' משמרות וקב' לו עמקן בבלי' וכו' וכו' בשמיר שיש
בן ז' אבות סלוב' ז' משמרות כדכתיב בית יצחק אחד וכו' וכו' וכו' וכו'
לפי' עיר דל' עירב גמ' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
וב מקד' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
באין בית אל בירא יב' ע' ע' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
אגיה ד' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
גורין גירנות וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
לפי' עירב בבית אל ולהחליף שער וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
לפי' עירב וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ג' עירב' בירמיה בשש' ל' ע' מקום יב' ע' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
יש' י' א' מלאך אחד נגלה על יעקב וא' עירב וא' עירב וכו' וכו' וכו' וכו'
להחליף את שמך וכו' עומד שם ש' בית אל וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
לפי' עירב וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
מתבאר עליה על אחת כמה וכמה בית אל' בפני המקום הנב' וכו' וכו'
ומקב' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
בית יצבע שיה' שוקע בכלום בפרק י' אדו' עירב וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
כל בית יצבע כדורות חוק משלקויעים ע' ע' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
אם אנה מקבול' את האונ' כדורה פ' בית יצבע וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ק' זה בית אעבע פ' בית אעבעות וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
אעבעות שיה' מקבול' את האונ' לפי שבשעה שמתקבצין וכו' וכו' וכו' וכו'
מקבצין עמו האונ' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
טהרה מטמא טומאת אכולן בכבי' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ג' ומצלה וכו' דמין כפ' זה בית במא' שלחן בית אעבע וכו' וכו' וכו' וכו'
בית הבעל חזקתה שלש' ע' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
בעומק ומלוחלת אין עיר' להשקותה וכו' בני' עניין וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
העור והרוטב ע' הפרקות ע' שלחית הבוש' פ' בית אעבע וכו' וכו' וכו' וכו'
בית ג' דמצלה ושוקיעין כמין שני' זה בית אעבע וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
בג' הגוים העובדים העובדים את הקרים וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
בית ג' קורין אותו בית כרי' וכו' בית אעבע ש' בית אעבע וכו' וכו' וכו'
ב' ג' ש'

היה ונדל ברפואות דכתיב שמתחן נידודי מבינתא דאולא מנקצי להו למעיני פיר ער
שולא ישתדע ער נדילא בין בסו גמ דבמק אשכח שבת מדיקנא דכלבא פיר
פאבט שפירות מיון הכלב ובסו גמ דפרק ואלו מנלתיך ובעל דוחכמים אומ ער
העות בפרק משה קורין את שמרע כמישחל בולתא שחבלא והשמי מבינתא
דריבטי ועד שנתא דכרעיי בפרק ר איער אומ נבלין בגמ אומלין בינתא
ממזיה ברא גמ דבא לו כהן גדול מבינתא בינתא ברא גמ דהשמי את הפסולין
אריש בינתא בעי למיקס בפרק גמלין אקורין בנדי בגמ סתם אל השערה
ולא יחטיא תקנים בבינתא שיערה בין ימא בין חייב בשבועה לא תיטול שני קרא
רב רש יאל תמי עד חנם והוא ער בין השמשות ברא גמ דברכות ד יהודה סבר
בין השמשות אומלל הוי וכי טובלין מבעוד יום טובלין ור משה דבר לה כר יומי
דאומ בין השמשות כתיב ער זה נכנס וזה יועא ואי אפשר לפעוד סלין ובסו גמ
דבמק מדיקנא אומ רב יהודה אומ שמאל בין השמשות דר יהודה מדיקנא טובלין
בו למיך גמ לימא דר יהודה סתם הוה לא בין השמשות דר יהודה לא יומי כתיב
טובלין גמ פשיטא גמ דתקנים בין השמשות דר יומי מושך שייך בדר יהודה
קורא דבא לים בין השמשות דר יהודה והדר מתחיל בין השמשות דר יומי ובקמ
דבא יומי אומלין דר תמי חבי טעלים בין השמשות דר יהודה ומתחיל בין השמש
דר יומי דבא אומלין קמ בין השמשות דר יומי מושך שייך בדר יהודה בין
בשערה דסוכה וברא דר בשערה אומלין מושך שייך בין פיר מסתברא
פירין כתיב בין בפרק כלל גדול אמרו בשביעית לא לביר ולא לבין ולא
דסוכה ולא לתוך פיר כתיב חופי בורות בלן בשל המרחץ ספר גב עפן מלא בורה
בין אהל עובדין בעלה חוזר ושורפן לתע הצורה מעני המערכה ובא גמ
דיומא בורה נוכחיה כחורה לראשונים ולא חזרה לאחזונים בנידות בפר קמא
במסכת הירושלמי ונתן הפיר פיר תחת המקדש בפר קמ דבבא בתרא בגמ סמך
לו כותל גמלין רב נחמן אמר רב אבה בר אבון המשכיר בית לחבירו בבירה צדקה
וברא גמ דתקנים גמ דבית דאמ רב נחמן אמר רב אבה בר אבון המוכר בית לחבירו
בבירה צדקה ובפרק מי שמת בגמ השולח סבולנות וזו הלכה העלה ר אחא שר
הבירה לתע חכא באששא פיר פלטו יין בית ובא אשר לו הבית מי שמיוחד
ביתו לפרק קמ דיומא פיר מי שאינו מכניס ארחים בתוך ביתו לא ביתו מיוחד
לו ולא לזולתו פיר אה שאינו כושאיל מכלין לאחרים ננעים באין לביתו ביתו
בואו איתו באש גמ דתקנים יין בירא איתבא יתבי בפרק גדול עעים בגמ
ר כתיב אומ ברבבים וברא גמ ד ייער הרצל פיר בית שורין בו בני אדם הוי
מושב ואינו חרב ואפילו אישנאמש בעיבי יתבא חרב ולמאן דאמ משום
שאיה היוו בית שייך משאמשיין בו כלום האוי כון דאישא גמ יתבי יתבני

שני חדין להש בית נצר בכלים בפרק ין בית הנצר ובית המנעול ובית המזוזה
 פיר מקום שמשמין שם הנצר ומקום המנעול ומקום המזוזה בית סאה
 בכלאים בפרק ב בנופל לבית סאה ובפרק ב בעירובים ר יהודה אומר עד בירכ
 סאתים פיר מקום שראוי לזרוע בו סאה נקרא בית סאה לזרוע סאתים נקרא
 בית סאתים והוי חמישה לפי גרמידי בתבוייתא דילפינן מחעד המשכן דהוי חמשה
 לפי גרמידי דכתיב אור החצר מאה במה ורחב חמש בחמשים חמשים פעמים
 אמר הווי תמנא לפי בית שאור בפרק כל שעה בסו גמ חמץ שלנכרי כל
 הכלים שנשתמש בהן חמץ בעונן משתמש בהן מעה חוץ מבית שאור
 הוציל וחימוץ קשה אמר רבאשי בית החרוסת כבית שאור שחימוץ קשה
 דמי פיר כלי עץ שנשתמש בהן חמץ בעונן משתמש בהן מעה בלא הגעלה
 דיון דעונן הוא לא בלע חוץ מבית שאור כלי שפושין בו שאור לחמץ עדיף
 כיון דחריף הוי כרותה ובלע ואין משתמשין בו מעה אלא בהגעלה ובית חרוסת
 כלי שפושין בו כל השנה חמץ ועיה כיה ללכות בו כה מחמת החיוב
 הכלי אין משתמשין בו מעה לא בהגעלה ובמלים בפרק א גמץ בית שאור
 מוקף עמיד פתיל פיר כלי חרש הוא עשוי להניח בו שאור והוא עמיד
 בית סין ברא גמ דשמונה שרינים שאל אחד ביתא את ר יוחנן ופירי גמץ
 שאין כותבין וכתבין לא על גבי עור בהמה טהורה וברא גמץ דמי וטעמא
 שהיו ביתאין תלמידי ביתאין ומפורש באבות דר נתן שני תלמידי הווי לו
 לאנטיגנוס איש שוכן ושמוס ערוק ובייתאין ושנה להם אל תהיו כעבדי
 המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס וכול ורלכו ושנו לתלמידיהם ולתלמידי
 תלמידיהם ולא אמרו פרוש עמדו ודיקדקו אחריהם אמר איהו הווי יודעין אגמתי
 שותתים המתים ומתן שכרן של עדיקים בעולם הבא לא היו שונן כן עמדין
 ופירשן מן התורה ואמרו מסורת ביד פרושים לעבד עעמס בעולם הזה ולעולם
 הבא אין להם שכר ויעאן מרן שתי משפחות רעות עדוקין וביתאין ונקראו
 עדוקין לשום עדוק ביתאין לשום ביתאין בית עלייה ברא גמ דסנידיין ושפתי
 עדק בין איש ובין אחיו ובין גרו אמר רב יהודה אפילו בין בית לעלייה פיר עדוק
 דדיין להיות בקי במשפט הפסדת העלייה על הבית כמה הוא כיה שידין כמה יש
 לבעל העלייה בתחתון כמפורש בפרק הבית והעלייה ר טק אומר בעל הקרקע נוטל
 שני חלקים ובעל העלייה נוטל שלישי קסבר כמה מפסדא עלייה בבית תולתא
 תולתא בעי למקסקל ובין גרו אמר רב יהודה ובין תנור לכיריים פיר ערוך להיות
 בקי כמה החקת התנור מן הכותל או מן המעזיבה שתחת התנור כמה החקת
 הכירה וכיוצא בדינים הללו ולא יהיו בפנינו כבמזוין מפני שהן בלא נשיאת גמץ
 ובלא נתינת ממון לא ערוך להתעסק בכולן כמו שהן מפורשין בפרק לא והתורה

לה כרייה שתוכלה מן העולם ואם לה בית נריה ונמורסמת בית כליה
שתוכלה ולא תירא ספאח נריה קורין אותה בית כרייה פיר נריה נריה
כרייה חזיר בלשון יון קורין לחזיר כרי בית גלגל בעירובין בפרק עושין
פסין בגמ אמר רב יהודה ובטהרות פין שבייל בית גלגל ואילו הן שבייל בית
גלגל כל שאין העבר יכול לטול סאה שלחיטין וירוק לפני סרדיוט
איכא דגרים כל שאין רעובר ומרשי לה אחד מעברי דריים פיר בית גלגל
מקום מדרון וכשאדם טעון משאוי אין יכול לרוץ לא ממטה למטה
ולא ממעלה למטה ספאח בית גלגל פיר שבייל מקום מעבר עד כדמתיב
במשעול הכרמים בשבייל כרמיה ופיר משעול משעול כלום אין זה יכול
להיכנס עד שיעצ חבירו כלום אין מכילה מעבר שני בע אדם בית גלגל
מלשון נדוד ממשיק ומחיעה חמשה ואמרי דבר ר' יעקב כל שאין רעובר
יכול לטול סאה שלחיטין וירוק לפני סרדיוט זהו שבייל בית גלגל כלום מקום
פיר בית דבה בגמ דפיר קמ דפסח בית מדבחה בית מדבחה פיר דב
דמים מעיין בבית המטבחים תמיד בבית מדבחה דם ומים ויון ושמן וים
הנזק והמים מתנסך וכן היון והשמן קרב עם הקמעים בית חלק בפרק
אמר להם הממונה בגמ בא לן אעל פרו ובקית על ירך המזבח עמונה אבל מבית
החולפות ולפעם פיר ואותו כלפי דיום נקרא בית החולפות ששם מענכין
שכניהן והכל מוידין שדרום הוא ופסול לגבי שהיטת חטאת בית חן בית
החיים בכלים בפרק ין פיר בלעז קוקירא בית יד בפרק במה אשה בגמ
ובמיוך שהתקינה לנידתה עשתה לו בית יד מהו בית יד שעושה לידה כדרי
שתלכה אותה כדרי שתבדוק מוך לנידתה ולא תגע בו ולא תטנף בית יד
שלאונקלי בסו גמ דפרק הקורא את הכנילה עומד פיר אעילה ידך בית
כסא בפרק מי שמנתו בגמ היה עומד בתפלה לא שנו אלא בית הכסא קבוע
פיר מקום שדוכן לבני אדם להפנות בו גדולים וכל שכן להשתנה מדרון מקום
שהמים נמשכין וירדיון ואינו נקוין ולא נבלעין במקומם בית כסא עראי
מקום שנזדמין לאדם בהליכתו בדרך ונפנה שם או השתין מים בו הע ברע
כסא דפרסאי כסתומין דגמ בסו גמ דמי שמתע פיר שיעשו חפירות בקרית
עמוקות שירדות עושה לתוכן בית כפרת ביה מידות ומחז לאחורי בית
הכפרת פיר אה שומד היה אחורי בית קדש קדשים ששם ארון וכפרת
בית לגין בכלים בפרק ין כל כלי עץ בית הלעין ובית המוסות אה על פי שיה
קעב מבפנים טמא שכן מקיימין בית תיק שלפני חרש לגינן מלשון חלון
שמן בית מים במגילה בפרק בעי העירי וחכמי אומי מוכרין אותו ממכר
עולם חוץ מארבעה דברים למרחץ ולבורסקי לטבילה ולבית המים פיר בית

ומרפסת פיר יש למניחים ב שיעורים זה לפנים מזה והריוח שבא מעצ נקרא בית שער
בית שוקע בסו פרק ב בכלים ובית שוקעו שלר כפומא באויר פיר כלי נחשת
וקרא משוקע ומעתיק אותו למשלה בין הפרה שלמנורה וכל אותו כלי מעתיק הנר והוא
לשני דברים אחי שלם יתלכלך הפרה שלמנורה ואחד שיקבל השמן הנשפך מן הנר
בית תבל בפרק ב בכלים בית תבלן שלחורש פיר כלי חרש הנה ויש בו בתם ורנה
כדי לשום בהן תבלין לבד וליד וזה עודו **בית** ביתו בסו הלה נה יש תקוע
הביא חלות מביתו פיר מקום ביתו בגל דמורה ובס נה דמביתו חתן משנת
ביעה אין משקין ושוחטין את המדבריות אבל משקין ושוחטין את המדבריות
הן הביתות הלנות בעיר והמדבריות הלנות באפרה **בית** פיר
פרק יא בן באהלות בפרק אחרון שדה במים ובפרק קמ"ד משקין בנה ובענין
את הקברות מאי שדה במים ל' יהושע משמיה דעולה אל שיה שלמנורה בפרק
מתם ופיר שדה מיוחד בין שני מקומות ומנהגם לשם מן הכין דמה ינשי מקום זה
ובאים הם הדיין במקום האחר ששם בית הקברות ונוטלין אותו מהם וכו' בין
נקוברין אותו במקומן ואמרינן עלה משום יאוש בעלים ונפשו נפדה שנים נפילין
ממנו אבר ונפל לשם ולמה נקרא שדה במים שמשקין בה כמים שכן לין כשמתעדין
אלו עם אלו כולם בוכים ובאת להם ממול בטאם תרג יזילניס בפיסר ברא נה
דהזרק שכן אורני יריעות זורקין בו כיאר בידיעה ויש שגריסין בוכים פירוש
דקנה שהחוט שלערב תלוי בו שזורקין האורג בתוך היריעה להארב בכלל היריעה
ואותו מקום שנארב בו החוט נקרא נפש המקנה והוא כעין לכתא ומתנא ופירוש
לכתא עץ קטן כמו זרת שחקוק באעניני מקום לאגוד בו מתנא שהוא חוט חזק
פיר אח לכתנא ומתנא קנה קשור בחוט ארוך שבשזרקנו לא יאבר את פושך
בחוט והוא נמשך אחריו בכך בראש נה דהאניא יין בכאנא בוא ואבנה ובפרק
המועט תפלין מכנימן זון זון בגל דנגר אמר ליה בכעס קאמרית ופס פיר קד דייעה
רב ששט שמע קל בכנא ובפרק לולב הגזול בגל עיטלה פוטמתו נה רב יוסף ויטלה
בינותו ובפרק בנות כותים בגל המקנה נה אמר בוכנא דמרהלם ובפרק אילו טריפ
בגל נשתברו רוב עלעוניה בכנא ואמיתא פיר בוכנא עלי אסיתא מכתשת וראש
העלע משופה כמין עלי ובחוליה חקוק כמין מכתשת משני עידין ושני ראשי
העלעות נכנסין בהן וברא נה דהגזול עעים עעים ונשאן כלים בבוכה דהיינו שופן
בכר בפרק כיעד אשט אחין בגל מעור בגזול ליבס תנו רבנן והיה הבכור מיכן
שמיעה בגזול ליבס אשר תלי פרט לאיילנות שאינה יולדת יקום על שם לנחלה
ובתרושות בפרק המעט בשלשה פרקים משערין את הכלכלה בכירות ובסיפות
ובאמע הקין פיר בכירות אביבות ובסיפות אפילות בכרם ואטמתא וארכבתא
כבר פיר בפרק ארכבתא בכרמא בשביעות בפרק כלל גזול ראשון הערפולין

לתת בהן הסכינן ששוחטין ודלן סתמן חלוני שלם היה מקום שישימו
 הסכינן לא בידים שיהא להם טורח זילות בלום בויקרא רבה נתיב
 ביום השמיני פרש אל תירא יין כיוצ כיון שבנה בית המקדש ונשתחרר
 בת פרעה אותו הלילה שתה יין והיו שם שתי בלומיאות אחת שפיתת בית
 המקדש ואחת שמחה לבת פרעה בלום ויקח תרזה ואלון ותרם ונתיב
 נטין ובלוט אלונים מבשן תחת האלון תרג ירוש בלוטה ברא גג דואם
 אינן מכירין אלונים בלוטי בלום בפרק ב משנת סופה פניה מוריית
 ועיניה בולטות לחי הבולט ברא גג דעירובין חותמה בולט בסו גג דואם
 אינן מכירין בולט כדירי זרבי בנג דבול כותבין בהמביא שיני בפרק
 הועתו לו בנג משניטל הארוץ הא כיעד דוחקין ובולטין ויועאין בפרכות
 ונרא כמין שני דדיי אשה שנ ערור המור דודי לו בש י בסו גג דבא
 לו כהן גדול כיעד נעשית ד יוחנן אומ בולטות ריש לקיש אל מערנות
 ובפרק המוכר פירות ודילג בולטין כתרנוגלין הוו פירש רב חנני בולטין
 טבטין כלום עומחות כעמחין שעעין ויועאין כגון כנפי התרנוגלין כשפושין
 אותן מתחברות קעות כנפיהן ונראין כמיקא בולטות כמו חותמה בולט ונתיב
 בהמה המקשה בנג בהמה שנתכח הגליה בלוטי הוו עומת הגדיים בלוטי
 בפרק קמ דיומא בנג ללשם פרהרין לשכת בולטי היתה פיר חכמי העעה
 ולשון יון הוא בברא רבה עז וירא יעקב מאד פלן עתיד נעבדיניה
 בוליוטיים ובמנילת איכתיבה יעוב אמרו מקום בליוטיים שלבני ירוש דאת
 בעי מתבערה ארכוסוס או בוליוטיים דרפי עיון אבילות מבלי בורבעין
 מבלי בוליוטיין ובויקרא רבה בוידי ביום השמיני ויהי ביום אחשורוש החדש
 וקמסנר אלה אילו הבוליוטיין בליוט בסו גג דכל המנחות באות בית הרל
 אומ כלו היה במקדש ומראשת שמה ודומה כמין כלבוס עמוק וכשבעין מונה
 בתוכו דומה כמין תפוחי הברתיים וכמין בוליוטי היווניים פיר פרהרין
 בליוט בפרק חלק יעאנו אנשים בני בליוט מקר פיר בנג בניס שמירקו
 על שמים מעוארן פיר אח בליוט בליוט הין פתוחין בעליות בית קדש
 הקדשים במדות בפרק פתחו שלהיכל פיר ארובות בלום בפרק מומין אילו
 בנג חרום חוטמו בלום בלום אומעא בפרק הבשר בסו הלכה העוף עויר
 בנדרין בסוף גג ד איעור אומ פותחין חוטמה ענה בלום הוא בסו גג דכיס
 חיס תלה ארץ על בלימה אמ ד לעא אין העלים מתקיים אלה בזכות נע
 שפולם עענא בשעת מריבה פיר חטמו בלום סתומים נקבי חוטמו בלום
 במס דזבור אל תהין כסוס ספ הסוס היה את ממונו והוא צולם מכשכשו
 ובבראש רבה והוא בולם וכול פיר כבעט בלמוס בפרק יום הכפורים

והחלביעים והבכריא לשון ישמעאל כנגד בכושרות בולמדין ברא כי תשא
מועצת אפירים בכושרות דלת בעי בני ודבעי את שירה:
קליק פרק יא אהל פרק יב בל בפרק אחרון ביבחים היועק והבולל
והפועת ובפרק ג במנחות זו בלי ותר עצה וזן בלילתה דברי ובדמאי בפר הלוקח
זין הנחתום בתמרים ובגרוניות בולל ונוטל קפ אה בורה ונוטל ובפר קפ
ידאשי השנה בנג וליקרות ו שמעון שזורי סבר יש בילה ובפרק הדוכר
את הספינה בנג הקונה שע אילנות ובפרק אילון הן הלוקין בנג האוכל בכודים
וברא נג דפרק כדו זירא דאמל כל הראוי לבילה אין בילה מעכבת בן פיר
כל מנחה הראויה לבילה והוא עד ס עשרונים אין בילה מעכבת בה את אף
על פי שלא בלל כשוד וכל שאין ראוי לבילה כלום פנחה מרובה שהיא יותר
מס עשרון ולמעלה בילה מעכבת בה הילכך פסולה בל בול ואיסטריטי
כבר פירש בפרק איסטריטי ובפרק בוקי ובויקרא רבה זאת תהיה בסוף
פרש רפאני ויגל את מסך יהודה גלי בולאות ספ אה גלי דוכפיה בול
בברא רבה פרש ו בשעה שיועא תהא בול ודימוס יועאין עמין פירוש
חיילותיהם בל בפרק כל הגשר בסו נג דהעוף שולה כ סליק ו זירא
אשכחיהון לה אמי ור אמי דקא אכלי בכלאי חמתות ובסו נג דהקומע רבה
פיר כרבי יהיהו בחרת ישן ואכלי בלא נטילת ידיים תרי גברי דברבי פרנא
ליטעו בדרב ושמואל כלומי כקבורין אתון דרב אכיל בלא נטילת ידיים במה
הא קאמל ליה דעת קערה עלי כלומי נטילת ידיה את מה שאע אומל במה
דעמאי אינינא ואיני יכול ליגע באוכל בלדי בברא רב פרש ו יכלו
עבר חד בלדי ונכשל בה ובויקרא רבה אחרי כות פרש ויתרון ארץ עבר
עלה חד בלדיין מן מלכותא ונכשל בה ופרש עש אתת חד בלדי וחמתה
וחמיה נכבה ובכי ימון אחין בסו פרש אשרי משכיל בתי יומין עבר
חד בלדיין דמלכותא וחמיה וקא אימון עבדין בהדין מטכסת קפ אה חד
מן דברבי בלגה לעולם חולקת בדרום בס משנת סוכה פיר בלגה שם
המשמרה ופסקאנה דשמעיה מתני ששהתה וליא באה בשבתה
במקדשי לעבוד שבדיתה קנסנה רבנן בחלוקה בטבעתה ובחלוקה פיר
בחלוקה שתחילין בדרום לעולם ותנא לפי כן בלגה נראית יועה לעולם
טבעת טבועה פיר שהיה לכל משמרה טבעת של ברזל קבועה
בקרקע שמשימין שם ראש השור וליא יכול לזוז משם שהטבעת
חתבה מלמטה וערה מלמעלה כנגד ראש השור וליא היו נטרחים לתמו
ביד וטבעת שליו קבועה שלא כדרכה שלא היה הרוחב מעד ה אומין
ואינן יכולין לשום ראש השור בתוך הטבעת ולכל משמרה היה לו חלון

הירוק הוא יבלין בלתי מואה בלע זכר ואשבי מפורשין בקדוה בפרק אחר
 עתה בנב שש שבתים בלעם בלע עם בחלק פיר שיעק ענות לבטע עם אש
 בב א בלעם בלע עם חיה שאין לו חלק עם ישראל פיר אה בלא עם שיעק סתמו
 ומעמיו וכלל לעם אחר חלק ברא עם דפר אילו שריפות איזהו וישט עם
 כל השחותכו וכדין יורה אה ירמיה מבלעתי פיר ביה בליע עב דמיה אה
 רב תיבא תמות משיעורא ועדין בחיטותא פס מבלע איכה איכה נמא עטרה
 ראש בר ברירה ד יחושעבון לוי הנה ליה בלע את שחר ורחש ליה בלעסן ביה
 צד יהנוודר מן החושש ל יהודה וי שמעון איהו לקמיהו בלעסין ו יהודה אכלו
 שמיצין לא אכל וכול ופרק שני במעשרות היה עושין בבלותסין לא יאכל בנות
 שמיני ופרק הנווד מן החושש בנב ביעה תורה שישו תנן תם ביה פיוטה
 בבלותסין בלחסין מינא דתאוס דעבדין פנימון דמרי ופרק אחרון דבנקעין
 ו יוסי אורי חוק מן בבלותסין וזה טעות הוא שוקא מין ירקות כמקומו בלעסין
 ומינאמי בספר אחר בבלותסין ספ וזה בלעסין פס אה בלעסין ומן עכבות הוא
 בלי בפר קב דע דר וס תולתא דקט בלתייהו בפרק פה דגול בנב דלא ונב
 לו טוסים סולט מנדל בלתייהו מן בפרק און מעבדין בנב מן בלתייהו ונב און
 הן הלוקין בנב וכמותה קעקע בלתייהו אפי נקלה ונבנה תענה בבלותסיהו בפרק
 אילו הן הנשרפין בנב הנכב את הקטורה פיר עיקר שולשיתיהו בלי בפרק הנוול
 זוטא בנב אין פורטין וכל רב בר מנהו אפי מנהו מבינש והפי מנהו בבלותסין וכנב
 פיר בולרא ינוול האדק כלל פס האדק בלי בבית דבה נעשה אדם לבלך שוקה
 מיטיל בתוח פלטין ודא בלתייהו פנוולותיהו אה נעשה אה בלש בפרק קב
 דמדינת פשפש קטן היה לו ביתו עבדין ללתייהו את העשרה פיר יתפש ונב ויתפש
 ובלש בלשית שפנסה לעור פאוסת שלום בפרק סחון דע דר ופניא נב וכל היד
 ובכתובות בפרק האשה שפנסה לעור פאוסת פקוס ופנסה בפרק הבית
 בנב כל שלם ביה בחסין און לו כל חל ורבל שלם באה בלשית לעפדי ופרק יוס טב
 בנב דנביאין שולשים בלשית באה לעיר וקשה לחטוף את העיר בסו נב דביעוד מצוין
 שודר בלשית ונביא ליה ופרק בא סימן בנב ענין ופנסה שנת שערות שודר
 בלשית ואפקוד פיר צדו ונביא ליה לביתיה ענין ופנוש שמתפשין את העיר מקל
 הבלשיתין בכל כלי עץ חק און בכלים פיר בעל המכס יש להם שממשם ענדיים
 לעין הנכנסין והבאין ובידיהן מקל שלשין או שלש נבית ודמותהו אידע מה בתוך השוק
 והוא פעין שפוד תרב והתנש ובלש ובלתייהו ופנסה ופנסה ופנסה ופנסה ופנסה
 בלשית פסר לפרסוף אה בורה היצין ופנסה ופנסה ופנסה ופנסה ופנסה ופנסה
 ובלשית כבד פירש בפרק אופיקולין בלשית איהו קירא דבכפוליתא ברא בלתייהו
 דהאשה בעלה פיר הדבוק שפנוה בבלתי בנבים ושם במיעו ופנסה לפנסה ופנסה

כי שמתחזק בולמוס וצברא רבה פרש יא וישא לוש את עיניו כלום יש לו חוט
אחרי בולמוס של עריות סוף שמא יבליג אתו מבשרו פיר בלשון יין צרוע שלוש
כלום זה הוולג יאכל היפה כולוון השור ויש אומ' לשון לעז הוא למי שאוכל
הרבה קורין לו בולמוס בלן לא לבלין ולא למפר במרק ח בשביעית כלל צול
צורה לבין במעולה במרק ה הנחה שיה פרוטה ובעיקר הוצא בנל כינו משך
ובצין במרק ל יאושע ר יומי אומ' את על קורת הצלצין טהור פיר אס נבעה שרין
במקום שיש שם בעל המחוק שיש שם לבני אדם וצדליק האש שלמחוק טהור
בלן בפיר ו בבכורות מומין אלו הבולג והפליג פיר הוצא לאוכל דונה שיה
משפיע וחד למעלה בלן בכלים מרק פ מדין שהיה כמא נערה ועשה בלן
ומה ען המדות ויש הרבה וילן בזו והנס בערין ו ועיר מסך ובלני וילן בלן
במקום הרבה דהעוקין אדליקן שרין עי ויתחזק בלונה דגושפנקא חשיבי
העוקין הן מית בילונה דגושפנקא פיר חותם שלטבעת בלם בסוף
גם הכל צול אמרו בשבת טאכן עני אוכל פיתו עיטה בלוסה פיר שישנה נקיה
ואין בעיקר אותה יפה וסובה ומורענה מעורב בה ובמרק ט במקוות על הנקין
חזקין על הבלוסין איכן הקעין פיר בלוסין כלכלכין כמו עיטה בלוסה ובגיה
רבה פרש פט אמה את האדם למלך שהין לו אוערות בלוסין והין בני
המדינה מלחם אחרי המלך למר עינו שולמלך הסה מה עשה המלך פתו
להם את המאשרים שבהם ומלחם את כל המדינה מריות בלם הוצא
בכולסו ברא נגד פני שהחשיך פיר חתכות צוליות שולכיות כדכ ברזל עשוע
בבית רבה פרש יב אלה תולדות השמים והארץ בשור ודם מוסך בולם אנקין
על ידי שקות הים מעלה חלודה בסוף פסקה דפיר אדומה יקריות וקפאון

וקפאון כח דברים שהן מכוסין מכס בעולם הזה עתידין להיות עפין לכס כהין
בולם ה' דכ והולכת עורים בדרך לא ידעו ו פיר בולם מראה שלזכוכית והוא
תקויה האמר בברא רבה לענין כולם אנקין ויש אומ' תרקויה הוא דהר וט תרג
שבן ואתלמה ויש מפרשין בולם על בלסטור במרק אלו טרופות בגב סימני
חיה קניג חיה ובלסטוריה חיה מיכז תשרבה לאומרון אין תורה מן השמים פיר
ייר אן רבה קשת מיכז לאומרון אין תורה מן השמים כלום שמשה לא היה לא
אנני ולא בלסטוריה וידע שמס ברוה הקניש ובפסקה דויה בחני הלילה ובידמונו
יהי חשך אפילה השליך עליהן אבני בליסטורא ברי ויהי ברי ובלעו הקשר
בלסטור בלסטוריון בלמדינו בוך נברך אלהים ומלך בוך בלסטוריון שג ובצע
ברך נאין ויהי ובעו את בני ישראל את קרבע לחמי שדי לא ניעתוהו סג כח מ
שהוא קורא פסוק זה ספור שמים יש בו בלסטוריון שהוא אומר שדי לא מעתה
סגיא כח אינו לא כן אינו גם על בריתו לפי כוחו לא לפי כוחם וכול פיר לשון

עמודין של עץ שעושין לספר תורה פיר אב החלק של מטה ושל מטה פנים
 ואחור הם נקראו במות ורוח שבין עמוד לעמוד על ספר תורה הם הלוחות
 סליק פיר י"ג אהל פירק י"ד בן אלעשה חתנה די תורה היה ועשיר
 גדול היה בגל פירק הנדר מן המבושל ובגל דיעיאות השבת תספורת אלעשה
 בן אלמנה בנדריים בגל דפיר ה' אעוד ה' שמעון לא טעים אב ימותו כל בני
 אלמנה ואל יזו שמעון ממקומו פיר אפילו תתאלמן וימותו בניה אם לא אטעום
 לא עעמי ועוד אם היתי טועם היה מרצל להדריה בן אריא על העלעל
 בפירק ה' בשקלים פיר היה כמורה על כל שור מן בעלעלי שמעוהוא היה
 מנגן בהם כדתג בסו תמיד והקיש בן אריא בעלעל בן בטיח בכלים פיר
 י"ד מאור שלא נעשה בידי אדם שיעורו מלא אגרוף גדול זה תעורתי שלבן
 בטיח אב ה' יופי ושנו כראש גדול של אדם פיר מאור שלא נעשה בידי אדם
 אלא נפתח מעעמו שיעורו מלא אגרוף גדול שלאותו אדם הנקרא בן בטיח
 וכבר פיר בפירק אגרוף בן ברית בפירק קמי דישועות ונמסין שהן שלבני
 ברית פיר בני ברית הן ישראל לפי שאמר הכת כי יגח שור איש את שור רעהו
 ולא גמי הועיא כל האומות באמרו רעהו בן גר תרגידוש והקרב והכרעים וקרבן
 וכרעין בני גוים בן דין בס משנת סוטה משבא אלעזר בן דינאי ותחינה בן
 פרישה היה נקרא ובפירק דכתובות בגל האשר שנחבשה כגון אשתו שלבן
 דינאי פיר אדם ליסטיס רועה בן דין בפירק בכלים תנור תחלתו ארבעה זה
 תנורו שלבן דינאי אב הגאון יתנו קוראין תנורו שלבן דינאי שהיו בו דברים
 בן הנפל בפירק העור והרוטב בגל עכבר תנו רבנן העב זה העב למינדרון
 להביא חברבר וכן הנפילים וסלמכדריא פיר מין שרץ הוא ובפירק מומין אלו
 בגל רוח קעריות תנא רוח בן הנפילים פיר רוח שידה בן יכבד בגל בחלק גדול
 ט' בן יכבד אב זה בלאדן בן בלאדן מלכא הוה ותישתעי אפיר כעקובא דכוכב
 פיר כדמות כלב הוה יתיב בריה על במא כי הוה כתיב הוה כתיב שמייה ושכנא
 דתצוה ועבד ארזניו זה בכוכב אדן דכתיב בא נבוצרדאדן שר הטבחיים עמיד
 לפני מלך בבל ירושלים ומי סליק נבוכדנצר לירושלם ומכת ויעלו אתו אל מלך
 בבל דבולתה ואב ה' אבהו דבלתה זו אנטוכיא רב חסדיא ורב יעחק בר אב
 אבייגאי הוה אב דיוקנו היתה חקוקה לו על מרכבתו והוה אב אימיה יתירה
 לו ממנו ודומה כמי שעמיד לפניו תמיד בן כובדי בראש שקלים אב ה'
 יוחזק העני בן כובדי ביבנה פיר שם אדם בן מרון פיר קא דראש השנה כל
 בתי הפולים ענבין לפניו כבני מרון כבר פיר בפירק אמר בן נח צריך על פתח
 עשו פרוטה ולא נתן להשבון בראש גל דהדר ובראש גל דהשוכר אה ינועלים
 בעז אמרין כמי לאו נתן להשבון אינו בתורת הישבון פיר דלא חתניא

שקרוח ולי סקרוח מרוב לא הכירוהו. ובפרק האיש מקדש בן בנגה התקדשי
עניו בבליהא. וברא גמ דהכל שוחטין בליהא דפרסא בפרק יג
לא הביא ליה בליהא דאית לה שפתא פיו חתכה שלבנ
בני סקרוח:

מליק פרק יב
אחיל פרק יג
בס ונתפלה בקו פו קמ דיומא פיו בקרית שמע אתה קורא בקול
בתפילה בקול לא בלחש במ יש לך רשות לדבר ולפסוק מן
ביתים אחרים במ עשם קבע אמ רבא המפסיק בשערי
סיחת חולין עובר בעשה שנ ודברת במ במ יש לך רשות
ולקרות קרית שמע ולא בדברים אחרים פיו אח ודברת במ ולא בתפלה
ש בקרית שמע אתה יכול להפסיק בין פרק לפרק ולהחזיר שלום לכל אדם דתנן
קורא ובפרקים שואל מפני הכבוד ומשיב שלום לכל אדם ירוש
בשם רב יוסף ודברת במ מיכן יש לך רשות לדבר במ אבל בתפלה אי
יכול להפסיק ולהחזיר שלום דתנן בפרק אין עומדין אפילו המלך שואל
לא שיבנו איכא דאמ ולא בתפלה שלא יאריך בתפלה שחיי שעה
התורה שהיא חיי עולם במ פו קמ דמגילה אין בין במה גדולה
למה קטנה לא פסחים ואוקימנה בנגה כעין פסחים והן חובות הקבוע והן זמן
בס פרק פרת חטאת פרק אחרון דזבחים ובס תוספת זבחים אילו
דברים שבין במה גדולה לקטנה קרן וכבש וסוד וריבוע וכיו וכו' בבמה
גדולה ולא בקטנה חזה ושוק ועור העלה לכהנים בבמה גדולה חזה ושוק ועור
העלה לבעלים בבמה קטנה אבל נותר זמן וכמא זה וזה שוים איזון היא במה
גדולה בשעת איסור במה אהל מועד נטוי כדרכו אין הארון נתון שם איזון

היא במה קטנה בשעת היתר במה עושה אדם במה על פתח העיר ועל פתח
צנתו ומקריב עליה הוא ובנו ובתו בסוטה בפרק ואילו נאמרין בכל לשון
במועדי שביעית עושין לו בימה שלעין בעזרה והוא יושב עליה וברא גמ
דהחליל ובימה שלעין בניה באמעע והזן הכנסת עומד עליה פיו מגדל
פניו פו קמ דעזי אסטריה ובימה פיו מוצח לשום עב זרי ובילמדינו ושמע
פדעה את הדבר הזה ויבקש לה א מ העבלו את משא לבימה להרנז וכו' -
פיו מקום שדינן בו במס בפרק כל העלמים ג אבנים הן אבן שחעבה
מתחלה לכונס הרי זו אסורה פיו אבן שחעבה לעשות מנחה כן לעב זרה
ברא רבה פרש נז וייי פקד את שיה שהיתה שרה רוצה את ישמעל בונה
בזבחים ועד חצבים ומקריבין עליהן והשמדת את בזבחים תרג ירושלמי
בזבחים פיו מזבחות לשם עב זרה במות בס גמ ומגילה אמר שמך
לחות והבמות אין בהן בשום קדושה פיו הלחות שעושין לספר הבמות

תורה אי תמלה יכול נמי במי מלה תל לוי במלה ויהא תשבות יבא מלה שבעה ויהא תל
 שבעים בנימין בנחול ון מלה קדומית שהים מועים גלן בכל יום ונעשין מלה אסתרוקנות
 כיון אחי שנעשה יולידי בני אדם קיי אה קדומית מלה זחק עשיונו מתפרש ומתבאר
 אסתרוקנות שמתחיל לאלתר כמפורש בסו ג' דפרק משילין מוס וכן מלה לא ורתעים
 מלה ומים בטילין כן בעיסה בין בקיירה לא קשוא כסן במלה פתוחה שהיא קשה מלה
 לא במלה אסתרוקנות שהיא רפה בטול מא תבניתו אה רבה מר שלם הנה קשה יכול
 ותבלונו הרבה במלה כהן בטיט יכול יעשונו טיט כהן שיתן על המנה אנוני שלם
 ון על בני ון ושורת אה באמצע יכול יתן בן כועם כבינה כלוז כל דהה מלה יור מדי
 להבין שיט בן כועם מלה בן בלם דשוש אשיש העיקה בעים בן אין כה טתן מלה
 בעים מלמד שהעיקה בניהם של אומות ובבית רבה פרש' נ' העיקה בעים שהיא כל מי
 שבא לנים שמה נעשה ירוש שמים בן אהו ג' דכתובות ובקוטה ברא ג' דפרק
 אלו נאמרין בכל לשון ותבין שבע שעי' נעמה מאי נבנתה אי לימא דאובצ ממש
 וכול ענד לא שהיא מבונה על אהת משביתו בעלמך וברא ג' דפרק משוח מלה מלה
 ויעא איש הבינים מאבנים אה רב שש מנה מכל מוס כלוז כל מוס לא היה בן שרוא
 עשוה כבינן כלוז ג' כבינן משה פתח וחד נעשה מ' שבאו משה אנשים על אהן
 וכלב אחי בן ר' יוסי אה משה משה משה ומה הוה בערן כי במקוה ובט ג' דאילן
 קשויים פיר' ר' יוחנן בעין ג' ח' פדעטיקין בעיניו ושל עולם וקפדי על רבב שעי'
 בצריון לכבסו ולהויעאן שלם היה מן המשעשים לפי כך נעלה בעי' אה נראה הוהן מלה
 עולתה לו טבילה אבל בניי קבורים אה רבב נראה עכ' בעי' לעי' הוהן וחס לאו יתנו
 הוהן רבן הלכה ואמר ר' יוחנן איה תל חכ שמה מין לו אפניה בטביעות עיניו וההפך
 על חלוון להפכו בנות שקמה ברא יעשה ורבב דנבילה כפיניו נשרפין חיי בלעד
 עלני בנות שוח בראש דמאי ובראש ע' ד' רבב בעיניו הנה שוח שבועות שלם
 שניה שהן עושות לשלש שנים ופיר ק' דראש השנה בג' בראש בשבט ובג' דטבילת
 במיעד מברכין בנות שבע בעיק ג' במעשרות ובבנות בפרק הלוקח עובר בג' הינים
 מן הטעם וברא רבה פתח מן ויתפרו עולה תענה מה היתה אהת האנכה אה ר' אבהו
 ברת שבע דאייט ית שבעתי יומים דאכלה לעלמה פיר בנות נשיח תמינים לבית הן
 כדאמרין במיעד מברכין בג' דטבילת ברא ג' דע' ד' לענן וברים האסורין למכור
 לגוים בנות שוח בכטורונתן אה הנה בי בר הנה אה ר' יוחנן תמיני' הוהן מלה
 שבע ובלבסין כולן פייט יעשין ורנות שוח שביעית שולן בשנה שמה שלמטה שמה
 שחונטין בשמיטה אה מן המעשר ונהגן בג' דין שביעית בניה שניה שלשבעים
 נראה חרין שלשה שנים בנות אהל מ' שחונטן קידם כן בשבט בעיניו מן השושים
 חסובין ומותרין בשנה אהת שחונטין הן פתח ובשנת בנה ובשלישית נמדין והן
 עמל ובכל שנה הן חונטין וכן סידורן מה שחונטין בשנה הנה שונה שלשביעית עמי

לזו המצבת הנזילה ובעליה כלום לא נהרג שכבר נתחייב הדינה משעת הנזילה בן
נער בפרק נערה שנתפתתה בגלל אם תשתבאי ליסטיס איסטיס לא קשיא הא בבן
נער הא בליסטיס דעלמא וכול. בן סטויא בסו גל דפרק הבונה בן סטויא הויעיא
כשפוס ממעריס בסריטא שעל בשירן בן עוף ברא גל דפרק קמא דכתובות פיר
כיון שידע שיפעול במועיא שבת טריד בעבודה שעריך לעשות באחד בשבת
וחישינן שמא ישחוט בן עוף קודם שיוחשיך מפני הטירוד. בן עזאי בסוטה בפרק
עגלה ערופה בגלל נמיעת טמון בעל אב אביי הריני כבן עזאי בשוקי טבריה ובכין
קמ' דקידושין בגלל עבד עברי בסמך לסימן עבד בית ובפרק אחרון דערכים הונו
שדחו בגלל מכרה לראשון אמ' אביי הריני כבן עזאי בשוקי טבריה אמ' ליה הווי
מרבנן לאביי טברי העי קראי איכא למידרשינן לקולא וכול. פיר אמ' אביי הריני
ידוע ומפורסם בשוקי טבריה שאין בחכמי דורו כמותו וטבריה היתה מדינתו
בן עירל בסו גל דפיר הזרוע והלחיים פיר אמ' לו ריש לקיש לה יוחנן ואילו שניר
אותה בלשון איש עירל שפתים ויש מי ששונה עירל בדלת והיה אדם שלא היה
מדקדק בשמועותיו וכן אמ' לו אם שונה אתה בן עירל ליכא חששא שמא
טעות הוא דקא אמ' טע ואבא מרי דנל היה שונה בן עירל ופירושו תן דעתך
לוג כלוג תן דעתך בדבריו מהא טע קאמ' בן פניו למטה בת פניה למעלה
בפר קמ' דסוטה וכן לענין הטובה פיר במסכת נדה בס פרק המפילת מפרש טעמ
דמילתא דזכר פניו למטה כדרך תשמישו נקבה פניה למעלה כדרך תשמישה
בן פקועה הבא על בהמה מעליתא בשחיטת חולין ברא גל דפרק בהמה שהיא
מקשה לילי פיר בן פקועה כגון בהמה שנשחטה ובקעו כריסה ומעאן בתוכה
ולד כדתנן השוחט את הבהמה ונעץ בה בן שמנה חי או מת או בן תשעה קריש
ומועיא את דמו מעא בן ט חי וכול עיר וחיל אונ' שחיטה אמר מטרתו בן
עיון ברא גל דפרק יוחסין וריחקה בן עיון בזרוע מפני שפסולין הין ועור אחרי
קירבה שהיו כשירין פיר בן עיון שם אדם חשוב בן קמיער לא ריעה ללמד על
מעשה הכתב בזמא במשנה בסו פ' אמ' להן הממונה פיר בין דמש אעבענות היה
נוטל ד קולמוסים והיה כותב השם בבת אחת שאסור לספר משעה שכתחיל
לכתוב השם עיר שגומרו בן תמליון יעא כיון דקרו ליה נפק אודא במעילה
בגל דפרק קדשי המזבח פיר שיר בן ביג' דר בפרק כל העולמין אמ' ר' צקיבה
אני אחיה אובין לפנך פיר לשון בינה כלוג מלמד בברא דבה מרש' לה ויבן נח מוצא
ויבן בת נתבונן אמ' מה טיעם ריבה הקבה בטהורים יותר מן הטמאים בברא דבה
לא שחיטה להקריב לו מהן ויקח מכל הבהמה הטהורה וז' ובפרט ענ' ומבני יששכר
יודיעו בינה לעתים וז' בן במנות במקומן רבה בסו גל אמ' שפתתה תמילא למאי
אתא לכדתניא בתורת כהנים בפרט וכל קרבן מנחתך במילה יכול תבניהו תל לוג

בנתה כששחל בינתיים מבינתה דרישי כבר פיר בפרק פן בגמ' 7
סליק פרק יד אהל פרק טו בס בפירקא קמא דמסכתא
אחת מנחת חוטא רב עמרם אמר פנן שהחידוהו לביסא גרושה בזה שפיר
פיר כל שרת שמקדשין בו המנחה ובלעז קורין לכלו בסו פיר נאון ביה ב
קמא אמר סובלעת ובמניולת איכה ותנה משלום נפשי שתה מן כל בסי וביטי
בס ברא גמ דפרק המועיא אין מתי טע נמלא זוטרא גנובתי משוכ
דאכלה בסי כי היכי וילא נסתרכו ביה פירוש בשאילות בסי עשבים שיש
בהן קועים קשים ביותר ואי איתנשר לאוחזן ביד והם מאכל גמלים לפי כך
אין זנבה ארוכה שאם היתה ארוכה היתה מגעת להם והיו אוחזין אותה וילא
היתה יכולה לזוז ממקומה בסייה בפרק הנזיל ומאכיל בגמ' שטף נה
אבדה בבמה אין מעמידין אותה פיר בוסיה פשיעה בסיליאוס בבראש
דבה פרע עזי ושיעני לאב לפרעה לפטרון בסיליאוס לאדון לרבוז משל
שליט ובין קרא דבה בראש אמר בחקותי באיליאוס נימאס אנרפוס בירושל
ברא פרק הרוגה אל אלהים יי שלשתן שם אחד הן טאנש דמרבסיליאוס קיסר
אגרסטוס במקלי אין בונן עמהן בסלקי בפיר קמ דעזר ובטהרות פרק ו
המתחיל במקום בסלקי רשות היחיד לשבת ורשות הרבים וברא גמ דהחיל כמין
בסילקי גדולה ובפרק שיני ביומא בגמ בא אבין שלתניוק לשבת הגיית כמין
בסילקי גדולה היתה פיר פלטיין גדולה ובלעז בסילקא בסס ברא גמ דהמוכר
את הספינה כמאן דמי בסמי וגני בפיר קמא דמנילה איבסוס קס רבא נאטיה לר
ידיא ענין שכרות בסס ברא גמ דמנילה רוחא לבסיניה שפוזיה וברא גמ
דהחיל ועל ידי כלי דוד מלך ישראל נמי לבשומו קלא ענין מתקנות וימתקן המי
תרב ובסימו מיא בסס בפרק יא בכלים המתחיל כלי מתכות קני מנוחה
טהורה הפרה והבסיס טמאה ובפרק פד המתחיל נ תריסין ג בסיימאיות ה
שלפני מיטה ושלפני ספרים טמאה מידם ושלפני חקי טמאה טמא מת ושלפני
טהורה מכלום פיר ספסל הוא כמו על מעדל עץ שלדלפקי שלהן שלעץ הוא
ועורכין עליו הכוסות וכלי יין בפרק נוטלאדם את בנו בגמ האבן חבית כולה
בסיס לדבר האפור פיר נעשית החבית כן לאבן ואפור להטות החבית כולל ורבה
וקנה תרג ירוש' בסיס דודא וקנה ואת המכוננת תרג וית בסייסא בסס במל
קמא דעקנין ובפרק קמא דסוכה בגמ חבילה קש כל ידות האוכלין שבססן בגרון
טהור איכא דמא בססן ובשאיילות הראשונים הביאו ראיה מאותה דעזר קטע
ראש אונה פסה והיא פסקה אבל לא ערכו בכך שבסיסה ופסיסה אחד הוא דמ
בוססן את נחלתו ומתרגמין דושישו בסר בפרק ד במעשרות המתחיל
בדמשונה הבוסר כשהביא מים ובס פרק פלגט בג פרקים פירקין את הדין

בשלישית ומה שחונטין בשניה נגמדין ברביעית ומה שחנטו בשלישית נגמדין בחמישית
ונוהגין בהן מעשר שני וקומצין לן אילן בתר חנטה אילן ואילו שנגמרו בחמישית בשלישית
חנטה לפי כך הן פירות שלישית ושחנטו ברביעית נגמדין בששית ושחנטו בחמישית
אף על פי שנגמדין בשנה שלשמיטה מותרין הן כי פירות חמישית הן ושחנטו בששית
נגמדין בשמינית ונוהגין בהן מעשר עני ושחנטו בשנת השמיטה בשביעית נגמדין
בשנה התשיעית שהיא שנה שלשבע ונוהגין בהן דין שביעית כי בשביעית היתה
חגיגתן וכך דרך סידורן לעולם כל הפירות שחונטין בשביעית נוגגין בהן דין שביעית
בשנה השניה שלשבע והיא שנת נמירת הפרי הנחנטו בשביעית עעמה נמנעים
בכל שנה שלשה מיני פירות בזה האילן מקעת עמל והן שחנטו מקודם לכן בשנתם
ומקצת בזה והן שחנטו מאשתיק ומקצת פנן והן שחנטו בזה השנה וכענין
הן הן מפורשין בתלמוד ארץ ישראל בנפ דהא מתענתין מהו בנות שוח פטידיא
שחנטו מין תאנים כאשר אמרו ואמרו מה בכל שנה הן עושות או אחת
שנים ופירי בכל שנה עושות לא אין פירותיהן נגמדין עי שלש שנים
ועי כולל אף יודיע פירות שלכל שנה ושנה יונה אף קושדן בחוט פיר אף
הן יודיע בחוט שחור ואלו בחוט אדום תני שמאל תוחב בהן קיסמין גם זה כענין
הראשון וכול תני רבן שמעון בן גמליא אומי מהועצת העליון עי חנטות הפנן ליום
אין הפנן ועד השיתין הנבלות ניום ומן השיתין עי התנינים ניום ליקט תנינה וזני
יודיע מתי חנטה אף יונה מונה מאה יום למפרע אם חל בתוכן כון בשבט הוא
יודיע מתי חנטה אף לו והא עמי בטבריה ועושות לשנה אחת אם להם והרי עמי
לעפריה ועושות לשלש שנים בעתה בקו גם יפך אין עדין הנה שב ביניתיא
דאתין לבי רי ובפרך כיעד הרגל בנפ כיעד השן חמרא דאכל בעיתא כשלים נון שלם
ובפרך השוכר את האומנין בנפ או שנעשית אנגריא ביניתיא אכריסא תקלה
פיר ככין האשה בבטנה כלילא אם יאמר אדם לחבירו בנותא אזי מוכר לך עריך
לתת לו ביניתיא דתקלה כריסה ובפרך אלו הן הלוקין בנפ אכל נבילות הווא דאכל
ביניתיא דבי כריסא ונעריה רב יהודה פיר בשאלות נדולות בניה ביום השמיני
מי שאוכל דג שנמנע כחורש ארץ לא מחייב לא חד מלקות מההוא דרב יהודה
וכן הלכה ברפואות דמי שאחזו לית ביניתיא וניטויה בנפי ברא נפ דמשקיך
מאי עונות אמר רב יהודה בנפי כבד פירש בערך בדר בנפ כל האמות הין בנינויות
ברא נפ דסוכה ובנפ דשתי הלחם ובפרך יז בכלים כל כלי בעלי בתים האמה
שאמרו ביאמה הבינונית ומפרש שם כי האמה שלמשה היתה קטנה ואחרת
היתה עלי חני אעבע נמנעת האמה שהיא וטפחים וחני אעבע היא הבינונית
פיר אם אמה בינונית היא שלמשה והיא וטפחים ונדולה יתורה על שלמשה
אעבע והקטנה היתה בת ה טפחים וזה פיר עיקר שאחר משה עשו האפותיות

שביק ליה זבירה לבינתה ליה בועתא ברא נג דפיר אלו קן הוזקין זבמין אלו
 טריקות בגל הריאה שניקבה אין מקימין בבוועי חבורות פגע ורן שיהי
 ובועתתא פיר למכתח ליה בועתא לעזובה לו פורסא חילמא מרחיב לה וקא
 עביר חבורה לחבין שהיא שגגת חנק חבירו שגגת לאו לא יוסין מן יוסין
 בעבווע שבתבית שניקב מצפנים ומבחוץ זה כנגד זה טמא זבמין שני בטבול
 יום פיר היוערין כסתיין שועין ושופין את החבית מבחוץ ומצפנים פה יעד
 אן שהיה באומר בחומר ערוך וקעץ מן החבית מבחוץ קליפות כפיין אלו בעבוועין
 שעושה המטר כוונתו הרבה ועיין זה דבר מן שהן אבעבוועין וצו
 מקוות פנים שהטבול מכוונסין עד שיבעבע הטבול נגבון עד שיבעבעו
 ויחון אבעבוועין פיר עד שיבעבע המטבול בגד דחוק ערוך להחליטו במים
 עד שעולה למעלה ויחון אבעבוועין פיר עד שיכונסו המים מאותן אבעבוועין
 שעולה עליו כי כשיטבול אדם בגדים במים עושה הבגד כמין בעבוועין
 שעושה מטר כשימטור הרבה בע ברא בבא קמא המבעה והרבעה פיר
 בגל מאי מבעה רב אמר זה אדם ושמואל אמר זה השן ופיר בפרק גלל בער
 כתוב על ראש הרק כבוועית על דיש פורא בעט בפרק וקא מנחות נקמעות
 שיפה ובעשה בחינים וישי אגב בעען פיר שיפה שייעמיל ביד ותרומת
 ושפית בעיטת שייעמיל בגל ובפרק גמל במידות המזבח ומלונסות שלאבן
 היו קבוועין מכותלו שלהיכל לכותלו שלאולם כדי שלא יבעט פיר שלאשה
 בעיה במר נגדו הדין בגל וצא איתן ידוע וכי הווא פקעיה ובעיה מוכנס
 ובגל אפ לקן איפוד והוא שמעין בן שפחה תלה נשים באשקלון ספורט
 המעשה בעל ראש פרק ין בכלים כל כלי בעלי בתים שישי להם בית קבול
 שיעורן ברימנים דבר נג דפרק המעעע נקב במעעע רמון טהר מכלים
 וברא נג דערוכין ברא נג דפוכה רמון דתנן כל כלי בעלי בתים שיעורן
 ברימנים וכן בפרק בגל כיער שברכין בגל היו לפני מינין הרבה פיר כל כלי
 בעלי בתים שיש להם בית קיבול ובפרק אילו נעמדן בכל לשון כי חזק הווא
 ממנו מנו לא נאמר לא ממנו כביכול אפילו בעל הבית אינו יכול להועית כולן
 משם פיר מנו משמע מדידן ממנו דגש משמע פלגי למעלה כביכול אולמא
 שאי אפשר למה דבר כזה כלפי שכינה אמרו מרגלים אפילו בעל הבית אינו יכול
 להועית כליו משם כלפי שכינה ברא רבה פיר נג והוא בעולת בעל אמר
 אחא בעלי נתעטק בה והוא לא נתעטרה בבשלה רבנין אמר מירא ובעלה
 כל מקום התיש צויר ברם רמא כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה
 פיר בבכורות מומין אלו משועעין ובעל גבר פיר שארון ביותר הגדע
 לארבעה כמו שמפורש בגמרא קריית רבה קרישם תרוץ נפיל בשד בעל

בא סיסן התחנן כל שיש לו ביעור יש לו טביעות ויש שיש לו שביעות
 ואין לו ביעור ופיר' בג' בפרק אחרון דמעשר שיני ערב יום טוב הראשון
 שלעמך שלשביעות ושלשביעות היה ביעור כיעד היה ביעור וכול'
 קליק פירק י' אהל פירק י' בגן היה חמץ מבעבץ ויועם בג'ג'
 דפיר ק' דפסחים ובפר' ק' דסוטה בג'ג' וכן לענין הטובה ולאחר שהול' ל'ין
 מבעבץ ויועם כעשבי השדה שנ' רבבה כעמח השדה ובס' ג' דכתובות
 א"ל ר' הוה ענידין עדיקין שמבעבץ ועולין ליושלים שנ' ויעינו מעיר'
 כעשב הארץ ובפרק אהל טרפות בג'ג' הויא שניקבה מותבתן עיר' ג' דפס'
 גילא או דוקא אי מבעבצה טריפה ובג'ג' אילו טריפות בעוף איתמר רב ושמו
 ולו דאמר' ספסס יין לתוך מוח ובזק אמס מבעבץ ועולה ויועם מן המוח טריפי
 סיד ממו אדם הנפס מורסא ורוחא אמס מבעבץ ועולה ויועם מן המוח טריפי
 בגן בפרק הסויעיא יין בג'ג' סודי עראים דברי ר' נחמיה בביעות הגיד ובס'
 פירק ק' דביעה תנא ל' יהודה אוסר בלבן מפני שעדין ביעת הגיד פיר' גיד'
 הוא סיד ועשוי כמו ביעה והוא חזק ועוד פיר' בצד ביעת הארזול ובפרק גמ'
 אשה וק' בודג'ל ובפרק י' בפלים כל כלי בעלי בתים ביעת הנעמית המעונה
 פיר' הויא ביעת היענה כמיתרג'טנן בת נעמיתא ומעופה במתכת ברא' ג' דפיר'
 שינוה שרעיים והיא מר' ק' שבין את כל העולם כולו מקרני ראמים ועד ביע'
 כנס' ג'ג' דע' זו שלשיות יושב וזן את כל העולם כולו מקרני ראמים
 ועד ביע' כנס' פיר' בערך אנבא ובפרק איזהו נשך על הבקיים שליוער' ובפיר'
 ה' בפרק המבוא כלי חרש ביעת היוערין כשירה פיר' כל כלי שמתחילין עושי'
 כלי חרש לעשות תהלה עושין החומר עגולין עורת ביעה ואחר כך פותחה'
 סתתה ששנים ולענין דבית ביזיוהו נשך בגן בפר' ח' צפרה שנים שהן ג'
 קידושין ושי פומה פסולין מפני שהן מי בעים וברא' ג'ג' דסנהדרין תלמידי אהר'
 בא לסתן וקורה לנו כמי בעים אין מכשירין פיר' אתו תלמיד שהורה מי בעים אין
 מכשירין ולא פירש מי מי בעים החלמון שלהם הוא והשומעין חשבו כי מי
 בעים הן פומה דפומה גמטא בלא בעה וכענו בהא דתנן מי קידמין ומי פומה פסולין
 לג'ג' השומעין שיהן בעים אינהו סבור וכול' בגן בסו' ג'ג' דע' ה' העקלון שלנערים
 ושלבעמין ענין וברא' ג'ג' דתעסקת מפרט' בעבוק פשתן מלשון בוק' בעין
 מכנה ידוע בפרק שלשה שאכל סאת' בג'ג' נשים ועבדים וקטנים פיר' כשוועתין
 קושיותין קליה' קיימן אי' הן שפירי אילת ובנדריס' בסו' ג'ג' דפר' ר' איעס' אומר
 פורתין תש' ה' פיותי לי תרין בויענין פיר' קושיותין תרג' ית בויעניא איית' את' לה'
 ד' תין ש' תין יפיה נדות אמ' ליה דחרגו נרות בעיניא בויעניא פ'ג' מקרא בסוף
 ג'ג' ד' תול' ובכתובות ברא' ג'ג' בפרק הכותב לאשת דין ודברים בפרקא קמא

והיה ענין אהבה בעל הדין פסולין באדם פיה בלעו פיהו שיועאין ביה
בית בנות בנה כל שבא בחמין אין לך כל רגל ורגל שלהם בא לטבריה הגמון
היה ענין דמורה פיה בעל זמורה שוטרים ויש אונג ליעלים כגון זמר כשם
שזמורה לבעל כך אסורה לבעל שנ' ובאו ובאו ברא פרק כשם שהמים בזיקון
ירוש' הנאדרים כגון רמח אברים שבאיש ושבאשה בפרק ו' ישמעל בנה
בנחמות ור' עקיבא מחייב בחלה מירוח הגוי אינו פוטר גלגול הגוי פוטר מדיבן
גזירה משום בעל כוסין פיה בע אדם עשירים שלוקחין תבואה מגוים ומישול
ואי אמרת דהאי דיבין מגוי ליפטר דמירוח הגוי פוטר זימנין דיבין מישול ואת
מגוי זבן און תבואה שגיוולה בשדהו ואת מגוי כדי ליטול ענינו מן המעמד
ברא ג' דחולין ו' שמעון בן אלעזר שדריה ו' מאיר לאיתרוי חמרא כבי
כותאי אנשכחיה ההוא סבא אמר ליה ושמת סכין בלועך אם בעל עמי אתה
כלום אם אתה נגרץ לשתות מיין הכותם מוטב לך לשום סכין בלועך כשתי
דקלא במתי כתיב בנלמיר היושב לתע רבו דתע ו' חיה כי תשב ללחום את
מושל בין תבין את אשר לתעך אם יודע תלמיד ברבן שיוודע להחזיר לך
טעם בין כלום שאל לו ועשה לו קשויות ואם לאו תבין את אשר לתעך מה
שואמר לך ומרעיתך ואל תלבין פניו ואם לאו דלא תזוז מיניה ותלבין פניו וטעם
סכין בלועך ואם בעל עמי אתה יתערתך ללמוד פרוש ממנו לו אחד במתן
כל חד בנה בית שמתי אונג עריכה ש' ערים אמר ו' זרא מדברי כולן נלמד
בעל עמי לא יבעול וישה רבא אמר בועל ושונה ואין בקך כלום כי תעמי
היא לטהרות ובפר' תנוקות בנה דאת ועודה בבית אביה אמר ליה ו' אבא
לרב אמי אם מעתה בעל עמי לא יגיע ביאתו ובפרק גמרי דכל שעה בעל
נפש לא ילתות פיה חסיד המתרחק מריה עבירה ומדקדק עניו ויש מתירש
בעל נפש ומשעה שאין לו איננות הדעת שיכול לשכל בלפת מיכן לבעל
הקוריה שנכנס בעוביה שלקורה כלום יעקב הוליד בעם הדבה והכל בניו ובני
ביתו הוא הכבדקש חמדים יודע כסבתין שלהם הולידו אה מעמי בעמדים
תרפינה כנפויים ברא רבה פוש סו הקול קול יעקב מה הוא בעמדים בא עם
בשעה שישראל אונג שמע ישו שותקין בעין בפרק חמנה את הקמנה
בנה מקום שנהגו למוד בגסה ת' אין עושין כמקלות לא בלבישן ולקשור אבן
ובפרק אם מכירין בנה דמון עורות ובפרק כל העלמין בנה המועת כלים
בפרק הקומין רבה בנה ו' קני מערה ו' קני בל יהודה אונג אה שלעין לא יעשה
כדרך שעשו מלכי בית השמניתי אמר לו משם רשיה שפויים שלברזל אין
וחיטם בגען ובסו כלם ניב ועשאו בין בבעין בין בזפת כדור תרומם
ירוש' את הבית ואת העומת בעמא ותרג' שלען אהעא בנה ענייה בת

בער בפרק אחרון דאחילת ימי הוער בעוד פיר בויקן ביער בפרק אחר
דקן חץ רבה הוה צינן מעריה לגלמיה לה עבד קלם כולם פיר שחוק שפנה
קדן יתה שויה בעל חמש תפיס בער והגדרה וקבליה וקדוניה תרג ובעיותה
וביעותה וכתליה קלין פרק יח אהו פרק יח בן

מיבין הוה דאבין פה בער קמ דע דז בגל האון ובריש ובריא גל דפרק האכלת אבין
להן מיבין פיר ענין דיבוק פה הוה שונן ומדבקן סמון לבקן בן דיל בקי מעי
דיניה בריא גל דפסח ובעינותה ושיש שמהו וישלם לביקן שפסח וישכח בשבתא
פיר ענין חיתוש בן שפיר און טריפות בגל נשתברו הנזילה שפסחא בקרנא לבקן
לית בקה בת יומיא ובריא גל דפרק אבשין יק גימי טע וקדוה יתריפותא נגובתיה
משום דהוה באגמא ובפניא לפיכושין בקי ופריקן הישן בסופה בגל פיר חולין
כישום בקי יש שישום פשעיה בלשון עמי בקי ופריקן כישום ובמהילות ששונן
בהן בעי אים ובספיקות וכל בקום ימי שיערש ובריש קרנא בן לא תתלן בוקן
סריקן ברב נהמן הכי אמר רב נהמן הוה הוה כשנעב שריא והוה קטן בפרק מי שמת
בגל שרי קרקע וצפרק אמן כשנעבין בקי לבקן קתה אמר להו רבא לאו אמעא לכון
לא תתלן בקי סריקן ברב נהמן הכי אמר רב נהמן טען כשנעב ברשות הרבים הוה
הוה וצפרק און טריפות בסמון לבקן וקדוה אמר רבא לאו אמעא לכון לא תת
בוקי סרי ברב נהמן בקום הרבן אע"פ עשיל פהו כשנעב פיר כלום דקיס פמו בקבוק
כלום דברים שאין בהן פשע בקה בגל דאילן טריפות ובגל דואילן כשיהוה
בבהמה הוה בוקה דאטמא דשן מוזכרת טריפה פיר בוכנא דהוה באסיפתא שליך
שיו ונמשך ממקומו שן מלשון שפיקון על אורה בקיה בק גל דפרק הערו
חברו עליו תלמידיהו כדנעבין ושלפית בקיה פיר תרנגולין נשלטות מקום שאלו

אריפון דאין כניחין לתרנגול אחר לקחת פניקן בקיון בער קמ דע דז בגל אבין צונן
עמהן וננו רבנן ההוא לאו נשוי עין ולבדקום ודואה את הנחשין ואת החברין כגון
בוקיון ומוקיון כוליון וזוליון עולדן ופגוליון הוה זה מושב לעיס פיר כולן עיניו
ליענות הס בקיונו במס יתעב השנה הפתחולת לעולם ויבוקו רבא אמר אל
הכהנים פרש לעולם וי יא שיה פתח אשוי קנים יודעי תרו עה ופי אומות העולם
אין יודעין להרוע כמה קרנות יש להם כמה כדפיתות יש להם ענין חקועות ושפיות
הנה בקלם בברא רבה בסו פרש אלה תולדות נח קם נסב בקלסה וצברתון ויהב ההוה
בוקלסה בידיו דרבה זבדן ענין כלי שמכפה בן הוה בקע בפרק קמ דפסחים בגל
אין חוששין שפן עתל ספק לא עשיל היט בקעה דתגן בפרק ו בטורח נכנס לבקעה
וינתה גשמים והטומאה בשדה פל וכול וברא גל דהמוכר את הבית המוכר אחר
לאבילד בבקעה גדולה וכול פיר בקעה היט בנא והוה שדות הדבב וברא
ההוה איה כשעות היחיד וליא פרשות הרבים ודאן כשעות היחיד וליא
ההוה בקעה בימות החמה רשות היחיד וליא כשעות היחיד וליא

והוא יתקן היל אה יי וזמן פן נרי פיר בערך דל בעין ברא נג דפרק מי שיה
בזמן שנתקן לה רב יחזק בר יעקב זיל כבועינא דריחיא פיר אפילו תימא גלגל חוזר
יהא דאפולס לה העין עקב העפון לא קשיא משום שהוא עומד באמצע הגלגל
בבועינא דריחיא הנתן חוץ באמצע הריחים שכל מה שמתגלגל וחוזר הריחים
ככול מקום הנא עומד במקומו אי נמי כפינורא דישנא פיר מה שמין גדולת עומד
בין שכל מה שהגדול נפתח לראו ולבאן מכל מקום הוא עומד במקומו בעית
בג נג דפרק דנורק מרשות היחיד אה רב הווא הע בעינא דמישן אין לטלטלן בן
לא בארבע אמות אה רבא לא נערבה אלא להתיר בועית שביניהן וברא נג דאמור
את הכנינה ד נתן אומה המוכר את המכירה מפר את הבועית סומכוס אומה המוכר את
המכירה מפר את המכירה אה רבא בועית הינה ונצית ד נתן רבבאסה הוא קרי לה
בועית כיומא אה הע בועינא דמישן פיר בועינא ספונא קטנות שמהלכות
לפי הגדולות במקום שם מועטין שתיין יכולות הגדולות ללכת שם ונכנסין בקטנה
ויקניין לבשה וקניין קלה ומהלכות הפילו בבועיה ולכך נקרא בועית ומיישן קודין
ישמעאלים מיישן והיא בקנינה בעל במקום אה מים ובמקום ביעה יש גמא קנים
וקנישין לכן ספונות קלה ויש שמושיין לנפונות גדולות ספינה קלה שיש לה דמנה
בין מהיעות ובמכירתה הול וזוהי עשויה מננסויים שני וערב והגיס נכנסים
לה ולא תטבע לשלם ופיר זה כמין פיר סויה פיר אהר בוג בעל בעלים המייסים
בפרק בשבועות ובפרק קה דרשא השנה בגב וליקוות פיר בעלים שנחתך זרעם
ואם יעשו דרעונים כמן הסריט ששני עושה זרע ירוש מהו בעלים הסריטים
אם בעלים קופדיא ולא עבדין זרע פא שמייען זרעם קודם שהוקטן כו
להתגלגל ראשים בעלים הקיעונים פיר בערך קין בעל שלדכפא פיר בערך רב
הבעל והבעלים ברא כלאים פיר בעלעול פול צולה בלשון עמי ענון פגלה ויש מהם
בעלעול בעל שלישי בעל ברא נג דסנהדרין איהו משנט שיש עמו שלום
הוא אה זה ביעוני בעע אמרוהו כהי תישנו בערך אמר בעע הבועע הוא פושט
ידיו תחלה ברא נג דשולמ שמוכח ונצטין בערך הניקין בגא אלו דברים אמרו
מתע דרכי שלום אה עלן על פנתס בן יאיר כיומין לא בעע על פרוסה שאינה
שלו ברא נג דהכל שמוטין ברא לא בירך המועות על פת שאינה שלו שלא
צרה אלא מיניע כמן בעע בערך שני בשבועות בגב כל שלא נעשית אה
שמוח אומה עני בעעיס היו בהר המשיח העליונה והתחתונה בינן החרש בערך
אחו עבדין בפסח פיר שולא נומקן וס' מנו תפרו ביד ולא תשמע ממו קולי בעק
שתחת העמון בשלו חועקין פרק טו במקוות פיר העני שתחת העיפון בין יעניין
לבוש שהוא לה כמן בעק בער מן העני ועשת מבועות בפר קה דנגעים פיר
מגדרת סביבות המכה כעיר בעורה ובפרק בנעיס מבוער ושלא מבוער

את זיונך תרגית בקדנותך וישכר בהם אביאלך אנשים רחמים ופוח תרגוואם
בהון אביאל גברין סריקין ובקריין בקר ברא גמ דמי שהמר ושאר כל רבנות
מכניסין אותן לבקרות ובברא רבה פרש לא הרבה ארבה עעבונך ויהי בקורת
שולאנטונוס היתה דובעת והרביעו ממנה בקורת שלי ויהי למשלוח עוד
תרגויה לבית ארבעה בקרן דתורין ואל הבקר רץ אברהם תרגו ולביקרות
הקט אברהם שגר אלפיך תרג ירוש בקרת תוריוכין ותרג שלני ביי תור
תירוש מקום ששם עומדין השוורים ברא גמ דכשוכר את המעדין תור
עולא בקרא דתורי בין חד לחד פיר עמו בקר ובס גמ דמק המפקיד בקרא
שומר שכר דיתמי הוא ובמק הכותב לאשתו בגמ הניח שדות תלושין
הוא בקרא דיתמי ובמק אחרון דפוטה בגמ ער ימין היה פטיש אמ רב הונא
זמרא דבקר ודנברי שרי דגלדאי אסיר פיר נברי מושכי הספינות בקרי
פושכי משואות עם הבקר והם מזמריין בשביל שיהא עוזר למושכים ועיי
בהן רב הונא ולא היה בהן נידופים והתיר דגלדאי שהן עבדנין היה בהן נידופין
ואסר בקר בכריתות בס ופרק מחומרי כפרה תנו רבנן בקרת תריו מלמד
שהוא לוקה יכול שניהן לוקין תל לונג תהיה היא לוקה והוא אינו לוקה כמי
משמע דהדין ביקרת לישנא דמלקות תהא בקראוי כדתנן גדול שבדיינין
מקרא ופול בקת ביבמות ברא גמ דפרק יש מותרות לא משום בת ביקור
פיר משום זו הטמוכה לה במשנה והוא חלו שנשא כשירה ואידי דתעבבת
ביקרת נשא תעב רישא נמי נשא ובכתובות בסו פרק נערה שנתפתה תע
רב יוסף בבית ולא בביקתי פיר בהרווח בבית ולא בעקתי בדוחקי ובפר הנישא
בגמ אלמנה שאסרה מי אפשי בפרק הקומץ רבה בסו הלכה שתי מנחות אבי
תג אמרו ניכמא אחד מהן נמי שניהן מי עטרפין מאי טע כולהו נמי בע
ביקרת דהדיי ניהו ובמעילה בס גמ דפרק קדשי מזבח רב אשי אל ראשון
ושני דגמי שלישי בני חיה ביקרת אינון וברא גמ דפרק המועיא יין בקרת
בי עקרת פיר בית קטן שאינו הוה את ד אמנות על ד אמנות ואין גבול למעלה
את בג אמנות לפי כך קורא אותה בי עקרת כלונג מקום ער הוא ושני עיניניש
למקרת יש לשון שכינות ויש לשון בית
סליק פרק יח
אמר פרק יש בר אבין בסו הלכה ראשונה דפרק מעות חליעה אמר רב אשי
לשון דקמת אמנומר המי מטון דמסג על לונגא דכרעיה לא ליחלוץ לאו בר
אבין חלייק ולא בר קפנו חלייק ובפרק אילו מבלחין בגמ איין קורפין אותה פון
קפנין דבר אבין לא דבר אבין ובר קפנו הוא יומא לא ספיקות דרב אשי והיו
קפנין אשי לני בר אבין וכול בר אמוראי בערך מר בר אבא חלייק בג
קפנין פיר תענות האילו רב פפא גיר תעניתא חליש ליביא סליק מדי

הרבים לטומאה בימות הגשמים רשות היחיד לכאן ולכאן פיר לבי שמלואה
מים ואין אדם נכנס בה לכך רשות היחיד לזה ולזה פיר אח בימות הגשמים
רשות היחיד לכאן ולכאן לפי שיש בה תבואה ואין רגל אדם מעויה בה ויש
הי בגמ' דשבת בקע בפרקא קמ' דמשקין בגמ' ועושין נברכת במועד
מאי נברכת אמר ר' יהודה בקיע והתניא הנברכת והבקיע אמר רב יהודה
גוה ובר גוהה פיר בקיע כדגרסינן בלא יחפור ולא נברכת הכובסין ופיר
הנבל שם אין חופרין כגון בקעה לעשותה נברכת הכובסין אם אם כן
הרחיק מן הכותל ג' טפחים אמר רב נחמן אמר רב בר אבור לא שנו ג' טפחים
אם מן הבקיע ששורין הבגדים בתוכה ואחמיעין אותם במים ובמיני
נתר כדי לכבסם אבל מן הנברכת העשויה למניין פיר להטיל בתוכה
הבגדים בנגוד בהולכה והבאה בגלים או בכלי עץ כדרך הכובסין עושין
ומנתיין ניערות טיפות שלמים על הכותל לא סגי לה ג' טפחים לא עריכר
להרחיק מדבוע אמות ר' חייה בר אביר מתני לה בהדיא ולא נברכת הכובסין
אם אם כן הרחיק משפת מחמען ולכותל ג' טפחים וסד בסיד ומפורשת זו
במסכת משקין דתנן ועושין נברכת במועד ואמרין מאי נברכת אמר רב
זה בקיע מבן שלכובסין והתניא מרחיקין הנברכת ואת הבקיע אמר רב
ואי תימא רב כהנא גוהה ובר גוהה פיר גוהה דוכתא דמתקנא לחבט בו
הבגדים אתרא רויחא וטינה ולכותל ר' אמר ומדקתע ובסופר דמניין דונת
לחורו ביה מאנא ומיקריא שפת מנייאן והיא בר גוהה ומשפת אותו מקום
ולכותל ג' טפחים ומסתיע זה הפירוש מתלמוד ארץ ישראל דגרסי בפרק
משקין ועושין נברכת במועד זה הבקיע כל שהוא תושב נקרא בקיע

בקע בפרק ג' בכלים הסיף והסכין קרדוס שניטל עשפון טמא מפע בית
ביקועו וזה עורתו ב ובפרק י"ט בכלים י"ד קרדוס שלביקוע שלעזר
ששה פיר קרדוס שמבקעין בו העעים מן ויבקע עניי בית בקע לעולה ואפ"ל
אוכלת בקעיות בפרק השוחט אחד בעוף בפרק השוחט את המסוכנת פיר
חתיכות שלעעים אי אתה מודה שמה יבקע הנוד ונמנעא שוטה טבליס
למפרע אמר להם לביבקע ברא וג' כל גט שנכתב פיר לביבקע הנוד ונשפך
היין ואין שם יין בנוד שיומר זה התרומה והמעשר אם באותה שעה ישמה
הן טבליס ב קודם שישפוך הנוד לא בפרק השואל את הפרה נשילחה לו
ובפרק האיש מקדש בג' האומר לאשה התקדשי לי בתגרה זו אמר רב הושע
השואל קרדוס כחמין קטן בו קטעו לא בקע בו לא קטעו בקר בחולין בפרק
השואל קרדוס אמר ר' יהודה כדאי ביקור ובג' כדאי ביקור טבח חכם פירוש
השואל קרדוס אמר ר' יהודה כדאי ביקור ובג' כדאי ביקור טבח חכם פירוש
השואל קרדוס אמר ר' יהודה כדאי ביקור ובג' כדאי ביקור טבח חכם פירוש

שהוא ספק בר נפלי בחלק ברא ענין משום אנה דה רב נחמן לל יתקן
 שישע לך אימת את בר נפלי פיר משנה שיקים סופת דוד הנפלת בר נפלי
 בפרק במה בהמה מתענין אין העל יתעב בנימוץ אל רב הונא בר עריה עי
 עושין לו עול קטן כדי שלמי לישאת העול בר סמי בתמורה במוקם
 יוש בקרבנות עעבי אם עושיה לכן מוטב וחס לאן הוה יורד בר נפלי לישאת
 פיר זעוף לשאתו כגון וקנס העתים ומתבטלי נמוסין בר פתחי בעיק שייק
 מברכין בנגמ בא לחם יין פיר בר נפלי דפסח ופסחיה דפסחיה דפסחיה דפסחיה
 בר פתחי דכתובתין פתחי מן אבא ובריה גל דפסח היה קורא בר פתחי בשעה
 שמעביד ידיו על גב עינו פיר רב הונא בערשוי דבין שלום יתאן עינון משקא
 מסביבן ויתגלה פיר אה ששמענו מין היה באות יום לפני והשש שלם לענו
 כשהוא מסביבן ענין בארביב רוחות פיר אה מפתח עינון שלא יבטי המה
 והנה דהרהר אחר מעשים אחרים ורב חננאל פיריש בעת דהנה מעביד יתקן
 על ענין לדוחקן במים ומקורש בירושלמי פד תחמינה לל הונא ויתקן
 אפוי ההוא שעתא מקבל מלכות שמים בר פתחי הוה קניס תמינה ושמיה
 בפרק גיר הנשה בנגל הנטל נים איש בר קשא דקנס בירושלמי ופסחיה דהוה
 בפרק שמונה שרעים בנגל אביב לוחה ובריא גל דפרק יש נחלקן אה נאמן
 לירות בר קשא דמתא לירות פיר בר קשא מנכס העיר ויש אומי ממונה על
 העיר בר שורא בסו גל דפרק כיעד עולין שורה ובר פתחי גל בר נפלי
 חומה קטנה שבנחיה סביב העזרה והינו חיל והנה שיה עם קרקע עזרה
 והחומה שחוק ממנה גבוהה והוה שורה וזה נקרא חילון נקראת חומה בר
 שטותי ביבמות פרק ד אהן בנגל וכולן שיה לין קדושין וברפרק שני בתפלת
 בנגל הערים נשאמרון כתב ידיו זה מידי דהוה אפס דודי שיהיה אה משום גל
 נפסי אתו ביתי אמרי כשהוא שוטה זבין בר גל דפרק לולא ויתבא ויחלק
 בענין משיח הא דערי בבר הא דעוילי בלא בר פיר ששמענו השוטים הנחמיה
 בלא דשות המלכות העומדים לפני השכינה מועבין אצל אבות שאין זכרון עי
 שימלכו בשכינה המלאכים הרבה אן ויש מי שאומי הערדיקין הינן בן עמי
 בצנעה כלומר שובתין ודין ופני עמיתו ל ששמעון וצב מועטין ויה ששמעון
 מעטין בדור זה בר בכלאים פרק ב ובימי בתרא פרק המוכר פירות לתבירין
 בגמ דרי זה מקבל עליו רובע טנופות וקמה כל סאה נשא בה רובע דיע ממי אחר
 אחר ומעט ל יום אומי אבוי ומקורש הין טינה דה יומי משום דימיהוי כמקויים
 כלאים ופרק ב במעשרות האומר לחבירו חילך אסר זה בעשרים תמינים שאבוי
 ל בורר ואוכל כול וברפרק כלל גזיל בגמ אבות מלאכות אנו רבנן היו לפני מיני
 אוכלי בוסר ואוכל בורר ומניה ובמשנת פרק קמ רביעית הבורר קטנת בוס טוב

דעת רחמי ולא אתי מי פורא אמ ליה רב זחמן בר אבא שפירתי פור הוא שם אמר
שולח פתא בר בטני בפרק בן סורר בגמ באמתי חייב וביולמדין ברו ואלה
שמות דברי למוא כלך משא אש יסר אמר מהו שיטרתו אמר מלמד שפפתו
בת שבע על העמוד ומכה אותו בשבט ואמרה לו מא שאלתיך מה ברי
הכל יודעין שאבין ירא שמים ואם יהא בך דופי יאמרו אמר צרמה וינה בר
בטני כל נשים שלבית אבין כיון שהיו מתעברות שוב לא היו רואות פני
אבין ואע סיפנתי בעעמי דחקתי ונכנסתי וכל כך למה כדי שיהא לי בן
מלובן ומזורז וכול בר נוא ורג ירוש את הפרס ואתה עזניה ואת הנשי
ואת הפרס בר המיווד בסו גמ ויומא יש מפרשי בר מייחס וירי דאבא
דווי הם הסירות בר הריא בפרק אלן טריפות בגמ סימני העוק הנק זה
הנק למינהו להביא את בר הוריא מאי בר הוריא אמר אביי שוריינקא ובריא
ויקרא רבה פרש והוא ישקיש ובריא אחרי מות ר לוי בשם ר יוחנן בר שריא
היין בר הוריא עופה מאכלו בשמנה עשר שיל בר יומיה בגמ דפרק במה
טומנן איתייביה הוא מרבט בר יומיה לרבא בגמ עמר אין מטל טלין אותו
פיר רב אורגו יום נכנס לשורה פיר אמר ר אבדי היה וקורין אותו בר יומיה
כמפורש בחגיגה פיר קל בגמ דסמך איזרו קטן רב אבדי אבוא דרב יעקב
בר אבדי הוה רגיל דהוה אית תלתה ירחי באורחא והוה חר יומי בבירב והוה איהו
ג ירחי באורחא והוה חר יומא באושפיזיה והדר אתי והוה קרי ליה רבט בר ברב
דחר יומא בר יוכנ בפרק יום הכפורים בגמ האוכל ביום הכפורים ונימא ביעתא
דבר יוכנ וברא גמ דסוכה ונימא אפי ובר יוכנ ובפרק אחרון דבכורות בגמ הכל
נכנסין ליה ליה ליה עשר פעם אחת נפלה ביעת בר יוכנ וטיבעה ששים כרסם
ושבר שלש נשאות ארזים בר לוטא בפרק במה בהמה מוענית ולא במקום
שבועותיו אמר רב הונא בר לוטא פיר כשיש כמה לבהמה קושטין לה וק בעוניה
אעל לחיים כדי שלא תחזה ראשה לחנך במכה בר מייחס תגורי בר יוכנ רב
כד מרקי בו כוכי בר מלכה פינקי בסו גמ דואיל עובדן בנח בר מוחן ביה
בפרק המוכר את הבית בגמ רבן שמעון בן גמליא פיר עבדי דמיא כותא
שאפומד בעיר ויודע כל פדות העיר בסימניהם ובמעשה דהם וכל שורה ושורה ביה
מי הוא ומי עדים שלה וכל יודע לחוות בה נפחא בגמ ביה דהוה שפיר
דסכחריב ויחלק עליהם לילה הוא ועבדין ונגמ אמר ר יוחנן כותביה דמיא שפיר
לו לאברהם לילה שמן כשפיר לילה אמר הוה גמ ר יוחנן אמר שפיר שפיר
מעשה לילה שמן שמים על אכין הכופים ממה אמר רבי יוחנן שפיר
נפחא מוכר נפחא פיר מסתבי טעמי די יעקב נפחא שפיר ויהוה נפחא
ליה בר נפחא בר נפחא בפרק אלן טריפות בגמ סימני העוק הנק זה

עשר טבועות תע שפע המקבל שדה מחצירן ליטע ררי זה מחבל עני
עשר בוראות למאה יותר על כן מגלגלין עליו את הכל פיר המקבל ליטע
שדה חבירו בשכר ררי זה מקבל עליו בעל השדה עשר בוראות למאה
אילנות דאי מכר הננוטע עשרה אילנות בין מאה אף על פי כן לא מפתח
כדמיין ומקבל עליו בעל השדה אבל אין מכיר יותר מיכן מגלגלין עליו
את הכל אפילו ביראות בר בכר קל דבגא מעי עאה בגג היו שנים
רוכבים לא רח דה אפרו ברותא היא ובפרק אידרו בגג מלוה ישראל לא
דרב אשי ברותא היא ובפרק מי שמע בגג האחין שעשו מקעתן רב אשי
אל גיטה מוכיח עליה והיא דרב אשי מרותא היא ובס גמ דפר המוכר
פירות להבירן והיא דרב הונא בריה דרב יהושע ברותא היא ובמנחות בפרק
ה ישמעאל בגג בא לו לעשוון לא דרב אשי ברותא היא וביבמות בפרק
כיעד אשת אחין בגג כלל אמרו ביבמה והיא דרב אשי ברותא היא והם
שלפניו מיהת משתמר פיר במקום שטעו ולא דברו כהלכה לא ריעו לגנותם
ולומר טעו לא אמרו ברותא היא כלום דעת היענונית היא ובפרק חזקת
הבתים בגג ג ארעות לחזקה היכי דאמי מתנתא טמירתא אמר רב יוסף דאמי
לחן לשקדי זילן איטמור וכתבו ליה ואיכא דאמא רב יוסף דלא אמר ליה
לשקדי תיתבון בביתא ובשוקא ותיתבון ליה מאי ביניהן איכא ביניהן
קממא דלא פריש לא איטמרו ולא תיתבון בשוקא ובביתא ואמ רב הונא
דקוד קשה הא ליטענא טובא דהא תרי לישני דרב יוסף מחזן דסתמא
כשירה היא ואמ דפריש לה אבין זעל רכי להאי לישנא דאמ זילן איטמרו
מתתני דבהא לישנא אי פריש הכי מיתפלא ואילא פריש לא אקני לה
סתמא כשירה ולהא לישנא דפריש לא תיתבון בשוקא או בביתא ותיתבון
לא מיכלל דכל מתנתא ערוף למיתב בשוקא ובביתא למיתב לה ואי לא כתב
בה הכי פסול אישתתא דלילישנא קמא דרב יוסף סתמא כשירה ולילישנא
בתרא דרב יוסף סתמא פסול ובסנהדרין פרק דיני ממונות בגג זה בורה
לו אחו בגג סוחרי שביעות בהמה בת הכי היא אין בשור חבר דתק
בביתים בסוף פרק שמיני שור בר מין בהמה ר יוסי אונא מן היה וברקומין
תבא בגג ד פרישיות שבתפילין החליף פרשיותה פסולה אמר אביי לא אמר
לא גייתא לביתא ובביתא לגייתא וכול וברא גמ דאילן טריפות עיני
בייתא קוני אפילו ובגג דריאה שניקבה הריא דביני ביני דאתא לקמיה
דרב אשי עבי לישתתיה אמר ליה הונא מר בר רב אוןא לרב אשי כל הני
דיני בביתא הכי אית להו וברא גמ דתל טריפות אמר עולא ישב ליה
קוץ עיניו אין חושבנין לה שממא חברי פיר היבריא יעא לחוס כדמתרגל

בית שמאי אצל בורר אוכל אוכל וכו' תניא רבן גמליאל אצל מחלוקת
 בשהתסולת מרובה על האוכל וכו' פיר בורר נוטל תסולת מן האוכל -
 למשלה בה אינו נוטל האוכל ומעט התסולת וכו' קמי בבא מעיעעא
 שטרי בירורין וכו' מעשה בית דין הרי זה יחזיר ג' מאי שטרי בירורין
 הכא תרצמן שטרי טענתא שימוש בית דין ר' ירמיה אצל זה בורר לו אחד
 וזה בורר לו אחי ובגט פשוט פרק בתרא דבבא בתרא שטרי בירורין וכו'
 מעשה בית דין אא מדיעת שניהן ושניהן נותנין בשכר פיר שטרי טענתא
 בית דין שקיבלו טענות בין דין וכתבום בשכר ובכריתות ברא ג' פרק
 אחרון המביא אנשם תלוי מנחת קנאות לאו לכפרה קא אתיא אא לברר
 עון קפ אה לצר וברא ג' דסנהדרין אם בירר לך הדבר כבקר אמריהן
 פיר אם באר לך הדין כמו שברור הבקר שהיא שעה אחת שליוס בלא ספק
 אמר לחכמה אחתי את אם ברור לך הדבר כאתרן שהיא אסורה מן יא
 התורה פיר כאחותך שיענא ממעי אמר שהיא אסורה לך אמריהן ובס
 ג' דפר מי שמת אתא לקמיה דרב נחמן אמר ליה זיל בריר אכילתך פיר
 ברר דברין כי אכלתיה שני חזקה ובפרק מי שמת בג' שכיב מדע שכתב
 כל נכסין תנו רבנן שלשה דברים ענה אחיתפל את בעו וכו' תניא אבה
 שאול אצל יום טוב של עשרת ברור סימן יפה לכל השנה ועיקר הדבר
 שפורש בתחלת תוספת ערכין כי כך היה יום נתינת התור עה וברור וכו'
 היר פרק ב' בנדה וכו' כרכוס בברור שבו פיר כרכוס דרכן לעמא ג' שערות
 בבל שורר והשער האמעעי הוא המובחר והברור ברור לו מיתה יפה כבר
 פיר בערך ב' בר בהמקבל פרק ט' בבבא מעיעעא ומשיבה בה הבירה אם
 איבירה לא מעבוד פיר שיה שלם נזרעה תרג לא תשם ולא תבור כלום
 לא יעלו בה קנעים לשמיר ולשית יהיה תרג להוביא וכו' יהא ובפרק השול
 מרה בג' שטף נה את דיתו אמר ר' יוחנן כדי שתהא ברא בידן פיר ופרקינן
 לעולם יש קנין לגוי בארץ ישראל להפקיע מידי מעשר ומקבל לאו בחובר
 הוא חוכר חייב שפורע חוב שעלו מן הפירות הללו אבל מקבל שלן נוטל
 בשדה אבתינ עמיש קאמר יהודה וקנסא הוא דקניס ליה דלמא לטויל ולטעי עליה
 אידי דחביבה ליה דמישתכח גרים לגנים דליתיה ארעאתא דישרא אחריני
 אא לישפקיה דתיקוי בורא אעלי ובפרק ג' פשוט אין כותבין שטרי אריקות
 וכו' ג' ג' שטא לא קריבית בשדה שהיתה בורא מזמן נהל מהו דתיגמא
 ריזח והנותן הוא שכתבן שיהו חייבה והוא יתן קאמר לן דלמא וברא ג' דחזקת
 הבתים אמר ר' חנינא וכו' רב הונא באתרן דמובחי בתי פיר ב' מקום שמענא
 לחזקה שנה ולחזירה שנה אחרת ובפרק המוכר פירות בג' מקבל עליו

האבן בפרק המוכר את הספינה בגל קנה שלשה ופרק האומר להביא בעי רב
 אנשי בור מהו שתפסוק בסוף גל דנצמר הדין וישומו אתו מבור הסירה אמר רבי
 אבא בר כהנא בור וסירה גרמו לאבנר שיהרג מפורש בתלמוד ארין ישראל בפאה
 פרק קמ' ובסוטה פרק א' שרעה שאור להשיב את דוד מפני שאור הנה בעת
 שלקח העפחת והחנית היה יכול להרגע וכיון שלא הרגע עדיין הוא יאין לרדפו ואם
 לו אבנר לא כי אלא העפחת והחנית הנעדים הלכו להביא מים עין הבור ושכחום
 עם בבור ומעצום בבור שלמים ובא דוד ומשם מן הבור לקחם אמר לו העפחת
 והחנית הנה אמרת בבור נשארו כנף מעלי מה נצמד בו אמר לו כנף מעילך בטאה
 הוערת כליל נסבך בקוץים ונחתך ומעצם דוד ולקחו משם ומיון שלא הניחו אבנר
 להתפיים לדוד נעצש עליהם וזהו פיר בור וסירה גרמו לו לאבנר שיהרג בור
 ספינה אלקסנדריה בכל כלי עין פרק כ"ו בכלים ובאדילות בפרק יש מביאין ובסוף גל
 תרק במה מוליקין פיר הוא כלי עין גיול וממלאין אותו מים בספינה גדולה ר"ה
 שלא לקסנדריה במעשרות בפרק הכובש המקפה לתבשיל פטור לקדירה חייב
 מפני שהוא בבור קטן פיר הלוקח ענבים מן הגת כדי להשליכהו כלומר בתבשיל
 לערב עמו בקערה פטור בור קטן כמשמעו ופיר ששנינו למעלה שמון גמון
 למעשר משירי לבור וירוש' אשכול ששחטו לכוף נטבל לתבשיל לא נטבל בלא
 כך יאין האור טובלת פת' בתבשיל עונין לקדירה חייב אמר ר' אעור לקדירה דיקנת
 היא בתערובת מונגתין לא כן אמר אלא המקפה לתבשיל פטור לקדירה חייב מפני שהוא
 פטור קטן ביר פבר פיר בפר' ביר בסוף ערובין וממלאין מבור הנולד בעל בשבת
 ומבאר הקר ב"מ ט"ז פ"ד ת"ג בסוף מידות לשבת הנולד שם היה בור הגולה והגולה
 נתון עליו ומשם היו מספקין מים לכל העזרה והטעם הזה וש' מפרשין אותן אופן
 ובלש' קונוקילוי ויש מפרשין עין גדול איוור ונתון על עין מפועל ובראשו האחד
 שלאותו עין הגדול תלוי חבל עם הדלי על גבי הבור וכש' ממלאין בו מויעים קול גדול
 כדיתנן בתלמוד מיריחו היו שומעין קול העץ שעשה בן קטין מיכני לכיור וזהו לא
 התירו לא במקדש פיר בור הקר גל' נטוי בור הקר אמר רב יהודה אמר שמואל בור
 שחוקרו עליה נביאים והתירוה בלומר דיקדקו על הזרות והקרו ולא מעתה בהן עד
 אמור כדי לצור עליהן והתירום ואותבינן לשאל מדקתני לא כל בורות הקורות התירו
 לא זו בלבד ואי סלק דעתא בור' שחוקרו עליה והתירוה מתי' שני' דן בלבד מפל'
 בורות הקורות כל בורות הקורות נמי נישת' ולא קמא דשמיאל לא אמר רב נחמן בר
 יעקב בור מים חיים וכן הוא אמר כהקור ביר מיםיה וזו בלבד שעת' משאר בורות מים
 חיים כד מפרש בגל' לא זו בלבד וקמא דרב יעקב בר יעקב בפרק המוכר את הבית לא
 את הבור ולא את הדות ומפרש בגל' שהבור שחפדה וקירות בביעין וברא' גל' דא
 והמוכר את הבית האומר תנו חלק לפלוני בבור וכו' פיר' פשיטא אם אמר חר'

חוץ בראי ובפרק צד הנשה בגג ונהג בשליל אעדיין אי דין ביה מידי דנברי
 ליה שרי ואי לא אסיר בר הפועל את הבריה טהור ואת הרעוע טמא בכלים
 פירק ג פירוש כל הרש שולם אם טיפל עליו ריש שלבקר אם נגע אדם טמא
 באותו הרעוע לא נטמא הכל ואת הרעוע שנסדיק ולא נתפרר ובהבג פירק כז
 בכלים שלשה על שלשה באשפות ברייתא אודר בבית או בריא אין עורר מלח
 פיר בנר מושלך באשפה באשפה ויש בו ג על ג והיא שלימה ויתכן לערוך בה
 מלח ולא תשבר טמאה ואם היא שלימה וידוע שאם ערר בה מלח תשבר אינה
 מקבלת טומאה ואם היתה בתוך הבית והיא שלימה אף על פי שאינה מחזקת
 לערוך בה מלח טמאה ובארץ ושור פרק ח במקוות בעל קרי שטובל ולא הטיל מים
 כשיטיל מים טמא ל יוקי אומי בחולה ובזקן טמא ביילד ובבריה טהור פיר אם
 טבל בעל קרי ולא השתיך קודם טבילה והא טהור עי שישתיך ובשעת שישתיך
 נטמא כתחילה וערעף לטבול שנית וזה הדבר בזקנים ובחולין שלא תמצא בהם
 שכבת זרע בכח אבל הבחור אינו כן שאם טבל קודם שישתיך נטהר פיר בריא
 שאינו לא חולה ולא שכיב מרע ובגג דשחיטת חולין נתנו חכמים שיעור לזקן
 וילד דאמרי יוקי ביילד טהור בחולה ובזקן טמא ביילד עי כמה כל זמן שעומד
 על רגל אחת ובזקן עי שחיתת עי אימת אמר חז"ל כל שעומד על רגל אחת
 וחולץ קנעל ונועל מנעל בכלים במקום כז שלשה תריסין מטות מהן הא שטליה
 על הבריה פיר בנר בלה שנתפרו על בני חדש הולכין אחר הבריה ובגג גל פרק
 י יחסיין בכל בריאה כלוא פלים מיוחסין מישון ביתה כלואר כולן פסולין כממזרי
 ונתני מדיחולה כלוא רובם כשידין שרוב חולין לחיים עולם נוססות שרובן פסולין
 שרוב נוססין למיתה בר במקוות פירק ו כל שהוא מברית מים טהור פיר
 כדנים וכדומה להן ובזיקרא רבה זאת תהיה תהילת וזכור את בוראך וז תנינן
 עקביה בן מהליל אומי הסתכל בג דברים זכור שלשתן דיש עקביה כעין תיבה
 אחת בורך בארין בוראך וכול פרש פי הפסוקים אלו שבקדולת וכן בשבת בגג
 דפרק כג שואל אדם ובפסקה ולקחתם לכם ביום הראשון תכתוב זאת לדור אה
 זה דורן שלמרדכי ואמת שיהיה נכודי לפתה ועם נברא יהליליה שביתאן הקב"ה
 בריה חרשה וכול בר בפרק הבונה החורש כל שהוא למי חזי חזי לבורא דקרא
 פיר לגמא שלדלעת וביא נג דפרק אין עדין ועיפורין שקיננו בטפיתים ובגרות
 חייב איכא דאמרי שקיננו בבירה ובפר קל דניזיקין בגג הער השוה שבתן דבין
 אמר לאיתרון בור המתעלג כרגלי אדם וברגלי בהמה פיר אבן המתעלגת כרגלי
 אדם וברגלי בהמה היכי דמי אי ברדי דיקא מיתעלגלי קא מוזקי כוחו הוא דהוא
 שמתעלגל ברגלין והוא חייב ולא בעל האבן לא דמן לבור דבור מעשין צריגו לו
 ובראי אבן לא נעשה מעשה שור יוכיח שאין מעשין צריגו לו אף שני אבן את

בבבל ובשבת ביהק שואל בנגל לא ישכור שואם יש שם
בווגעין הודך ובסוף פסקה דאת קרבע לחמי למלך שדיה
בהלך בדרך הצע לבגון הרמשהון ואכל שם ושטר שם רצע לבגון ישע וכו'
בורגנין כבר פיר בפרק בדיק פור אח בגין שעושין מאוץ לעיר בתחילתה
משבעים צמה ושיירי ושאם הזכרי מיונה לעובריס ושבים ובלעז בודני
ובפרק דיד עם הנכרי בגני הרועין הקייעים והבורגנין ובפרקא קמא דסוכה
בגני ונאממה סוכת לקבש קימ סוכת הועין סוכת קייעין סוכת בורגנין סוכת
שומדי פירות ונמצולת סוכה מבלו באי מועד מבלו בורגנין מבלו בלילתין
פיר בני אדם הייריס בבורגנין בגני בגרא רבה פרע לין ויחל נח איש התורה
בגני לשם בורגנות פיר נקרא איש אדמה על שם שעבד לאדמה
בגדל בפסק וירי בשלח פרעה אומריות אתה אוכל מן מאד בורגנין אתה לוקח
מן מאוץ אתה נותן לשון רובי קורין לגרדידו בורגנין בגדלם בפרק
דמסותים בגני אין חוששין כל מקום שחולדה ובגדלם מעינין שם ובפרק
דנזיקין הוצא ויארר והנכרי והגרדלם הרי אלי מועדין ובפרק דשוכה הוצא
המעילין הרי אלו אונסין ובערה בפרק כל הוד בגני כל הנשים מבע שחולדה
ובגדלם מעינין שם פיר בגני בגדלם זו תפס זו שנים הראשונים שהוצא זכר
נקרא עבוע וכשמתהפך לנקבה נקרא נפרזת ורע הים ורע מן הזכרי יכבר
פיר בפרק אמאי בדיניקום במקל לגי דעל הזיקים בפרק הוצא מקוב
הצמוד והלוקין והבדיניקום פיר גאון פתרו ראשונים בדיניקום שהוצא איש
שקומתו ארוכה יותר משאר בני אדם בפרק אין בין למידה במקל
דריפא רפואת נפש אמר יוחנן בוריס אין בעקרין ואין מזכירין אותו ואי
טעם מבע שהוצא כמעין נבע ואמר ר' לעזר למה נקרא שמו בורגנין שהוא
כמעין נבע פיר בורגנין חולי מעים שנמשלשל בלח הפסק כמעין הנבע
גדים בסו בלתיים הברקין והברדיסין ובמדרש פעם סאוריס שליוגולחו
לעין עיעית ובעד פיר בפרק בדיס ברי בפרק כל כתבי בגני מעילין וכן
הפיר לא עייש דשקל ליה בגדי פיר ברי נקבוס והכי קאמי מן יבוע ליה
לעיר שהוצא מפשיטתו מוכתם מילתא הלא בעי לעיר ואין לו הנאה ממנו ולא
למי לפסיק רישיה ולא ולוח ובפרק דמסקיד בגני ידעיתו לן שותת לין איכא
בירחיה וימי ברזניתיה ובפרק השואל בגני דסמך הוצא פיר ומנכי ליה
לעיר שהוצא וימי בר זעורה פיר שירחיה ששכודי לקונה לא עכשין ולא
למחר ויכתובו למלאכתו והוציטן למי שנטקב נקבוס בחצית להועיות ויין
ובפרק הנכרי פירות לחבירו בגני המוכר יין לחבירו והחמיץ ולא אמרן לא
לחשע ליה בבידא לא פיר אמר רבא האי מאן דזבין חביתא דחמירא לחשע

שכיב מרע יחלוק פל בנכסיי פלגא ודיאי יהינן ליה אבל אי אמי בהאי לישנא
תנן חלק לפל בנכסיי מהו תנא שמעב האומר תנן חלק לפל בכור סמכס אומ
אין פחות מרביע סוככוס לסע דאמי ממון המוטל בספק חולקין הילכך
בעל מתנה טוען חעי הוא שולי והעי הוא שולך ויורש טוען החעי שותדה אקחט
והחעי שתטעון שהוא שולך אינו כן שלא פירש המוריש תנן לו חעי הבור
לא תנו חלק קאמי וכן אעשה אתן לך חלק כל שהוא והוה ליה זה החעי ממון
המוטל בספק וחולקין אותו ונותן לו רביע חבור והכי נמי בכולו נכסין
ירבינן ליה רביע כי אמר תנו חלק לפל בנכסיי סתם בתבית אין תמות משמנה
לחי ששת חביות יש בבור וכשנותן לו רביע החביות יבוא שמינית הבור
בקדירה אין פחות משנים עשרה לפי ששלש קדירות יש בבור וכשנותן לו
רביע הקדירה יבוא אחד משנים עשר בבור בטפוח אין פחות מיוז לפי
שוד טפחים יש בבור וכשנותן לו רביע הטפוח יבוא אחד מיוז בבור וכולן
שיעור אחד הוא נותן הרבה פירושים דאינו מין הבריתא וזה שהוא קרוב לני
צאלו חועעין פרק ט במקוות איזהו טיט היון זה טיט הבורות שנן ויעליני
מבור שאין מטיט היון ברא נגד הפרק המועות מין בור זקקא בור זה נמי
שאין בן פס בוקרא רבר ברא ען מתחילת הספר ועד כן כת והקריבו בני
אהרן ותנו בני אהרן וערכו בני אהרן והקטירו בני אהרן אמר משה בור
שנואה ומימיה חביבין לעמים חלקה כבוד בשביל בעהם כדתנן כל העמים
כשרים למערכה חוק משלוח ומשלגפן ולאחרן אי אתה חולק בשביל בני
וכול בר בסן משקין לא חולעין ולא מביין פיר כמו ויבא העם להברות
את דוד בר ארם שרי בנג דבמה טומעין פיר בערך עמי לביעתא בר
ארם אמרי פרק אילן טריפות בנג סימני העוף אמר רב יהודה ערית שרי
בר ארם אמרי וסימנרון בר מינה ברבל בבכורות פרק מומין אלו בנג
דחרוס אבל מצרבותא ולא כתב ריהא תבלול פיר שמבולבל לבן בשחור
ברבר בסו נג דרביא על יבמתו בנגי נבל אכעיסם אלו בני ברברות ובני
מבטניא שדולכין ערומיים בשוק שאין לך דבר משוקן מתעבב ומבזזה
לפע המקום יותר ממי שמהלך ערום בשוק מעם לעז תג מעמט ברבראי
תרנגוה תרגום יחוש ברברית ובהגדת ילמדנו כי אם שמר תשמרון כל זמן
שאקמינע הזה על ידך הברבריים רוצין אותך ובורחין בוקרא רבה וכו ימון
אחור בפרש אשרי משכיל אל מהו וברבורים אבוקיס ר ביכית בשם ר יהויר
אומי מייע בבור רבנן אמרי עוף שחור הוא ומעולה הוא והיה ברא מברבלים והוה
עולה על שלחן שלמה בכל יום ברג פרק ג בסעשדות העריפין והבורגין
וכן העריות ובעיבורין פרק עשין פסין בנג ומוסר לקריב אין בורגין

שפטים אלה שפוטים עמדו עליו בריונות קשים שלא ידעו במשכב אשה ועינו
אותו במשכב יכור שנ וענה גאון ישראל בפניו ובפסוק ודי זהב תבניתו אותם
הברונים ונתן להם פיר ליםטים ברוך ברא נגד דפרק ערב פסח חוץ מברכת
המיעות וברכת הפירות שפוטת בקן בברוך ואין חותם בהן בצדוק ברכת הפירות
פירות ממש ברכות המיעות ונפילין ומזוזת ונעניית ברכת הפירות ברוך אתה יי
איינו מלך העולם בורא פרי העץ בא יי אינון מלך בורא פרי האדמה בא יי אינון
מלך אשר קדש במע ועין להתעטף בניעית בגד דפר לולב ושרבה תעא תפילין
כל זמן שמעיהו מברך עליהן דברי ר' וחכמי אומה אין מברך עליהן לא שחרית צבדי
איתמר אביי אמר היל כד רבא אמר היל כחכמים אמר רב מרי ברה דבת שמן חזינה
לרבה ולא עבדי כשמעתייה אלא כל אימת דמתנה להו מברך וכן היל תנן בסופות
פסח אין היא ברכת הפסח אומה בא יי ל מלך אשר קדש במע ועין לאכל הפסח אין
היא ברכת הזבח אומה בא יי ל מלך אש קדש במע ועין לכול הזבח ובזבחים ברא נגד
דפרק בית שמי וסמתי להכי הוא דמתא מיבני די לכדתעא מעין לנותנין בזריקה
שעתנ בשפיכה יעא תל לזכ וזים זבחיך ישפך סבר לה כו עקיבה דאמ לא זריקה
בכלל שפיכה ולא שפיכה בכלל זריקה לדברי ר' עקיבה לא זריקה בכלל שפיכה
ולא שפיכה בכלל זריקה פיר קומא לן הפסח זמן בשפיכה כדתנן בהן הקרב אע"ל
הזבח זורקי זריקה אחת כנגד היסוד והזבח כנגד השוליים וכיוצא בהן דעין בזריקה
ואמרין כשותמעא לזכ לדברי ר' ושמע דאמ ברכת הפסח פוטרי את שולחיה ואינו
עריך לברך על הזבח בפני עעמו אבל ברכת הזבח אינה פוטרת שולפסח זריקה בכל
שפיכה בלוד הטעון זריקה אם תזקקו בשפיכה יעא אבל אין שפיכה בכלל זריקה
והטעון שפיכה אם יזקקו לא יעא אלא טעון שפיכה לדברי ר' עקיבה לא זו פוטרי
את זו ולא זו פוטרי את זו בפרק פיער מברכין בירך על היין שלפני המזון פטרי את
היין שלאחר המזון פיר לאחר המזון שחשלים פעודיתו ונטל ייין לברך ברכת
המזון אם בקש לשותות יין קודם ברכת המזון אינו עריך לברך בורא פרי הגפן והם
מילה בשבת ובמים כוזבים ובעת שאמא מן המרחץ ובעת הקזת היס וכיוצא בהן
שעתם קובע פעודיתו על היין ובדעתו לשותות אחד פעודיתו וכי מברך בתחלה יעו
על כל מה שישתה אבל בשאר ימות השנה ברכת היין שלפני המזון אינה פוטרת
היין שלאחר המזון אבל היין שלאחר ברכת המזון בין בזה בין בא עריך לברך ברכת
המזון ויהי גפסקה וכיון דתפסקה ואיתמר ליה למישותי לא שמי עי בצריך כו
כי מטרי וברוך על היין שלפני המזון ואחר ברכת בורא פרי הגפן בק נגד המזון
היין תנן אהבה בריה די זירא כל הברכות כולן אף על פי שיעא מויעא חרין
ברכת הלחם המיעא להם מן הארץ ברכת היין בורא פרי הגפן שאם לא יעא מויעא
יעא אינו מויעא ירוש בצרכות בפרק מי שכתו תע על היין שעתה שעתה פטור אדם

אדעתא לזבונה ולמיהב ליה דמי ותקין אפלטא און אתורתא דינע
היא לאהדורה למוכר והני מילי דלא שני בצרזיה אבל שע לא
יכיל לאהדורה ליה דיכיל מוכר למימר ליה ללוקח אנת הוא דאפסדתא כששינתו
דבריא כעקר היין והחמיץ וליא אמרו דינע הוא דמהדרתא ליה אן דאכתי יונתא
לזבונה לך מטא אבל מטא וליא זבעה לא יכיל לאהדורה דלא הוון ליה לשרודורה
ובחרק אלו הן הנשרפין בנג' ואלו הן הנחרצין והני מילי דבר זה מיצרי אכה
בדוד ובקיד תרג' ואיברזיניה בבותללא ובע זר בסו פריק ר' ישמעאל דעדי ברזא אמי
ואודך שרי ובהל ראשונה דחולין תא שמע לובן ורכוה בו נידון משום מכות
אלמלא תבטא קדים התם נמי דברזיה מיצרי פיר ברזא נקב בסו נג' דפרק א
דחצינה נאה עינותא ליהודאי כברזא קומקא לקוסית חוורא פיר רעועה כיוא
מעיקרא משכח יהשתא אברזין ברזינא בער אמר ר' עקיבה בנג' מי רגלים
ובפרק ה' שרינים בנג' אבוב רואה מי רגלים בן מיום ברזינא לויבורא פיר אס
נשסו דיבורא ושתה אחד משמנה ברביעית ברזינא עין למעלה בערך בר
ברזי תרג' הלך דבש ברזי דבש ברזית ברזא דבה פרס עב בא נג' דרזא
אפי ברזית שהיו בנותיהם נאות והיו נשאות למלכיס ולכהנים שנמשו בשמן
זית ברחא בסו נג' דפרק שואל אדם ברחא קרחא כלונג ען קרח ברזא נג' דרזא
שור שננח את הפרה אתא ברחא דמריה דבינעא אכלה ללושא ממכלאונתך עתויו
תרג' ומן עורדיך ברחי ודם עתודים אשתה תרג' וזמא דברחי ברית במעלה
איכא בחורים טחון נשאן לא היו ריחים בבבל וכיון שעלה נבוכדנצר לארץ ישראל
היה תופש את הבחורים ומטענין אותם ריחים להולכין לבבל ופול עדי ה' ה' דכח
והורדת בריחים בריחים כח וכשדנים באוניות רנתם הון דכפין ומרינן קד מיהון
ואילו טענין ומהלכין על ארץ על כוריהון וליא בטיבותהון ברטיא בשבת
בפרק הבית בנג' שובר אדם בעו מיניה מירב ששת מהו למבירי חביבא בבורטיא
בשבתא ובפרק דיני כמנונת בנג' זר בורר לן אחרי בנג' אמר ר' שמעון קמאי דידי
נגב כפא דחולשא וחז אמר קמאי דידי נגב כפא דחולשא וחז אמר קמאי דידי נגב
קמא דבורב אמר פיר מקדש ושש אומא רומא בריתא טהורה ויועאין בה בשבת
בפרק במה אשה פיר זה שלשלת שמטיילין בין כבול לכבול כדאמרי במסקנא הטי
שלשלת ביניהן וזו היא ברית וכך סלקא שמעיתא ברית בשבת בפר' אמר ר' עקיבה
מי רגלים נתר ובורית ובפרק ט' בנדה האשה ובפרק קמא דכריתות בנג' המפטם
ברית כרשע תשעת קבין כגר פיר בחרק אהל ואערוך כגר תרג' ואברור כמא דמנען
בביריתא ברזינא בנג' מאמתי קודין את שמע בשא בפר' קמ' דכתובות ובפרק
הניזקין בנג' לן לא היה סיקריקון אבא סקארא ריש בריוני דיהושל בר אבהו
דרבן יוחנן בן זכאי הוה ובלמדנן ויבא עמלק ואת יואש עשו שפטים אל תהי קוין

מברך רעהו בקול גדול בבקר דש קול תושב לו בגמ דמי יש בערכין בדין
 שחלק כבוד למלכות בילמדנו דאה החלתי הרואה את המור כח יחייב לברך
 ברכת לבנה ברוך אשר במסאמרו ברא שאח ונ בסנהדרין בס גמ דפרק הין
 בודקין מפני מה מברכין על האור דבמועצת שבת מפני שהיא תחלת
 ברייתו ל הונת בשם ל יוחנן אף מועצת יום הכטורים מברכין עליו מפני ששם
 האור כל היום בברא רבה פרש יא ובפרש יב ובסו פרש פג ובברכות ירושל
 במקאילו דברים בגמ בית שמי אומא שברא מאור האש ברך פרו בפיאוס
 המברין את הגפן בארץ פיר חופר בארץ ומברין היחור וטומנו בעפר ומועצת
 ראש היחור במקום ובלעז פרו פיגרי ובראש עולה אילן שנעקר וכן בריכה
 פיר וכן בריכה פיר וכן בריכה פיר מן האילן טמון בארץ מלשון המברין בס גמ
 דפר סדר תעניות האלי תנו רב עד היכן גשמים יורדין והעיבור פוסקין
 מתעניתם ל מאיר אומא כמלא ברך המחרישה ובפרק יז באהילות עד ברך
 המחרישה פיר כשיעור הפרדת האת בחרישה ובבורך וביעול טמא בפרק
 כא בסלים איכא דאמא ובברך פיר בוכרא בארצות והוא עץ שלמחרישה
 שכשתורשין העמר בארץ אחר כך מביאין מחרישה אחרת שיש לה את קטן
 ובראש החרב תבואה שכשתלך המחרישה בארץ שמה צטיית בורך הרחב
 חלול כמין מרוב תרד התבואה מעט ותגורע בארץ והיא כמעשת המחרישה
 שאינה לזריעה לא שהחרב שלה שהיא מחרישה שלו זריעה חלול פא עץ
 המחרישה שיש בו הברזל ונמשך בארץ ברך בפיר קמ דביעה בגמ ביר
 שמאי אומא לא יטול לא אם כן נענע אמר רב חנן בר אמי מחלוקת בבריכה
 הראשונה פיר אפרוחים חדשים שלא הולידו בזה השוכך אלא בריכה אחת
 ובפר קמ דראשי השנה בגל באחד בשבט בג דב אמר באילן שעושה שתי בריכות
 בשנה שתי בריכות פל דפי פיר וכיונים שעושיין שתי בריכות לא שעושיין
 פירות ב פעמים בשנה כמס יונים שעושיין שתי בריכות בשנה כגון תאינה שעושה
 פירות בקיץ ובחורף ברך בס גמ דפר אעפ שאמרו אמר רבא הא בירכא
 אמר לה רב נחמן בר יעקב באי בודכתא אמר אמרתה נה ליה ובפר קמ דשבועות
 בגמ דספך ועל זיון טומטאת ובס גמ דכפוי קדם פיר האברות כלום דברי ברות
 הוא בעולם מי שאומא דבר זה ברך עושיין נברכת במועד פיר קמ דמשקין
 ובפר ב בבעצא בורא וליא נברכת שלכובקין כבר פיר בבקייע ובכל המעורב
 פרקו במקוות כגה יהא בעקב ויהא בו שלשת לוגין אחד משלש כמאות
 עשרים לבריכה פיר בריכה שיעורה כמקוה מ סאר והסאה בד לוגין יעלה
 מקוה תתקם לוגין יבא ג לוגין אחד משכ בריכת עגובא ורג חער התוכן
 שר גל גבול חורף ברך הזון והבריכה טומטאין בבלום פיר כן סנדל עמקי
 ד ער שמשים האומן בין ברכין פיר אח עושי המלאכה שיעריכין עמקו

מועיא את הרבים ידי חובתן חוץ מברכת המזון ורתענו כל שאינו מהויב
 בדבר אינו מועיא את הרבים ידי חובתן הא מהויב אעפ שיעא מועיא אפ ר
 אולא שנא ברכת המזון דמת ואכלת ושבעת וברכת מי שאכל הוא יברך
 בעי רחבה ברכה דלחם שלמענה שעריך לברך המועיא ועל אכילת מענה ברכת
 חוץ שלקידוש יום שעריך לברך ברכת חוץ וברכת קידוש יום מהו מי
 אמריון כיון דחבר היא מתיקא דילמא ברכת לאו חובה ומשטיין ליה מיהא
 דאמר רב אשי כי הוינן בירב פתי הוה מקדיש לן וכי הוון אתו ארפי מדבריא הוה
 מקדיש להו שמענון מינה שאף על פי שיעא מועיא והוא הדין לברכת הלחם
 שלמענה כל המברך ברכה שאינה עריכה עובר משום לא תשא בפר אין עומדין
 בגג מזכירין גבורות גשמים ובקוטה בגג דפריק ואלו נאמריין בכל לשון ברכת
 הבית ברוצה בכתובות בפרק הנשא את האשה פיר ברכת הבית כגון הא דאמרין
 ער לאחד וער למאה כל כי האי גונא אין נתעין לא כגון פת וכוונעא בה נתעין לה
 ואתילן בבית אביה בפר הקורא את המגלה אין אומרין ברכת אבלים וחתנים ואין
 מזמנין על המזון בשם פחות מי גג ברכת אבלים ברכת רחבה ואם ר יעחק
 אם ר יוחנן ברכת חתנים בעשרה וחתנים מן הטיעין ברכת אבלים בעשרה
 ואין אבלים מן המנן ובגג דפר קא דכותבות דאם ר יעחק אם ר יוחנן מצריין
 ברכת חתנים בעשרה וחתנים מן המנן וכול עד כ קאפ ר יוחנן ברחמי ואם
 ואסיקנין ברכת רחבה כל שבעה מי איכא משפחת לה בפנים חדשות כי קא
 דרב חייה בר אשי מקרי בעיה דריש לקיש הוה ואמרי לה מתני צנה דריש
 לקיש הוה וכול פיר רב האי גאון ברכת רחבה כגון דבריך יהודה פתורגמניה
 דריש לקיש ואית בה עישי מילי כגון עידוק הדין וחוטם דילה ברוך מחיה

המתים ומנהאגא דילה הכין הוה אחר שקוברין את המת נקבעין ועומדין מעמי
 והיא שדה שמפטיירין בה את המתים ועומדין מעמד ומושב אחורי קבורה
 יש להם מקום ידוע מוכן ברחבה ומכריזין ואומרין שבו יקרים שבו ויושבין
 ומתענין כמעט ומכריזין עמידו יקרים עמוז ועומדין למקום אחר ומכריזין
 כגון יקרים שבו ויושבין ובאותה עמידה ובאותה ישיבה מנחמין את האבל בין
 באבליהם עוברין ובמקום שרצילין לעמוד בשורה וצון שיישבין וצין מנחמין
 בעמידה את בישובה כמתענין שעכשיו בשאר ימים אפילו בראשית מטר
 לעמוד בשורה ואבלין עוברין ומקודים ישיבה ראשונה שיאחרי קבורה אלו
 מנחמין ברכת רחבה חיים עשיפת ראש האבל ושיחתי עוכסין את ראשו
 דם שחיה עליו אבליה ייש ליש בברכת רחבה כמק שערים בעידוק הדין
 ובר אמת מוסר כחגיגה וצין מנחם ברכת רחבה בפני תע לה ברכת רי ארין
 רב נתעו דיערי יעני אפילו ונאמר אם בריך וברכני בתאורה בפר יש בקרבנות

כדו צען על גרמון לעשות כפי צרכיך עושין כפי צרכיך תחת ברכיך
ברן ויחזק ממעצרות ותרן ויחזקון צבד צבד צבד
שופרא ארבעת בן הודי ועשה אים צולמנותך תרג צבד צבד צבד צבד צבד
תרן שמיני כל בירציתקתי ספ אוד כל כלטורתי ברן בסין יום הכמורים בני
תשביש קמדיטה כול יעבדנו צבדני קטנה וצרא גב דפרק גב אינן מכירין ועי
אדי לא יעבדנו וקב צבדני תנת לה תצויה והשובן יי מערים באניות תרג
יחש צבדניסא ואלפיס ברן בנקים רבה ואלפיס כי יחב זוב דמא י יהושע בן
לך אוד על ידי יהוקים נשים ביו נדת צירוש מהו צבדנות ברן עראן שהיר
היות גת בעליתן ומכנים מילון לשבון הוד דכ יודיע ארבעותו ועריון החון
יחוד סברוע סכני מאבוי בנקים דודי בשולח פיעה ברנש במעלות
איה יחזקתה צבדניסא משינה שוטל לה אורבה עשוי לה חמין נטלה ברנשין
צבדניסא ואלפיס תרג ברנשין ומהכיא בר סיק בבל בבל בוי סיק גב
גב דפרק בנה גדלי קיף וצפרק לולב הצוול בנש ערבה צוולה וצחק בנש דודי
הצבול אג רב צבדניסא בבל משבה את התלמוד אג יוחסן בבל וצפרק סומן
רע לתורה צבדניסא בור שפת וצבדניסא רבה ויפתן יי אותם אג לך בן הודי
אמר את אג ליה מן בור סיק אמר ליה לא כן אמר בולטין כי שום בלל יי שפת כל
הארץ פיה בערך העצות ברני בסו גב די יוחסין הצע ורבין והברני וצבדניסא
בפרק הכדיר ויהי לו את ברני פיה אומן המעצד צורות בפרק קב דאצבת ולי
לבורסקי פיה מקום מקום שמעצבין לו עורות ברנש גב דמי שמתון
לברנש ליה כי פסקתו וניסדוד וצרא גב דפרק כל הבשר אג אגני מניש חת
אמינא האי דלא שנתו הותיא משום מאיסמא אג ליה צבדניסא וקשט לפרנש
מישנתיה קשי לברנש דחמרא שויכרנא מעבר לך דשויכרנא אג עשבי ליה
דמיא ליה תקנתא הוין דאג אינשא בתר סנעא אאלא ענותא פיה עלוי גבדניסא
ברן ברנש משנת מנחם הקומץ החזיר והיתר פקול איזתו יתר שקמעו ברנש
אעבעותו כיער יעשה מושט אעבעותו על פסקת יודי וצפר שתי מידות
הלה ברועיות קודש מידת היבש ברועיותן קול מהם דודין לחון ובלח קודש
בכח בנחך כפול וינעם לחון וקודשן הכל על בן קודש וצירוק היבש אינן נכח
בכל קודש על כן חול וצרא גב דפרק דאנינאן לוי תנו רבנן בסיפרי בפרשת
והביאך מלוא קצוני יכול מבורין ובכל זה כל גב דפרק יי שמע קטנה לוי
כי הוסיף דלא לישכחך וצירעיה עד דשמי פיה עשאו נקוב בעי החבית והוסיף
את הוין עני שיצרע ממקום שיה הגוי כנענת ברן בסו גב דעוד קתוה
אפומיהו וחתיס ליה אבורעיות ספ אג וחתיס ליה אשוליה ברן בפרק חת
גב ושאר כל המשקין דעברי לפתול עין אתה שבן כוחלין לברקית ובפר

עם האיל דכנולו עלמא בהרי איהא מבשיל לה בפרק גיד הנשה בגי ירך בשן
 בפאה בפרק ז כל זית שפכני או בישני פיה בערך שפך בשן בפר הקווא את
 המגילה עומד בגל כהן שיש ביוז מומין אמר רב אסי חיפני ובישני לא ישא את
 כפיו תעא נמי הכי אין מורדיין לפע התבה לא אנשי חיפה ולא אנשי בני שאן
 וכולי בשקר ברא גל דפרק עושין פסין בר מן מאן דבעל גייה ומשנה ליה
 עלותיה ולא מבשקד ליה פיר ולא עיבר הברית ולבקר הברית בהיכלו תיגולכסא
 בהיכליה בשר בגל דפר קל דפסח הן ישא איש בשר קדש בכנף בגידו פיר
 הוא שרין ואמאי כח בכנף בגידו ולא בידו משום דתנן בעירובין שרין שניעא
 במקדש כהן מועיאן בהמיינו כמו כן הועיאן בבגדו ונגע בכנפו בקעתו שלשה
 היקדש היטמא כמו כן תקדש באהילות בפרק א אבר שיש עליו בשר כדאין
 פיר נשאר על האבר בשר שיתכן להידבק ולהתרמאות וכבר פיר בפרק ארך
 בברייתא רבה צקו פרש ליה עא מן התבה ברוך שנתן חן מקום על יושביו ונתתי
 לכם לב בשר לב בוסר בחלקן שלחביון בשש היאכל תפל מבלי מלה ורג
 כמא דלא מותאכיל מידי בשש בלא מולחא ובפרק כיצור מברכין בגל על היקווא
 לית דין עריך בשש פיר כל דבר שיואכל עם התת שמו ליפתן בלשון משנה
 ובלישנא דרבנן שמו בשש ועוד בארין ישראל ניתען חומאה בקדירה וביעים
 ופילתלין וקבשלין איותן וקורין אתו תבשיל בשש פיר אה אין עריך המברך
 להתבושש ולחזר על ליפתן אחר לא מברך לאתרי מפני שיש בו מלה פיר אה
 מפני שהוא לחם יפה ואין עריך ליה מלה ולא ליפתן בשש פיר ציית הבשת כבר
 פיר בערך בית בשות חזיה לך אלעזר ביטות בל גל דפר ז בבתובות פירוט
 החזיר ריש לקיש פניו והניכס בו לעזר בפנים זעונות

קלין פרק כ' אהל פרק כא בת אחותו בפרק המביא גט שני צני

נכתב ביום איתמר מפני מה תיקנו זמן בניטין ל יוחנן אמר משום בת אחותי
 פיר כיון שאין טורפין בזמנו שלגט לא ממשיעבדי ולא מצע חורין למת ליה
 למיכתב ליה זמן ל יוחנן אמר משום בת אחותי פיר כיון שאין טורפין בזמנו
 שלגט לא דימנן דזניא ומחפה עליה ירוש מעשה באחד שהיה נשוי בת אחות
 ודינת עיר שהיא אשת איש ועמד ונירשה והקדים זמן הגט אמר מוטב תידון
 בפנייה ואל תדון כאשת איש זה המעשה בירושלם בפרק השולח גט לאשתו
 בראש גל דפרק איהו הן הנשר פיר תנו דבן האהב את שכניו והמקרב ארץ
 קרוביו והנושא את בת אחותו וכולי בת ארעא בפרק במה אשה יועזין
 קלע שיעל העניות מאי עינית בת ארעא פיר בת ארעא מכה שתחת הרגל
 מאי שעת שהשימין קלע שילכסח עליה אי לימא דאוקשט מעלי ליה כלומר
 גבי שמוא קשה מועיל לה חספא בלוג פוס שולחיה שקשה לא משום שוכות

היון שעשאו כן באו בע המקום שהוסבו המים ממנו וענקו לפני אביו אמרו
לו הרי הנה אשר למע ארעינו מתקין תיקנת ופיר שקרקעיתו עולה למעלה
ואין המים עולים אליו אלא נשפכים כולן אל בר שניא אמר להן לפני כי הרימן וכ
זעיעו את בע המקום היה בצרותם את הנהר כדי שיורידו בו מעט למען יבוא
שם מים ולא ישפכו כולן לבר שניא אמרו לו הרי השדה אובדת והפירות
מתעבשין אמר להן אם כן עמו מן המקום זהכין דינא כל זמלים גברי זה פיר
דב האי גאון ברת בברא רב פוט טו דטע ובסין רני עקרה ויתפרו
עלה תאנה ומה היתה אותה תאנה ו אבין אמר ברת שבע דאייטואג שבעת
יוניא דאכלי לעלמא ו יהושע בשם ר ליו ברתאלי דאטיא אלותא ובכ
לעלמא ברתא ברא גב דואם אינן מכירין ובפרק המוכר את הפנינה בנ
זיתים לקוק ברוש ברתא כארזים עלי ציס תרג ירוש רמיין ומנולין כברי
גבל פעי ברושים ובכינורות תרג בראוין ובכנרין בעלעות ברושים ברוש
תדרה ותאשור ברית טהורה ויועמיין בר במילת פיר במה אשר פיר בע
אמ דב יהודה זו אעערה ומסקנא בשטע יריכות בלא שלשלת נקראת ברית
ואם יש בינהן שלשלת נקראת ככלים ברית ברא גב דברכות נאמ ברית
מלה ונאמ ברית צייסורין וכול פיר ברית במלה ברית מלה עולם היא ברית
צייסורין והבאתי אתכם במסרת רברית ויש אומי אלה דברי הברית בסוף
תוכחות והיה כי תבוא בפרק שלשה שאכלו בגב נשים ועבדים פלוני
אומי ערין שיקדים ברית לתורה שזו נותנה בג בריתות וזו נותנה בוי ברית
פיר ג בריתות דתורה בלילות שיעות הנה אנכי כורת ברית אתך ברית
ואת ישראל במכתב הראשון את דברי רברית יג בריתות דמילה מקורשות
בפרשת ויהי אברהם בפרק כל שער בגב הלוח תודד ברית הן הדברים שווא
לן למשה בסניי איכא דאמ ברת הן הן הדברים שנאמרו לו למשה בסניי
פיר ללושע קב נראין הדברים פיר ו אליעזר אמר לו לוי אלעמי ברית הן
הן הדברים וכול ולי שניא שנאמרו לו למשה בסניי ואם על פי שגן הלוח
למשה בסניי לאו טעמא בפניא שמע מינה שכל הדברים הכיפורשים במש
הלכה למשה בסניי הן אעפ שגן שמויים סתמא
אתל פרק כי בשל בפרק המעניא יין בגב ער כדי לעשות
התם בבושלת פיר בושלת דער שנעזב כמן שווא בלא מלה ובשל
ונפסד כשנעזב שוין אותן על משקל או על זולתו יבש וקשה מאד וד
לערוך כשקד שלשלת שלם יחסיר בשל כומרא בפרק כי ער מבר
שגב ועל הנבלות פיר בערך כומרא ולקח הכהן הזרוע בשלג מן האו
אין בשולת אלה שליכה ו שמעון בן יוחאי און אין בשולת אה שעת

מעולם בפרק ו' בהוספת שביעית שיש בתולדות הן בתולדות שנת הולדת בהנה
 בתולדות אילן וכול בתולדת שמנה בשביעית בפרק בתולדות שנת הולדת שנת הולדת
 תענינות האילן ופרק המוכר את המכירה בגג חתים לקוח פיר של שילת הולדת
 במגילת איכה וישם בנין עני בתולדת בער יהודה בצובדנין קרשע פונט את כל
 חילותיו וזמ להן להיות שלמות יו שונט את חזנות החרוז שיש תענו באשת איש
 ומיון ששמיש אלמי תעין שלמותה עבדו והשיש עמק לנשים והיו אומרות
 לשכינתן לחמנו נחמל ושם לנחנו נלכנו רק יקרא שיער עלינו וזמ תי בנין תולדת
 וישתעעלן ולא עבדין ונעקיימה עליהן הנצירה נשים בנין עני בתולדת בער יהודי
 בתולדת כח בתולדת בשנת בקו גג דפרק ישיש עקובה בתולדת אמת פיר שונט סגס
 דבנו האיי ופון ישיש פונה פתולת הוודי ונפרש תולדת הוודי ששן מענו גפן
 עבדין כשין חרד וקורין אותו ורד וכן וכיה בשוק ויהי כנע סנה פיר הגאון עמר
 ארום העבוב בלכא וכי עא בו כי הגין היבוס קורין אותו ורד ובלשון ארמי עבר
 ארום קורין אותו ורדא וזי האשה יום טוה ורד ביצוק עמר חזוק כדי להינות מעה
 כנעני שונטל זהרו על פעה הדי ה ענות וקריעות בתולדת בפר המוכר את
 תבית המוכר את בית הדי שבר את הים ואת המל ואת בתולדת פיר בגג ישיש
 יוחנן כלונפות של ארץ וזם מזנות כדכח וישגונו במיט בשנים ומתקן במספת ויש
 השנה מביאין כלונפות שון ענים עבים אירובים

בסיוע נחלת משמי מרום נשבות הוחל מספר השנה ערך צ' צ"ג

וזמ לאייבוס גמל יהודיני בצורך גמל
 אלו טריפות ר' דוקי דורמסקיר יזמ ליתן דין ביהודי וזמ ישיש אפיין מנעם
 אילן קשקשים שבו תולתו יהודי חרש יאילן ונעניין ישיש בתק פיר למה הוערך
 לזמ שהוא טהור מעני שהוקש לנחש זבת ליתן חרש בריה קול לילי שמיניס הוא ד
 והוקש לדבר טמא טמא הוא קנל דלא ימ בשמיניס פקק ג' ג' הינות אפין בונן
 מדרינות על פי ביאיות פיר כמו גומות מלשון כל ג' ישיש ג' ג' שפשיאי
 בסו ג' דבר היה קורא בנורה פיר ג' ישיש ונקראין על ישיש כקורין גמל
 בפסקא דקדוהות ובמגילת קניות ר' יורה ביר סיבון בשם ר' יו' ג' פירטא כל זכין
 שיישרהל עושין רעוץ שלמקום הן מוסיקין שם ונצירה כמ' ואת שבר במלחם
 נעשה חיל ואם לאו כפיכול חילכן בלא ס' לפי דודק אפ' ר' ישיש דודק מלא כשם
 שגלו ברודק מלא כן נגאלין בצואל מלא הדי וזמ דכר' וזמ ליתן ג' ג' מלא וזמ
 בראש ויהא בלק אמ' הכת כה אמר י' וישלך וינערך ג' ג' אפשיד ד' ג' כן ימערך
 וזמאף דענין לומר אין מדיתון של הקב' כמדיח בש' וזם בש' וזם מ' ואת
 כך מרמז הקב' מ' עד ג' וזמ ישיש כרמאי ליתמל ואתי כך ונעל
 עון אפריס וכול גמל בתולדת פרק ו' וזמאף וזמאף פן ישיש מ' וזם

כלום שיהיה ספק כלשון נכבד לה כום שלכסוף אם משום עורתא ליה פוסלם
כלום מטבע שלנחשת שהן כלשון ישמע קורין לפולר פלם אם אביי שמע מיני
כולהו מעלו לה ולא משכחת לה מילתא דאית בה כולהו אם סלע דאקישא ועורתא
דשופתא ויש אומי שוכתא חלודה כמו דאישתוך טעי בית ברתא ברה נגרא
דכל הבשר כי סליג דפתיק מינידון בבית ברתא פיר כגון שלילא פתיק בת בקל נבו
בגל הנודר בשמן בתיק ארבע מיתות נמסרו לבית דין בת דינא בחלי כמעשר
דפתיק פיר לן הויין בטל הדין בת טוות ברה גל דפתיק פתיק פתיק פתיק לן הדין
בת הדין היא יונקתא ער ופעמים בתיק ה שרעם בגל הין עושין היל
פיר דתהיך ששורה על גב העין יש לה כבוד ברוחות כפן חורין בגב אדם ואיני
עבודת ער ג פעמים ונפ הין נראת בת מילך ופיר מנבדיר בת מנפא חמיה שייא
בפר אלן טריות בגל סימני העין פיר שני עוף בת נדמי ברה נג דפתיק רב
איני אומי האורג מתי בערים אם אביי תרתי בגל נרס ותיא בגלוי פיר גל אילם
נרס ותי דימני סחור סחור נקיס חד דימני איתו הוסי עבה שחולך בעבר על העיני
בת עיני בפר קנ דמשקין בגל מכבשיי מתי מכבשין רב יהוא בת עיני
פיר נקב שבאפעע יהים בת עירוס בפרק המועיא הין בגל כלפול ותיא
אמ רב ירדעא ובגל גל דחוקת הבתים פתיקת איתא כל משווי היל פתיקת רב
מועט מתי היא אמ רב בת עירעא ויתגובות פתיקת בת עירעא פיר כשהאמר
קולעת שעה כולו משארת ממנו דביי כהנא גין אמרי דפתיקת פתיקת ער פתיקת
ומביאה סיד סירוף כשהוא חבוס וטח איתו שער ואיני קולעת איתא אם מתי
אותו כנגד פתי זה עינשה בת עינים אבל עשירה ערקתו פתיקת בשמן סוב
שיתחביו שעירות הן גין ולא תהינה באבילות ותיא בת קול בפר קל ותיא
ירוש קודם שיעאת בת קול הוינה לעשות כבית הלל בקול הין ובחומריהן עשורי
כבית שמאי עושה לאחד בת קול העובר על דברי בית הלל חייב מיתה הין
יעאת בת קול רב ביבי גשם ר יוחנן ביבנה בת תהום בערך תהא בת
בפר נערה שנתפתתה בגל גנן דיפרין בשלמא גנן בידו היא לא ביהו ביהו היא
פיר ומתייהיגן וכי ביהו ביהו היא לתת לאנשים וכי נקבה תסובב גבר העשות
בתו לוקן והמישיא אשה לבט קטן והמתיר אבידה לגוי עליו הכת אומי למען פתי
הרוה את העמא בת גע זר בפרק ר ישמע ברה גל ובניביות בפרק ב
מזהמין את הנטיעות וכורכין אותן וקורטין אותן ועושין להן בתים עד לאבי
השנה ירוש עושה להן בתים להעל והיא נדילה מחמתו בת וותא בסו גלי
דשמנה שרעים ותיא נכול כתי מבת וותא ימשורא ספ אח מנבתא פיר
מאמעע ערוכה בתא למיפתח לה בותא כפר פירט בפרק בועתא בתול
ער שהוא מניע לסלע או לבתולה בפר יו באבילות פיר ארין שלא נחשה

גב בפרק הזהב בנה שומר חנם אינו נשבע וצריכין על הגבוי ועל המעורר
 על הגבוי אעפ"י שלא היגע לידם גב בשבועות בפרק התנאם התנאם
 עני שטרדי שניה ובביעה בפרק המצוה נמצא בין החער ומחילין וברא גבי
 יפרק יום הכפורים עי שתי אתה מנבב ומצוה עלינו פיר מקבץ לקושש קש וק
 לנבב צילי ברא נג דפר ואילו עוברין בפסח שלשה נבבין את הקומה כלומר
 כותפין את הקומה גב בשבת פרק ג בכירה שדסיקוה בקש או בנבב
 ובפרה פרק ד שרפה שלא בעעיס או בכל עעיס עעיס אמילו בקש ואמילו בנבב
 ובכלים פרק וז כל כלי בעלי בתים ושלבעלי בתים בתבן ושלגילין בנבב
 פיר סילת שלעעיס כעין קש גב בפרק קמ דברכות בסו גב וחכמי אמר עי
 חעות אסברה דומה להיזרה ושלפת לה מנבב דעמרא פיר היזרה קון בלוג
 כמו עמר שנסתבך בקון ובא לשלפו מנבבי קון שאינו יכול לשולפו אלא
 בשבירה עכמי הקון כך מירת האסכרה אבל מירת נשיקר שהיא סתמת
 פה בלא עער כגון ותשק ידי לפי ובנבב מאמתי קורין את שמע בשחרים מאי
 בין תכלת ללבן אי נימא בון נבב דעמרא חיוורא לנבב דעמרא דתכילתא
 וברא גב דפרק מי שאחזן ומתמינו בנבבי דעמרא פיר גזי עמרי גב בא
 גב דסנהדרין אבוב דההוא נברא נבר עניס הוה ונתן עינו בנרושה מחילין
 פיר תח שרירות לבו היה רולף ובנבב דפר קמ דסוטה גבור רואה את הנבב
 פיר האדם הגדול חולק כבוד למי שהוא גדול כמותו גב אינן מיטמאין
 סגבין בכל כלי עץ פרק ב בכלים או חולקן את הגביים בכלי הכלים יש פרק
 כה בכלים כמו על גבי חרשו חורשים גב בשמנה שרעיס בגל אבנורואו
 ונתק מינה גבי גבי ובסו גב דשבת אשכח ביה דיורא דפקיק שרי צרתה גבי
 וברא גב דפרק הגדול עעיס דיקלא ופקידה בגו בי גבי נמי לא קני מאי טע
 השתא נמי גבי דייקלא מיקרן פיר חתיכות גב בפרק אלו מגלחין בגב
 דסמך ו אעזר אונא משחרב בית המקדש כל עטופה שאינר כעשיפת ישמע
 אינה עטופה עד כמה אג רב נחמן עד גבי דיקנא פיר רב שרירא נאון עד
 גבי דיקנא ואינו עד גבי דיקנא ונבבי דיקנא הוא פשיעך שעל הלמנות ודרי
 עטופה זו למעלה מן החוטם היא ועד אן ושמעלים מחזירין קעת המעעג שלון
 על פהם ועל ראש החוטם ועוקרה דכח לא תעטה על שפם ובנבב בפרק
 המעלה בגב וחכמי אונא כל שאין בו מעורה ראדם אינו וליד המענה ונבבניס
 דהפנינים והלמנות ונבבות הזקן פיר נבבות הזקן הינו רפעים מקום הזקן עי שיהי
 כל אלו כמחד שוין לעורה אדם זה פיר ו גישוס גב ברא מקוות שיש מעלות
 מקוות ו למעלה מן וזו למעלה מן מי גביס שורה עמט ובחלק בעעין סתריב
 נגשק גביס שוקן בו מה גביס רולו מעלין את האדם מטופאה וטורה אף

מעשו געויליס כלום חללים יצאוך בנג דפרק סדר תעניות האזו הבו י צאלקא
והייל ומיזבון רודינא ובס צג דפר קכ דסוכה שלשן ושלספידה חזיון לצאלק
ומזבלי ובראש צג דפרק מי שהחשיך לו בדרך נתי לאו בתבר צאלקי פיר
שקום: סלוק פרק א אהל פרק ב גב בפרק חומר בקדש
אוכלין אכלין נצבין בידיים מסומכות ובע זל בפרק השוכר את הפועל ויסתום
יוצב ויצוף ותנב מנצב ורוח טהורה ושלעין אונ ינב פיר לשון יבשות
וירא והנה חרבו פני האדמה תרג והא נצבו גב בצרא רבה פירש פיר ותעא
דירא ותינ שאלנא ליה הא מנב ליה אב ליה אין ושיבן אותע דבר תרג ורוע
ואנבן יתן פיתעם גב בביעה בפרק יום טוב שטבילין מנב לגב מפירש בנג
תע רבנן כיעד מנב לגב הרועה לעשות גתו על גב ברו עושה ברו על גב גתו
עושה פיר אם כשהטביל כליו לבדו לעשות שמן רועה לשכרם באותה טבילה
עד זמן גתו יכול לעשות יינו באותן כלים על אותה טבילה וכל זה בחול הולך
ביום טוב אם אעפ שהטבילת כליו לבדו רועה אע להטבילם לגתו יכול לעשות
דלא כלום קא עביד דהא אין ערוכין טבילה היה אוכל בחבורה זו והטביל כליו
לשום אותה חבורה ועכשין רועה לאכל בחבורה אחרת אינו עריך להטביל
כלין לשום חבורה אחרת ואם רועה הוא להטביל לשום חבורה אחרת ביום טוב
יטביל דלא כלום קא עביד ולא הוי מתקן מנא ירוש כיעד מנב לגב ריע לעשות
עיסתו ועל גב גתו או גתו על גב עיסתו שטביל את כלין בחבורה יחבורה
היה אוכל בחבורה זו וביקש לאכל בחבורה אחרת טובל גב בפרק מחובב מידת
בנג גנב על פי שנים ובפרק חזקת הבתים בנג היו שנים פעידין ובסו גב
דפרק דיע משונות בשלשה זה בורר לו אחד ובפרק בא סימן בנג תנוקרת
שתי שערות שאמרו אפילו אחת על הכף ואפילו אחת על הצעים תנא נמי
הכי שתי שערות שאמרו אפילו אחת בצבה ואחת בכריסה כפ זה סתם ישי
למעלה מן הגיר ונקרא כפ ככו כפ האשה במקום ערותה כווציין עמל שלשול
בידוע שנתמעך הכף שפי כפ אב רב הונא מקום תפוחים באשת לישול
מאותו מקום ונקרא כפ וכיון שמתגדלת מוצעין והולך ומפע שהיא סתום תנא
קורין אותו על צבה כלום הוא מקום צבה וזהו פל צבה וכריסה היא מקום יפית
הערוה ושתיהן במקום אחד כי הגב והכרס שניהן מקום אחד הן הלא תראה
דאמרינן בדיני ממונות זוכע וכן שבבן ושבת דיכי דיכי אי לימא אחי אולי
אחת בצבה ואחי אולי אחת בכריסה הא חעי ערות היא את אחי אולי שתים
בצבה וכולי ובחזקת הבתים אמר פי התי גונא הכי נמי בתעוק ישי לו פירוש
למעלה מן הגיר ונקרא כפ שצמיעתו הכף ולמעלה מן הבתים שנתים סתום
בית הערוה וכן הילך כרובן וכוונתו זה פיר רב חננל בפרק

בגבתי דנהשתי ובפרק מי שמתו ברא גב ואימא לה לאימא תשדד לי גבתי
דכחלא ובפרק הערל בגב איזהו פיעוע דכא הוא עובדיא דהוה בעוס בדיתא
איסותעס גבתיא דשכבת זרע ואפיק במקום קטנים ובס גב דפרק השול פרה
דאיבעי מנח לה בגבתיא דקניא ובפרק אלו טריפות בסו הל נשתברו דגליה
ההיא גבתיא דהוה נפקא מבי כאסי להוביליה ההיא גבתיא דהוה נפיק מבי כאסי
לפריסא ובפרק חבית שנשברה בגב אין נוקבין גבתיא רב אפר ושמואל שרי וכול
פיר גבתיא היה שפופרת שדקנה או שלעעס שנותנין אותו בנקב החבית או צד
הנוד שליין להיות מושכין ממנו יין מן החבית או מן הנוד רב אפר ושמואל שרי
ואוקימנה חלוקתם בשפופרת חתוכה ואינה מתוקנת להכניסה לנקב אבל לחתוך
דברי הכל אסור ואם היתה חתוכה ומתוקנת דברי הכל מותר להחזירה בנקב החבית
או בנוד ולמשוך יין ממנו פיר גבתיא דנחשטא דפרק יוס הכפורים יגיד קנה
שלנחשטא ארוך ראש אחד בכוס וראש אחד בפין והוא שלא כנגד הכוס ושותר
דילמא אי שתי בכוס או כנגד הכוס חזי בבואה ומסתבין
סלין פרק ב אהל פרק ג גב בסו גב דתרי מרובה מיידת ועל אותה
שעה שנינו מעשה שבה מגנת הערופים ונשתי הלחם כענין סוכר גב קדש
גב חול בפרק שיני במעשה שיני בתוספת ובמנחות בפרק ר ישמעאל אומל עומר
ומפורש בגב כשערן בית השמנאי זה על זה וכול עוד מוטא עומר לא הו מקיכא
איתויי אכריז הוה חרשית אונב חרא ידיה אאיגרא וחרא ידיה איערופא אמ דהו
מרדכי מי איכא דוכתא דשמיה גנת ערופין או ערופין גנת בדוק ואישתכח
גבתי בסו גב הוריות מפני מה הכל מושלין בעכבר אמ להן מפני שסורו רע
מאי היא אמ רב אפילו גבתי גייעי פיר גבתי יש בקטניות שזנין כמו זנין בהטים
כן יועא בתוך הפולין קטניות אטומים וקשים שאין נבסקין בשיני אדם וכן
עופות ובהמות אין אוכלין אותן כי אטומים הן וקשים כמו אבן ונקראין בלשון
ארמית גבתי ופיר גייעי מקרטמין גייעי וכיסי לשון אחד הוה כאמרך הכוסס
את החפה ובודאי העפברים כוססין ומקרטמין דברים שאין אדם לא עוץ ולא
בהמה יכולין לכוסס אותן יש מפרש מפני מה חתול מושל בעכבר מפני
שסיאורין רע מתי היא שאפילו גלימי גייעי כלום שכל כך הן רשעים שאפילו
גלימא כוססין ומשברין דבר שאין לה הנאה ממנו אמ כתי לעשות הפסד לאנשים
בעלי הכסות גנת בסו גב דשבת אמ רב יהודה אמ רב הילקטי קטנה היתה בין
שע בתים ובגית סדוקה מנחת על גבן לידע אם יש בגנית פותח טפה פיר כלו פגין
פתיא סדוק או כמין כפישה מפולשת והיה קבוע בכותל הלול פתוח בפרק קמא דשבת
בגב בית שמימי אומל אין שורין דין גנת נרוקדירה ושפוד אמאי שרו בית שמימי
דמפקי להו אפיקויי פיר גנית כלי שנתנין לתוכו שעורין לעשות שכר מבעוד

כבר פירש במקומו זה פיר אחר ביעייתא הן אצנות קטנות רחבות כדמעה וקערות
 מלמטה ונבוקות עשרה טפחים וכיון דאינן למטה רחבות ד על ד אינן רשות היתוד
 גמורה דבענן דומיא דחריץ גבוק עשרה זרחב ארבעה הידכך כפרמלית דמיין -
 ואין מטלטלין בהן לא בד אצות ולא אמרן לא שאין בתחתיתו פחות משלשה
 כלבוד דמי ונחשוב שהיא רחבה למטה ד טפחים ומתק לטלטל בכולה וכי אין -
 בתחתית משלשה ארבעה ואי מלנה אהני ד טפחים קני ואורבני כיון דאין נראה
 לעינים אורט הקער לית לן בה ומתק לטלטל בכולה מתקין לה רב עמין בר יוחק
 ואפילו לא מלנה וקני ואורבני לימא גוד אה מחיעה ונראה כמילין הן רחבות מחיעות
 מלמטה כמין למעלה מי לא תנא ד יוסי ביר יהודה אומ וכולי ואמ לא אביי לרבין
 אנה שהביאה רביה מוחכב פוטרין לא תסברה דאמרין נוד אחיה מחיעה -
 והתנן עמו דברשות הרב וכולי הכא נמי נבי ביעיית עמי נוד אחיה מחיעה וכי תנא
 ממי שנים עבדי מקנה זואכב פוטרין הניס נבי קני אס תאמר נוד אחיה מחיעה נראה
 לעינים שיעיית בוקרין גר ואינה מחיעה הניס נמי עמוד אס תאמר נוד אחיה מחיעה
 נראית כמחיעה שאין הקער לא ג טפחים והין הקריס בוקרין בה אגודו לי גלימא
 בה נבי דפיק כל גגית פיר הכשנו לי פולת נוד גרמא מעכא ולימטי מיא לאנטוכיא
 פיר חתוך המעבול פק השינים יניס אמות המיס שנטוכי כולם כיון שנחתק המעבול
 מן השינים מפי החולה בזנות בן אמות ומתחבת מי רגליו כחמשת אצבעי דתנן -
 אנטוכי אף על פי שהיא גרופה אין שותין ממנה לא כול שיהיה מן העניס שהיא
 לוינו פת וצורת עיס שהיא שורה יחזי פיו יוליכס לאנטוכייה ה גג נבי דפיק אן
 מעליהן גפר קב דבבט צאריה נבא ולא ית אה כבוד קלילי דלס את המזון רב יהודה
 איה דניס דגור גור גור רב עומן אפ ליתין דינא דגור און עבוד פיר לשון גור אן
 אגרי עשיר אן השמן שהיה לו אן קני אן מכור ובריא פיק יש נוהלין בגמרא
 את דמיין אהיה לישמעה נוד דית דין עבדי יליף פיר משוך אדנת ועבוד אין זה
 דעתו לוינו בתוך דביטולת פיר עבד אהיה נבי ענה השוק מלן אפ לא און אה ליה
 אין אפיקת לן אהיה מן בדת גמ ליה גוד חפזו פיר הן היתה ליה בפרק עושין קמין
 אגרי מותו היתקרב ויתל פתחיו כו מדיס איהו בחזקת שרא שמונדות מתחיהן
 לבעליהן ובעלם ברע נבי דפיק קאשנ בעיניו חזיקת איהו בחזקת ישראל שמונדות
 מתחיהן לבעליהן כלום שמונדות אהיה עמי שבסמא לבעליהן וכן הוא אומ
 ומלאו כמזק בדידות גובה כלום שמונדות דכ בתלמי יש ששומן אותו דעירובין
 בגידות ומכושין שמונדות לבעליהן כמין גוד גי ברא נבי דפיר שואל
 גדיס מתבירי ובריא נבי דפיק הנביית כדי מן יועקין רבא במחוזא דירי בדוחקא
 שהיו רגילין עירי בר גלא וירי בר גלא עירי בשנת דירי אגרא עירי אכפא
 דירי אכפא עירי מירא עליה פיר דירי בדוחקא שהיו רגילין לשאב משואם

יום ונשרין בשבת נר שמד ליקיין בו מצעוד יום ודורין בשבת קדירה ששמיין אותה
 בכירה ערב שבת ומתבשלת בשבת וכן שפודי צפרין שמונה שרעיס בגמ' אין
 עושין הילמי יד לצניות תיקען פיר כל שעושין צו שכר ומשום הכי תיקען -
 שמנה עעמן לשנות ולא יהיה לו ריוח בסחורתו ובברא רבה פיש לו אין עושין
 כיסוי לצניות לא מכסף ולא מהב וכול כדכת בערך אבל וכן בילמדנו יהי חשך
 ובפסוק ונהפכו לדם אמר ר' אבין הלוי ממכת דם העשירי ושרא כיעד המער -
 וישראל בבית אחד והגנית מלאה מיס והמערי אמלת הקיתון מתוכה ומזעאת
 מלאה דם וכול ובפרק לולב וערבה ומענין אותן בגניות שלוחה גנית בפו אמ
 ל עקובה מנין בגל מנין לפולטת שכבת דרע וברא נג' דע זר מלמד שכפה הקי
 על ישראל הר כגניות ואכל להם אם מקבליס את התורה מוטב ובפרק אלו הן הנשרין
 בגמ' אלו הן הנשרין איתמר כפה עליו גנית ופרע עליו את המעזבה פיר כל
 עשוי מן חרינות והוא חורין חורין ויש מפרשין שהוא מערך שולמעה
 סליק פרק ג' אהל פירק ד' גי' וסינוק לא פסו צמרא
 דפרק במה אשה פיר התמזל מזל כלום התגבר מזל ומינוק לא אל תגע כמו גי'
 מסקי אושכי ובושכי שיכול בשיכול כלומר בכלי בכל יכולה ובערך ל' מעלות
 בגמ' ואין מברין ובפנהדרין בפרק כהן גדול בגמ' וכשמברין אותו וברא גמרא
 דפרק הנודר מן הירק מאי דרנש אמ' עולה ערסא דגרא פיר מטה עשויה -
 לכבוד מזל הבית ואין אדם יטען עליה ובפרק השוחט אחד בעון בגמ' השוחט
 לשם הרים הא ואמ' דגרא דהר פיר לשיד ההר כגון ערסא דגרא מיטה עשויה
 לכבוד שר הבית כגון מזלגון כגב' ובברא רבה פיר עב בני אתא גרא זביתא
 אתא גר דעלמא תרנ' ירוש בני אתא גרא טבא ובערש סו אמר הקב' לעשו
 אתה יקום אבי גרה דע זר ואת קאים אף אע בו בלשון אע פורע לך יקום אהים
 ויפועו אויבין גר מלא כתמי נגדי בתי עברי נהרא קועו בגמ' דפרק המקבל פיר
 בשמיין רווח להלך הספינות בקלע קושרין הספינה אשלי ויועאין המלחין על שפת
 הנהר מפה ומפה ומנשכין אותה בתוך הנהר לפי כך אמ' מלאכת פי המושכין בתבליט
 קועו מן האילנות שלא יעכבוס לגד וללבוז ולדופן עקומה בהלכ אקמא דעירובין
 ובפרק קמ' דמוכה בגמ' ושמינה צבחה עשרה טפחים פיר גר דאמר גר' אסקין -
 מחיעשתא וגר' אחיה מחיעתה ללבוז כל פחות מ' ללבוז דמי' דופן עקומה צת
 שנפחת וסיכך על גבין אם יש בין כותל לסיכון ד' אמות פסולה ופיר גר' אסקין
 מחיעתה כלום הבן בליבך כאלו חתכת והעלית מחיעות מזה העמוד ועד ומשכו
 ונצדו בהל קמ' דעירובין איגדי אמרינן איהבוט אמרינן גר' ומבוט לא אמרינן קמ'
 מש לן פיר משוך דמי גר' אחיה מחיעתא ב'סו גמ' דפרק הנוסד הזורק רישא דשעע
 אמ' רב הונא הני בייעיתא דמישן אין מטלטלין בין אמ' ב' אמות וכול פיר בעיתא

בנין ריוח כמעט כן יש הפרש בין מים למים בהל קמ וקנה דרין אביו קשויש
 אמ דמי לצודא דגמלא כיון דקס קס פיר נסרים שולגשר העשווי מהרש אין אדם
 ממנה לעבור עליה אם עקב בעד גודל כיון דקס כיון שמתחיל להלך עליו דגשר
 מתחזק יותר ואין אדם מתפחד לעבור עליו גר בפרק מי שמתחזק עליו גמזו
 מהיום רב פלא רב רוצה בריר דרב יהושע זבון שושמי אצודא דנרה מילתא
 ובפרק יום הכפורים בגמל ותשמיה המטה רב יהודה רב שמאי בר יהודה דהון יומי
 אצודא דנרה פלא פיר כמו על כל גדוהוורס גמי הנהרות גר ברא גמ דנרה
 יום הכפורים ורוא כדע גר לבן אמר רב אסי עגול כנידא וילבן כמרגלית פיר הוא
 קטבורת ובלשון ישמעע ובלעז כולי גדרו גר בפרק אמר רי עקיבה מנין בגמ
 מנין לפולטות ולבסוף פירש עונשיר דבת ויגר דברים כנידים פיר דל דגש
 והוא לענה הנני מאכילם את העם הזה לענה תרג מרי כנידין הרמכיס ללענה
 משפטי ופרי עדיקה לענה ואחריתה מרה כלענה תרג ואחריתה מריה היך
 גידדה גר בפרק לולב וערבה בגמ שני ספלים שלכסף משוכיה דהוא גבירא
 דמשוינן ליה גודא ומלנן ביה מיא ברא גמ דפיר רי אישור אומ תולין הגיד
 והמשמרת כבר פירש מקום בבית המקדש שעשו אותו יונים קבוע לעז זרה
 באותה ששענו בה גנו בית השמונאי את אבני המזבח ששיקעום מלכי יון
 לעז זר ומשם לשולח קרוב הוא ומנין שגר עז הוא דאמרינן בפרק ד מיתות
 בגמ הנודר בשמן מיתב רב משרשיה רמר אחת מרובה כשולש וכולי אמר רבונא
 גר גמי מיסתב כתבא דבת העורכים לגר שלחן גר בפרק קמ דאהילות אדם
 אינו כבוסא עי שתעא נפשו אפילו מגיד אפילו גוסס ובפרק קמ דיבמות
 אפילו דאורו מגייד ועלוב על העלבר והחיה אפולת בו אין מפידיין עד שתעא
 נפשו פיר מחותך הגדים ובסו גמ דפרק ארבע מיתות לדידי חזי לי הווא טייעא
 דשקליה לסתפירא וגידיה לגמליה וברא ויקרא רבה פרש אל תהי עד חנם
 מעשה בשלטון אחד בקסדין שהיה מגייד את הגנבים והורג את הקבלנין
 ספ אח מגייד בראש מעשרות הפרסקין משויטילו גדים פיר הוואטין שעל
 הגיד ירוש משויטילו גדים אדומים ברא גמ דפרק בן סורר ומורה עד שיקין
 דקן התחטן וליה העליון תע רי חייא עד שתקין עכורה כי אתא רב דימי אמר
 הקפת גיד וליה הקפת בעים בפר קמ דקידושין בס היל וחכמ אומ בכסף סיוס
 דמאן אי לימא דגיד הינו סיוס הגויא לא לאו סיוס דבעים רי יוסי אומ
 מעור וכח אף בבעים ונתק וכרות בגיד אין בבעים לא פיר הוא האבר
 גר בפר כל הבשר רי עקיבה אומ חיה ועוף אינן מן התורה שנלא תבשל
 גי שלשה פעמים פרט לחיה ולעוף ולבהמר טמאך ובגמ בשור בהמה
 טהורה בחלב אם שמאל גדי לרבות את החלב גדי לרבות את המיתר גדי

בדוחק בטורה בין ידיהן כלום מי שנהוג להוליך הכר בידו לישיני ביום טוב
להקל הטורה בריגלא כעין שיש לו ענפים בראשו באגרא במוט באכפא על
הכותף דידו באכפא ליכא להקל המשוי אלא נפרוש סודרא עליה ואילת
איפשר ליפרוש סודרא משום סחיטה שרי בלא שיני ובסוף גב דפרו השוכר
את האומצין אתקין רב חייב בר זסק בסוכרא דירי באגרא נישלם פלגא
נפיש להד וזוטר לתרי דמי לאונס ולא דמי לאונס פיר תיקן בהני אבלושי דטעני
חביתא במוט ואיתבר משלם פלגא מאי טעם נפיש להד וזוטר לתרי קרוב
לאונס וקרוב לפשיעה ומדמתריין רבא אוליבא דר כסאיר שמע מינה היילכת
כוותיה בפרק קמ דתעניות בגב גב כתי שואלין וברא גב דפרק דאילו
מעיות מאי נמושות ו יחנן אב דאזלי אתגרא פיר קנים המהלפין במשעת
שבטך ומשענתך תרג אך תריעא ואוריתך גב בפרק שואל אדם בגב לא
ישכור מת נמי משכחת לה למינך ליה עלימא פיר לחתוך ויש אוב לתביר
ובהל קב דביעה אפילו למינך ליה עלימא ואפילו למינך ליה אפא ובפר חזקת
הבתים בגב ו ישמעא אבל חכמים אוב עדי שינדור נ גירוח ומסוק שלש
מסיקות ובפרק השוכר את הפועלין בגב ואילו אוכלין מן התורה פועלין
שוקין אורין בת שינים גיריין בתמרים בועריין בענבים מוסקין בזיתים הרי
אילו אוכלין שהתורה דיכתה להן ובפרק נערה שנתפתתה בגב זה מדרש דרש
סוף סוף העומד לינדוד כנדוד דמי ובברא רבה פרט עב בניבא מי שעניד
לנד משותקן שלאומות פיר כעין גידו אילנא ובפרק המוציא תפלין בגב שרשין
והא איכא קניסי בגירוחא ופיר בערך גדי גב בהל קב דעירובין תם איכא
גירוחי תם ליכא גירוחי פיר תם כשנפרין מעידן כלפי ראשו איכא גירוחי
כשנפרין הכותל חתוכות חתוכות ונשארו מן הכותל חתוכות קטנים עומדין כגון
יתדות דרכים ולא נחא ליה להלוכי ביה ובפרק כירה בגב מעשה שעשו
הא דאית ליה גירוחי הא דלית ליה גירוחי ובכ גב דפרק כל גנות דרש מרי מר
גירוח חמשה ומחיינה חמשה מיפטריין והיל גירוח ה ומחיינה ה מעטרפין
וברא גב דפרק המביא גב שיני אמר רב חסדא גירוח ה ומחיינה ה אין מיפטריין
והיל מעטרפין פיר כגון גבשושיות שבקרקע גבוה טפחים והוסיק בצנ ה
טפחים בפרק כיעד מעבריין יהי שם גירוחות גבוהות טפחים פיר חתוכות
מן כותל גב מאי גירוחות אמר רב יהודה שלש מחיינות שאין עליהן תקרה
והרכסים לבקעה תרג ובית גירוחין לבקעה בבבא בתרא השותפין שריעין
לעשות מחיינה גב סבחה מאי מחיינה גירוח פיר קיר למה פירעת גירוח תרגום
למה תקפתה גירוח גב אין דורשין בעריות בג וליה במרכבה רב אחא בר
יעקב אמר בגדא דגירוח פיר כשני נפרים שלפניו ששנחין זה בעי זה פיש

לרבות את השליל גדי להועיל את רגס גדי להועיל את דשודים גדי להועיל את
הטובות בחלב כמו ולא בחלב זכר בלב אגו ולא בחלב שהוטה בחלב אמר ולא
בחלב שהיאה גדי צניות בסו חלומות פה הרואה מקום וברא גם דפרק בכל הענין
בפעפועין ובלגלוגית ובגדניות והתנא גדי צניות וכול ומקנא כי קאמ רב צהנתי
מדי גדי צניות הן הנדקוקי וחסידי בנים לא יאכלו כי הן ממעטין שכבת זרע
ואם יקראו להם אפילו מרוב בנים לא יאכלו ובסו פירש ירוש גדי צניות הנדקוקי
ולטעון ישמע הן הן קעשב שאוכלים ונאכלים ולא יאכל אותם אדם אלא על ידי
דדחיק ויש מירש כולו נדחיק כמו דרע צד גדי צד בילמדנו במהם נקום נקמת בע
אשרה רדי נפנס היאב לגדי צוד נקם נקמת בני ישאל פיר הוא הכלוב שתותנן נקם
פריע חיות הצרי והזאב וזה כמו אותו דסו גם דפרק ר אי עמי אורי האורג העי
אוי בשבת ואין חייב עיר שיכנסנו לגורקי שלו גדי צנין והכלא דרנ בלוי
תכלת וכל בהל קמיתא דכתובות ובמי קמ דמנחות בגמ מתי שאמר הקובין
די דת זו קמיתא זו אמרי זו אעבע זו גודל כבר פירש בעירך אעבע בסו גם
דפרק קמ דק דושין ציול תלמוד שותלמוד מביא את האדם לידו מעשה תניא
ישמעון בן אנדר אב גודל תלמוד שותלמוד קודם חלה ל שני וכול ובגמ
קמ דבבא קמיה ר יוחנן אמר קיים אמרנן לימד לא אמרנן והאב כר גדול ולמד
שותלמוד מביא לידו מעשה ופרקין לא קשיא דא לביבמה הא לאבמורי פירש
לאבמורה הוא על גדול שרתלמוד מביא לידו מעשה לאבמורי הוא לתת יד מעשה
גדול שם מית דלמיערי הוא ולמיערי קמי רביה סופו עדין קיים על לאבמורי
הוא לתת יד בסו גם דפר קונס יין ל לביב בל קינן אב עשה דבבא לפועל ד
בבא לשמן ואילתעשם עכורה להתלביבין וכל בסו פיר כי שמת בגמ דאבמורי
המועיל מחבירו חוקר את הנשים חותמין על השטר לא אם בן נבשה וכל פיר
לא אם נעשה שומר גדול גדול בסו גם דפר קמ דמשקין לביבמורי לתת יד
מהולתא לביבמורי אחרת בסו גם דפר חוקת דתתים שולחן שולחן ידו וכל פיר
שלישי וצדל ושליש גלוי פיר הן מילי דאורי אמר רבנן לא גמרי דענין לאותו
מאכל דפיר כלתא ואחר ודקא וקשיאן טבעתו מבפנים והתנא מבחוץ לא
ישיא טבעתו מבחוץ מבפנים וקאמ רביה ביה אי קמי דלא נישמיה
ביה טבעתו מבפנים דהכי יקרא ואי קמי ביה טבעתו מבחוץ נקרא ליה מבחוץ
בטבעתו ואי לופא שמיעת והיא דבע לטולטולי נקרא ליה מבפנים אי נישמיה
יחזי לטבעתו עבדי לא מבפנים בלילא דלא מיתו יתא דנכסיה בנחמא וצוד
לו מבחוץ פיר את שני שלישי גדיל מכוסה במתה מדבר שהוא עשוי כצדיל
אין מקום שחשים הלחם כולו שלישי גלוי בלא מפר שעלין מעהין קעירות
ידק נעלא וכלב דמתה וקלקל הסעודה וטבעתו שלשולחן שותלחן אותה בן

בפרק איזהו נשך פוסק עמו על הנדיש ברא צמ דפרק ואילו נאמרין בכל לשון -
מלאך שהיו מים נדישין ועולין ובפרק שתי מדות במנחות כל המידות שהיו במקדש
היו נדישות פיר תוספת שעולה למעלה מן המידה כמו נדיש גיש בויקרא רב
אחרי מות פרע' ויתרון ארץ עבדים הוה בתרין צדין דהוה עילין לטבריה חז' סמי
וחז' פתיח והוה ההוא פתיחא צדיש ליה יתבון למקדשא באורחא לקטון עשבים
ואכלין דין דהוה פתיחא ויסתמי ודין דהוה איתפתח לא עילין מתמן עד זמן דנדיש
ההוא סתמיא לההוא פתיחא סליק פרק ד' אהל פרק ה' גר

בפר' קמ' דמשקין בנפ' ומקריין את הפרעה כותל הגהה ברשות הרבים סוטי ובת
כדרכו טמע הסכנה פיר גחן גר בפרק הקורא את המצילה למכרע' היה כותב
דורשה ומציהה ובפרק ואלו מגלתי וסין מציהין אות אחת אפילו בספר העורר
ובפרק ב' בכתובות בנפ' העדים שאמרין אמר ר' אמי ספר שאינו מוגר עד ל'
יום מותר לשהות ובר' קמ' דפרק ב' דינע גזילות אמר רב בר חנה אמר ר' יוחנן
מנחי ספרים שבירושלם היו נכסלין שכרן מתרומת הלשכה ובר' צמ דפרק
היה קורא בתורה בקורא להגיה פיר בקורא להגיה שאינו קורא המיל כמקורר
לא כמציבתה כגון מקרא קורה כגון חסר יוד כגון זה הקורא להגיה וזו
שעדין לכויז את לבו פיר אם שכתחלה היה קוראו להגיה ולא היה קורא אלא
לזילוגין וכיון זה לבו וקרא שלא לזילוגין יעני גהים קורא גהא מיבעי ליה
בפרק הרוואה בנפ' על הזועות פיר אובא טמיה כי בעת שדואה הקבה עפר ישא
שמעעדין אותן האומות ביותר מהשב להביא מבול מוריד כמין שני דמענות
חס ושלוס דמענה מעיז לא טיפות כעין דמענות ומתעסם הקבה שלא לאבד עילוי
ומתעלגות וירדות לים הנדול וקולן הולך מסוף העולם ועד סופו וזהו גורא ~

והשיב רב קטינא או בא טמיה כמו שהיא שקר שהיא לא כך הם שקר כל דברין
שאנס דמענות לא כמו סתיקות כפיס הקבה גוזר למלאך וסוף כפיס כדכתוב
אני אמר כפי אל כפי ויוניא זיעזוע מביניהם וזהו גהא וזה שאמר ר' נתן מעשה
הם ושלוס שיש שם אנה אלס גוזר על מלאך שיתאנה וזה שאמר דוחק את רגליו
על סמא הכבוד גוזר למלאך לדחוק רגליו ורבנן אמר אונ' למלאך ובוטש ברגליו שג'
היה ביררכים יענה וזה ובר' ידוע הוא שהקבה אונ' למלאך כדכתיב ויעת מלאך
וייך במחנה אשור' גהה ובר' גהה בפרק קמ' דמשקין בנפ' ועושיין נפ' פת
פיר גהה בדיפה נדולה שעושיין בעיר שיכנסו בה כל השופטין בר גהה בקיע
היה שר כות קטנה שעושיין סמך לנדולה כדי שיכנסו בה המים היו יעמין מן
הנה לקטנה כשהיא מלאה ובערת בקיע עיר מפרשי גהן בפרק עוב פתיס
היה אפילו עע בארץ ישראל בבני עשתן המציהיין ובתעניות בפרק בשליש
הים בנפ' שפת אהל בנפ' ונהיין מלס כפיבוס שלאס וכלי פשתן אין בהן משום

גאון מנצח מראה תמה בידו כאדם שגידף מן הקערה ובס צל דפר כל שער
 בפירוש ר חננאל אשה לא תלוש לא במים גיופים ויש מפרשים כמן לייסוי
 עלה במערבא גוף בסו צל דפרק קל בסוכה הא דאית לה גיפא פיר בערך
 בריא והיא מסגרת שנעשה לה בית קיבול בסו גל דע דר ובן דודא מגוי עבר
 לה גיפא דלישא ומליא מיה והגביל סביב אותה תרג גיפא מקף לה ותרג מסגרת
 גיפא גיר בסו צל דפר היה קורא כשם שאינו מתגדר כך איני מתגדר
 במלאכותי פיר ענין מתגדר מהו אינו מתגדר ואין לו שררה במלאכותי אף אני
 איני מתגדר במלאכותי ויש מפרשים מהו אינו מתגדר בשלו שאינו עוסק
 בתורה כלום אף אני איני מתגדר בשלו שאינו רועה לבטל מידתי תורה בפרק
 יום הכפורים בגמרא תשמיש המיטה דבר זה הניחו להן לביתו להתגדר בו
 מאי כיון דלהתגדר בו עריך ליטול רשות ובריא נל דפר בתרא בגמרא מעני
 מה תלמי חכמי אין מעניין לעצת מגיניהם תל חכ אמ רב יוסף שלא יאמר
 תורה ירושה היא להן רב שישא בריה דרב אידי אמ כמי שלא יתגדרו על
 העיבור מה וזו טרא אמ מעני שהן מתגדרין על העיבור רב אשי אמ משום
 דהון לאינשי חמרי ובהל קל חולין אמ מקום הניחו לו אבותיו להתגדר
 בו אף אני מקום הניחו לי אבותי להתגדר בו ירוש בדמאי בפרק ב הון הכל
 מליין עלין אמ להן בואו ונידיין כת וכתת נחש הנחשדת וכי לא עמד עדין
 ממשה ועד חזקיה להעבירו אלא אותה העטרה הניח לו הקצה להתעטר בה
 ואט אותה עטרה הניח לו הקצה להתעטר בה גיר בפרק איזהו עשיר
 בגמ אין מושיבין חנוני בעדרות עשירים וארבעה חדש בפר חזקת הברעס בגמ
 חזקתן גשנים ובפרק הכותב לאשות דין בגמ הניח פירות אמ ריש לקיש
 הצדירות אמ להן חזקה פיר כל דבר המהלך בדרכים ובשווקים כדתנן לומר
 מעעמו נכנס אן אתה הכנסתנו לביתך והחזקת בו אין לו חזקה גיר בסו
 צל דפרק המוכר את הספינה המה היוערים יושבי נטעים וצדקה עם המלך
 במלאכותי ישבו שם גייר אילו סנהדרין שגדרו פיעותיהן של ישראל וכול
 ובבבא רב פירי יא גייר על שם אשר שמתי חול גבול ליס וכול במקום
 פרק ה מעיין ומודין שהוא גיר כלים וטובל בהן וכלים שגדר בהן לא הוטבלו
 פיר בגדים וכיוצא בהן שסתם בהן מקום שיועצין המים ממנו גידון בסו
 גל דפר אין בין הצדד רבא בר רב שיילא אמ כל דאי שכיב גברא מגובההא
 רכיב גירדונא דוטרא מטא תוטרא איסטויט שרייה הוה קט שכיב קרו אנשי
 לפשתין עמיה היום כהע פיר גירדונא עיר תורתא נטר ייס סזויט איסט
 גירדון גיש במיאה פרקו ובפירית פרק ה העומד שהוה סמוך לגבה ולגיש

1
צהוץ בסו הלכה קמ דכתובות צהוץ שולט ככבוס שולחן ווא אכרית ליעביד צהוץ מעצמ
ליה חומרתא פיר צהוץ שולט ככבוס שולחן לפי שכלי פשות שולחן דקיס הן ביותר
ובכבוס הראשון שולחן מיתלבען ככבוס שולחן חומרתא אבן שמחליקין בה בגדי נשות
נקראת בלעז לישא גרין בברא רבה ברא פירש ויאמר יי אל אברם ואם תאמר
גהץ ישמח למה לא יעמא שעדיין לא הורשה אבל כשהורשה וילך אברם כאשר יצ
ונ גרין בפרק מי שמיתו בגל היה ינומי צהוץ וניהק פיר דוטרד צהרין ברא נ
דפרק תעניות אלו בגל ביותא דעיבא מפקי ליה בנהרקא דדהבא ובפרק איזהו נשוי
בגל אין פסקין רב סעוריס אחור דרבינא הוה תקיף אינשי דלא מעלו ומעיל להו
בנהרקא דרובא ובהנה דפרק השוכר את הפרעלין בנהרקא דכולהו תיבתבל לב
בנהרקא דר חיה דלא תיסתכל ונאמי סימניה אמר לו כולה יתבי בנהרקי
דהבא ומסקין להו בלמכי לבר מנהרקייה דר חיה דכנפשיה סליק ומנפשיה נחית
ובס פרק כל גט חליף ואייל רב אחא בר יעקב כי יתבי בנהרקא דדהבא ופרים עליה
סרבלא דכרית פיר דסא שולחב
סליק פרק ה אהל פרק ו

בסו גל פרק קמ דכתובות אמר קרא וארבי לו עד שיהא מתכחין לו ואמר י
ינאי פרט לזורק אבן לגוי פיר כלוג בם וארבי לו לפטור את הזורק אבן בגדי
אדם הרבה והרג אחד מהן שיעפוד בם גל דכתובות ושבע וסוף את בני ישראל
ו חנינא דבריס בצנו יודע יוסף בעעמו שעדיק נמור הוא וכול ובפרק האש מקניס
בו ובשלוחו בגל האיש מקדוש את בנו אמר קרנא דבריס בצנו פיר כלוג דבריס
יש לומר ולהקשות בדבר זה גיה בפרק בכר מערבין בגל הגל מקח כל האוכלין
מעטרתיין לפסול את הגיה בגדי פרס וזכריותות בפרק אמרו לו אכלות חלב בגל
כמה ישרה כל ויאכלין מעטרתיין לכתול את הגיה בגדי פרס בכר אכילת פרס
וכול ובסו גל פרק אעפ שאמרו בהרס הגשרה את אשתו שמעון אונא שני חיו
לכבר מן לקב חסות המנוגע וחעי חעייה לפסול את הגיה וברא מפסל טהרות
וכחעי פרס לפסול את הגיה ובסו מקוות כל האוכלין מעטרתיין לפסול את הגיה
באכילת פרס כל ומשקין חיי זרפין לפסול את הגיה ברביעית וכול ובפרק ד
במעילה כל האוכלין מיעד פין לפסול את הגיה בכחעי פרס כמדי שתי מעודות
דכר ותנן בפרק כועד משו תפין שמשען אונא שתי ידות לכבר מן לקב חעייה
לבת המנוגע וחעי חעייה לפסול את הגיה גמ תנא וחעי חעי חעון לפסול את הגיה
אוכלין פיר לה שמעון שתי ידות לכבר הם שתי מעודות וכפ כולו מעודות
ככרים לקב יעלה הקב וס ע ידות וכל ככר ת בעים שהקב יד בעים וחעי חעון
שהוא ד בעים הוא פרס שאינו נזכר הכנס לבת המנוגע כול הוא סמט פיר והן ט
ע שישתה בכר אכילת פרס פת חסום כול וחעי חעון שהיא חעי פרס הוא ב
לפסול את הגיה שהאוכל כשיעור הזה אוכלין טמא נפסל וכן מלאכל בתורת

ומפורש בגמ' צויל אבני דלא משעמאן כלום אבנים שאינן מצוררות שיש להן
כמיז קויעות בולטות הינו מורשא דקרנתא גווי ברא גב דפרק מעברין מרגוון
טליתך פתדין עלי אדמה פיר באיזה מראה טלית שולך פתדין עלי אדמה
שידוקין הרבה ובפרק ו' איעור אונא תולין ונותנין ביעה במסנת שולחדיל גב
תע ועקב קרוזה לפי שאין עושין אותן לא לצאן פיר לעבען להתראות בו גוונ
שוביעה פי אתה לצאן שיהא התבשיל לבן ולא עריכי לאכול הביעה דליהוי
כבוד ובפרק החובל בגב שבת שבת דמוקיר בי כומי דבעי אחווי גווי ארישיר
ולא מעי מחוי מהנהו קרטופניה סליק פרק ו' אהל פרק ו'
גב בפר' אלו טריפות ודוסת הני בעוף הגס פיר יש שאונא שהיא הינשוק ויש
שקורין אותה בלעז פלקוני גב בפרק כמה אשה בסו הלכה ולא בכובליא
ומי שתפחה בי גבא דעמעמאי מלכא ובפרק הו' עינאן לו בסו היל את המחת
שאני בי גבא דמחרן דאפקודי אפקדיה דחמנא לגבי אחי הכהנים ובפרק הווי
כין משיח בגב אין הויבין על שמיעת הקול אמר ליה דידך אורגיא וברא גב
דפרק שילוח הקן ושמואל כל היכא דאיתנהו בי גבא דרחב קיימי דכת לוי יאין
ומלוואה ספ' אתה בגבאן ובמעולה בסו גב דפר' קדשי מזבח אמר להו שאילו גב
מאי דאית ולכו וענולו לבי גבא ושקלו כל מיני דבעיתו וברא גב דפרק מי
שאחו גבאי טעמ כו חזיתיה להווא קטמא אחיכא דהוה יתובא בי גבא דקסום
מאי דאית תותיה גב בסו גב דפרק קמ דפסח גווי משקין דרישא גב
דפר' שזא אדם משכחת לה דמחשיך למיגזא ליה אפס ובנדריס ברא גב דפר'
צורה המאורסה שמע מינה לבית שמאי מיגזא גיז ובפרק מי שזבא הריני גוי
ושמעבר הל הריני גיזרה איבעינא לה בעל מועקק עקר או מיגזא גיז פיר מעקק
עקר מעיקרא או מחתך חתך מהשתא ומזה הערוך אתו גווי וקא סתו ליה
שקוא בפרק שולמי זה גב בברא רבה פרש' ו' וכל עבאס' ו' אחא הוה בשותעי
הדין עובד אחו' בר נש הוה מאיים על גב נריא חמא חו' עורר ען טענה חד
עקרב ומגזא יתנה נהרא כיון דעבר שליחותיה אחורתה ובויקרא רבה ויהי גווי
השמיני פרש' אל תירא יין אמר ליה כיון גווי נטוריא מן הכס' פיר עכשין קעבר
שומרי העיר דרך לעבור צאולים תרג' למיגזא משיזביא כסוס שטף בערתה
תרג' כסוסא דגיא בקרבא גב בסו פיר קצ דתקחים וסימא לטפוקי גווי
פיר שבילים עקומים שאינן מיוחדים לעליה ולא לירודה ובפר' השולח
בגב השוא פרה ושלתה לו לא עריכא דאיתא פיר דרך עקלתון וב
ערב קסחים בגב לא יפחתו לו לפא נפקא מינה סוקיהו ואתו דברי סתו
שקולין במדבר לגווי לה אהל גוי ליה פיר עיקר הדרך ובגב ואתו סן התבא
הא קא חזין בטיטא הך גזיתא ענהו דשמיט' סוקיהו ואתו דברי סתו פיר ש

ויגדלו את בני אשר יעבוד עדיהם בדרך דת וירך בהקמים את בני ישראל ויש
בן יוחי מיוצג לה מירכס ורבותם נזיל את הפסח מה פסח ביום שישלח את ילד
בבלי וכול ובי קרא יבד פרש ויתרו ארץ באחרי מות ר יוחנן וכן כל הנזיל את
זבירן שוור פרוטה מצלה עליון כאלו הרגו ואות ליה קריין סגון כן איהות כל יי
בווע בעע את נפ בע יחה מחמם בע יהודה אשר שפכו דם נקי בזרעם וילדו
לטרף טרף אים אכל באדם אכל שוהט השווי מכה איש הישו אשר כלנו
ואשר דמה לנו וכי הוא הרגן או יימה להן לא על ידי שוהחריב נגב יבד יכונם
צדיו מסתקין להן כיונות מצלה עליון הכתוב כאלו הרגן ובסוף ג' יינע
משותפין יש נזיל בשבת בחורבה מחזיר לבעלים קוד הוא גופא קשיא אחית
יש נזיל בשבת אלמא מאן נזיל רשותא דחבריה ואחזיק בר ובנה קצא בשני
ושדו לה לטל כזול בשבת בגוור דהוה לה כולה רשוגיר ורדר אמרת דחורבו
וחזרה לבעלים כלוב יחזיר רשות שלהצור שגול כמות שהיא בעיניה
קצא לא קנה ופרקין הכי קאמי יש דגול בשבת כי ינדדין גול במאן שפכנו
גול לרשותו אבל אם ריחו בחורבה שהיא שלגול בחורבה יחזיר
לבעלים כלוב אם גול מחצירן חורבתו ולא בנפח לא קצא שדדי לא
עשה בה כלום לקנותה ולי כן לא בחזקה לא עייין חרבי יחזיר לבעלים
כמות שהיא בעתה דהא לא קצא אבל בני דחזיק בה קצא וכל דבה ומוציא
על זו השמועה אינו שרבונה ברשות חבירו בגולה ומחזיק בגולה קצא
והתנן וכך שתי גווסראות זו לבעלי מאן עשו לעילוי גמיעה למעלה ולמטה
עוד עשו לה מחיעה עשורה ולא עשו לתתונה שותף אמורה דהא העלויני
החזיקה מעבר על גב התתונה בגולה ואם כן הוה ישיבין ג' בשב וקד
הגולה אמאי יתורה הלא יש לה מה ענת ולמעלה ולמטה נהי ונתתונה אמורה
דגול העלוינה דורסתה לא עליונה אמאי אסורה הרי יש לה מה ענת וישות
התתונה שעוברת עליה הרי קצונה בחזקה לא מדיקתאני שייקין אמורה עני
שיעריבו שמיע מינה שמיין גול בשבת וכי כל אחת מהן חוברת על חברתה
ופירק רב ששם כגון שיעשו מהייה בשותפות שגלית דעתו דלמא מפה נזיל
קא אתו ונעשו כאלו שני בתים בתוך אחת שיעריבו
עירובי ומקשינן אי הכי כי עשו לתתונה נמי מחיעה למעלה
ביניהן ועוד עשו למטה תמיין אמורה פ' שיעריבו דהא אמרת נעשו כשני
בתים בתוך אחת ופרקין כיון דחזרו ועשו לתתונה מחיעה למטה קליק נעשו
מן העלוינה דעמי וליה צמח לה שותפות ברדה וצחיענה הוין חלוקה

טביעת ספינתם דכוליה עיסקא הוה מחת ברהויא ונפיק ואישתכח ההוא דימנא
וברלכ קמא דשחיטת חולין כגון דפסק בה גונא ליה פיר שחתך בה עעים
לע זר ובפרק מי שהחשיך בנגי הציע לחער התם בגמרא פריסיכנא פיר נסקנים
סחוטים אילך ואילך פרוסיים כעין דלית פיר יתא אורת מדיעה אחת שבאילן
כשירק לאו דיק באלין וסיכך על גבין ולאו דכפיה לא מינפיקין היועאין לחוין
ומענבין שבה עשה מחינה שלושית לסוכה דיכול לנטל האילן ועומדת הסוכה
משום הכי מוט אכל אמרי ליה לביישמע מיהא ובפ הילא אילא לינחיה אגווי
וכי קרי לא לינח כרעיה אגווי אלא אכנה בלשון ערש קורין לבי נפאי ופיר
פיר מזה בערך אמדלא וברא נג דפר מי שאחזן לברסס וליבחשיה בנפאזה
דמרמרון וכי בשיל נפאזה דמרמרון בשול ליה כוליה דמסר ליה גיזא כולתא
ושרגא בפרק כיעד הרגל בנגי הכלב ובפרק הכונם בנגי שילה ביד פקח פיר גיזא
עעים יבישוי שרגא נג בפרק קמ דדמאי מן גיב ולהלן פכור מן הנסאי
ובשביעית פרק ו שלש ארעות לשביעית כל שהחזיקן עלה בכל מארץ ושרא
ועד גיב גזר פיר קמ דמאיה עד שימרח הגזר ובפרק ג במעילה הגזרין
שילקחו את העצים מן עליון בעצים גזטר בפר החליה חמשה וששה בנג
ומתקנין שם תקון גדול אמר אפער כאותה ששענו במידות פרק ג וחלקיה
היתה בראשונה והקימה גזזטרא פיר חלקה כמו גבעה היו באין ליה קלות ראש
שהיו נכנסין מבין הנשים ועשו גזזטרא סביב להער ייעצת מן הקיר וקירו על
גבה והיו הנשים עומדות מלמעלה על הגזזטרא ואנשים מלמטה בהער
ותנא בראשונה כשהן רואין שמחת בית השואבה היו אנשים כבפנים ונשים
רואות מבחוץ והיו באין לקלות ראש התקינו שלש גזזטראות בעזרה כנג
ג דחזות להיות הנשים רואות מלמעלה ובפרק הזרק כיעד שיה גזזטראות
זו כנג זו ברג ה' ובפרק חלון וכן שתי גזזטראות זו כנג זו ובפרק חקת
הבתים אין מועיאין זיין וגזזטראות ברשות הרבים ובפרק ה באהלות הדיין
והגזזטראות ובזבין פיר ר' יהושע זב שהקיש על גזזטרא פיר גזזטראות
כיר והערה והבניה וקירותיה ותרג וכעירתי ובינה ועוד פקודש בערך זיין
מקומות כת גזזטראות ויש גזזטראות ויש כפוסטראות ויש כפוסטראות ויש
כעועריות ויש כעעטראות גיל בסו נג דפרק הזרוע והלויים דאמ רב תמיא
גזל ולא נתתשו הפעלים ובת אחר יכול ליה יכול עלמא ודרב חסדא פיר ותי
תנויהו אית להו דרב חסדא שמע מינה תלמי פותיה בברית רבה פרש נה והנה
אברהם איהו גילן ה' אעזר בר קפרא אמר זה שגזל בפרה סיה הך יתא אמר

בבית שומעין לו בצותא שומעין ובסו מידות לשכת הגזית שם היתה סנהדיין
גדולה יושבת ודנה את הכהונה ובס חר ב בתמיד ובסו להן ללשכת הגזית פיר
בעיה היתה הלשכה באבעס פסולות שוות תרג יא תבנה אתהן צדית לא תיבני
יתרון פסילן ויש מפרש ברולה היתה אותה הלשכה מן האחרות הלשכות ולא
היתה נראית עד שיבוא אדם לתוכה מן ויבוי שלמים: סליק פרה ז

אחל פירק ה נח ברא גב דפירק תענקה שאני כתובר דמנחו בה שמי
כלוב נושאין ונתענו בה טובא ונמאחדין עד חיי הלילה ובשאלות דרב אמא
בנשא והאידיגא יקא סלקין במנחה והאידיגא יקא סלקין במנחה דתעניתא
כיון דמנחו ברחמי עד זמן נעילה ולא מיחלפא פיר כיון דמתעסקין ברחמיס
ובמאחרין עד זמן נעילה נחט בחלומות דפרי הרוואה פטר חמור גמיס
מתפילין נחך בפירק המפלות בגב המפלות מין ברהמ עדי הביאן ל ירציה לרבי
זימא ליהי נחור ולא נחך ובסו נחך דפרי אחי דיני ממונות נחכן הוא דקאמ ליה
ליחזקא שכב על ערך הימני ושכבת על ערך השמאלית תרג ירוש ערקו שוי
נחכת ויהי כמעטק בעיני חתנו במנחך נחילעם ובר נחמא בפך אלו טריקו
בגב סימני השף היר עפות שהן ספק אם טמאין הן ואם טהורין כמפורש
בגב נחך בפירק הרוואה בסוף הלכה מקום שנתעקרה ויאה את הכוש וארבע
הנחור ובגב ל יהודה אוב הרוואה את חיס הגדול והאי דנחירי משום דזמורין
בבתי אפילי ובבכורות בפירק כומין אלו הכושוי והנחור והלונקן פיר בגמ
נחור סומקא כידיאמי איניש סומקא צחיא פיר אדום ביותר צח צי
מביאין חרקה באהילות הסלעים והנחיריים פיר מן חורים שמשם בא האור

ובלשון ישמע אנהאר ויש אומי מערות וחוחים גב פירק ה בגמין חזויה
גט לאשתו בתוך ביתה ואו בתוך העיר הרי זו מגורשת ועוד בזה הפירק תנן
היתה עומדת ברש הר וזרקו לה קרוב לה מגורשת וכול פיר רב חננל קיבילנו
מרבנותנו אפילו זרקו לה בחעירה לא מששתריא לעלמא עד דימטי נפשה ליה
דירסינן בירוש המחזור מכולם עד שיתבנו בידיה פיר אחרון דבגא בתרא גט
משוט עין מהוכן ומקטר מאחדיו פיר גט משוט שטר פשור כגון שטרות
שלע והאי גב אפילו בשאר שטרות מידי וכל שטרות איקרו גט כד
אמרינן ונט חוב שאין בו אחריות פיר עין בתוכו במקום כתבד תחת
הכתובה פיר מקושר הוא עשוי בקישורין תפירין וכך היו היו רגילין
לעשותו בראש הקוף היו כותבין שיכת אחת זכרון עיות שהיתה
בפניו ואחר כך כותבין חלק כשיעור שיטה אחת והיו מקפלין שיטת
הכתובה על שומנה כתובה ותפירין אותו ואחר כך כותבין כשיטה

הבא לנתינו הוא וכסותו נתי ובפרק משויין בגמ' וכן אשר עשאה אחיכו
עליה אמר להו גולתיכו שקלו בהצדה דמק השוכר את הפועלין וגולתא דיהבא
תמי שלך ובברא רבה מינ' כ' ויעשו להם חצרות אם שכינן גולין קייני ובפרק
לן כפיתו בסרבליהון ו' וידן אמ' בעליון ו' הוצא אמ' במחוי מידון בג' תרתי
גלותא על כנפי בגייהם כסותך תרג' ירוש' גולוכון גיילים תעשר לך וג' ג'
בחלק בענין סנהריב אם חוזר בו מוכב ואם לאו אני אעשר אותן גילתא בגוים
פיר גילתא שויגלה בעמס פיר אח' כגללו לנעמ יאבד בהצדה דפד קמ' דמלה ובג'
ג' אין בערכין מי סברת שילש גלית רון' שתי גליות רון' גילן בשבע ליהויקים
שהיא שמונה לבוכדנער גלו ביה לכיבוש יהויקים שהיא יט' לבוכדנער
דאז מר שנה ראשונה כיבש ענוה שתיי כיבש יהויקים פיר לבוכדנער מלך
בשנת ו' ליהויקים דכת' בחעי ירמיה דדבר אשר היה אל ירמיהו על כל עם
יהודי בשנה הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היא השנה הראשונה
לבוכדנער מלך בבל' ותנא בסדרי עולם שנה ראשונה שמלך כיבש נניר
שניה כיבש יהויקים וכת' בסו מלכים בימיו עלי לבוכדנער מלך בבל' ויו' לן
יהויקים עבד ג' שנים וישב וימרד בו ופת' ברא דנחל בשנת שלש למלכות
יהויקים מלך יהודה בא לבוכדנער מלך בבל' יהוש' ויער עליה ויתן יי' בידו את
יהויקים מלך יהודה ותנא בסדר עולם איפכש' לומר כן והלא לא מלך עד שנה
ד' ליהויקים אלא מה תל' לז' בשנת ג' בשנת ג' למרדן ו' שנים היה במלכו יהודי
כשנכבש ושלש שעבד ו' שמרד דנר יא' שמלך וכן כת' בסוף דברי הימים
בן עשרים ואמש שנה יהויקים במלכו ואת עשרה שנה מלך בירושלים עלי
עלה לבוכדנער וג' ולא גוליתו דתנא בסדרי עולם מייד' מת' כשעמק ליקים מר
שנאמר קבורת חמור יקב' נמעט שגלו בשנת ז' לכיבוש יהויקים שהיא שנה
ח' למלכות לבוכדנער ועוד כתוב בסו מלכים ביהויכין ויקח אותו מלך בבל' בשנת
שמונה למלכו ויהויקים ויהויכין בשנה אחת גלו לא היה ביניהם לא ג' חדשים
וכת' בג' ירמיה זה העם אשר הגלה לבוכדנער בשנת שבע ותנא מה תל' לז'
שבע ומה תל' לז' שמונה שנת ז' לכיבש יהויקים שנה ח' לשמירך פיר גלו ביה
גלו ביט' כת' בסו מלכים ובחדש החמישי בשבעה לחדש **שנת יט'** מלך
לבוכדנער וכת' בסו ירמיה בשנת שמונה עשרה לבוכדנער **שנת יז'** כיעד יו' לבינוש
יהויקים שהיא שנת יט' לשמירך תרג' ירוש' ואת העם העביר אותי לעירי
אלה יהיו מונין לבני דיעקב ואמרין להון אכסנאי גולתאי וביתאש תי' דמרי
דמיהו בת גלים בת גלים בת גלים בת גלים יעקב ויעקב וכו' ובג' ירמיה

גל בסו גל דפרק כירה בירב חמא הוה הריא מיטא צדיתא דהון מהדרי לו פומא
טבא וברא גל דפרק ר אעזר אונג תולין הגיד והמשמרת כילה וכסה גלין לא יעשה
ואם עשה פטור אבל אסור פיר כסא גלין ומיטא צדיתא מלשון לגבא גלי כלום
שאין דקחין על הרגלים ונחין להקן ולסוק כקש על כן ביום טוב ובשבת מותר
להקין המיטה למתחילה אבל כסא גלין יש לו קטר עסק מעט על כן פטור אבל
אסור וכינעך הוא עשוי עושין שני פעמים כל עין ארכו מעט יותר מרוב
הרוב וכל עין שלשה יגלים ומשמים אותן העינים וחת מראשות הלוח ועוד
שאר שבעה סל בפרק קמ דסוכה בגל חצילה קש הזוא לפיכתייה למינקט בגלי
פיר קטו גל בפרק המועים יין בגל ענב כדי לעשות תרווד ושלג אעפ
שהיבדן וקבען במקמרים כהורים פיר כמו דלת כמו טרוקן גלי דלא ליתו א
עבדי דיבן גמלי דפרק התפלת השחר וברא גל דפרק הגזיל ומאכילן בר חמא
דרב ירמיה טרק גלי באפי דרב ירמיה ובעזר בפרק ר ישמעאל בגל לוקחין גל
אמ ליה רבא לרב תלוקים שמעיה טרוקן גלי דלא לית איניש וליטרווד ובפרק
המקבל בגל המקבל שדה מחבירו לחורעה ובפרק השותפין בגל כופין אותו
לבעות לעיר אמ רב יהודה הכל לאיגלי גמא ואפילו מתמי פיר רב חנני גמא
סגרה מלשון ינעו הדלתות אנלי שערים כמו טרוקן גלי כלום לעשות שערים
גל בפר אילן בעיאות בגל אף השמלה בשומא מעויה בגל גלי קא
מיפלי ובפרק אחרון דיבמות בגל אין מעידין ובפרק אין בין המוודר
בגל המחיר הנאה מחבירו נכנס לקברו בעי שודיתא דכי ר ובבני גלי
פיר בגל מולן גל בפר אחרון דיבמות בגל נפל הכיס וכל גל וכל שבא
עלי נענעת לו ראשי מיכן אמרו חכמי אמ בגל רשעים על אדם
ינענע להם ראשו ובפרק ר במקוות גל שמתלש וכן גמא גל
בפרק אחרון דסוטה נמעה טמון בגל ובפרק ידן בעיאות מעא
בגל ובסגסום פרק טו באהילות בית שמי לאהו עמר או
טרורות ביטלו וכן כרי שלתבואה או גל שלערוותא פיר
כגון שלעכז אפילו טומאה בעדה כלים טומאה בוקעת
ועולה בוקעת ויורדת ובפרק כו בעיה לגל טמא
שנתערב וכול גל צדיתא גלי ותיב ברא גל
דפרק המועים יין פיר גלי אותה למעלה ושב
על האבן או על העין ולא תשב עליה כי
איש ואיש לקיבלנא הוא יאה ואלתיה יאה
ביום גל וער יש עהלין פיר בן אדם

כל ידו של ה' וזקן בכבשו שמונו מקבלין פוזיטו לוי שיאנו כלי הרש
 ופרק המניח את הכר והחוקר את דגל פיז זבל כדכח ויהי בגללי עמא ונכח
 גלל צפיק כל הבשו בגל הכחל עד דמייתו חרף תלת גללי מילחא ושדו ליה
 פי דוציה רב דימי מטהרדענא מלה צמילחא גלליעמא ומנכין ליה ובער האז
 לחפירו עמא וקדש ליה בגל ר חענה בגלליא לחמא מקושטא דשערי ומילחא גלליעמא
 פי חוק עמאן גללי בפרק המניח יין בגל מיס כלי ישווק תל אבני בדגלילא
 שער פיז מי גליל שהן ידועין כי מעילין לעין בקילוי מימינו דהילס שהן ידועין
 שמועילין ליהודק גלל בפרק כירה אין נוחנין ביער בער רח בשביל שתרגל
 וכפר ב בעקעין ביער מנוולת במ גל דפר כיער מבריק כי אתה רב דימי אמ
 טבא ביער מנוולתא משימא אוקיי סולתא פיז עליתר ביער נקרא גללי
 שיתא אוקיי אונקיות של סולת דהכי זרמין ונכח זורא טבא ביער
 מנוולתא משימא מטותא מארבע שלוקתא כדל ינאו פיז טבא ביער
 מנוולתא מן אונקיות סלת מטותא מן אונקיות סלת שלוקתא ויא טבא
 מנוולתא מנוולתא כדל ינאו גלל ביער פיז דחבית שלוקתא מנוולתא
 גלל מנוולתא פיז בע זר וליה קוסטא מנוולתא פיז זרמין הנכח
 למילת קראין מנוולתא גלל בפרק ג בחילא אוקיי עמא מן העיקר עד
 שיתגלל בחטים והטמטס בשעורין הקייטין עמא פיז שליל גלליעמא
 פיז חייבת משימא ומדייתו היצת כשפיר גלל חנוני פיז חשבו דגל
 מנוולתא בפרק ר שמעון בגל דר עקובה מניח בחילא זכר דיל קמ בגל דגל
 כדל מיד היושב לפי רבו עסיק ומכר שיש לו עמא מנוולתא גלל פיז ומניח
 גלל חמיין ובער ניה בגל כיער דיה שעתה חקן רמס עסיק ג בחילא פיז
 לו ספק טומאה ער שליל גלל ועמא מנוולתא וכל מקורש כנס ובער
 גלל פיז אין מנוולתא בטומאה פיז עמא שנוכרה לישתה נקראת מנוולתא
 גלל פיז מי שהיה תשו רבו חכמי ישרא אונכ גלל קבוצ ומילת חזקין ובער
 פיז דפרק המוכר את הקנינה האי גלליא דיקניעא הוי דהיי ובער פיז
 חרס בגל אין מאמעין כי בגלל הדבר הזה ותע דבר ר שמעון גלל חרס
 בשלם ובויקרא רבה פרט אשרי משכיל אל דל אמ ר אבהו כח יתן לו
 ובה כי בגלל הדבר הזה גלל הוא והוא עובר על הכל העולם הזה חייב לגל
 אנטולתא וכפר פיז בבער אנטול ובכו פיז דפר חובל בחבירו עמאן
 מילחא דגל מנוולתא בפרק המוכר את הבית לא את הגליל ויהי ארס
 קורה ופרט בגל חו קרא פיז אבן גדולה יש בו נדב על נקרא נקב

בברא רבר פרש לא כתנות עור ו שמעון בן לוי אש ג אקסמן ובק הן
בכוחת משתמשין גלב בכל שעה בגב אלו יברים בעתות בפרק ו ישמע
בגב החטין והשעורין כוסמא גלבה שיפון דישרא גלבטון בלשדנו פרשה
ואתם רובקים פטורי ענים גלבטון פתוחי חותם תרג גליפך גלבן בסיערא
בפיק שבועת הפקדון מי גלבקיא כשמן פוך עשב הנקדיה אשכ לועת גלב
בברא רבה פרש לו ויהיו בני מ זיל גלוג לאומך דקרא תרנוגליה ואלה דקרא
תרנוגליה הוינא מחינא יתך וקטולך אמרליה זיל גלוג לאומך דלא קטעת אינא שויי
ואילו קטעת אינא שוררי הוינא מחי יתך וקטולך וכל המעשה בזיקרא רבה
בפר ורוא ישקיט ומי ירשיע ובמדושים תהיו פרש עין היים היא אש להו פע
יתרון טעה ומלו יתרון ליה דונרין איתעביד ליה כין אזל גליג לבני ביתא
ובפס דענה סוערה אש ליה סבא טוב אכיל מאן דאתא אכיל למגלגא גלב
פוך למעשה שבה גלוגיקא בפר אין עדין בגב שחטה לא יבואנה זקן אחד
היה בשכונותינו והיה יועא בגלב דלקא שלו ולא זכר היום רגליו ביום אפן תרג
ולא דבר מקדשה דהוה גולעיקא ולא חס עלוהי ביום תקוף רוגזיה כמלך עתיד
לפידור תרג היך מלך דאויטימוס לגלוגיקוי גלבם במגילה איכה זנה וועושין
חשם כמסמרות הגולגסין בקרקע בית המקדשים פוך רמחים גלב ברא גב
זבמה פומעין כגוד אדם גלדי עואה וגלדי מכה שעל בשור ובפרק ט במקוות
אילו חועעין לפלוף שהוא חוק לעין וגלדי שהוא חוק למכה והרמיה שעליה
ושוף היבש וגלדי עואה שעל בשור פוך אדם שהיתה לו זיעה גדולה ועלי
הלכוך והעושה עליו ונעשה כמו גלב על שורו בפרק אלו טריפות בגמרא
המסוס ובית הכנסות ובכתובות בפרק המדיה בגב דין בה מומין הוגלדי המכ
בידוע ששלשה מינים קודם שהיגה פוך עור הדק העולה על המכר כמו
שק תמרתו על גלדי בנהגו שלעולם מי שהיה לו מסכה ונתרפאת והעלת
גלדינותן בה דברים פנים כמו עמר גמן און שרורן שלפשתן בריכוך השמן
אבל אני השק שאינו דין שלא קשה תמרתו על גלדי בפרק אלו טריפות ובמי
בפרש את זה לא תמכלו הגלדיה ר מסוי מכשירה בפרק לולב הגזול בגב
נקלה אמר רבא האיי אתרונגה דאייגליה כשהינא סומקא כשורה ובפרק אלו
טריפות בגב הוינא אמר רבא האיי היא דאייגליה כשהינא סומקא כשורה
פוך נקלה הוינא כגון שניטל קרום העלין כמו התורה האדומה שנקלפה
עורה כשייה שהקרום התחתן מינן בפרק אלו טריפות בגב הוינא אמ
רבא כי הוינא אזילנן בתרפה דרב נחמן בשוקא דגלוגיא ואמר לדי בשוקא

אמר רבא

שהיא פען טבעת כדקמיון הומדת דמרושא פפור אבל אסור ברחושתא
מכנים אותה בראש הקורה השוכבת על הזיתים כדי שתכבד בסו עירובין
אמלאין מבור הגולה בגלגל בשבת בחלק בנג אנשי דור המבול תעא ו יוקי
בן דורמסקית אונ אנשי דור המבול לא עתאז לא בגלגל העין שדומה למים
בלוג הלכו אחר עניהם ובס מידות לשכת הגולה שם היתה בור הגולה והגלגל
אעין שלין וכבר פירש בערך בי ויש מפרשין מדמיון זה הגלגל לגלגל דבית הבד
והמריץ שזה מכבד על הקורה שכל בית הבד גלגל גלגל עינו עגול כשלא
בפרקו בכורות על אלו מוצין כלום שעין שלמים עגול בסו גמ דתמיו
אהבו ליה חי גלגל דיענא המוריד הגלגלים בשוק פד גמכשירין פירוש
האופנים שלעגלה ותרג אופן מרכבותיו בפר קמ דקידושין גמ וזקקין את
תכסים אג עולה מנין לגול שבועה מן התורה שנ אמרה האשה אמן אמני
ותגן אמן שלא שפית ארוסה ונשואה וכול גלגל בנג עושין פסין -
בנג ו יהודה אונא אם היתה דרך הרבים שבילי בית גלגל קאמנת ובמקור
פרקו בטהרות אמר אלעזר לא הוזכרו שבילי בית גלגל לא שהן רשות
היחיד לכך ולכך פיר מקום עמוק עולה ויורד הנאון אמר אנו קורין גודגוד והוא
מקום יודע כבר פירש בערך בית גלגל גלגל בכי תשא איתי גלגליות
ובפרק השותפין בנג כותין בלו זו כסף גולגלתא כבר פירש בערך ארנן בפרי
ב באהלות השזרה והגלגלות שחסרה כמה יהא חסרון וכול בפרק ג מיתא
נמסרו לבית דין בנג בעל אוב מעלה בזכורו ונשאל הינו דורש אל המגיס
גלגל המטמין פד ג בעיית כל הקלשות טהורות חוץ משלגלגל דברי
ו דוקא וחכמי אונ כולן טמאין חוץ משלעמריץ פד יא בנגעים כל הראוי
לטמא טומאת מת אלעפ שתינו ראוי לטמא מדרם מטמא בנגעים כעין חיל
שלמפינה וילון שלקבכה ומכומחות ספרים ונגלגליון פיר מידר ויש אונ חוטים
שלמשי והן גוללות וצוקרת רבה באמר אל הכהנים אמרות ו אמרות -
טהורות ופנים דמר עליוי שלת קמתין לשאלו להתפיים מדודי דכח ואתי
דאה גם ראה את כנף מעלך בידי אמר ליה תבע מג את בעי מן גלגולי דידן
בסורה הוערת פיר עיעית גלגל בגזיה בפר כהן גדול בנג מלת תרווד רמ
שני מתים שנקברין זה עם זה נעשו גלגליון זה לזה גזי שערן וקברו עמו
נעשה לו גלגליון דתעא אידהו מת שיש לו רקב וכול פיר דבר הנגלל עכנו
כמו תכריכין ונעשה גלגל למת והן תכריכין ודחו תכריכין את הרקב אף סופו
כיון שנגלל עפר עם הרקב ונעשו גלגל איון נרשית עורת רקב גל אקפיון

יעקב לא תבזה לא ברומי זעיר ולא גליון זעיר ובפסחים דהרדש ר יירני אב
 תה חסרסור הרציש בעבורה מלכי עבא ידודון ידודון ר יודן בשש ר אייבו אב
 מלכני עבאוק אין כת כן לא מלכי עבאוק מלכיהון דמלאכות אפילו מיכאל
 גברא לא הין יכולין להסתכל בתעו שלמישו וכיון שרשטאן אפילו תע היליון
 לא היה יכול להסתכל במ כו יצרתו מפע האף והחכה פיר גליון הלשון פיר
 אף וחובה שני מלאכי הבלה גלית ברא צב דפר משוד מלומה גלית שבא
 בגוף פנים ותמי ברו לכס איש גלב ושריון קשקש ה גלבון גלם גמר
 במה בהמה בנג דטובלין בכקובין הא הירג אבה בר אל שיע בנג דמיק כל
 כלום אלימא דרבה בגלטי ובפר קמא דחולין בנג דטרוור בכלי עין גלמי כל
 עין טמאן פשוטיהן גורין גלמי כלי נקבות טרוורין פשוטין טמאן
 וכול בפרין ד בעיות ובטבעת מר יב בכלים ארבי ער דברים רבן גמליא מטמא
 וחבמ גטורין כפון טע שלימתכת ושלבעלי בתם ותלוי רכזרות ונולמי
 גלי מתנות פיר כל כלי שהנא מוכן להתחיל להעשות ועדיין לא נעשה שיש
 ל מיכאמרי כל העומד לשוק וכן אדם עני שלא נזרק בו נשמה שימן
 גלם מלשון גלמי האו יצנך וכן זה כלי מהט שאין לו ראש חד וזה נקב וישום
 כן לא מטמא גלמיא שנעשה כגולם ברא צבי ופרין המו יא פיר כשיושב
 עטום נראה כאדם שאינו יודע לעשות כלום כמו וחייזותין בגולם שבסן אבות
 תא נראה כמו שאין לו יד ולא רגל כמו גלמי כלי מונכות בפרין הגויל ומאמרי
 בנג אין פורטין יכול יגלום עליו תל לומ וחשב עם קנהו ידקדק עם קונהו פיר
 יכא יגלום החשבון וטבעתו תל לומ וחשב גלמודא גלומא דא גמבעלי בסו
 גב דפרין ואלו נאמריין פיר מועתקא ביוט הנכל את יעקב גלם בתם ויהי
 בשלה חי ארכבוה והוא כסיק ליה תרין ומחית ליה גלמן מנבעות אשורני
 תל יירי גלמיא על ההרים הרמים ועל הנבעות עני טורוא רמיה ועל גלמיא
 ומתן גלומא גלום וברכות ארבעות אמחאס דמתלו בגלומתא גלמהרק
 בתלק בעען סתריב למחר כל חי וחד מיניהן עתי ליה גלמהרק טמא מיכה
 פיר גלם חותם שבטבעת היא היא סיד שליחמה מונה כן החומה כלומ דרבי
 אמ ליה למחר אפילו לא תהו עושין לא כל אדם מכס וביאו לו מכיף החומה
 כמלומ טבעתן יהא החומה נהרסת בהלכות גלילות בסו שפת המ גלמהרק
 אסיר לטל גלומהו בשבתא תיבעי דטינא גלמיש ברא צב דפר אמ אינן
 משנין אותן כתי קתרוס אמ רב ארדא ואמרי לה גלמיש גלקטור בסו
 ישנה עירובין נגי שיט ברשון גלומטות ובפר כל הכלים אמר לשור

גיע גליה צמר קמ דיומא בסו הלכה ללשכת פרידיין ובמג ברי ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
 אג אבי שמע מינה אורה ארעה למושבן איניש גולתא ומשכא ל' ושתיויה
 ובפרק המפקיד בגל יועיא לו שתות אוכא גולתיה ושדריה ובפרק אין מעצויין
 בגל וחדש אדרוני ורמן ליה להמרא בגולתה הווארי וברא נג דפרה הנוד
 המבוסל ר' יהודה כי אמר לבי מדרשא שקל גולתא על כתפיה ומוליכר לבי
 המדרש ויושב עליה אמר גדולה מלאכה שמכבדת את בעליה ובסו נג דחוכר
 בקדש אמר אבי שמע מינה הינה הוא למיטרה אגולתה שבעין יומין כקמי
 מעערתא פיר קנקני וגולתה חביות וכדים דן והן שלחום גליה תרג כחילע
 תקעים תתחי חותם מקלעות ועשויו כרובים ותמורות ובברא רבה פיר כו
 וברכותי אותה עיקר ציטריין לא היה לה וגליה לה הקבר עיקר מיכורין גילתיה
 בסו נג דפרק במה טומעין נוטל את הסדינין ומניח את הגלופקריין או נוטל
 את הגלופקריין ומניח את הסדינין ובפרק השולח נטל בגל אין אילמנר ולא קביליין
 מן כתובתו אלא גלופקריין אחד פיר כמות עבה שלעמר וכן גושפנקי וישניין
 בקן בחורף ויש בהן עינינות כדי שיהממו את האנשים גלש בכרכל שעני
 בגל ולא במעשה שני המעשה קמה על גבי מעלשין ההלוטה מוגלשין על
 הקמה פיר מוגלשין מים רותחין הרבה גליתא גלי ורוב כבר פירש למעלה
 סליק פרק כ' אהל פרק י' נג בפרק בשבועות
 בגל אילן שניצמס והועתא חליפין ובפרק ד' בית שמאי אומ ינוס ובית הלל אומ ישיש
 ומודים במחליק עד שיגס ובפרק ו בבכורות על אלו חושין דחיעונות שנמצא
 ושנמצאו ובבל כלי פרק י' בכלים נמריעו שיעורין כזנים נמצאו שיעורין במר
 שהן ובפרק גיר הנשה ונורג בשלל ד' אסי גיים ליה ואם ליה שמוא חור ביר
 טמי מעשה דבר פטיל בגל דרנוטל ניד הנשה פיר דיניו הנטל כניחו עם הנשר
 כדעבדי בר פטיל בגל הנשה דהוה גיים ניד הנשה חור בר פטיל מנוד ירה
 שלפמה הוה קא גיים בעד הנשה כלום מניח שמנו בנשר לא הוה מדקדק
 עלן ליטול כיון כדרב אסי בלובן כולוא דהוה גיים ליה חזיה שמנו אמר ליה
 חותביה טמי כלום חטט אחרין אי לאו דחזיתן הוה ספיתו לן איקורא אורג
 נפל סמנא מן יזיה אמר ליה דאורי לך כל יהודה אורי לך דאם יקיים מעור
 נטיליה כלום אינו עריך לדקדק אחרין וכן עשה רב יהודה בקום שלטחולר
 יהודה אומ נוממין עם השופי פיר חותבו ובפרק הילכה קמ דאלו טרפות לא
 קשיא דא דאיעקר איעקורי הא דאיגום איגומי פיר נתעכלו כדאם נוממו עם
 השופי ובגל דמקבר הייתה גס שוי ובגל סימני בהמה מעת בהמה שפיר

קנים ומקלות ונלוסטרות. אם קלוסטרות ופורש בערך ק' גלסן בסו חלומות
דהרואה כמה מיני קלוסקאות הביא לפני. ובמקבל פרק ו' ברימא קח לי
קלוסקין אחת ובפרק בנה מדלוקין בנה המכבה את העי' ובסו ג' דכתובות
עתידיה ארץ ישראל שתעמיא גלוסקאות וכלי מילת שג' יהי פתח צד בארץ
ובפרק בכל מערבין בנה י' יהודה אומ' אם היה אחד מהן רבו אין גלוסקא
אחת ובס' הל' דפסח' גדרה שמא ימיעא גלוסקא יכפיה ורענו עילוחה ובפרי'
כל שעה בנה ולא במעשר שני ואין עושין סריסין כמין גלוסקאות
והאומה ולשד האומה נמיעא ערוך בגלוסקין שליו. פיר' פכרות לחם סא'
קלוסקין גלוסקים בשנים אוחזין. מעא בחמישה אין בגלוסקאות ובפרק
ג' בגיטין כל גט המביא גט ואבד הימנו אם מילאו לאלתר כשר ואם לאו
פסול מעאן בחמישה או בגלוסקמא אם מכירן כשר ובפרק אחרון דמעיל'
הבא לי מן החלון אין מגלוסקמא וברא ג' דפר' בצ' העיר' דלוסקמי סריס
תפלין ומזוזות. ובפ' ואלו מלאין בנה אב' י' איעזר משחרב בן שלשים
יועא בגלוסקמא י' יהודה אומ' קלוסקמא העטולת באגפים לא העטולת על
הכתף. ובפר' האיש מקדוש בו בנה ובכולם אעפ' שאמרה הבא לי מן החלון
והביא לי מן הגלסקמא וישם בארון תרג' ירוש' ושדיו יתה בגלוסקמא
בנה דפרק שנים אוחזין ובנה דפרק כל גט מאי גלוסקמא אב' רבה בר שמא
טליקא דקאבני ובלש' יונ' תיבה גלוסקום. גלע' בנה בפרק הרואה כתם
אם יש בה מכה והיא יכולה להנשא ולהועיא דם הרי זו תולה בג' פיר' לחחר'
סיבת דלפני התלע' הריב נפוש. פיר' אם אס' יש בהמה מכה ויכולה להתגלות
בפיר' חבמים עד שיתגלה לה הריב' גלע' בחלק בנה מנשא דורשי דשומות
אמרו לי גלע' וול' מנשה לי גלע' זה אחאב שנפל ברמות גלע' גלע' כול'
גלמיון ויזכר אים את החול' מתושבו גלע' מעיד תחית המתים מנשה
מעיד שמקבל את השבים ואפרים מבני בנין שולחל מעיד על פקודת עקרות
יהודה מעיד שהקבר' מעיל' את תנוד' מן ראש' כשעמד הועיאה ותשרף וכן
חנניה וחבירין שהן מבני יהודה. גלע' בכלל גדול פרק ו' בשביעית קליפי ומן
זהנץ שליו קליפי אגזין והגלע' עין שלהן יש להן שביעית ובפר' אחרון דתרומה
גרעני תרומה בזמן שהוא מבניסן אסורות ובשעת' בס' כלל גלע' חוץ מקליפין
וגלע' עיהן ובפרק יום הכפורים ובכל' כול' פרק י' בכלים האוכל' בזמן הכפורים
ככותבת הגסה כמות וכנע' עטתה. ובזמ' פרק ב' כל הגלע' עינין מטאורות
וכטמאות ולא מעטרפות ולא מעטרפות יש ספרים ס' גלע' עינין וכי' בער'

מטמא ובטל בני העיר ובגמ' ראש חדש אדר בשלמי למאן דאמ' כי ו...
הינן דמתרשי בהרוא נמא יש ששונין בהרוא נמא גם בפרק ו בשבת
המוציא יין כדי מצינת הכוס חלב כדי נמיעה נמ' אבעייה להו יחי נמיעה
או כדי נמיעה אמ' רב נחמן בר יעקב הנמיעיני נמ' מעט מים ובפי' שמונדי
שרעים החושש בשנינו לא יומי' בהן את הרומין ובגמ' הכחל בכל הבשרי רב
בר שובא איקלע לבי רב נחמן חריבו ליה כבדא שלימא ולא אכל פיר' אע"פ
דיב נחמן חלטי ליה ברותחין ואכיל כד איקלע רב בר שובא איתו לקביל
כבדא שלימא לא אכל דהוה חלטיה ברותחין ולא אכיל אמ' רב בר שובא וצא
לא אכיל וכיון דחזיה רב נחמן דלא אכיל אמ' נמן לשבא פיר' מקולקל
במעין הוא דרך הקאה הגעני אין בן כח לאכל ומצירה שמה יקום לני כך
נמנע מלאכל כבדא כלימ' מישל הוא על זה האיש ששינו שבא כל אכילה
גמ' וצנפ' שנראין הדברים כי אם יקרע הכבד שתי וערב והסימכונות
וקיה חיתוכן לתרה וצא פעשים בכל יום לא שרו' לא אחרי עליותן באש
אם ירעה אחרי כן לשילקו מותר אבל בלא עליות אסור ואם היא מגובלת
אוק' תונסרת זה פיר' ר' הונאל פיר' נמן לשבא האפילוהו בעל כרחו
גמ' בכלאים בפרק איזה הוא ערים סיפקה בגמ' או בגמ' תחת ובפי' השועים
יין גמ' לוי לעשות תלוי לנפה ולכבירה קנה וסוף תרג' חנ' וגומא' נמ' ד
בפר סדר תעעות בגמ' נחום איש גמ' זו יש מקרשין מקום אומ' בקב הי'ם
יש שם אהת מן העירים נמ' וידי בפר ערב פסח' לא יפחתו לו נמוך
עמ' ולקן כרעיה פיר' נדחקו ונמטו ס'א גמ' פיר' נשתברו ובהג' דמק
הנחקין בניטין אף ארץ ישראל בזמן שיושביה עליה דווחת אף יושביה עליה
גמ' וצא' ניד דאלו כרתות ושט' דאכלת ביה ופעמי' ביה נמ' ליה
ומתחא ביה פיר' מכויט ליה ונשוט ליה ברא' גמ' דפיר' ביה לו כהן גדול הא
נמטא נמ' דנרש שריא פיר' לכד כוון קמיט והוא קשה גמ' בני המוכר
פרות לחזירי בגמ' מי שיש לו גינה שני גידין ומחעה וכול' פיר' כ'ט בכלים
כמה שלזקנה והגמדין של ערבין פיר' בני שהוא אמר על אמר ונותנין אותו
ערביים על פיהם ועל אפיהם ויש לו איתקא והוא לא יהא לא במרבי כד'ט
קור' וגמ' פיר' אמר כדכח ויה' שני פיר' גמ' אורכה ומתגס רב יוסה
גמ' אורכה וכן פיר' שני גמדין ומחעה אמתיים ויני' ויש אמ' נמ' הי'
שוער אמר בלא אעבעות כלומ' מחותה ודחיה דענין שלמעלה אין יושבין
עליה נמ' איש אטר' יי ימינו תרג' גמ' בידיה גמ' בפרק אין בערמין

גזים וגמרי בדין המקשה בגג הניבכרה נגמכו מותר בית הרחם פיר נתעכוך
שפתו בית הרחם כוונתו בענין ניטול לחי התחתון דאיגוס איגומי ובפרק מוטין
אלו בגג העצה והעומם הא דאיתעמך איתעקורי הא דאיגוס איגומי ודאיגוס
איגומי מי מפסילא והאק חגן פרה שוקרניה וטלפיה שחורים יגוס תרגמה זעיר
לעיל מדברותיהן ובפרק ד בשביעית ובפרק המוכר את הספינה בגג זתים לקון
קויען למעיה מעשרה און גמס מעם הארץ כשרועה לומר ישמעאל סירמא אונ
גומיני גם בפרק א בכלאים נטע אדם קישות ודלעה לגר צוה אחת מיר
גומה צור כדכת חומר נמץ בן יפול ובפרק בא סימן בגג וענוהת רב מלין
אנ רב אדה בר אהבה צומות אעפ שאין שערות מיר צומה עומק שעוריה
בו שיער כמו שאמרנו בהשותפין בשביל איוב בסו גג דאין דורשין ו זמיו
בנחל מיר חפירות כנחל גם בפרק כיעד מעבדין בסו הילכ קב היתר עשוה
כמין קשות און כמין גם ובפרק קמא דפסחים בגג במה אירון שת שוריה ור יוחם
אנ גורה אחת כמין גם תניא כותיה דר יוחנן בית שמאי אוב שת שורות
על פני כל המרותק היעונה רואה את הפתח עליונה רואה את הקורה פיה כל אונן
שלפני הפתח שורה אחת ויבוא כמין הפוך ובפרק איזה הוא מקומן בגג העולה
ידושי קדשים ופמה טעון שתי מתנות שהן ד היכי צביד רב ושמואל חד אי
נותן ואוזר ונותן והד אל מתנה אחת כמין גם ובגלג קמא דפרק קדשי קדשים
ונבן האם בהאזבח פרק ב במדות כשעלן בע העלה הנספחו עליהן ד אמנותין
היעתון ור אמנות מן המעשר כמין גם מאי טעמך וכול ובפרק אלו מעיאות
ובגג אף הנשמלה מדה ארכו ומדת גמין פא כן ארכו וכך רחבו ואחד ארכו
מידן ומי איני יודע שבין המזרח ובין המערב יש לו יצטרף אמות הינו גמין
כדת שני ערדיו ונתן למידת ארכו ורחבו וידע בדוקא כמה ארכו וכמה אינו
יתר על רחבו וברא גג דפר המוכר את הבית איבעיא לו סוים להן את
הקרנות שלשדה בלבד ושאר כל השדה לא מער לו מצרה עמונה וזה הוא
כמין גמא ועלתה בייעיא בותיקו וקימא לן כל תיקו דמכונא לקולא ויר הקונ
על התחתונה ואינו לוקח בתחת שוכר הדין שלא להועיא ממון מיר מחזיקו
במסא ויש מי שמוכר חולקין ממני שהוא ספק וכל ספק דממון חולקין ולא
נתברר לן להכריע הלכה למעשה זה פיה רביע חכמא על הגם ועל האומריא ביה
גג דפר ד איעור אונ האורג כבר פיר בערך אמר ובכל מעבות פרק יוד
בכליות ושלגם שנשבר מתוך גומו טהור מיר מפתח שהוא בטווק עם הרג
שאינו נמשט ובשולש על שלש פרק כה בכלים עשאה כמין גם ד עקיבא

חמש גמך בפר לולב הגיזול אונגדין את יזלביהן בנימונו של זרב קידוש
 חטין שליוהב ועיקרו מושון גמי גמ בפרק כיעד מצרכין והוא אומר על המצוי
 ובביעה בפרק יום טוב ומניחין את המצמר ביום טוב בפרק קמא ושבבת בגמ
 שורין דין ומניחין מגמר תחת הכלים ומתרגמין וכולכין כל השבת ובסו נמרא
 דפרק ואלו מנלחין ואין מניחין לא את המצמר ולא את הבשמים בבית ראב
 פיה מצמר בלש לעז סופומון נמר נמרא נמיר וזוורתא תדא פיה אמר לא
 זסקאם תמעא לומר גמירי הא גמירי לך הלכה כמוותו ואי לא פליגי הא לא פליגי
 גמר ברא גמ דפר האשה בכס וילך ויקח את צמר בת דבליים נמר שהכל
 גומרין בה דבליים רבא אמר שהכל דשין בה כדבולר גמיר בפר קמא דיומא בג
 ונקטיר את הקטורת ובפר אמר ירן הממונה בני הביא לו את התמידי אמר
 מערב משום ונמרר פיה לא אמרה מפי חכם לא סתם נמר ושעיר לאבני
 אקרה תרב לאבני נמר נמר לבושי תכלת פחות וסגנים לבושי מכלול תרב
 לבושי נמר המר רוכליך במכלולים נמש במו גמ שני שעירי זימנן דנגיש
 לה להישיה ולאן אדעוניה סליק פרק י אהל פרק יא ג
 בפר א עשין פסין הגנה והקרפיה שהיא ע אמר ושירים על ע אמר ושירים
 וברא גמ דתו בכל מערבין כי קאמ רב צדגנוניא וברא המוכר את רבית בגמ
 על שמע בן נמר אמר המוכר את העיר מי סברת מאי שלחם באני לא
 שפון גנוניא דנת שולחך פרדס רמונים ובפר קמא דע זר בני י ישמע
 אמר איעיר אונא השבת מתעשר זרע וירק וזירין סתם בגנוניא פיה ג
 גמיר גמ חזקה הבתים ואלו דברים שאין להן חזקה אמר אמר קא
 גמיר אברהם אבינו צאת בגנפה דשרה פיה שוכב ג בפר האשה שוי
 גמיר בגמ עריכה גט יודשה ומטמא לה ואוכלת בנינו תרומה על כן באה בגמ
 ג בפר ערב פסחים מתחיל בגנות ואסיים בשבת ברא גמ דפר שלשה
 גמיר גמיר אמן אחר ברכותו הרי זה משובח והתעם הרי זה מגונה פיה
 גמיר חננל אוקימנה בשאר ברכות אבל בבונה ירושלים וכיוצא בהן שהן סוף
 גמיר הרי זה כשוצב ומפרש בתלמוד ארץ ישו הכי כאן לכתחלה כאן לבסוף
 גמיר יהוא בתעם הוא עני אמן יבונה ירושלים בלתישר דמשום שהיא
 גמיר אחרונה ענין אחריה אמן גמיר צניא בברא רבה כבר פידע בערך
 גמיר גמיר בולמדין בורה עקב תע מעון פרש ועתה לשי נה יי יה שוי
 גמיר חושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך משום שאברים יושבים גמיר
 גמיר ועסקין בתורה אפי' יורד מעלם ואפי' מקשיב קולם ושומע שן הקולך
 גמיר בתעניות בפרק ג פרקים בשניה ובני גמיר עלי ובני קועעי

בגמ ודא היה מכה תנא היא מכה אמה וגומדה אמה וקוטר יועזה ממנה פיר
שדיתק כל שבו חתן את האפר מעל המזבח ותרן ויעין ומזר קולו ומגדופייתיה
אמה היה אורכה ונמדדה אמה ונבהד אמה ועשרה נקבים היו בקתה שחלול
נמדדא ר חייא בר גמיה בסו גמ תביד ובסו גמ דפד אעפ שאמרו רב
גמיה בר גמיה ובגמ השוחט גמי בפרק מקום שנהגו ומתירין גמיות
של הקדש ובמנחות בסו גמל ר ישמעל פיר הפרחים שעולין סביב לאילן
של הקדש הנטון היה קורא גמיות ופיר הם נערים הפרים משרשי אילנות
והן השקשי אילנות וענפיהם גמז במנלת איכה היה עדיה לחמש אמה ליה
ומה חוליה אמר ליה דהוא אמר ליה גמזין ופשיט עליה מאה פירקין פיר פירי ריא
ודומה לתנאים ובלש ישמעל קורין אתו גמיו גמטריא בסו פיר גמטריא
תקופות וגמטריא פרפריות לחכמה פיר במקום אחד כותבין יף במקום מאה
כותבין ק גמל בסו גמ דפיר הקורא את המנלה עומר האוי מאן דסע שומע
שרי לבזויה בנימל ושין פיר בערך סן גמל ברא פרק הרשעה נפל עליה
גמלא פרסא פיר גמל שהיה נושא גמיות פיר גמלא פיר כותל ועל
להתם בפרק כיעד העדים בגמל אין העדים זוממין עד שיזכרוהו ותיב
נחוש לגמלא קמל בחלק לענין בלעם גמלא דאזיל למיבעי קרני בפרק
החולץ ליבמתו בגמל המחזיר את גרושתו גמלא במדי אקבא רקיא גמל
בפרק הזורק בגמל אם היה רקק מים האוי מאן דזרק תח אגורא דגמלא
פיריב בסו קמל דמשקין בגמל עדין את האישנות והוא דליכא גמלא והוא
דליכא פנייה פיר גמל של נקמיה ובפרק לא יתפור בגמל חנות ושי אמה
גמלא ממשין ושי איכא גמלא לא ממשין ובסו גמ דפרק ד מאן דמשיט
לא שקיט טיה פשר קס אגמלא דאוסקניה פיר על לחות של גמל קפון
גמל ברא גמ דפיר שי שהפך פריין דבי בר אבין ובר בריה דרב אחא ברי
דרבא הוא להו גמלא בברי הדדי פיר עמר בקר גמס בברא רב פיר סו
ובפרק רב בר בסו אחרי מות רב הונא בשם רבי זסקייה וזב בשמל לא גמל
מן דעוליס עד שכתבו גמיות לזכור ולתפוס וזיל מדיט בסו פיר בר
אמ הונא בר אבין לא נעלה גמל וזק שליוה המבול עד שכותבו גמל
לזכור ולברכה ובפס דהחדש למלך מע שנשוא נשים דושה סתם ליה
גימיות וכתב שנשא אשה בת נעשים כתב לה גמיות פיר פנייה
יון ריא גמז בסו במה בהמה יועת העניל בנעמן פיר תולין ליה בסו
שליא יוכל לשנות החלב פיר עין קטן כמז עול אמר רב הונא הלמן

הוא

קט שנת פיר בנפשי עולי גנבי יערת יושגי פיר דיסות באמרים להם כי התאנים הבכורות
הלל את הולכין לתוש אותן במכתשות שלפנינו בעלי שיעל כתפינו לקנשו
קערינות שלדבילי פיר על יד המכתשת כדכת אם תכוש את האויל במכתש
צטר הדיפות בעלי צנבר בפרק המצורש את אשותו בנג צופו שולגט שהורה
מאי אסותיה אמר אבי צנברא ומרתתא ובצרותא פיר צנברא ובלש לעז זנבר
בנג דפר המועיא יין מאי כזענ גמלא זוטא צנוכתיה מאי טעמא הויא
אריפא גנובתיה ובער אלו מעלתיך בהיל ראשון אמר רב יוסף טעמי שמתא אריפא
יכלבא והוא דידה עבדא ובפרק אלו טרפות בנג סימני חיה וכי משא רבינא
קונצ היה אז בלעז כבר פירש בערך בלסטר פא קתנז והוא בערך ק גנצילין
סא גנצילין וכבר פירש במקומו גנצן בכל כלי עץ שפולק פרק ין בבליס ובעען
שולאית וגנוגנת הענ פיר תרמילו שלענ גנז גנדי בער כל כוזבי קוש בנפוא
מעילין מזון שלש סעודות ובטונ לבש גונדא ובסו נג דפרק הנופל את המטה
אם זה נחמן בן יעקב דמטמרא מטמרא והמגליא מגליא בן ד נא רבא לקריא
מנני יחנן גנדי האומריין קרב אלוך אל תנענ בני קרי טתנך פיר בגדיה יחנניס
גנדי בסו נג דפרק ד נדריס ואי יזיבא גונדא רחמא ובלש אלו טריות בנג
קומני חיה לא מעיק עבדת ליה משום גנדי ובהגדת פרק השוכר את המעילין
נשמי דתיה ונפש בני קני קבר גונדא דפרשי ובפר קנז דע זר בגי יוס גנדי
גונקלות בר קלנוקיס יאי גייר שידר קיסר גנדי דפרשי בוצריה ובניטין בהגדי
ההגדין ישיא חר הנה ואלה גונדא דרומא פיר חויל גנרל בפר המעשר אגדיה
בנג ענני גנדי ונני דידן דיל גונדלית חתום פיר גנדלית בטמאל הרועג לפתון
האזנן שותחיל מן השמאל ומהלך אל הימין וכותב נבארר הלא האזנן נקרא גנדי
מן שותב יונית אם כהחיל מן הימין כותב והולך בשמאל כותב יונית בשמאל
או אלהים נהר האזנן שניהם נקראו גונדלית והישיבן יול היוונים האהלו מן
הימין כנדרומין שישליון התעבותן בראשון ונמשך כתיבתן ענ השמאל מן
העברים התחילו מן השמאל מהופך וכולן אחר התחלת שם הערים הולכין את
שבעים נקראין עמו לבדו הוא כשר וזה הוא פיר גשלות בין בזה ובין בזה פיר
האנאל זל פא שלנאונים גנדיית חתמי דאקיפו שהדוגם סח סח לקמא לוח
משך וישרא ושישתב דכולהו אקמא כתיבי משום הכי קמא כשר ובתרא
פירל פא ונשולתם גונדלית דיל איטר גונדלית חתם במקווינו קודין לשיא
גונדליתא והמשוריש בשמאל קודין אותו גונדלית דיל אטר גונדלית חתם
שמיא בשמאל חתם גנר בפר ר איעזר אונג תולין בנג הקש וברא נגדי
שואל אדם מחבירו ובביעה ברא נג דפר המועיא כתי יין לא ליתב איניש

אתה טביא אמר יוחנן הרי בא טביא אמר טביא ואתה בר טביא לטביא אמר בר
טביא לא אמר ואי אינש דגייס צור רת נס ביד פרי האומר התקבל וכו' בנג
דו אוסר מיד מרן דתימא במעש רת לא אידר רת קמל דיל בדדי דאזיל מיני
גייס ביד בפר קמא דחולין בנג מו' ה' הטבעת ר שמעון בן יהושע אפשר בהדי
דכובעא חרי עליה יוחנן נסח גימט וברא נג דנדר הפא מי איכא למימר הוא
ואתאי ודיל הנס דנס חזיתו בניחותא אתה לפי כך לא רגישא ויש אומ קרוב
לבדיקה ראתה ולא ידעה ביה כדאבי רי לבו נס בר וכן פיר גיקא גיקא דר שוועין
קרוב קרוב לראש מלשון לבו נס בר פיר לבו קרוב וכן כ' נס בגלמוד ענין
פסוק אחד לכל והמשמ' ים יבינו נס ברא נג דפרק מי שמרן ודמנע דערן
כלתי למעלה פיר שמטריח להקבר יותר כדאי ועובד הוא ומזדזל בדברי הפמי
שאמרו לא נבון לעשות כן כדדורא מעשר דרצא דפרק חסידים מי איכא
דמיטרח קמי שמיא כולי האי למחר אשכחיה יפורייה דמי בפדיניד ועוד
אתה הטרחתה תאמר בלא זמנא ובנג האשד עושה ערכיד בנג כמין עמרמי
ראשה כבד עליה ואתריה כבדין עליה ורותת ונקר בפס ורצמר עיון ובמלת
איכא מר יתמונ אדם אבותיכם במדבר אני אמרתי להם כידר שמריכין אופליין
שולא יהא אחד גוסר ודלורא אוחזתי והן מרעמיין ואומ נפשינו קעה בלחב
הקולל פיר גוסה אפיליה גסה ונפחות בנן דלורא הוא לשון לעז דולורי נס ביה
נג דקוטה אחרה לפני דרוח מעין וכול כמר גדולים נמוכי רוח וכו' כל אלו קרוב
עמן גם דן גם שטבל פרק ה בניכשייין ראשה שהיו ידיו טוורות ומצקד
קדירה פיר בוחשת בקדירה בעין פארור ובמפעלה בפרק קדשו מוזב רביעת דם
שחנע בה טוורה פיר שניער או שהפך בר משום דבר בעולם במקל או בכוש
טוור אותו רמנע אעפ שהאזיל עלין מאי טע כיון שהנעס בה לא קנא דלא חסר
מריעית מימאי דדבוק למקל לפי כך טוור אותו דם ולא מפומא באהל גם טפנס
עם לא עעוס תרג זה גמי דעמדות לא תקיה גסס ברא פיר בא סימן רתתון מתע
שטשאט את אחיהן על גמסיהן על עד תאמנ תרג ויש מפרשיין גמסיהן חזק
שלהן גמטו בשבת פרק המעניע בסל גמ וברא נג דפר בא סימן רתתון אמ
רב אמר שונין כלי הרש שיעורו בכונס נישקר וליא אמרו מועיא משקר אלא
לענין גמטרא בלבו מאי טע אמר מר זוטרא בריו דרב נחמן לפי שאין אומ רצא
גמטרא לגמטרא אפילו תני כרה שזדעין שם רעשבים קורין בלשון יון גמטרא
ובלשון לעז גמטרא ובלשון ישמע קעריה ובלשון משנה גמטרא ובלשון קדש
ענין ואם נקב החלב במועיא משקר אומ רצא גמטרא ורנ תחתו כרי שיקבל
מר שיוזב ממנה דתנו בכלים פרק ד' וכן גמטרא שניתרעע ואינה יכולה לקבל

מורסן סאה סובין סאה קיבר סאה צענים פיר דמורע עבה היועם מן
הזמית גנס בפר קמ דעזר ויום צעסוא שלמלכים יום הולדת את פרעה יום
גניליא דפרעה ובפס דעזמון אמר להם יוסף לא היו עוד שלא יודתם לכאן ולכאן הן
עודגן המעריים כי כעבד משורדתם הודעתם צעסוא שלי פיר יום גניליא יום הולדת
שלמלכים ובפרק אלו נאמרין בכל לשון בנב ששה שבטים אמר להן צעסי מלכו
אני הווא בן פיר טכסיסי מלכות ובזו משפחות תרג ובפר צעסוא לא גמר
בפר קמ דפס בנב כל מקום שאין מפע מה אין פירות צעסוא בירוש וכול ובמעני
פיר ג במעשרות סוכת צעסוא אעפ שישי בה רחיים ותר צעסוא פטורין ויש מפוש
מקום קרוב לסיבריא ויש בו צנות ופרדקים ים כבוד תרג ימא דעניקה ובילמדנו
בפרט שלא לך אנשים כי תבאן אמרו רבו למה צעסוא צעסואים אלו המלכים
שהיה להם צנות בתוכר ור יהודה ביה סימון אמר למה צעסוא שהיה לנפתלי הלה
בתוכר ומנפתלי שרים אלו ובילמדנו בפר לאלה תחלק הארץ וכן נפתלי וכי
גבול צעסוא גנת בילמדנו כאהלים נטע יוי כננות כיון שינע נח מן הים
העמיד הקבה ממנו שבעים אומות וחלק להן את הארעות ונתן צעסוא לגננים
ומערים למעריים ומחלק והולך ובחר לו הקבה ארץ ישר הנשיב לתוכר יב שבטים
בברא רבה פיר ל עהרתעשה לתבה עריקין היועם מן קומרי צעסוא בחדא
בטיסא דטיבריא סליק פירק יא אהל פירק יב גס בפר
ב בדמאי כל המשפיעין במדה גסר רשאי למכור דמאי פיר כי מדה גסר הווא
והלוקה משתכר הלוקה מפרוש אבל המוכר מדה דקה כגון החגני הוואיל והוא
משתכר הווא מפרוש לפי כך אינו רשאי למכור דמאי אא אם מתקן ביבש ג קבין
ובלח דינר נתט שיפור ליבש ונתנו דמים ללח ונתט דביר הווא נתן דמים ליבש
ושפור ללח כדכר אמרינן הין מדה מרין ולמטה מדה דקה שומן מדה דקה
משומן ולמעלה מדה גסה ובפרק ד בשביעית ברא הין אומ מלקט אדם עניים
ועשבים מתוך שיל כדרך שהווא מלקט מתוך שלחביו את הגס הני סוגיא
דמתעתינ מלקט אדם עניים ועשבים מתוך שיל את הגס הני כדרך שהווא מלקט
בתוך שלחביו בין דקים בין גסים נחשדו להיות מלקטין את הכל והן אומ בנפין
ליקטנו התקינו שירו וכול בתלמי יוש ובפרק אלו טרפות דרוקת הגי בשן הגס פיר
ענף העויל כמו הנשר והדומה לו ובפר טסוי הדס לא בזבל ולא בחול גס
בפר אלו מעלחין בנב ואין מברין לא על מטות זקופות תשו תן החולק לצירי
האבל אם היה לבו גס בו מבריהו על מטות זקופות ובפר קמ דסוכה וכל היועה
לראות בא ורואה חוץ מעבדיה ושפחותיה מפע שליבה גס בנב צעסוא מי שאחזו
ובטובות בפר הכותב לאשתו בנב הנה פירות הווא צעסוא דמאי נכסי לטוביה

אחרון דמכשירין אם טמא - ה חלב האשה שלא לרעון שדים מגמתה טמא
וטמא חלב הבהמה שלא לרעון שדים מגמתה טהור וזה הוא כמו דם ניקוף מלשון
יתגפרו גף בפר ק"ז דימא בנג' ש כרן גדול נוטל חלק ושנים בשכר הגמת
דלתות ובפרק כל הצלות בנג' גדול סמוך לנג' קטן שנים החינונים מגוממים
והתמייע אינו מגומף ובפרק ז' בפירוש העומר שהוא סמוך לגמה ולגריש לבקר
ולכלים ושכחובית שמי אונ' אינה שכהה וצית הלל אונ' שכחה בפר' ב' בללים
סמוך לבור ולעיר ולגמה ובפר' אחרון ד' ע' ז' כ"י שישתום ויגוף ורעב ובפרק
חבית שנשברה אין נוקצין מגומף שלחבית ובפרק כיסוי הדם בסיד ובחובית
ובלבינה ובמגופה שכתשה וברא ידים אין נותען לזדים לא בדפנות כלים
ולא בשולי המחץ ולא בכפות החבית ובפרק ב' בכלים מגומף היוצרים שהוא
פותח בה טהורה פ"י הטיט שלעושה כלי חדש שהוא סגור וכל כלי עץ
פרק ט"ז בכלים סדור שלנחתומין טמא ושלבעלי בתים טהור גמפו מארבע
רוחותיו טמא פ"ד מלשון יצמו הדלתות ועוד כדכת' ויחבץ לו וינשק לו ויגע
וגמיה ליה וכן הוא הסדור אם חברו בעלעט עעים מ"ד יוחזקו שעשה לו
מחיעה ובה עושה פ"י ב' באהלות הגפה ולא מירקה ובפר' ק"ז דנדה בנג' כ"ע
דיוה שערות מעשה בשפתו שלרובן גמילא שהיתה גפה חביות שלטין ובט'
ג' דזבין מציפיין או פוחתין ובפר' ג' במעשר שני אעפ' גמ' לא חנה מעשר
פ"ד גמ' סתמן מלשון מגומף החבית ובסו' גמ' דפרק עשיון פסין לביראות
הער' מאי טעם מותרת דאיטא גמ' פ"ד שגשאר מעט מיכין ומעט מיכין
מן הכותל שלחער דהשויב כפסין ונעול הדלת אחריה תרגוגוף דשא ועשית
לו מסגרת כופה תרג' ר"ש גמ' פ"ד כ"ד ב"ה גמ' דחלק אמ' לו אנטונינו
לרבי גוף ונשמה יכולין לתפור עעמן מן הדין שורגוף אונ' נשפיר הטאת
שמיוס שפירשה ממנו וכו' גוף בפ"י ערב תחיים בנג' ואפ"ל מן התמיחוי
מעוה וגוף גדול אוכל פירות ולו שכר פ"י מלוח מעותו ונוטל משכונ שדות
וכרמים ובתים בכיתת נמעה עושה מעוה שמלוח לעניים ומקיים העבט
תעביטנו גוף גדול שמשאר ממנו מן הלסנוים שממון נכב ושדות וכרמים
אינם נצבין אוכל פירות שמתעשר ואוכל פירות גלא עון ובלא שכר נעור
וגוף נקי נשא לו אשה ולו בנים מקיים מעות זהו נשים וג' גוף נקי שמנקה
עעמו מן החטא שנושא אשה שמקיים שנחת עונה ולי' בעם' גוף בכ"י
ק"ד דקיינושין בנג' כל מעוה שהוא תלויה בארץ נהגת בארץ ובחופה לארץ
ושאינה תלויה בארץ אינה נהגת לא בארץ וג' אמ' רב יהודה הכי קאמ' כל
מעות שחובת הגוף בין בארץ בין בחופה לארץ חובת קרקע אינה נהגת לא

והבולו יעלות בראש דקל ללקט תמרים לעשות עבודה לשם חכמה ושלמדו
 ולא עלתה לו בידו שילמוד כלום גפן לא קשיא כאן בגפן שלהן וכן בגפן
 שלנו פיר גפן שלנו כלום בעיר ראותנות שלנו ובלשון אחרת וילת לשון
 הקדש לפי כך מטמאין את יידיים שראותנות בבתב אשורין קן ומתני השנויי
 במסכת יידיים בגפן שלשאר לשונות שבאומות לפי כך אין מטמאין גפן
 ברא דמאי ובפר' כיעד מברכין על הפירות בגפן עבלות עבלות תמרה הגופנן
 והנעמדי פיר בגפן גופנן שולי גופנן ובלעז קורין אותו לברסקי ודוא הנראי בסו
 הצעיר גפס ברא גפן דפרש כיעד עולין תעא באש וילת בסידי דותה וברלפת
 קם דחולין איוו הוא מכור לקר בנחלת ברמץ בסידי דותה בנפתוס דותה ובימניא
 מרשו' בפר' עשאן בסידי או בעמסיס ובאלו כלים פירי בכלים במה מקיפין
 בסידי ובנפתוס וכן קבונים שלמוריים שגפסן עם ישפה פיר שתברו בנפתוס
 והוא בלעז ויסן ויווה הוא לבן מן הסיד ופיר קבונים הנמנים שדומין לגב
 גפת בתק לא יהפור מרחיקין את הגפת ואת הזבל וברל קם דחולין ובמחט פיר
 ט בכלים וכן בגפת הישה אבל בישנה טהור פיר הגפת פסולת זנים כתושין
 ובסו מעשרות לא ימכור אדם את תבנו ואת גפתו ואת זוגתו וברא גפן בפר' ק
 במה טומנין איבעיא להו זפת וזנים תנן אבל דשמשיין שפיר דאמי שמעית
 מינה גפת שלמקולת שלזנים ושלשומשיין גיפתות לגפתים ועבריות לעבריים
 ברא גפן דפר' הקורא את המגלה למפרע סליק פרק יג
 אהל פרק יד גן רבע השף יציהו עוף תרג' היר גיעים דעכבון מן גמריא
 ומתגברין הי כדון יעוף ברא גפן דפר' במה מיליקין תנן דתם בכר' דכונס עמין
 לדיה גן שיועא מותח הקטיש כשיכה על הברזל שבסדן נקראין גיעין
 גן באלו חועעין פיר ט במקוות וגן יזוני אלו יתרוג דרכים שאין טובלין בהן
 ולא טכובלין פיר בתוספת מקוות ואלו הן יאדות דרכים אלו שמחליצין עליהן
 בימות הנשמים והן מתמעכין על הגציים והן כגון גמור מלאכות מים ושפת
 הנמות נקראות יתידות דרכים כשהיו הדרכים כך יש להן לעובריים ולשביב
 להסתכל ולהלך בעידי הדרכים שהן קעות השדות הסמוכות לדרך כדמפורש
 בסו גפן דפרק מרובה צדת תשלומי כפל קם חפירות שעושין הברמות ויתמלאו
 מים בחורף ובקיץ מזיקין דגלי ההולך עליהן וכשגן להים נקראין גן יזוני וכשעשו
 נקראין יתידות ועל כן נקראו יתידות דרכים שהן מואסין כותידות שיבשו
 גן ברא גפן דפרק הזהב איתתך גיעא גתון ולחוש לה וצטו גפן דמעות הליענה הוס
 ארין והיא גיעא געא אורא כבר פיר בערך אחר גער בפר' בכלים געטרא
 שנמעצת בכבשן עד שלא נגמרה מלאכה טהורה ובפר' אומ' איוו היא

בארץ וכולן גוף בראש גוף דע זר ר' אסי אלט אין צן דויד בא ער שיכול כל
נשמות שבגוף פיר עד שיכול כל נשמות שברא הקבה לצני אדם שעתידין
להיות בעולם עד ביאת המשיח פא פרצוד הוא ששמו גוף וצאותו פרצוד
מעתידין כל נשמות משנברא העולם ועד קופו שני כי רוח מלפני יעצור
ורכי משמע מראי קרא כענין שמתפאר בלוי כי רוח מלפני יעט זהו פירוש
רוח כמו רעון מלפני יעצור עיכובוהי קאמ רעון מלפני לעכב משיח ער
שיכול ומכולן לרוח רעון כדכתיב אל מקום אשר יהיה שמו רוח ולכת ומתרגמי
לאת דיהא רעוא למיחל אזלין ויעטף לשון איחור כמו ובהעטיף העטף ורכי
קאמ רעון הוא מלפני שיעכב משיח לבוא עד שיכול כל נשמות שעשיתי
שעתידין להוולד והאי קרא מנצולה קא מיירי גף מפתע שבטעו בגיף
וכבר תיר בערך גיף גף בסו גמ דפר אחד דיני ממונות כתחלה על גפי ובסו
על קסא דהינן מקום צבור ולבסוף כשחטאו על קסא דהינן מקום נמוך פא
כתחלה על גפי מרומי קרת כדכתיב אם בגפו יבוא שהוא יחידי ולבסוף על קסא
שהכניסו להופה עם חוה גף בפר שני שעירי בגמ מסרו זיבת וקיטי בסיף
גיפף ונישק במגפה ובפרק ארבע מיתות אבל המגפה והמנשק והמכבר וכול
עד עובר בלא תעשה ובפרק המגפה למעוטי גיפוף ונישוק שלא כדרכה
חבקי אשפותות תרג צפפו קיקלתן פיר שלזה שיוך בערך גף השני גף בזבתיס
ברא חטאת העוף ובסיפר בפרש ואם מן העוף שויבש גפה ונכסית עינדי
פיר יבש הגף שילה מן תבין דנשר פא שנשחטה באהילות פרק א אמר ר' יהודה
אמתי בזמן שהיא ניטלת בגפיין פיר כשתומכין בזדיה שלא שמה שהן מזה
אחד ומזה אחד בפר קמ' דמכשידין המטלה שק מלא פירות ונתנו על גף הער
ובילמדין בפרק קח את המטה בנאות דשא ירביעני הוי כשהיו חונני היתה הבאר
מטלה על גפה מיני בשמים עומדי על היסוד תרג ירוש על גף נהרא על שפת
נהל ארנון גף ראשון בעופות השני באדם והשלישי בנהר ופתרון אחר
להם וכבר פיר באגף בענין זה ויש עוד רביעי בענין כולם כשייך לשון בפרק
ה בבליס פרידה שתיא נתנה על פי התער שוקעת לתוכו ואין לה גפיים ובפרק
יז כלי כלי בעלי בתים עשה להן גפיים כל שהן טמאה ו שמשען אונ' כל שמינה
יכולה להנטל בגפיים טהורה פיר אונים שלכל ויש אונ' לולאות גפיים בפסח
ברא גמ דפרק האשד גפא דרומי בהא כול ובהא נחתים ובסו גמ דפרק התפלת
אמרי לו גפא שלרומי איני מנחתך עד שתאמר לי פיר שם עב זר שנשבעין
בשמה גפא בסו גמ דפרק דרין עד חתנן הול דהיט בגפיים ותובליא לה
אימעי פיר לה נטיבנא איתתא עד דתעין מקעת מן התלמוד דהיט בגפיו

ונודרין את המה עמור נשוא אם נני עמו אחר הן והמה בדגלויין ודוע שרמך
 מאתמל נגד העפ שנמקא ביום טוב ש וזמין ממע ביום טוב כי אמשר להע
 ממנו וכמו כן יום אבל מן הרשות אינע שיש ער יום טוב נעוודו אין נשאר
 ביום טוב נשאר אפשר שנעוודין ואינם מוכנים זה העמו שלמע קמא גר
 ומכססה מערים תרג ואינרי מערים מן ואל תתגר בס ואל תתגר במרעים ואל
 תתגר במעיליה דרכו תרג לא תערג גר ברא גר דפרק בריס אילין הוג ידע
 ראצריי נגיהם עלך דברתן מן משכנתה ומגות ביתך גר בנדריס בדיק
 הנערה הנאורסה בנדי התר נדריס הייא בר רב נאדי ונרי ונדית פיר עד שהור
 מורה בקשת היה בדיק נדריס ונתת לא דלא בעי אישוב דיעת כל כר להניר
 נדריס גר בפד ה ישראלים ומצרי דרומים אליבא דקנעו פיר לולבי נעעס
 פא זרע פשיט גר ברא רבה פרט סר ואבימלן דלך אילין מער גנורר מלימי
 שעלו בו נכחים פיר תע עיס ויכורות וכענן חזר הוא תגר צריס אמ לא
 וגרסינן בפד בנוד כותים בגר דניקשר נדה גר ברא גר דתה בא לו כן נדול
 ובחוק ד מיתת בגר הנודר בשמן נחך פי גריס מביית קדשו קדשים תיר
 כלב קחן ובחין כיעד מעוהתכין בגר הנודר אה ביתו נבא בק כלבא עיל
 נבא בק צריסא פוק פירוש שנים נבא כלב זכר מעט שותק נבא בגר
 צריסא כלבא פוק עלעולם אינה שותקת אה הוא אם שובת אעל בתו וכועס
 חתנו פתמיס אבל אם שובת אעל בנו וכעס כיהו אינו מאתיסת ובפר אעפ
 שאמר בגר רבן שמע בן גמלי אומ דנפוליס בגריסא דוס עינתו ונדיסיה
 פיר כלבא קטנה כבריגא היא ורגליה קטנות ורגליה בע אים לשון בון
 גר ושדת אורס בעיד תרג ירוש ותיעוון יתה בגריס עערו מלך אהס
 לשיד תרג על דאוקיד גר דמרט דאדום דקרינן בגריס ציותי במגילת
 איכה כלב יוי את חמוט למולך שעשה חופה לבנו צייר וסיידה ובפר המועת
 יין בגר סייד נראין דבפד יהודה בחבונט ודברי ר בביעת הקיד סא דביעת רבי
 שמע מנה סיד וצר מין אחד הוא ואומ על צרא די כתל היכלא ובסו גר דתו
 קל דביעה תנא ר יהודה אומי בלבן מפע שעריך ביעת הנד פיר כדנרג מקומ
 בדבישרא לעיל ועורר ביעת הנד ללבנו סא ביעת הנד קורין דג שנחציין
 בלעמעחו ולעשותו חלק באתריה דר יהודה ברבי שריא לתת וכלפי שיש
 לחון ורדי חלק מעעמו ואין עריך עמעו ודבאתריה דר יומי בדבישרא לעיל
 ולא הוי חלק ואין עריך לעמעו ודבאתריה דר יומי בדבישרא לעיל ולא הוי
 חלק ואין עריך לעמעו גר והער בכל ליליס אתהי בכל לערין גם מזבחות
 לעיס תרג אה איצריסן אסגאו פצרים ושנת שומרון לע השד ונאוג

ונעטרם בל שנטלו איניה ובמקום ב במכסוייהן געטראוה שישאר וצוי ס פארוין
 לתוספתו במקום געטראוה שבמקום ויטביל גר את הכלים טהור מצומצום
 תור היה שבורה שריא בתוך המקום ונתמלאו מיים יש קמי שכתוב געטראוה
 ויש ספר שכתוב בהן געטראוה זכור תירט בזנך געטראוה
 ס'לק פיה יו
 אהל פיה טו גר בשבת בתר הזונה גר יקו גר בזוק הריה פיה אם אהר בזע
 תיזור בשמים כדכל העטר כדוק שמים פיה אם אהר בינו דק בה געטראוה דר געטראוה
 עושה בזנך לבין אף ובגן גר דסדר תטויה הזמור אלעזר בר גר בני צרי פיה
 היה שונר הצאון וניר ברבי היה זכר אפילו לעתיד לטוב עתידין גימט שיזרה בק
 כענין שגן יצורו בק עדהי ביבמות בסו גר דמי האשה שגלו בעלה למינות הינה
 מאי אגריה באהלך עולמים וכי אפשר לו למדם לומר בשע יצולמים וכו' גרא
 גר דמי כל שינה לך אשר בשעריך תתעב ואכלה פיה גר הוא נחבל עליו טל
 לעבוד עבד זה אבל איסורין במקום החולין בגר היבמות לא תולין גרעב רבא גר
 וצורת עריכות להמתין גר חדשים כשאי כל הנשים מרוב רב הנעב בבול גר
 קורא בהן כשום תקנת ערוה כל היבמות אינן קורא שליח יתבטל בתו בשמים
 כי כעום תקנת ערוה כדאמרן פגע באיסור אשת אב ובגל קמי חזיה גרעב גר
 משעשאת פיה גר שבא להתגיר אוב לו גר דאית שכתוב ליתנייה וכו' כוגם
 גרי אריות הן פלוגתא דר ישמעל דר עקיבה דמי יותגין בגר כל האסורין לוי
 בקהל גר במקום כל קרבנות העיבור כיעד קרא בודין לגרעב יתעב והקנר בעין
 וזין גר שלעמרים הקיש בקנר קנר בקנר על החבית שירעיש המועיא יין ויסתם
 את החבית גר בשבת במקום כל הכלים מנייה לנח בה את הגבינה ובפר גמיר
 אשר בגר ולא בקמיע היה שם כהנב על ידות הכלים ועל פיהו המעור הרבי גר
 יציר ויגנוד ובפר עיר והרונב בגר המפשיט גרעב ד ידמיה מווא דיתכן יתעב
 פיה כל כלים הנור שעטמא כיעד כשהרין אותו תולין לשלשה וניד את הנעיל
 וכול יבסגס פרק טו כלים תנור אין טמא לא יציר ספחים בימין וקרא עני
 לנור ובבבורות פרק י מומין אלו בגר ענינו גדולות והאמן תמן בערק גרעב פיה
 שקרניה וטלפה שהורין יציר פיה ינסר ימין מנוררות במצרה ובסו גר דבבא קמ
 היענא מרתה המקירה ומתחת דהריטני והגנר והמנייה הוי אלו שאל גר
 בגר קמ דע זה בגר ויום געטראוה קוה ליה ברעא דשעב גלה עבדא איסוריא
 שיה לר גר גילא כלל עאפה גילה גירא בחורין ונעלין לבי שיה פא גיעתא בעין
 גיר נואף אשה חסר לב תרן מאן דניר איתתא לא תנאף תרן יודש לא תהון
 צורין מור ונאף והנואפת גר במקום אין עדין ברא גר שוחטין הנעריה
 ביום טוב פיה עישין פחין לחיות שנתבסק בהן ברעליהן יש חיות בעל כח נעריה

פיר אוכל ענב אחד אחד ובפיר צמיה אשר בכלפי ובגנר מריח פיר קורט
 מלה ובכל קרבנות פיר ה' צמחות אין מביאין מן הגרגלדין שנשרו צמחים
 פיר אם בעיקר האילן כיום או שוקת ונפל לשם מן האילן זיתים אין מביאין
 ממנו שמן שאינו מן המובחר ובודד הפרק זית דראשון מגרדו בראש זית
 וכותש ונותן לתוך הסל גם איבעיה להו מגרדו תנן או גלגלו תנן פיר שלשה
 זמנים לוקט בזיתים ובכל לקיטת יש בו שלישי טעם שמיניס להו שאין מתבש
 כולו ושאלו מגרדו תנן דלמא לוקט אחד אחד מן המבשלים או מגלגלו תנן
 טעושה להן סייענין שלום יתערבן באחרים ומניחן עד שיתבשלו יפיר יפיר
 ויתרככו כביעה מעולה תנן שבע יתניא שמן זית מויתו כלום שיתבשלו
 על האילן יפיר יפה וכן עושה סימן להיות השני ועוזבו עד שיתבשלו יפה יפיר
 ובזמנים פרק ב בטורות המניה זמנים ונרדן פיר לגלגלו ובאמיתו פרק ג בשני
 וכן גרר של עדות פיר אבנים קטנים גרר במר אעפ שאמרו בנג ומניח
 את בני דרדא על דמא דהמרא דהוה ליה בני גררני ובס גמ דיטין אכלו בשום
 גררה בשוק ובסו משנ דנדה בית הלל אומרי דה גררן ובעלוהית פרק ט בעי
 ה' והושע אומי כששתר או גרר כשר פיר שפכס בגרוננו ולא שתר בשפתנו מ
 הכל סא אם שטר המים בקנה ולא היצע בפיהו כשר ובסו גמ דיפיעד עולין
 השותה כוסו בבת אחת הרי זה גררן כי היתו ויללה תרג גררנותה גררת
 בפיר קמ בשחיטת חולין שחט את הוושט ופסק את דגררת פיר דוא דחנה
 גררת במר קמ דימעשרות וגררת משידוש ברה תוספת מעשרות
 התרים גרונות וענין לדורסן תמרים ועתה לדיוששן ובשבת במר כל הכלים
 מערפ לרין בה את הגרונות פיר גרונות תמנים יבשות ממוררות רבי ה
 מחוסר תמנים קרוין בין רטיבון בין יבשין גררת במר ה' שדעים בנג
 אין ששיק הדלמי תע יהודה גרונות אין עושין מי מלה עיין ובפרק יום
 תמים בנג ונשמיש המ' תע יהודה גרונות אמור לישב על גמ
 באפמורים פיר כני שם גרש בפיר אילו קשרים בנג מקפלין
 גרש וואכל גרבושא וואכל תחיל וקדח ליה לליבנה וואית
 המקפלין בנג יתעם ו' שתות איבע אימא גרונות התיר
 ענין והאוי לא מיעא פיר עמר נקי שאין בו תערובת די
 גמ כלי חרס כגון הדנא ומיועא בה יש שמועין ויש
 מועין ובפרק אין מעמידין בנג השלקות ומיהו חיעי
 ופיר להו כשא ותרן בהו גרונותה ובס גמ דפיר מעות חלמיה אמריה גרונות
 ודקה לא כלום הית ובפרק אעפ שאמרו בנג ומניחך את בנה דאכלה

ואשון שומרון לאינרי חקלין גרב בפר הוואה מקום בגל חייב לברך אמר
יה את אגרי באבלילת ותרבת למתא פיר שדרד בלילה ושידי העיר ובסו בגל
דפרק הבית אמר ליה זיל גרביה פיר משכניה הא תנא דידן ווא שפאל דידן ווא
שמייעא לן ווא אתית רכא למעי בדינא גרבא פא שלרבינו הנעל זיל מושכרו
ורביארו מלשון פרין נחל מעם גר כלום הבריחה כדאז בבנות כותים שילא
אבינא עבדי עובא כול עי אילא יעאית גרייה הוא סבר אמ צירי ופיר הכרו
בפר קא דחגור בגל נשים ועבדים שאינן משוחררין שדור דבישבור מרמ
גרבור ובפרק השולח גט בגל אין פודין את השבויין איבעיא להו מפני
תיקון העולם משום דוחקא דעיבורא או דיל דלא נגרבו ביה פרענרו אתי
גבי להו גרב בהלכ גי בשאלא דיומא הכפורים שרא למיפק בגרבא פיר
פרולי ובלשון ישמע גרב גרב בפר קא דשבת בגל אלו מן דהלכות רע
לו שלוש מאות גרב פיר גרבים הביות פניסין כדון לנעין כלי חרס מן צויל
ומהן קטנים במעלות איכה יעב י שפוענז הוא מפיך שלש מאות שמן אשנ
בעלייה ודרשו ובפס בסו גל דפר מקום שנגע ושורה שלש מאות גרבי
יין דמקוען בכל ערובא מאילין קיטיא פיר שלתרות לחס בכל ערב שבת
לעניים גרב בפרק מומין אלו בגל דדיו שוכבין ותנא הקין והגרבתו
בעלי קין בבעים גרבין בגל פיר ניד שלו ארון עי הארכובה גרביל גרב
גל דפר מי שמתחזן לתי דרמא דעמרא ונגידל פתולתא ונפמיש בחלא
דחמרא ונגרביל בהווא קיטיא פיר מגלל התולה באפר גרגל בפרק
שרעים בגל הילמי אמר רב ששת גרבילא אפילו לדידי מעלו לי וברא
דפרק בכל מערבין השחלים והגרגילן שזרען לירק מתעשרין דרעוידין ובעי
קא דיומא כל שבעת הימים המועת גרג בשוק וכבר פירש בערך אורות
גרגיל בפר כיעד מברכין בגל על הירקות הני גרגילידי דליפתא
פרימינה פירמא רבה בפרק ה בחלומות בהרואה חזאי תרי גרגילידי דליפתא
פיר תרי ראשי לפתות גרגו בסו גל דע זר בעו מטעה מל אבהו הני גרג
דארמא פיר עקלין שקדין טורטי גרג בהפונם פרק ט בשביעות
דגרג שלאפר ובפרק ד במעשרות השחלים והגרגי גרג היינו גרגל דלעיל
יש ספר שכתוב בהן גרג ויש ספר שכת בהן גרגל גרג גרג בבית
טמא פרק ו בפניא שני גרגים פרט ושלשה אינן פרט ובפר ד גרג יחיד
ו יהודה אומא אשכול וחכמא אומא עוללת ובהרוטב פו ג בטהרות ואם היה
זב או זבה אפילו גרג יחיד טמא פיר ענב אחד לבדו ובפר ב במעשרות
באשכול שאתבור לי מגרגי ובהמעבור פו ר עקיבא אומא מגרג באשכול

גרשתי את ה' יהי בני . נוער במערה האדמה בעובי גרשתי את ה' גרשתי
 בח' הרעה מקום בנג' מקום ששקרה ממנו עב זי . ובסו ג' דפרק המוכר
 את הספיד והמתנשא לכל לראש . אמר ר' חנין בר אבא אמר רב אפילו ריש גרות
 משמיה ממנו ליה . וברא נג' דפר' המניח את הכד . הריא גרשתי דביתרי דכר' ונח
 הון דלי חד מיניהו . ובסו ג' דפר' השואל פרה . אמר רב פפא האי מאן דאמ' ליה
 לחבריה אושלו האי גרשתי ונפלא בעא לה . גרשתי סתמיא ונפל לה בע לה . פיר
 גרשתי כרי ואזיל כש גרשתי בארעיה פיר גרשתי בור ששמנו ממלון ומשין
 אותה שדה נפל לה בע לה שואל כי היכי דליהדר ולישקול מיניה משום דהא
 גרשתי אושליה והא אזיל ליה גרשתי סתמיא ונפל בני לה ופביו מינ' כל דביע
 מקום לה גרשתי מקום לחפור בו בור . ובפר' חזקת הבתים בסו הל' ב' דב' אמר
 במחזיק אין שם בשדה הגוי לא מער ולא חעב והיא שדה גדולה מאי והכיש
 מכוש אמר בקעה שיה היא שדה אילן ער איכז קנה פיר ד מרינוס ישיאיה
 דר יוחנן כל שנקראת על שמו . פיר רב פפא כל שדולין אותה ומשקין אותה
 מגרשתי חדא . ובפר' יוחזין בנג' כל שהחזיקו אבותנו בנהרדעא אפילו ריש
 גרשתי לא נפקי מיניהו . גרשתי פיר החובל בתב בנג' ריפוי הכהו הייב
 לרפותו והעלה מכתו גרשתי פיר מקום קיבול ובלעו פישט ולא . וברא ג' ג'
 דפר' חומר בקדש סל וגרשתי שאין בתיהם בשפופרת הנוד . פיר ר' שמעון
 בנג' ירד לבור . אמר רב הונא ר' שני אלא שלא החזיר גרשתי לגת פיר בלע
 סיבנטורי . מפעמא בלשון ישמע' בציטין בהגדת השקין ובמקרא רבה באהו
 גות פיר ויתרון ארץ בכל היא נטל את הפרכת ועשאו כמין גרשתי ונטל כל
 כלי בית המקדש והניחם שם . פיר בפרק כיוצא בברמין בנג' חוק מן היין
 דעא רב אשתי חמרא כל מעיל יומא דפוסחא כי היכי דניגדיה לל' ביה
 כזאשכחו בפרק ערב פסח בנג' ערב פסח בנג' סמוך למנחה . ובפרק ק' איעור
 בנג' און שורין . אמר רב הוסיא אמר לה בעעיותא אכלי ירקא משום
 דגרידי ביצתירא אמרי היכא דעיל ירקא לעיל בישרא וכזארי
 פיר מערד מחלישן ומרעעבן ונותן לו תאוה לאכול ובנג' ב' ר'
 מופעין האי תנא איבא דר' יהודה עבר דגרידי . ובסו נג' דפרק כלל
 ג' דפר' המגרד ראשי כלונסות בשבת חייב משום מרחק
 ובפר' המועיא יין זכוכית כדי לגרוד בה ראש הכרכדי .
 ובפר' שיער . בנג' דיועור לית גרדא דאסנתס דגרידי מעילתו לתתוי פיר
 קליפה שלמה דאגרידי מעילתו לתתוי שיקלפנו ממעלה למטה שאתם יחלפנו
 ממטה למעלה דיל נפקי התלעים כעין הגרידיה ויעאו דרך פין . ובפר' ערב ייה

בפר חזן מעמידין בנגל לא יתנו אדם היו דאמרי איני צרינא
לשיוה בעירא משניה סא צרינא דלא טיהן פיר שאני ונכ אעפ שאני
בנגל ובניק דירכא על דמא דהמארא דון לה בע צרינא סא צרינא פיר
צרינא אדם שנמרט שער ראשו ויש מפרשין בעל גרב צרינא צרינא רבה
ערש סא מלך פלשתים צרינא צרינא זבן תרג ירוש ויש צרינא צרינא צרינא
ב ביומא ובפר ג דתמיד יחד והצרי פיר מקום שהותק הראש עד העלעות נקרא
צרינא ורוא כנגד החזי ונא אחד שפולין אדם אחד צרינא קא יעידובין
בנגל ענינה אפיס בתיכיל ופיר דוי ג סאין דכח מעשר רבת מן הכור דדוק
לה ז אפי צרינא ובפר כל שער בנגל האוכל תרומה חמץ צרינא אוכל צרינא ששום
ובתיל קא דפרי הניזיל עינים ובפר קא דבבא מעינא בנגל מעא שטרי חוב
אי דון ליה זוזי הוה מסליקנא לך מכולא ארעא השתא דלית לך זוזי רבלי צרינא
דארע וברא נא דמוכר את הספינה ד צרינא בזרא דהרדלא פיר צרינא מדר
צזס בויקרא רבה ברא ען פרש זובה תודה יכבדנני אמר סימון הוה צרינא
באה באחרונה למה שיש בה מינין הרבה ובאמר אל רכהנים פרש עקדת צרינא
אל צפקין לאפיה בצורוסין דיורה ובלחם דיורה ירוש צפריק כיער מצרכין בנגל
היו לתנו מינין הרבה הוה צרינא וירמיה בשם ר אמי אנה מבין על תרומת
ובלעו לופינו ויש בה תורמוסין ומינין הרבה וברא מנלת איכה דלון יעשוני בע
כגורמיה הוה שהיא באחרונה גרש ברא צרינא דמל כל הכלים עטלין בשבת היכא
הניטל חכירה אן צוקיעה זורקה לבין הגרוטאות ובכלי מתכות פיר יא בכלים
אשברי כלים מן הצריטי ובפר הזהב בנגל במה תרא דמלע חסרה ולא יזרקנה
לבין הגרוטאות ובע זר בפר ד ישמע בנגל מכרה אן משכנר הלוקח גרוטאות מן
גוים בפר הקובץ רבה בנגל קני כנורה תשו רבו מנורה הוה צרינא מן רעשת
הזהב עשאה מן הגרוטאות פסולה פיר משפחות שבורים ושברי ברזל צרינא
אחספו ויתקבעו ולשוון יוין הוה שאונרין כל מיני מתכות בין כסף בין זהב
גריס בפר צד הנשה בסו גא אמר רב הונא בגרמיתא זעירא פיר אברי קטן יש
בשדום שבולעין אותו בפר קא דברכות בנגל וחכא אומי ובפר יש מחלין
במחלין בנגל סדר נחלות והאמ ר יוחנן דין צרינא דעשיראה צווי מיר עשרה
הוה הוה לן ומתו ומעער מרוב רחביבות היה נושאן ואדם קדוש כי יוחנן הוא
שם עעם המת ומטמא בכל שער לא אותו רעעם שן הוה ושמך רמת איני
צרינא דתנו בפרק ג אהילות ובפר כהן גדול ונייר בנגל מלוא תרווד רקב כל
צרינא טמא חוץ מן השיער ומן השינים והעיפורן ובשעת חיבורן הכל טמא
הוה תלוש היה ומפורש ברא גא דם הנדה כל דבר שהוה עוס אדם כשנווד אין
גועו מחליף מטמא לאפוקי שן אעפ שאין גועו מחליף לא נולד עמו השיער

וְיָרִידוּ צְרִידֵי בְרוֹ וְהוּא נִגְע בְּהוֹן פִּיר הִיךְ מִבְּקַע רֵאשֶׁר בְּרֵאשֶׁר הַדְּתִי
יָדוּ וְאִיטֵּן נֹגַע צִיד בְּתֵר מִקּוֹם שְׁנֵהֲגוּ בְּנֵי וְחֹכֵל אֹמֵר בִּירוּדֵי שׁוֹת
בְּמִקּוֹם רֵטִיטֵּן וְאִיטֵּן שׁוֹתֵלֶה בְּמִקּוֹם הַצִּיד פִּיר הַצִּיד מִקּוֹם הַיִּבְשָׁ בְּצִרֵי
וְיָרִידוּ אֶת פְּנֵי דַעֲיָה שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי עֲשֵׂה טַמּוֹן בְּמַעֲרָה יֵן שְׁנֵיטֵּן
וְנֵטֵן מִכְּלִיִּן הַחֲרוּבִין שׁוֹלְגֵי דְנֵטֵן פִּיר הַמַּוְעָה הַפְּלִיִן בְּנֵטֵן שְׁרֵשִׁין וְהָאֵת קָא נֵטֵן
וְנֵטֵן כְּצִרֵיטֵּן יֵבֶשֶׁת כִּי אֵינֵן מִשְׁקִיִן שְׁדֵה צִיד סָא צִידֵיטֵּן פִּיר אֵלֹן קִרְדִּיטֵן
שִׁיטֵן בְּלֵא אֲבִירִיִן וְלֵא עֲלִיִן וְיָרִיד בְּרֵאשֶׁר דְּפִיר עֲנֻשִׁין פִּקִּין יֵא מֵאֵי
צִרִידֵיטֵּן דִּיקְנֵה הִינֵן אֵילֹן פִּיר עֵיקֶר שְׁלֵקֵיטֵן שְׁמֵחֹבֵר בְּקִרְקַע וְיִשְׁבּוּ הַיִּטֵּן
וְיָרִידוּ בְּצִרִידֵיטֵן וְיָרִידוּ בְּנֵטֵן אֵינֵן צִיד בְּפִיר קָא וְיִכּוּפֵר בְּנֵטֵן סוֹכֵר יִשְׁנֵי וְנִדְרֵיטֵן
דְּפִיר הַתְּכֵלֵת אֵת רַב יְדוּדֵה אֵת רַב עֲשֵׂאֵן מִן הַצִּידִין שְׁמֵשִׁירִיִן בְּסוֹפֵר בְּנֵטֵן
אֵת מִן הַצִּידִין כְּשֵׁרֵה פִיר מִן הַצִּידִין מִן הַחֹטִיִן שְׁלֵטֵרֵי אֹמֵן הַצִּידִין פִּסּוּדֵי
פִּיר מִן הַצִּידִין אֵינֵן רֵאשִׁיטֵן לַעֲיֵעִיטֵן עֵמִיִן אֹתֵן שְׁלֹקֵיטֵן עֵל הַבֵּן בְּמִסְתֵּיטֵן
וְיָרִידוּ הַצִּידִין שְׁתּוֹלְשִׁין דְּקוּעִין בְּשַׁעֲרֵי שְׁפִיר לִכְתֵּן הַבּוֹמֵר בִּינֵהֲן פִּסְסִין אֵינֵן
פִּקִּעִיטֵן שְׁלֵשֶׁתֵי שְׁטוֹן לֵשֶׁם בְּנֵטֵן וְיָרִידוּ קִיבּוּרֵיטֵּן רַב אֵת כִּיּוֹן דִּלֵּא נְכֵטֵן
וְיָרִידוּ קוּרֵא עֲלִיִן שֶׁם וְנִשְׁמֵיטֵן כְּכַעֲשֵׁה אֹרֶן תֵּן יְרוּשָׁה צִרִידִין יֵתֵר וְיָרִידוּ
וְיָרִידוּ אֲפִסֵן דְּצִרִידֵיטֵן בְּסוֹ נֵטֵן דְּבֵא לֹן כְּהֵן צִידֵיטֵן בְּצִידֵיטֵן שְׁנֵיטֵן אֹתֵן
כְּצִרִידֵיטֵן וְנִשְׁמֵיטֵן מִן כְּלוֹם כְּלוֹם מַעֲטֵן שְׁאִינֵן אֲרוּן וְהִי מַהֲטִיִן בְּמִסְתֵּיטֵן
צִרִידִין בְּיִקְרֵא רַבֵּה פִיר עוֹן תֵּן רֵאשִׁיטֵן בְּעוֹבֵי דִינֵר צִרִידִין הִיטֵן
סָא קִרְתֵּןן צִידֵיטֵן לְקִי שְׁלֵטֵן בְּנֵטֵן וְיָרִידוּ הַצִּידִין פִּיר בְּעֵנֵיטֵן צִידֵיטֵן גִּרְדוּם
בְּנֵטֵן שְׁלֵטֵן אֵת עַל שְׁלֵשׁ עֲבִירוֹת עֲלֵה לְמַטָּה וְנִפְלֵי יֵדֵא דִּזְמֵר כְּמֵי שְׁרַעֲוִי
לְצִרִידוּם לִידִין וְנֵטֵן דְּשִׁמְעֵי מִן עֲשֵׂה לֹן הַמֶּלֶךְ נִפְלֹא וְתֵלֵאֵן בְּגִרְדוּם סָא צִרִידִין
פִּיר כְּעֵלֹת שְׁעוֹשִׁין לִידִינֵן שִׁיּוֹשְׁבִין עֲלִיִן כְּשִׁדְנֵן כְּמֵה שְׁעֵשֶׁה שְׁלֵמֵן
לְכֵסֵא אֲשֶׁר יִשְׁמֹט שֶׁם וְבִלְעוֹן מַעֲרֵה צִרִידִין גִּרְדוּם בְּתֵר קָא דְסוֹכֵה בְּנֵטֵן
דְּחִבְלֵי קָשׁ דְּתֵנֵן בְּתֵר פִּיר אֲחִיד עֲשֵׂה מַעוֹת אֲזוּב שְׁלֵשֶׁה צְבֻעוֹלִין שִׁירִין
שְׁנֵיטֵן וְצִרִידִין כֹּל שְׁהוּא וְבֵרֵאשֶׁר דְּפִיר הַתְּכֵלֵת מֵאֵי שִׁירִין וְנֵטֵן צִרִידִין מִן
לֵאֵן שִׁירִין דְּתֵי פִּסְסִין מִינֵיהוּ צִרִידִין דְּאִי צִרִידוּם אִי צִרִידוּם לֵא חֲדָא קִתְנֵי שְׁוִי
צִרִידוּם כֹּל שְׁהוּא וְלִימָא צִרִידִין שִׁירִין לְמֵה דֵא קָא מִשְׁמֵ לֹן וְבֵעֲנֵן שִׁירִין
כְּצִרִידוּם כִּדֵי לַעֲנֵבֵן וְבִסֵן צִידֵיטֵן הַקּוֹמֵ רַבֵּה אֵת רַב פִּקִּא צִרִידוּם רַעוּעוֹת
כְּשִׁירוֹת וְכוּל פִּיר כְּשִׁיבְלֵה רַעֲיֵעִיטֵן וְלֵא יִשְׁתַּיִר מִמֵּנֵן אֵת מִקְעֵת וְכִי הֵאֵי
בְּאִיזוּב צִרִידוּם בְּבֵרֵאשֶׁר רַב פִּיר לֹן וְיָזְכֵר אֵהִים אֵת נֵחַ לְכֵסֵּן דְּמִקְדוֹן
אֵת לְצִי מִלְכָא קִעִיטֵן לְאֲחֻרֵיהּ עֲלֵמֵי שְׁלֵחֶשֶׁן נֶחֶק טַעֲנֵן לֵיה צִרִידוּם דְּזֵהב
בְּגִרְדֵּקוּם דְּזֵהב פִּיר לֵחֵם שְׁלֹזֵהב בְּתוֹן שְׁלֹחֵן שְׁלֹזֵהב סָא צִרִידוּם דְּזֵהב

וידעי פורן אפני שנידו עמו גוען מחליף לפי כך אינן טמאין אבל רמח איבריין
במת אפילו כשנפרשו לפי שנידו עמו ואם תחתוך אחד מהן אין גיעו מח
לא כשהיה הולך לבית האבל מוליכו בידו כדי לנחמם כלום ראו מה אירע ביד
גרמיה דעשיראה ביד ויעערי גדול משלכם גרם בגמ' שלשה שאכלו בגמ'
איבריין אותו ליה פסא אחרינא ובריק שמע בן שטח דעבד לגרמיה הוא דעבד
פיר הוא סבר כיון דשתא פסא הוא ליה כתשעה שאכלו דגן ואחד אכל ירק דיה
הוי הוא כירק פיר הוא סבר מאי דעבד לגרמיה הוא דעבד דא אכל הני
על גבי קרקע אסור הכי אמר ר' יוחנן אפילו הנתן על גבי קרקע ובתל קמ' יע
בבז פיר גזר ינ' תעניות ולא איעני סבר למיגדר טפי אמר ליה ר' אמי הרי אית
אינן מטריותן את דעבידו יותר מדיא אמר ר' אבא ר' אמי דעבד לגרמיה הוא דע
פיר יש מפרש אלו שני מעשים דר' אמי בפיר הראשון לדעתיה עבד וחולקין
עליו חבירין ויש מפרש לגרמיה דעבד שלא היה יכול להתענות גרמיה
בפר קמ' דיומא בגמ' ללשכת פרהרין גמר זו גרמיה מוגזז בעלמא ובגמ'
קמ' דמגלה ובסו היל אבל זמן עניי הכהנים זממו אל תפק זו גרמיה שלא דוח
תר' ירוש בע יפת גמר ויגוג ושום אפרותהון אפריקי גרמיה וכן בברא יב
נרש ליה פיר יתא גרמיה מבית תוגרמה תרג' מדינת גרמיה גרם בפר הגז
דבר בסו היל העתן לאומנים לתקן מאן דינא דגראמי ר' מאיר וסבירא לן
כואתנה ומסקנא מיהא דתנן מחיעת הכרם שנמרעה אומ' לבעל הכרם גזיר
נתמאש ולא גזר הרי זה קידש מחייב באחריותו פיר חייב לשלם הזרע דקיימא לן
זה סומך לגזר וזרע וזו סומך לגזר ונטע וכיון שנפריך הגזר נתערבו ונאסרו
תבואת הכרם וזרע ומתני שלא גזר גרם לזרע להיאסר לפי כך נתחייב בעני
הגזר לשלם דמי הזרע שנצטרך נתברר שאתך על פי שלא עשה מעשה בזייט
לא ישב ולא גזר וגרם הזק לחבירו וכיון היל ופיר דינא גרמי לישוא כמו גרם
לשכינה שתחילק מישרי גרם גלות לבניו ותנן בזה הפר הבנאי שקיבל עליו
את הכותל לקותרו וכול' ער ואם מחמת המכה נפל חייב וקיימ' לן היל כי האיי
סתמא אמר רב יהודה אמר שמואל כל טובח שאינו יודע הילכות שחיטה אסור
לאכל בשחיטתו ואילו הן היל שחיטה שהיה דרמה חלדה גרמה ועיקורי מאי
מש לן חלדה תננהו אילו כולן שנויות במשנתנו מהבא שמא ללמדנו שנת
דתנן בתר' שני נפלה סכין לאחר שהתחיל השחיטה והגביהה נפלו כלן והגביה
השחה את הסכין ועף ובא חברו ושחט אם שהה כדי שחיטה אחרת פסולה
דרמה דתנן בתר' שני התנז את הראש בבית אחת פסולה פיר חלדה ותנן בפרק ב
או שהחליד את הסכין תחת השני ופסקו וצפו ויש טעם אונ' נפלה הגרמיה

חומר שעוריים המגשים שקליז כס. שנ ואם משנה אחרת יקרא שנה פעמי
 יקום. ומהו כערך כמן שאם זרע חומר שעוריים בחמשים שנה כסף ואם
 יתר הוא מזרע חומר שעוריים או פחות נותן כפי השבון זה שכן כתלוי ומה
 וזה השיעור כשזרעה לפחות לט שנה שהוא יובל שלם נותן עליום
 אם הקדישה אחר שנה ראשונה של יובל או אחר שנה אחרת למה שכתב
 שנת היובל שיבוא ונותן לפי השבון שנ ואם אחר היובל יקרא שנת יובל
 לו הכהן את הכסף על פי השנים הנותרות עד שנת היובל וכבר יגיע לכל שנה
 סלע ופונדיון דתנן נותן סלע ופונדיון לשנה ותעא צעריה בתוספת נמיעה
 אומר ארבעים וכן שנה מלך סלעים ומלך פונדיונות ותעא בתורה כדע
 וכן מה שיבן שלפונדיון זה לא סלע שיהיה אינו לא סלע פונדיונות סלע
 שתהא קולבון לפרוטרוט וקולבון הוא מטבע קטן שהיה תוספת אותו סלע
 הנותן חתיכות חתיכות שאם בא לצאול מלך שנים נותן סלעים כדכת יריע
 חומר שש בחג שקל כסף ואם בא לצאול מלך שנה אחר שנה נותן סלע ופונדיון
 לשנה אעפ שאין מציע פונדיון שלם וכך מניב כל מקום יש מטבעות נגדיים
 שנושאים חתיכות ונותנין עמחן ויש שכתב מטבעות טו למטבע או חתיכות
 למטבע הלוקח מקח למטבע שלם יתא ואלו נותן מאותן חתיכות נותן סלע
 שנת קולבון אף כאלו בשביל אותו סלע אחר המשתכר נותן אותו תוספת ותנן
 בשקלים האחרין והשוות פין שחייבין בקולבון פטורין ממעשר במה וכשחייבין
 במעשר בהמה פטורין מן הקולבון כי עד כל ישר חייבין כל אחד מן חעי סלע
 שנ בקע לגולגלת מהעית השקל וג' וכשישקול חייב לתת קולבון שלם נתי אלה
 חעי סלע ובמקום שיש שני אחין אם חולקין בממון נותן זה שקל כשהוא חעי
 סלע ואזוה זה זה שקל שהוא חעי סלע ונותנין בקולבון וממון אחד הוא נותן
 סלע שלם ופטורין משני קולבונין ואחד הבעליז ואחד כל אחד שנין לצאול
 בשיעור זה לא שהבעלים מוספין חומש ואינה יקרא מידו ביובל יתא
 גזל יצאול וג' ויעף חמישים כסף ערך עליו וקם לו ותע אחד כל הבעלים ואחד
 כל אחד שנין לצאולה מה בין הבעלים לבין כל אחד לא שהבעלים נותנין חומש
 כל האדם אין נותנין חומש הקדישה וצולה אינה יקרא מידו ביובל גזלה בני
 יתא ליתבין ביובל אם צולה אחר אינו מוסף חומש ויקרא מידו ביובל והוא
 ננים דכת והיה השה בעצתו ביובל קדש לוי כשדה החרם לכהן תהא חזקה
 מקוץ על שדה אחוזה ואפילו עושה פירות בשנה סלעים אינו נותן זה סלע
 פונדיון לשנה והינו דאמרינן באיזהו נשך לענין פירי דנכית אמרינן דהוה
 חזה דיהב ד' וזו לשדה אחוזה לשתא היינו סלע דהוא ד' וזו אעפ דקא אפיל
 טובא וממנו שנותן הוא סלע ופונדיון לשנה כאלו הכהן גאו ד שנים

ביותר גרמס בילגערנ פרוש כיתשא זבפר כיתשא לפי שחטאו ביום לך
כך יתנו מחעית השל דעביד שיתא גרמסין גרו בפר קמ דסוטר בגמ
יוסף זכר ויצאו עד גרן האטר וכי גרן ישלן לאטר פיר האטר קועין ואין לו
פירות שיעשו ממנו גרן כגון זה שמוקף לו אטר פיר הגרן עושין לו סביב
אטר וקוונים כדי שישמר גרם ברא נגד דפר ד מיתות דתנן בגירי תר פ
שבועה סממנין מעבדיין על דבתם רוק תפלומי גריסין ובכל פלי בעלי ב
תר יז בכלים גרים ננעים כגריה הקלקי פיר אם יש לו לאדם בגופו
צנע כשיער העי פול ובעת שמת ובפרק ב במשקין והגרוסות עושין
בעינער לעורר דמועד אבל במועד ובמנחות בפרק ב נתנהו לדחייב
שלגרוסות פיר רחיים שטוחנין בהו פוויים ובפרק לא יתפור בגמ חנת ש
אבי אמא ענשתיר דאמ לרו לרבנן עד דמנרסיתו גרמי בי אביי אכלו
בישרא בירבא גרסן בפר האשר שהלכה היא ובעלה בגמ הכל נאמ
דקא אכלא לגרסינא דבית נשר פיר זו עתידה לירש ממון אבי גרע
ברא נגד דפרק יש נוחלין לא אמ רבא הכי קאמ ונתתם את נחלתו לשאר
שארו לו קסבר גורעין ומוסיפין ודורשין פיר גרע ואו מנחלתו ול מלשאר
ועד שות אותיות הללו ונעשו שילה אחת והיא לו ודרוש הכי ונתתם את
נחלת שארו לו זה שאמרו חכמי גורעין ומוסיפין ודורשין לא גריעא
ממש ורא רבא אי דחי גרועיה דאביי ואמ סכינא חרינא מפסקא קראי
ומילתא דדחי בה הוא יפסיק קרא אלא הכי פירוש קסבר כל קרא דכתיב
לשון הקדש ומפרשי לה בלשון ארמי או זולתה אי אפשר להעתיקה
כמות שהיא לא כמוסיף וגורע וכך פתרון ונתת את נחלת שלמורישיך
לשארן כלומר הנחלה שמוריש אביה לבתו שהיא שאר בעלה כדכתובין
במשנתו והיו לבשר אחי ומי שהוא שארו שהוא קרוב לה אלא תעמוד
הנחלה זה פיר רב חננל ועל ובפר המקבל ברא נגד והאמ ל יוחנן משכנ
ומת מעל בנין אהני כתבא לגרעון פיר בעי בנין כתב לו הכי בנין לא כתב
לו הכי משכנ המשכנ כפירעון הוא מהו אם לא כתב לו הכי ומי שכתב
כנגד חובו מכיין ועכשו גרע מאותה השומה גרע למלוה וזה הוא אפי
כתבא לגרעון ואם לא כתב כך ומישכנו אע"כ שבמקום פירעון עומד
אם גרע עד שיחליטנו למלוה ברשות לווה גרע ובגמ המקבל שדי
מחבירו ואכלה חגב לא מעתה לא תעלה לו בגרוע פיר שדה אחוזה
קאמ דהיכא דהקדיש בר ישראל שדה אחוזה בשעה שהיובל נהג אבי
הקדיש משנת היובל ורוינה לנחלה הוא עעמו אן ישו אחר גות

גושמייה אכזריה ושבט לגין כסילים ושיבטא לגושמיהון דכסילי גשם בש
 המועצא תפילין בגמ' הדלת איכ דאמ' דלית לה גושמא פיר בעירך דלת גשם
 בברא רב פרט לה ותבוא אליו היונה ר' לוי אמ' מהר המשהה הביאתו דלא
 שפת ארעא די שור במבולא הוא שהקבה אמ' ליחזקא אמר לה את ארעא לא
 מטוהרה היא לא גשמה ביום זעם גשף בסו ג' דפר התכלת ותי אפי מאמי
 אנשפת ליה סא אינשפת ליה פיר שניא עורתה ולא היא נאח גשפנק
 בכר במה אשר בגמ' הבנים יועאין וליחתמיה בגושפנקא ובגמ' ברגרי דרננקין
 אדליקן שרבי עד דמיתחזי בילוניא דגושפנתא חשיבי דרומיא הון מיתו
 בילוניא דגושפנקא ומשמשיך ברא גמ' דפר מי שאחזו ברא בירא ומליא נאח
 ומיטמיה אטינרא יונ' והתימא בגושפנקיה פיר חותם גשפנק בכר מי שאחזו
 בגמ' נשתתק מאי היא אי לימא גשפנקי וסדינא פיר גושפנקי הן גלופקדין
 הראויין בימות הגשמים וסדינין בימות החמה גשפנק ברא גמ' דבגמ' מדינא
 יעחק בר זעירי אמ' גשקרא פיר הבינוני שמועיאין הקמה בלש ערבי גשקר
 גשק ברא גמ' דפר מי שאחזו מיעפק בגשורי אמ' גדולה מלאכר שמאחזו
 את בעלה פיר גשורא וכשורא אחד הוא והן קורה גשור בפ' כיעד מעבדין
 גשורים ונפשות שיש בהן בית דירה ובפר' הרואה מקום בגמ' ועל הרוחות
 הרואה ג' פרת דגשורא דבבל' הרואה דיגלת אדיגלת דשביסתנא וברא גמ'
 דפר אחרון דכתובות בגמ' ר' יהודה בן בתירא אמ' הוא גברא דטבע בדיגלת
 ואסקוה גשורא דשביסתנא ובר' גמ' דפר המוכר את הספינה וקימן אתרי גשורי
 דרורנג גשורא ברא גמ' דפר שמונה שרעים ובפר' העור והרוטב בגמ' ר' יהודה
 אמ' הלפאה כחולדה אמ' ר' אשי תנא דידין סבר לה כר' יהודה דאזיל בתר
 גשורא פיר גשורא דהוא משמוש העור ביד אם הוא רק אן אשון ואומר
 גשורא דתנשמת אשון כגשורא דחלדה גשורא בע' דר' בפר' השוכר בגמ'
 ועל את המשפך שאני לתם דכוליה חמרא בגשורא ובת גשורא שייך
 פיר עושיין כמו קנה שלזכוכית והיא ארוכה כמו קנקן וכופף מן ראשה
 טפה אחד ומכניסה לקנקנו ריקן ושואבה בפיו עד שמועיא מן היין לחוק ואחר
 שואבת מאייליה כל הקנקן כולו: סליק פרק י"ו אהל פרק י"ז
 נת בפר' שואל אדם בגמ' אבל אם מהשיך הוא תרגמה רב נתן בר אמ'
 היה דרבה בין הגנות שנו' פיר בימי הבעיר שמימי יין והבדיל וסלקא שמעתי
 מסור לעשות מלאכה עד שיבדיל ואפילו לא אמ' לא המבדיל בין קדש
 ולדין וכן אמ' רב אשי והוא בתרא אמרינן מקודש לחול ואפכינן סילתני כוונ'
 געסקין במלאכה ובא רב אשי למעט שאין עריך לומר כל הבדלות אבל עריך
 זכיר ברכה ושם ומלכות ולא גרע מברכת מעוות וברכת פיר וכן היל' בפרק

מבית הפרס גוש מארץ טהורה וגוש מארץ העמים וכו' עד ו עקיבו מטמא
וחכמ' מטהרין פיר' חתיכה של עפר שנשדה במים ונתננבה בגל' בפר' קמ' דשנת
על גושה לשרוף פיר' עפר כדכת וגוש עפר ובפר' השואל פיר' גל' שטף נהר
אמ' עולא אמ' ריש לקיש לא שנו את שנעקרו בגושיהן פיר' בעפר שהעיקרין
של אילן שתולין בן ומשוקעין בתוכו כמז' בטיט' וברוטב פיר' ג' בטהרות וגוש
של איתים שנפל לתנור פיר' חתיכה של איתים כתושדה אבל לא הועיא שמנה ובמשי
פיר' ג' בטבול יום אימתו בזמן שהוא גוש בקערה אבל אם היה מפוזר במרובה
טהור פיר' מקובעין חתיכה אחת ובמגלת איכה ראה יי' כי ער לו מעי חמר מרן
ו' שמעון בר נחמני אמ' עשאו גושים גש' בפר' האשה שהלכה היא ובעלה
בגל' הכל נאמנין דילג' שאני התם דגוש לה עערא פיר' שכבר גש והגיע בעערה
גש' ואם שור נח הוא וכי יגח שור תרג' ירוש' וארי יגש' גש' בסו' גל' ערכין
ובתורת כהנים פרש' כי ימכר בית מושב כגין קערה הישנה של עיפורה וניקרא
של גוש חלב' גש' בסו' פרק נוטלין בשבת ו' יוחנן אמ' גשושי שלם פתנה פיר'
עץ ארוך שהוא מגוש לפע' הספינה ובפר' הזורק מן הים אמ' רב ששית גשוטא
אזלו קמה פיר' מרגלין שגוש שיש המקום ברגליהם או בעץ ארוך כמז' שאמרנו
את עמוק לילך שם את הספינה שלא תכשול' ובפר' המקיף בגל' המקיף מעות
אעל' חברו והאידינא דאיכא דשכיחי גשושיא אין להן שמירה אלא בשמי קווי
פיר' בע' אדם שמגוש שיש בקרקע ומגלין המטמונות' ובפר' קמ' דיטין אמ' רבי
ירמיה לא קשיא הא ר' יהודה הא רבנן דתנן בפרק ב' בחלה עפר חויעה לארץ שבא
בספינה לארץ חייב במעשרות ובשביעית אמ' ר' יהודה אימתי בזמן שהספינה
גוששת פ' הריקעית נוגעות בקרקע הים ובפר' ג' במקוות ועל הגשיש שלמטה
אית דאמרי קשיש ונא' עין בכף פיר' כל מיטה שאינה שלטרסיום יש לה גשיש
ומהו גשיש כל מיטה שהיא לפרקים מתפרקת זו מזו יש לה כמז' עענס ארוכים
שהן מדבקין אותה ונעשית זו עם זו ושם אותן העעים המדבקין ומגושין
אותה הנקראין גשיש ומעץ שהוא כך דאמרינן לענין מי שנשברה זרוכין
או שוקו ובאין הרופאין ומביאין כמין דפיץ ולוחות ומניחין על השבר ויש
גשושין דאמרי בתוספת דמקוות והאבד' שעל גבי המכה והגשישון שעל
השבר והשירים והנזמים והטבעות והקטליות אינן חויעין דכין אינן חויעין
ויש אומ' שרן מיטה שהן במים למטה ויש לו רגלים כדתנא ישב על גבי
שלמטה ו' פוליות שתחת רגלי גשיש טמאות ארבעתן ויש אומ' גשיש
ארובות שלמטה בפס' הסליחות לגבור שמתגושש באבן שלמטות פיר'
מתעסק באבן בוחן גש' והמת באחריתך בכלות בשרך ושארך תג'
ותרום בסיפך ער' דגמר בישרך וגשמך ועוכר שארו' איכזרי' ודכנביד'

הנשים הואיל ומצטקות לעצמן ואין בהן הכשר כשקר ואין כשרה היונים כן
הענינים מכשיר שום דבר דביון בסו גז דפר הקורא את המנלי עומד יונד
הקב תרונים דביונים חוריהם שקורין לגנאי בשלשה ישגלע קורין ישכבנה
בעמולים קורין בצחורים חרונים קורין הדביונים חוריהן קורין ינאמן
למחראות קורין למינעאות אלו בלשון הקדש בלשון גנאי גדול בלשון הזה
לפי כך משונן אותן שלא להועיא אדם דבר מצונה מעיו פא ישגלע משגלע
בנות ככלבא כמו ודשגל ושבט אעילן ישכבנה משמע דרך אישיות בקידושאין
החופה עפולים משמע נקבים חור יונים משמע ענות יונים הדביונים מי שביונים
מחראות ינאמן כח לעמן עז וישגלע למחראות עז היום דבל רח חר צנני
קריני נזיר מן הצרובות ומן הדביל ופר ג בשביעות בנפ שבועה שלא אכל
אכל ושתה וביום הכה בנפ אסור באכילה אכל דבילה קעלית פיר כשהתאנים
להם כותשין אותן בני כתש ומעמלין אותן בידיים ועושין מהן כ צנולי פת ועוד
פתיש בעיר צרובות ותאמר להם התאנה החדלת את מתני ואת תנובתי הטובה
ועד האכרת להון תאנתא האי שבוק ית הילאי וית דבילאי שפירתא אספן יין וקין
אין בנניו חרוא ודבילתא דבל פיר הישן תחת הסוכה סוכה המדובלת מדובלת
כח ש לה מעט סיכון ושעיל מרובה מהמתה כשר פיר בנפ רב אמר מאי
אין גילת ומחוללת כלום יש לה מעט סיכון ואעפ אם עילתה מרובה מהמתה
כשרה וחדא קתי ושמאל אמר מכוללת והיט קנה שולח וקנה יורד דבק זיבקי
מותר פיר בערך בדק ברש גז והועיא לו את הכף ובסו גז דכל המנחות דבקה
לקומן בדפנס דמנא אמר לה רב יוסף תאני זיבקא דידך הוא בעירובין בגיל קמ
דפר וזיר ובנפ דמעילה דפר קוישי בנבח פלוג אתה הוא שדיבקותה דז בין אביל לא
עלה על לבי דבק כדי ליתן בראש השבשבת בפר המועיא כדי יין ובפרק אלו
בדריפות בנפ נפלה מן הנב דבוקה אמימר אסור רב אשי שארי פיר בלעז וישקו
לקין כדין ריקים וטחין אותן דבק ומשיצין במיקום שיש מאכל ובאין העופות
עוד מאכל ונתפשין בדבק ואם נתפש בדבק כנפו אחד ונפל ממיקום נבד בין שכנפו
חד לא נתפש פירח באריר ונשען עליו ואינו נחבב ומותר ואם נתפשו שני כנפין
בין לו בנה יפחה ולא להשען ונחבב בקרקע ואסור וזה הוא בהר גפא שרי בתרי
תי אסירי ובר בפר כיעד מברכין בנפ היו לפניו מינין הרבה אמר רב פנא הילכתא
ברים הצאים מחמת סעודה בתוך הסעודה אין טעונין ברכה לא לפניהן ולא לאחרין
לא מחמת הסעודה בתוך הסעודה טעונין ברכה לפניהן ולא לאחריהן שלא מחמת
סעודה ולאחר הסעודה טעונין ברכה לפניהן ולאחריהן פיר כל דבר הבא מחמת
הסעודה בתוך הסעודה לאכל בהן פת כנפן מיני תבשילין וכיועא בהן דעבידי
למילתא אין טעונין לא לפניהן ולא לאחריהן ויש מי שאומר ואפילו ענינים וענינים

דבר שאינו מתכוין סבר לה כל שמע מלאכה שאינה עריכה לגופה סבר לה
כל יהודה בזבחים בקו צד דפל כל התדיר ובפר כירה בגל מוחם שמינה צור
אדם מיטה כסא וספסל כל שמע דאמ דבר שאין מתכוין מותר ובפרק המעניע
תנן את המת במבוא חייב וכן כזית מן המת וכזית מן הנבלה ובעדשק מן
השרץ חייבין ו שמעון פטור צד אמר ריש לקיש פטור היה ו שמעון אמר
במעניא את המת דבמלאכה שאינה עריכה לגופה היא ותנא קמא דמיאייב
היט ו יהודה ומודה היה ו שמעע במרא לחפור בן וספר תורה לקרות בו פשיטא
היא נמי מלאכה שאינה עריכה לגופה היא כול סבירא לה מיהא שמעעין
עיקר פלוגתא ד יהודה ו שמעע בהדיא לא אשכחן היכא פליגי לא מדוקייהו
בפר ו אעורר אונם האורג חמתו אחמתו נמי לא קשיא הא ו יהודה דאמ
מלאכה שאינה עריכה לגופה חייב עליה הא ו שמעעון דאמ מלאכה שאינה
עריכה לגופה פטור עליה ותו הא דתנן על עקרב שלא תישוך וכול ו אמ
ו איכא דמתני לה אהא העד נחש בשבת ומתעסק בו שלא ישכנו פטור
ואם לרשאה חייב מאן תנא אמר רב יהודה אמר רב ו שמעע היא דאמ מלאכה
שאינה עריכה לגופה פטור עליה וכי אמר שמעע כל פטורי שבת פטור אבל
אסור בר מהני תלת דפטור ומותר הוא דתנן ועל עקרב שלא תישוך שכל כי
פליגי במתנותין פליגי וקשיא אי הכי קשיא דשמעע אדשמעע הכא אמ פטור
ומותר ופיטע מכוסעין קערה על צדי הער אמר שמעע במלאכה שאינה עריכה לגופה
כל שמעעון סבירא ליה והא קיצא להן דשמעע סבירא ליה כל יהודה דתנן המוחם
שפניהו כול ו אמרינן התם בפר כירה דשמעע כל יהודה סבירא ליה מיהו היכא
לאת ביה הזק לדבנים כגון נחלת שר מותפת ועקרב שלא תישוך כגון הנני דהו
פליגי שמעע על ו יהודה אבל במלאכה שאינה עריכה לגופה כל יהודה סבירא
לה דבר שנבלתו מטמא במגע ובמשא בפר שור שננא את הפרה בגל נפל
לתוכו פיר כגון בהמה וחה דכת בהן בהדיא דמטמאן במגע ובמשא אבל עופות
דמינן מיטמאות במגע ובמשא לא בגדים אצות הבליעה כדבר שבגוסק עעמו
על בפר השוכר את הפועלין בגל אוכל פועל קישות פיר בדבר שמוקר את
עמו גליו והוא כדי שברו בזבז שאין זרעו בפר כל שעה בגל האוכל תרומת
זרעו ובמנחות פרק ו ישמעע בגל היה מתיר טאי שנת מכל היטי ושערי
עמא אמר דבר שזרעו כלה בהן אלו לא קא מיבעיא לי דבר שאין זרעו כלה
טאי תימשונו דאמ ו יעחק אמר ו יחנן לטור בעל שתניקנו חכא שמעע מינה
אטין ושפורין וכיועא בהן דבר שזרעו כלה בעל והדומה לו דבר שאין זרעו
כלה ובפר הנודר מן היסק בגל קונם פירות אלו ודיל בדבר שזרעו כלה הא
תניא אלו הן הלוק והשום והביעלים דבר שאין דעת לישאר בין ברשות רב

ורמונים וכיוצא בהן שהרבה בני אדם אוכלין בהן פיתן בזמן שבאין בתוך
הסעודה למילכת בהן פת נוטרתן ואין עריכין ברכה לא לפניהן ולא לאחריהן
וידיקא כיוצא בהן ואע"ג דאמ"ר בבלאי טפשי דאכלי נהמא בנהמא אס נהמ
היא דברי הכל פת נוטרת את התת ואם אינה פת הרי היא תבשיל ופת דברי הכל
נוטר כל תבשיל הכא מחמת סעודה בסעודה אבל דברים הבאים בתוך הסעודה
שלא מחמת הסעודה כגון מיני מתוקא חביעת דובשיא וכיוצא בהן שבאין
למתיקה ולא ללפות טעונין ברכה לפניהן ולא לאחריהן פיר פאלודג בלשון ישע
הוא והוא מטאכל שעושין עם בעים ושקדים ודבש דבורים הבאים שלא מחמת
הסעודה לאחר הסעודה כגון אבטיח וענבים ורמונים וכיוצא בהן שאינן באין
ללפות בהן שכבר סילקו הפת מלפניהן ועדיין לא רחעו יריהם הרי אלו טעונין
ברכה בין לפניהן בין לאחריהן שכיון שלא באה ללפות בהן את הפת אין ברכת
המזון נוטרתן מלבדך אחריהן הילכתא עריבין ברכה לפניהן ולאחריהן זה פיר
דברי רב פפא שפסק הילכתא דבר הגורם למזון כמזון דאמ"ר בפרק מרובה
בגמ' גב וטבח ביום הכפורים סבר לה כר שמשעון דאמ"ר דבר הגורם למזון כמזון
דאמ"ר דברים האמורים בפרש ברא גמ' דפ"ר ארוסה ושומרת יבם במוטה הא אמ
רב קנה לכל בפרק הבא על יבמתו בגמ' אחד המערה ואחד הגומר כשמואל
דאמ"ר לא קנה אלא לדברים האמורים בפרש לאוסרה לאחיו ולירש נכסי ומת
וליתיר ערסה לשוק ר יוחנן אמר קנה לכל הדברים אמ"ר יעחק מה תליצין
בהערה בה אבל אם אמר את הביאה כול עליה מידו שקנה הוא לכל הדברים
שמע מינה ר' יוחנן אפילו בהערה בבית אביה קנה לכל הדברים וארוסה
לבעלה נמי מיבמה ליבם יבמה לבעלה אתנא ביאה ביאה אשה לבעלה אתנא
קיהה קיהה דבר שלעול בבל בהשומעין בפרק ה' בעדריס הרי עליך חרם ואת
ע"י שניהם אסורין ושניהם מותרין בדבר שלעול בבל כגון ה' הבית וועזת
ורלשכות ויבור שבאמע ודרך ואסורין בדבר שלשות העיר כגון
הרחבה והצרחן ובית הכנסת התיבה והספרים שלשה דבר נחלקן שמי
והלל נה וחלל ומקוה ותרבעה שחזרו בית הלל להורות כדברי בית שמאי
מתני האשה שבאת מכעיינת הים ובבתובות מי שהעין עבד וזעין
בן חורין כול חרש מעיל על הכל בפר קמ' דעדינות אפודישות אוכל דב
אחר פסולין לעדות בפר דיני ממון בגמ' זה בורר לו אחד בגמ' אמ"ר ר' יוחנן
איכתיי הרי אוכלי ערקד מן הגוי אי פגע בדבר אחר קשה לדבר אחר בגמ'
גב דפ"ר לפניו פיר לפניו פיר אי פגע בחזיר קשה לערעט ובפר' כיני עין
ג' געיים בחזקו מדבר רב אמ' בונתא דטוואי בהדי גישתא אפילו למיכל
למיכליה נמי לא קשיא לריחויא ולדבר אחר פיר קשה לרית הפה ולערעט

בביעה ובפני און מעמידין בנפ שלקות אמר ר' אחי יצא רב דגם קטנים אין
בהן משום ביטול גוים פיר כשמלחן ישור מליחתו היא ביטול והגוים לא
מלחו כי כבר מבושלים בתר במה אשה בנפ לא יעא האיש שני תל חכמים
המדבלין זה את זה בהלכה הקבה אהבן שני ודגלו עלו אהבה וברא ג' דפיר
אין מעמידין מכתבא גללא בזע ודגלא בחבריה ידע פיר שני תלמי חכמים
המקשין ומכחישין זה את זה בהלכה הקבה שהיא מכתב שהוא עט ברזל
נוקב את העור כך ודגלא שהיא מכזב מער בכזבנות חבירו יפיה בזבים עדי
שקר תרג' ודמיל כדבנותא שהיא דגלא הוא במשפט לא ימסל פין תרג' ו
עניל פומיה פ'א כבר פיר בערך גל' ו' ג' שום פיר מכתבא שקורין ג' פ'א
דמכתב חוקק אבן ודעל מכיר בחבירו רגלא וירגל בעבדך כן הרועה יודע
בני חבירו שחשוד ברביעה פ'א מכתבא גללא בזע ודגלה כולה מלתא בחבירו
ידע המכתב והאבן שהיו קורעין את הנייה אותה קריעה ניפיה הישונק
בעיר שתחת אותו הנקרט והיגו בחבריה ידע והריכיל נמי אם עושה רכילות
בין שני אנשים אותו שני אנשים אחד מכיר בחבירו שעשה רכילות בין
שניהם אפ' שלא שמע רכילות ביניהן הגוי מכיר בחבירו דגל' דדון
מדגלאי כבר פיר בערך ג' דגם בתר' בשבת המעניע לזרע לדינא
ולתפילה ובפ' קמ' דשבת לא יעא החיט במחטו ולא עבד בדונמר שבאזוני
ובפ' ג' דפ' כלל ג' דג' רבא הכא נמי חזן לדינא ובפ' המועים יין בגמ' ו
עיר קטנים כדי לעבוע בן דיןא לאירא זבן ג' בבא קמא תשו רבות אין
לוקחין מן העבד לא אורחא ולא דונעת כבר פיר בערך אותה ולשון ל' ה' הוא
דיל הוא דגמא כ' יהודה בעיות וברא ג' דמי שמתי ס'א דוכמה פיר ג'ים
שמעותה השקוה כלום שמעיה ואבטלין שבאין מטיפת ג'ים הן השקן
נורת להראות שהן חשובין כישור ונמיעא מזולל בכבוד פיר רב חננאל ז'ל
בפ' פ' ואלו מבלחין ירוש' על כ' דברים מנדין על כבוד הרב וזה אחד מהן
ובל' אשר לא יבא לשלשת הימים וכת' ביר והוא יבול מקהל הצלה אמר רבי
החן אית ס' מנהון במתנותן בהענות שולח לן שמעון בן שטח עריך
אתה נדוי ונול' ברא השנה שולח ליה לרבן גמלי' כל המעכב את הרבים
אלעשות מצוה עריך נדוי' בפ' אלמיל תודוס אתה ג'רנו עריך נדוי' תנן את
מי נדוי' את לעזר בן הע' שנקפק בנבילת ידיו הדיא אפי' המפקק אפילו דבר
אחד מדברי סופרים עריך נדוי' בעיות דכמה השקוה מהו דכמה דכוותה פיר ג'ים
שמעותה השקוה כלום ג'נה שמעיה ואבטלין היה אמר המבזה את הזקן
אפילו לאחר מיתה עריך נדוי' שאלו לפני רב האי' נאון אשכחן בעי דאירא
ג'ן דדיכמא מייעבע אי הכי מפרשי רבנן שי עבד מאי טעמ' אשקוה

בין ברט היחיד ספיקו טהור דבר שיש בו דעת לשאל ברשות היחיד ספיקו
טמא ברט הרב ספי טהור ברא נגד דפרקא כשם שהמים בודקין אותה
ומפורש שם מה שוטה רשות היחיד אף שרץ השות היחיד מה שוטה שיש
בה דעת לשאל אף שרץ שיש בו דעת לשאל וברא נגד דנידה ובסו נגד
דפרק קמ דפסחים דבר ברא נגד דיבב מה להעד השורה שבהן שכן יש
לתני הדיבר פיר קאמ שלשתן קודם מתן תורה מילה בימי אברהם פס
בגמריים עולת תמיד שהקריבו במדבר הן אמה וכובעיהן אמה מדברין
מאעיהן בסו נגד דהמביא קאמ פיר נראה כגל שמדברין מאעיהן מפני
שמראש הכובע עד פיו אמה כמה מפיו ועד רגלו בילמוד פירש שלח לה
ותשא כל העדה כי יש דברים הרבה אבל מי שמגדל אנוזים ותרנגולין וטווסין
אעפ שאין מבקשין לאכול יש בהן מאכלי אבל המגדל קוף או כלב אין
בו מאכל ועוד הן מבקשין לאכול הרי עליהן נאמ כי יש דברים הרבה מובים
הבל ור יוחנן אמר במי שמרבה דברים הכת מר דברי נרגן כמתלהמים אמר
לעזר בנו שלר יוקי הגלילי כמתלהם כאדם שיש לו מת והוא עוה ובוכה
עליו כך עשו מרגלים דביר ולפני הדביר כבר פיר בערך ארץ ובעזר ברא נגד
דאין מעמידין המחוללה בדביר וארמון אמר רבא כמאן קח פרסאי לספרא
דביר מהכא ושם דביר לפנים קרית ספר דבר ברא נגד דפר תענית ליידין
דאית לן פירי בדבר אפילו בשדה דבר בהאשה פר ב בכתובות ברא נגד דבר
דענטה מדבר נא דאומתה פיר מנהג אומתו דברי בילמודן שלומית בת
דברי שהיתה דברית ונתוך הדיבור עינה אותה מיכס שהשיחה רעה לאשר
ובדקרא רבה שלומית ר לוי פשטאטא שלם לוי שלם לוי בת דברי שוטיא
על בנה ובילמודן וירא איש מערי מכה איש עברי שלומית שהיתה ינה
שלימה מכל מוס דבש בפרק המוכר את הספינה בנגד פירות כוורת דבש
בכוורתו אינו לא אוכל ולא משקה בפר קמ דחלה ובפ כל שעה בנגדאולו
דברים הסופגין ורובשנין והאסקריטין פיר טונגלו ירוש סופגנים טרוקניא
דבשנא מלגלא אסקריטין חליטין ושוק חלת המסרת חליטין דמני אמר
יוחנן כל שהאור מהלך תחתיו חייב בחלה ובהמועיא ויועא בה בפסח וויש לקח
אמ אינו כן אמר ליה ר יוחנן ובלבד על ידי משקה בפר המפקיד בנגד המפקיד
אעל חבירו פירות יין והחטיק שמין והבאיש דבש והדביש בפר מי שהחשיך
בנגד הגיע לחער כשהדביש למאי חאזי לפתיתא דגמלי פיר נמאס והופסד וברא
נגד דכרך מי שאחזו וכן אמנוזא דחלבנותא דבש שיש פיר חלבנה מתוקה
כדבש דבשון ברא נגד דפר במה מדליקין ובדובשקן דמי פיר בעעיים

סליק פרק א אחל פרק ב דג ברא נגד בפרק יום טוב

ועב ובידגוזין על אפי מייא ואתחיתכן בטירות דוגה ובעתהון בדגוזית עיידין
 קלין פרק ב אחר פרק ג דר בפו קמ דבבא מייעעא ובג
 זה ישבע ובפ אחר דבבא בתרא בגמ מי שנמחק שטר חובו אמ רב נחמן
 במקוים כול על לא פליג דיהלוקו כי פליג דשאינו מקוים רב סבר מודה
 בשטר שכתבו עריך לקימו ואי מקוים ליה פליג ואי לא מקוים ליה לא פליג
 והן שמע בן גמלי סבר מודה בשטר שכתבו אין עריך לקימו פיר שטר
 שיש בו קיום בית דין הוא חשוב כמו טלית שהיא ממון ואדוקין בן מלוח ורוד
 ויהלוקו ושאינו מקוים אם מקימן המלוה משוי ליה ממנעא ויהלוקו דברי רבי
 קמרי מודה בשטר שכתבו עריך לקימו ויהל רבן שמע בן גמלי אומ אעפ
 שיש בו קול המלוה לקימו יהלוקו דממנעא רבי דמאחר שמורה הלוח בשטר שכתבו
 אין עריך המלוה לקימו ולא המלוה עריך שיאמר לא פרעתי ואפילו אם פרעתי
 אינו נאמן אחר שהודה ואמ כי זה השטר כתבתון עלי מקוים הוא אבל כשכופו
 אינו יודע בזה השטר מעולם אין עריך קום ובהאשה פרק ב בכתובות בגמ
 העדים שאמרו ואמ רב הונא אמ רב מודה בשטר שכתבו עריך לקימו
 ובפר המועדים יין בגמ והכא במודה בשטר שכתבו עריך לקימו קא מיפלגי ובפר
 מיה הוא נשך בגמ מלוח ישו מעותנו דאמ ר יוקי מודה בשטר שכתבו אין
 עריך המלוה לקימו אעפ שטען הלוח פרעתי אינו פוסל את השטר ונמנעא
 פסוין טענה אחרת ועלן להביא ראיה היאך פרעו בזמן ששליח עיבור אומ
 מודין וכול בסוטה בפר אלו נאמרין בגמ ברכת כהנים עד על שאנו מודים
 לך פיר דב משוה דאש ישיבה בן מרג עקב משמע דקא מודין עיבורא על
 שלים עיבורא אינון סמוכין ומאי על שאנו מודים לך על הודא דקא שליח
 עיבורא עט אינון אמין בסו פרק קמ דברכות יהוש הכל שוחחין עם שליח
 עיבורא ומלוחשים ואומ ויש שם עענים הרבה כל כהן שאינו מודה
 בפר הוריע והלחיים בגמ השוחט לכהן פיר כהן המתנשא ליגע בחלבים
 וכו' ויהי עת האריתא וכיוצא בהן האמרה אעפ שאינו בקי הואיל ומודה
 בשטר שכתבו לו חלק בהן בסו מסכת מעשר שיני ובפר השוכר את
 הדין ויהי אכלין והתנן בפר אחרון וסוטה יוחנן כהן גידול העציר הודית
 וכו' ובגמ תנענא ביטול את הדין ונדר על הזמאי ומסקנא תרתי תיקן
 ויהי דחברים ונדר על דמאי לעמי הארץ פיר ביטול ויהי דחברים שהיו
 עדים בפניהם ביום טוב ואומ בערוע הקדש מן הבית ואומ כשהוא מפוש
 וכו' בסן מעשר שני ולמה ביטולו דהא אמר תנ מעשר ראשון ללוי והן
 נאמין לכהן אם תאמר כי וודו על שאר מעשרות כל בית שאין מתודין
 מעשר הארץ שוב אין מתודין על מעשרות שלשאר לפי כך ביטול על

והשיבם הכי קתל עקביה בן מרדלאל לא השקוה מי סוטה לא היו כמיוא
 אותה שגא תודה שניטמאה והראיה כאילו מי סוטה הם כדרך שאמר
 שלמה חלקן את הילד החי ושלא לעשות כן אלא שם דרך לחקירה כדי
 שתתגלה לו הסוד דוגמה הוא ברבבה שלו ברא נגד דפרי איז דורשין כלום
 שאין כמותו בכל הרבבות והוא ראה מלאכים הדומיין למיטטרון על כן
 לא טעה וכן פירי אות הוא ברבבה שלו בברא רבה פרט יא ויברך אלהים
 את יום השביעי ממלאכת עולמו ואלא שבת ואלא שבת ממלאכת הרשעים
 וממלאכת העדיקים אילו פועל עם אילו ופועל עם אלו מראה לאו
 מעין דאמטדין שלהן ולאן מעין דיגמטריין שלהן מעין שפועלות הרשע
 קרויה מלאכה שנ פתח יי את אוערו ויועא את כלי ועמן כי מלאכה
 היא ומעין שמותן שכרן שלעדיקים קרויה מלאכה שנ מה רב טוב אשר
 עשה לוי פעלות וביחידנו באלה פקודי פרשו ויביאו הששכן זה הוא
 שאכל הכת לא יגרע מעדיק עינו תדע לך אברהם הוליד את יעקב דומה
 לו שנה אלה תולדת יעקב בן אברהם אברהם הוליד את יעקב יעקב
 הוליד דומה לו אלה תולדת יעקב יוסף ונ לא אצל יוסף וכן הוא אומ
 כי בן זקונים הוא לו דין איקונין שלו קוי לא יגרע מעדיק עינו דגן
 ברא נגד דפרי שלשה שאכלו ובני כל שעה בנא ואלו אלו האו אידגן
 והוא לא אידגן פיר שפעעעע דגן כרי יאן הוא בנא ומעשה ביעקב
 ובמעשה ראשון וקריבן ביה פירגן אין הגון דאשתי עבדו ויעקב לא
 אידגן על כן לא נתייב בטרותה וכו אמר יאן פירגן ביעקב סיער
 בערכין ובפר השוכר את הפועלין אין הטבר מתחייב במעשה עו
 שיראה פני הבית במעשה שנ ובמעשה עני אצל תרומה ומעשה
 ראשון חייב בגורן ובסו נגד דפרק השולח נט מה סבר דגנך ולא דיגן גוי
 וגר סבר דיגנך ולא דיגון גוי פיר פאן דאמ דגנך וליא דגן גוי סבר בן
 שולקח פירות שננמל מליא פן הגוי דגן גוי קרינן ופטורי פאן דאמ
 דיגנך סבר מה שאותה דהוא ממרח כלום מירוח דישרא הוא גנך
 מליאבה למעשה וליא מירוח גוי דלעולם חייב למעשה פירות הלוקח
 יון פן הגוי קורים ששירחן משום דאתי קנן גוי בארץ ישר להפקיט
 פיר המעשה דיגן ברא נגד דפר קא דנמר הריני נמר הן אחת דיגן
 שותים טריגון שלש טסקרון ארבע פינטיגון חמש תשן רבן צות עגו
 דיגון טריגון פינטיגון יוני מטמא בנעעים טטורגון מיטמא בנעעים
 וברא נגד דגנ פשוט ארכן דיגן קרו ליה דוגית ברא נגד דהסוכר את
 הספינה דוגית הינו בועית וכבר פיר בערך בועית ובבלי גמטא על פני מים

ובוניס שביני ערמיס ואם פוסלת אם שותה בני הטאת מפני שמויעת ואינה
 מקיאה ולא היו כנס שואבים ודבאות היו עושין ומניפין בסודרין פ מעבות
 גדלות היו בונן בדוד גירושולם לעוק עומדין עליהן אנשים וצידם סודרין
 וכשמגיע שיער למדבר מניפין בסודרין אחד להבירו עד שהואין אנשי ירוש
 הנפת הסודרין וידעין שהגיע השער למדבר ואין כחן צדור קורא בספר תורה
 דדניס בבית רבה ובע יון אלישה ותלשיש כח ויד כח אחד אונ דודני
 וכת אחד אונ דודני שבטין ירוויס אונן אמר ר הנין בשעה שהן נמנן בשליח
 אינון אמרין ליון בני דוייכוון ובשעה שהן ברידה גמון ודודין יסונן ובילמדי
 ושמע יתרו משא בערם ביני בערם תלינו אורחות דדניס שהן נפרשות
סלין פירק ג אהל פירק ד דניס דנייקין לובן בינה פולד
 מן האור שכבת דניס דיהא מן האור וברא נל דישבועות והתנן בד נגעיס של
 שלשול ענה שלפיד סייה משנה ובפל היד פירק בבניה השחור כהרת דיהר
 טהור ובראשה פירק מן בניה אן שדיחה הרי זה כנס פיר כהה עניה עיניו ונסו
 נל דהערל ויש אור כל ששכבת דדניס דיקא ויש אונ כל שסין מימי ויגלן א
 מחמיעין פיר כדגריסין בתנחת בגל זה קוב דיקא ודומה ללובן בינה המורה
 שכבת ורע קשורה ודומה ללובן שואבה מורה דין כל הנשבעין בגל הדין
 שביעה קרב לובי דהאנא ואידהן פיר לשמן ורד קורין דין ורד הודשעה מחלב
 ורד אידהנא מן תרב ועפרה מחלב ודניסן פיר דדניסן וחלב ושוק ליל דדניסן
 ושוקוי לעצמותך ויהנא לגרמיק נשולס פירק ד אהל פירק ה
 דן בסו נל דניס דמך מדליקין רבה חזינה לאבי דיקא דניס למינה ובפי קא
 ובריתות בסו היל המכסם את השמן וכי יתביתון קמי רבי כון דיון לפומיה דדניסן
 דתורהו עער הוצות את מורין וברא נל דמסכת המיד אפי אפי דניסן דגבי
 דניסן הן קימי סע להו בתד שומר דני להנא ודני להנא פ דני חזי דן מחלב בגל
 וקובה אונ לא תעיל דניס על ליבך דניסן נפדין קפול דניס קא נלן שלמה
 דה דאנה בלב איש ישחנה ובפ החולן בגל המחזה ברושטון ישא בזמן דניס
 פ דחופיס ובפר המפלת בגל המפלת מין בהמה כי הוא הנפישת סונו מי שלם
 עליו ובאבות בפר ר אונ מרבה בשד מרבה רבה מרבה נפניס מרבה דיון
 איל טרפות נפלה מן הגג ואעין דמיידון וקימי כמו לבב וני דוד גלך ישא
 נל דפר אם אינון מכידין פיר מלכות בית דוד נמשלה בית שג כירה יכון
 ס כלום נתקיימה האית הלבנה דניס העמיד תיון מענות על יום בסו נל
 דן הן הלוקין דנה בפר ברא נל דפר יועס דופן מען ששין קאשה טמאה
 שוינא מדוה דרך ערוה שג ואיש אשר ישכב את אשה דניס דול
 השותפין בגל כופין אותן לבנות פיר וייל לם מידויל מי מיהול שוול ואלו

הוידי ונדר על הרמתי פיר דמאי אחד במאה שיתן החבר לכהן לפי ששלה בכר
בבית ישראל וראה שלא היו עמי הארץ מפרישין לא תרומה גדולה בלבד משום
יבית בני ישראל שיש ופיתו בו כי יחללוהו ועוד הוא דבר מועט שממאה קאין היו
נחמך שניש חלף כן נקרא תרומה גדולה תרי ממאה ונדר על חבר הלוקח תרומ
מעט קצתן שיפריש ממנה תרומת מעשר ויתננה לכהן וכמה תרומת מעשר
אז מר דמאן דאית ליה ק סאין חייב למיתן מיניהו ללוי ולוי מפריש מאותן
עשרה אחד ויהיב לכהן וזה קרוי תרומת מעשר כדכתב בעו ויקח קרח ואלה הוי
תירי ונאמרת אלהם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם
ממדתם אמר להן בני אונם לכם כשם שהתרומה גדולה יש בה עון מיתה כר
תרומת מעשר יש בה עון מיתה כדכתב שם בפרש ויקח קרח ואת קדשי בני
ישראל לא יחללו ולא תמותו לפי כך הפריש ונתנו לכהן מעשר שיני העולה
ואכלו בירושלם שאין לכם הפסד בו מעשר האשון ומע עני שהוא בלא
המועט מחביון עליו הראיה ואי מיתו ראיה הלויים והעניים שלא הפרישם עם
הארץ ליתבו להו ואי לא מוודים איתמר פיר בערך פיר אין מעשרין את
הוודי בפבמה מדליקין פיר ספק השיכה ספיק אינה השיכה זה בין השמשות
אסור לעשות המלאכה מדרבנן וטבל וודי אסור לתקע שהוא מלאכה נמוה
תיקון הטבל אבל דמאי שהוא ספק מותר לתקן כיון דספיק מלאכה היא ובין
השמשות אסור מדרבנן כול האוי לא נזרינן דד בפרק מפנין ומדדין
עגלים וקייחין האשה מדדה את בנה ובפס פיר מקום שניגז ותרנגולת שביחה
מדדין ומחזירין אתה למקומה ונפר אילו מעיאות בנגז מעא אחר הגמר אמ
רב עוקבא בר חמא במידדה אי במידדה נחוש דיל מעל אותו פיר מהלכין
מעט מעט כדכ אודם עד בית אל דד בן קטין עשה יב דד לכיור בפרק
אז להן הממונה פיר כמין דדי אשה שממש יועאין המים ורוחעין ידיהן
דוד ברא נב דפר בא לו כהן גדול ובפר ד כריתות בנגז הנדר בשמן שדיוה
בדודים וכסיוה באבריא דאברא שאיב קלא ובפרק איזה הוא נשך בנגז דמפרק
הוא דודים דבעי מר עוקבא ובסו נב דע זר רב עוקבא ובן דודים מגוי עבד
גדנפא דלישא ומלייה מייא ובפר תניקת שלם הנניע זמנה בנגז ראתה ועל
בבית אביה אמר ליה עבדי חסרת דודי חסרת תרג על סיר הבשר על דודי ביער
דדב פיר כיעד מברכין בנגז הביאן לו מליח ו אבהו אכל עד דהוה יתב
אפותיה ושויין ובפר המגרש את אשתו בנגז כתב בכתב ידו מאי קעריה
אבי דדבתא דביני ביני פירק אלו פרפות בנגז נשתברו רגליה אמר רב לית בך
בית ינמא וליה דבבא בת שותא פיר זבוב כדאמ בתחלת ערך ד תרג ישרק
לזבוב פיר דבבא אפותיה היה יונתה השמנונית ונפול פיר דדבתא דביני

כמו כי ירא אלהים אתה ארי דחלא דיי את כגון שעושין עויות שדעין
 ונראין כבני אדם להפחיד רעופות בשמנדנדת אותם הרוח יפחדו רעופות ויבדו
 קא משגלן דחם בפר החולץ בגמ' וכפן שאר כל הנשים לא משום דחמא
 וברא גמ' דפר מעות חליעה משום דחיסא דכרעה עליה אג' אמרימר האי מאן
 דחליץ עריך למיידחסיה לכרעיה פיר להכביד רגלו בקרקע ולהדחיק בויקרא
 רבה אמר אל הכהנים ענף עץ עבות זו למה מה רוס זה דחוס בעלים אה לא
 דחוסה בבנים דחף להדוף את אויבין תרג ירוש' למיידחף ית בעלי דבבך
 וכן תרג ונראה ידו בגרזן דחף בסו גמ' דפר ואלו מגלחין מאי כולי האי
 דקא דחיק סבר נתן פיר למיהוי הוא נשיא ופרו שתי הלחם בגמ' כל הלוחם
 שהן במקדש הא כיעד דחפין ובולטין בפרכות סליק פרק ו'
 אהל פרק ז' דיטנא ברא ויקרא רבי מטאל מועד לאמר משל לדיטנא
 כתובה וחתומה ובילמדנו בסו ויהי מקק שלש דיטנא פיר יוסף אחת שלש
 ירד עבד ויקח בר' והשנית שלא יהא אדם מחמר שני חמרים והשלישית
 שיהא שמו ושם זקנו והדת נתנה בשושן הבירה תרג ודיטנא איעפויסת
 בשושן בירתא פיר דיטנא כתב יד דטולמוס בברא רב פרט מאי וינצ
 י את פרעה אמר ברכיה על דטולמוסין למיקרב למיסנא דמטרונא
 וכן בפרט גמ' כי עער עער יי' סליק פרק ז' אהל פרק ח'
 די ראש נדה ועריות שמאי אונ' כל הנשים דייין שעתן פו האשה שבדק
 עעמה והנה היא טהורה ולאחר זמן בדקה עעמה והנה היא טמאה מי שנבע
 באותה שעה טמא ומיכן ואילך ולא קודם דין בפר הבונה כתב בדיו ובסיקרא
 דדין דיותא וברא גמ' דנט פשוט דמדיית ליה פיר דמדיית בדיו דחלק
 אה עושה נקודים שלדין בין העדים לא שרא וברא דמדיית אלו טרומ
 טרומ טרומה פיר שחורה כדיו דיוצ' בפר קמ' דמוטה בגמ' מי לנו גדול
 דמדיית תנא אותה שבת שלדיוצ' היתה נטלה רשות מזה ונתנה לזה פיר
 גמ' ב' זנות שלמנהגין כלום שהיתה שבת שלמשה ושבת ליהושע ונעלה
 ליהושע ודין הינו זוג ונפל הדיבור דיומא עסין פסין לביראות ד'
 דיומאין כשמונה וברא גמ' דפוכה ויעקב אמר דיומדין סוכה טפה
 דיומדין שני עמודין דיוקטור חיבור לטומאה בשעת מלאכה בזכרים
 שני עדיין דין שנים פטר ער ולסטר חר הקימת והוא עץ שיש לו שני
 ין והוא יד לקורדוס איכא דאמר דסטר ומפרט די שנים וכך די פטרא
 ג' חב פיות תרג סיינא דיוקטרא בכשילכללות תרג בקופין ומפלות
 פיר דיוקק ברא גמ' דפר מי שמטו ותשו רבות המולין עעמות במקום
 פס הרי זה לא יתנם בדיסקיית וינחם על החמור וירכב עליהם מפני

ואילא מידידיל מהדריןן ליה ניה ליהו בנגמ ולא את השדה דדימנין דהאיי מידידיל
והאיי לא מידידיל פיר מיו דולין ומיו אין דולין מים שמתבש דוולין אמר
נחמן בדלי יומי פיר שמשקין אותה בענן לכל אחד ארין שדולין לה יוס
אחד כרב נחמן דוור בפר הגזול ומאכיל בנגמ אין פורטין אבל בי דואר לא
ובפר אין מעמידין בנגמ בת ישראל לא תעון איבריניא הוא יכיל למימר ליה
נקיט ליה דמנא לבי דואר ובסו גמ דפר קמ דשבת לא קשיא הא דקביע דואר
במתא והא דלא קביע דואר במתא פיר שוטר ששולה אליו האגרת פיר
איש ידוע שכל כתב אליו יובל והוא המשכיר ומשלה כל אגרת למי דווש
בפר היה קורא את המגלה בנגמ קרא וטעה אבל פתח בלמען ירבו ימיכם
דוושיה נקט פיר הילוכו ומנהגו וסידורו נקט תדרכי תרג דושישת דות
ברא הסנה פיר ראוהו התוקע לתוך הדות ובפר המוכר את הבית ולא הדות
ובתנור פרק ה בכלים נתנו על פי הבור או על פי הדות ובאהילות פרק יא
החדות שבבית והמנורה שבתוכו במשנה כלם כתובים הדות פיר בנגמרא
דהמוכר בור הינו דות הינו בור לא שרבור בחפירה והדות בבנין
סליק פרק ה אהל פרק ו דה בתמיד בפר לא היו כנפתין הכרם
היו מדיחין אותו בבית המדיחים ובפר קמ דביעה ומדיח ושולה ובפרק ד
במכשירין הכופה קערה על הכותל בשביל שתידוח הרי זה בלי יתן ובפר
ח במקוות אם הדיח ידו במים טהורין ו שמעון אומ ירפה שיבואו בהן
המים פיר אם רחין צב ידו במים נזקרה אענן שלא הצע המים לכף ידו ו
שמעון אומ ירפה כלום לא יטהר הכלי עד שירפה ידו ויגע המים לתוך ידו
שלכלי דה בפר קמ דקידושין בגזיל יתירה עלין וברא גמ דפר בתרא
דערכינ דתנא דבי ו ישמע הוואיל והלך זה ונעשה כומר לע זה דהי אבן
אחר הנופל תל צאלה תהיה לו ובפר ואלו מנלחין בנגמ הקובר מתו על כל
המתים כולם מדחה מיטתו הרי זה משובח כלום ממחר לקוברו וברא גמ
דפר מי שאמר הריני נזיר מדחין בה איבא דבר פריא ורב מתנא כלום זה
מדחי קנשיא שלזה ובפר בן סורר ומורה בנגמ הבא במחותרת איתניב
חסדיא לרב הונא באהילות פר ז יעא ראשו אין נוגעין בן שאין דוחין
מעני נפש פיר אין הורגין את הוולד כדי להחיות את אמו ובויקרא ה
אשה כי תזוב פרג כתם פד אתון אמרין ליהויקיס נבוכדנער בעי לך
להם אפשר כן אין דוחין נפש מעני נפש אתון מחיין לנפשיכון ונפשייתון
לדילי אמרין לא כך עשו זקיניך בשבע בן בכרי הנה ראשו משולך את
בעי החומה דחל בסו גמ דפר לא יחפור זימנין דמית עורב
טונאזה ושרי התם וסניא ברחליל בעל קא מט לך פיר לשון יראה

שנתה נהגה מעתה בייחוד ובגלל דברך נוטר אדם פעם אחת שכחו דייסקיא מל אה
פיר בסטון ובפר קל דכסה בגלל דייסקיא מלואה חמין ובפר המוכר את הקפיה
על המוכר את הקפיה אם עולה בחלוקת בשק דייסקיא וכמו כן בפר המזול עש
בפר עין ה' שהקדן כגון שהיתה דייסקיא שלאבין מופקדת ביד אחר דיופי
בין צל דייסקיא מעלין בדיופי ומטיפין באדקי פיר בא להודיע שמות העלוה
יון מלואה דייסקיא זבים בדיופי נגד מיניקא שני פיות ומכנים פי האחד בחבית ושני
בפר עין ה' מעלה הין בכוח דייסקיא מה פתח הדיופי הנתון בפין כמון
די שתיק הגוש לדי נקלה ויוניא ומקלה בקל אחד עד שימרה הין שובחיות פי
מטיפין מטיק שמעין פי האחד כל עשוי זולתה כמין כוז נקוב בקרן עילת נקבין
דיקין ופין ער במלואן הווי גים ומטיפין כל זמן שפין סתם אין הדי שבתוכו
שוותין בין הקנים שבין הדי מונפת ג' ס וכשפותחין פין ויכנס הגדי דוחה
אה העשקה שם טון ומטיפין טיפה אחת טיפה טיפות טיפות דקות ומטיפין תחת
כל ופיה כגון סוף וכיוצא וכשפותח טיפה על הכלי משמעת אה הקור
טיפה אחת טיפה כגון קול משויר ומטיפין מדיאן שדוברה הכלי הווי וטון
יטון ומבקשין להקיען ופין לטון זה הקול כפי שיקין והנה לחולה בלבד הדין
משום סנה אדם להריא פי האחד מטיק שמוליך קול בשבת וקשיא להא דא
לא אסרי ליה בקול שלובי בלתי ופריין לא לשולח בחולה נער ויוניא כפי שיש
דגימותיך הדין טיפין דייסקיא מטיפין מטיפין דייסקיא בייקרה יטון דייסקיא
הכהנים והקדושים לבס רב השתתף ה' ככל שיקין הדין דייסקיא והיין דייסקיא
משויר עליה פ' מעיל טיפין לשת עורוטיק שדין מטיפין קל טיפין דייסקיא
לשון לפי ממש טיפין דייסקיא ביון צל דייסקיא מטיפין דייסקיא בייקרה

שבאין דיופלי דוני וכו' את עוחו בייחוד פ' שג' שלוחה ה' ופ' מטיפין בייחוד
דהחיל חמשה תעא אה ל יהודה כול ג' שלוחה דייסקיא מטיפין דייסקיא
שלמערים פ' דיופליטין זה הפעם מזה דייסקיא בייחוד מטיפין בייחוד
חוק משל דייסקיא והפינס פ' כ' ט' בגלל שפלין של השתתף ושל מטיפין
דברק עשין פסין תג הוס כל השיתין פ' מטיפין חוק מטיפין פ' מטיפין
עולה מילן העושה דין תיבת בשנה דין פ' מטיפין ברא מטיפין עשין מטיפין
ה' ירמיה בן אלעזר דין פ' מטיפין פעם ה' ה' ל' אדם ה' מטיפין מטיפין וקדושה
ובברא רבה מטיפין ה' נעשה אדם ב' מטיפין מטיפין מטיפין מטיפין מטיפין
שברא הקבר את אדם הראשון דין מטיפין מטיפין מטיפין מטיפין מטיפין
לכאן וברא ויקרא רבה מאהל מטיפין מטיפין מטיפין מטיפין מטיפין
היה יועא חיים לישראל ופ' מטיפין מטיפין מטיפין מטיפין מטיפין
אנפריא הדין דין דשקל בישתא ובפר שנתפתח הנה מטיפין מטיפין

1

לו כתוב דיאתיקי שיהא בע בורר לו חפץ אחד ממה שנמשו מבקשות
 סליק פרק ה' אהל פרק ט' דך בפ' קנ' דביעה ובלין ענדוכין
 במדוך שלעין ובר ג' דפר יוס הכפודים או דכו במדוכה כלול שירד להן
 לושרא תכשיטי נשים עם המן דבר הנדך במדוכה ובסו ג' דפר הנודר מן
 הורק דילג במדוכנין דך בסו ג' דפר קנ' דפסחים ובפר השוחט בסו
 היל' ר' שמע' אונ' הוכשר במשקה בית מטבחים לא דיין שהן דכן לא
 שאין מכשירין תרג' טהור דכי' דך בסו ג' דפר השוכר את הפועלין
 גבא סריא אדכתא פלעתיא וברא ג' דפר המוכר את הספינה ההוא
 סייעא דהוה קא מורח עפרא והוה אמ' האי אורחא לדוכתא פלין פירוש
 מקום דך בפ' המעניע ירוש' ונשיא נשיאי הלוי דוך דוכנין הוה כמ'
 רוקש שמע מינה דוכמה השקוה בערך דגס' השמת לבך אפ'כ' אין
 כמותו בארץ תרג' ארי לית דכנייה דכן' בפ' במידות והדוכן נתן עליה
 וברא ג' דמגלה ולוים בדוכנס פיר' לשון ישמע' שם איעטבא דוכן
 ועומדין עליה הלויים ובפר לא יחפור בג' חנות ואי איכא ארבעין מותבינן
 ריש דוכנא פיר' מסונה תחתן שיסייע לן שילמוד הנערים ואין מנכין
 להב משכירות כרי' איתו אלא מסייע ליה ממתא כלול העיבור שוכרין
 איתו פיר' ריש דוכנא ריש האי עטבא ששם ישיבת הנערים ובה קלתות
 פרק ז' בכלים דכיון שיש בו בית קיבול קדירות טהור משום כלי קבול
 פיר' דכוך עושין בארץ ישמע' מעבה מן החרש כעין איעטבא ותחתיה
 חלול ועושין בה מקום לקדירות מלמעלה והאש דולק תחתיה כלי'
 קיבול כלול כלי' הוא הרחב שלן תוכו שהוא רחב' פ'א דכין שיש בו
 כמין מכתשת שלעין וכירה עליו כדכת' או דכו במדוכה דכוס'
 בסו ג' דפר אחד דיני במזונות תנו לי דוכוס אחד ובברא רב פרט' סה שדי
 זכין דוכסין ומעיי'ל דוכסין ובויקרא רבה זאת תהיה דוכסא דואה אונ'
 ונוטל אותי ובפס' זאת הברכה ויאמר המלך טוב התעב כה ויסב ויעמד
 פ'א ר' אבא בר' כהנא אין הוה דוכוס איתעביד איפרכוס' ואי הוה איתעביד
 איתעביד איעטרטולטוס' ובתלמוד ברא' אלה שמות משל לאדם שרנס
 יקונין שלדוכוס' פיר' שר ואיפרכוס' עין' ענינו במגלת איכה בענין
 דוכסנדי פתח ויגל את מסך יהודה ג' דוכסיה' ובויקרא רבה בזאת
 תהיה בקו פרש' רפאני יין וארפא' ויעה הכין ופע' את הבית ויגל את מסך
 יהודה ג' דוכסיה' ס'א ג'ו בולאות כלול בולאות ג'ו השרים והעשירים
 דכמן בילמדנו קח את המטה על בני מעוזות ינהלי שיהיה
 הבאר נעשת לכל אהל ואהל דכסומיני לא היה אדם מימעטעיר לילך

בפר קה דיומא בנגי ערב יום הכפורים אי אחתיך דיילא נהוי חזי בשוקא קיי
לא תתליף שהוא פיר הממונה על מכס חזי קמיה לא תחליף שהוא יודע כל
מר שעשית ויתפשך בדין ובקו נגד דפר כיעד עולין אמר רב הונא בני חבורה
נכנסין בשלשה ויועצין אפילו באחד פיר חבורה שנמנו על הפסח ובאו
במקעת מהן בעת שדרך בני אדם להיכנס לוכל הפסח ושגרו הדיא לא שהוא
השמש שלהן וחפש אחריהן שלנשארין ולא מעצן אפילו אם לא נקבע
מן החבורה לא גיש להן רשות להתחיל לאכל לבדם ואין עליהן להכתיב
להן עד שיבאו כיון שנתאחרו יותר בדרך בני אדם כולן אבל פחות דעל
זה דין הנכנסין אבל אם הין מקובעין וראו מקעתן למקעתן ויעצו ונתאחרו
יותר מן השיעור שאמרנו והדר בהו דיילא ולא מעצן אפילו לא נשאר כל
בני חבורה לא אחד כיון שהין שם ויעצו מתחיל לאכל אפילו האחד לבדו
ואינן יכולין לומר לו למה לא המתנתה לנו אמר רבינא ונותן דמים אם אכל
יותר על הלוקו ולית היל כותיה והע מילי דעל בערנא כרבא והדר ברו דיילא
דיומן בילמדנו כנחלים נטוו למה כנה אותן כנחלים צוקש ליתן
דיומן בישר למה שהנחל הזה שבע אדם ממלאין ממנו בוי פיר ענין ד
כלא דבר שיש לו קיעבה שאינו נובע ויפחת דייקא בביעה בראש
נגד דפר יום טוב בדיקא ובפר אין מעמידין בנגד שלקות איכא ביניהן
דבם קטנים ארדי ודיקא ובפר כיעד מברכין בנגד חוץ מן היין בדיקא
בדיקא כולי עלמ לא פליגי דמברכין בורא מיני מזונות פיר היפות גידי
דלית להן עירוב דבש ובלש ישמע הריקא דיון בפרא רבה פרק גוד
שניהן מדיינין זה אונא אמי אשלוט וכן וירב בלבן תרג ירוש ודיין בלבן
דיסקא בנטיין בהגדה דהניזקין ועל אשקא דיסקא חרוב בית ת
הכל הכסא כגון מרכבה שנושאין אותה בפ אדם ופעמים בבהמות
צוקין ברא נגד דפר אותה ואת צנו כי מעיילת לי כוד נאיתא בדיסקא
פרק אלו טרפות בנגד סימני העוף פסול בתרין וכשר בבני יונה דייקא
ותרין שולחבה כשרין משום תורין ובערך עעליא מדימילי עעליא
בפר הנזקין בנגד המטמא ובבכור בסו נגד דפר עד כמה ההוא דהוה ק
דויר בר דיורתא פיר גר צורתא דמית בפר כל שעה בנגד חמץ ש
חזינא דמדייניתי פיר בלעז מדיעני דיותק בפר אלו מנלחין ואלו
במועד קידושי נשים נטיין ושוברין דיאתיקי מתנה ושוברין ובפר
דבבא מייעעץ מעת גיטי נשים ושחרורי עבדים דיאתיקי מתנה ו
פיר לשון יון לענואה דיאתיקי עיקר הדבר דא תהא למיקס ולהיות ק
אדנו בידו תרג ירוש דיאתיקי דריבונה ובלמדנו ויהי בימי אמרתי

למלאות ממקום ומקום כלום שביל היה עושה המים והולך עד אהרן דכסן
בילמד ואברהם זקן וכן שלמה כיון שהזקין חלידכסן שנ' ויהי לעת זקנת שלמה
נשין הטן את לבבו דוכסוסטום בפר המועדים יין בג' קוף ובפר הקוף
דבה בג' שתי פרשיות אצל רב דוכסוסטום הרי הוא שקוף מה קוף כותבין עליו
תפילין אף דכסוסטום כותבין עליו תפילין פיר רבינו חייא מנהגא דבית
מגלתיא דמעברא בתמרי וקמחא דשערי וקמחא דאשור וקמחא דהר
עד דהו' פסקין ונזקד שלא ינקב והא"י קוף לתורה ומעבד ליה לקוף דהו' אפי'
אפי' דמגלתיא מקלפי בעפעע לשמה וכתב פרט על מקום בשר וההוא נקב
אחרונה דאיקלף מינה הוא נקב דכסוסטום כותבין את הפר שזית ומנח לה
בקיבעא דהוא שילחא ונתתה ומעבד הכין הוא וקאמ' רב ט' היכי דכותבין
תפילין על הקוף דהוא דמגלתיא פסן נמי כותבין תפילין על דכסוסטום דתפילין
מן קוף אם כתוב על זה כשר יתם כתב על זה כשר ומתבין עליה הלכה
למשה מסיני ותפילין על הקוף סיזא על דכסוסטום קוף במקום בשר דכסוסטום
במקום שער ומפריך רב יצחק פתח על דכסוסטום ע"א שחא על הקוף
מעוק ומתבין שינה בזה ובזה פתח ובפר בשפת לענין מיוזה ובמחמת לענין
תפילין וזכר דמגלתיא דהא"י ג"ס דמיקרי קוף הוא מקום שיער מיברא"י ומן
גא"י דליה כותבין על דכסוסטום במקום שיער לאו במקום בשר לאו סוף
דערעא אפי' דמגלתיא הא"י בהר"א הלכה למשה מסיני ותפילין על הקוף הו'
וע"א במקום שיער ג"פ בכלל הקוף אפי' שמע מינה הא"י מקום שיער הוא
מקום שני קוף הקוף משום שנמצא כנגד מקום השיער נמצא קוף שני
לבדו ומקום השיער העיקר ג"י ואין כותב שם כלום לתפילין אלא מן אפי'
אחרונה אפי' דכסוסטום עומד לבדו והמקום שיהיה דבוק על בשר הבמה
בו אין כותב עליו מיוזה מאותו הפנים אפי' מן הפנים האחרות דכסוסטום
ברא נב' דפ"י בני העיר מאי דכסוסטום פרש"א דמגלתיא פיר בערך טרזין דניפת
זה שהיה כפוף וזה הוא פהב"א שמיך לשת המקדש ולר' בפר ש שהו' אפי'
בג' גי שישן הנהו דיברי דאית להו' בכתבם תרג' אילים חמשה דברי חמשה
קוף פרק ט' אהל פרק י' דל בפר ד בפיאה ובד' ד
ובדקל בעל הבית מקריד ומחלק לעניים כן הוא משפטו הפיאה שכל עני'
וע"א מה שמציע לידו זכה בו שהפקה הוא ואם יש שם עניים ואולי תשע
וט' מחלק את הפיאה בשנה שיכול כל אחד ואחד מנינו כשיער המציע
ואחד אפי' לבדו ליה שומע שומע בהלכה כלום נתפוש כל אחד ואחד
כמו שיכול ומהו כהלכה כן מקורש בתורה כהנים תעזב הנח לפניהן והן יבדלו
אפילו עו"ט אפי' מחלק ואחר אפי' לבדו אפילו הוא בריא אפילו יודין יפות ליה

מפחד פתאום דלטור בפר נגמר הדין בנג רחוק אמר לו וכי דלטור אנ
וצברא רב פרג והנחש היה ערום התחיל אונג דולטוריא לבוראו בפר דפריח
על עירי שהיה בהן דלטורין פיר רכיל בלשון יון כי לא לפנו חנק יבוא תנב
כי לא לפנו דלטור ייעול דילכון בפר לולב וערבה בנג ערבה שבעה
ובסו פו קמ דילכון אמר דלהון היא ובפר אחרון דניטין בנג כיעד יעשה
מאן תנא אמר חזקיה ר שמעון בן אלעזר היא וכול ר יוחנן אמר אפילו תיב
ר דילכון אמר שאני הכא הואיל וקנאתו ליפסל בו פיר אמר ר יוחנן לחזקיה
בנו שלר חייא שהוא בבלי דילכון כלום רב כהנא החכם שלכם שהוא בבלי
דילהון הוא מדרבנן אינה לא הלכה ולא יסוד ושענן כי אמר ר יוחנן הכי הלכה
למשה מסיני ויסוד נביאים בזמן בית המקדש ובבבולין וכי אמר רב כהנא
בזמן הזה מדרבנן ומעשה דרב כהנא בהדי ר יוחנן פירק לו כל קושיות שחו
לו בהניזל בתרא והוא דאמר ר לחזקיה משיב ואמר לו דילכון אמר מפורש
בניטין וחזקיה בע שלר חייא שהיו קורין אותו בבלי בכמה מקומות מר
בבלי אונג בדבר זה אעפ שהזקיה רבן שלר יוחנן הוא אמר לו דילכון
דילמטיקון ומנעלות הפינון לא ילבש בהן משום כלאים פיר בלעז קלאעי
והן מעמרוטיב ומנעלות הפינון בלעז פרולין והם מפסולת שלעמר ויש אונג
דלמטיקא בלעז קפא וכן קורין דלמטיקא יהוש מעפריין דלק בסו נג
דפר מקום שנהגו שמלכותו נאה ואין בהן דולוס פיר דופי דלוסקים כבר
פיר בערך גלוסקוס דלע בפר קמ דכלאים דלעת יונות עם המעריית פיר
קיקיון מר מארק יוון דלק ברא נג דפר אמר להן הממונה שברירא דע
ושימשיא קשי משימשיא וסיג דילפא ובפר אעפ שאמרו בנג מעקר
את בנה הון לה בני דולפאני פיר בניס יר שענינהם דולפות דמעירי
תמיד ובפר מוצין אלו בנג דומעות דולפאני דולפאני דולפאני דולפאני דולפאני
ותר מדומעות דלפא בפר ד במקוות במדות ואפתים בית דילפא יש ממרש
גין ויחבר ולפיק דלפן בפר קמ דבכורות בנג דג טמא הדולפאני פריין
דבין כבע אדם משי דולפאני אמר רב יהודה בע ימא פיר אדם שלם דילפא
בכל הכלים פיר כה השלחן והדולפאני יש להן אחורים ותן בסו נג חומר
קדש ובמטות ברא נג דפר שתי הלחם ובפר כב בכלים השלחן והדולפאני
שניחתו און שחימן בשישי ובע זר בפר השוכר בנג המניה נכרי לצן על
השלחן לצן על הדולפאני פיר כלי עץ שמניה בן כלי שליין כמו הכוסות
ואשישות דלק בסו ערלה מי שהיו לו חבילי תלתן שלכלאי הכרם ידלקן
ובפר קמ דמדות שבדרום שער הדלק ובנג דפר קמ דיומא דלר בסו
דפואות דמי שאחזו הוא מלמעלה והוא מלמטה אוחזתו דלרוא כבר פירש

לוקח למרי ארעא ענא דפירי דורון להוריוכו לביתו מתברר מדידיה יהוב ליה
למוכר ומייד הוי חזקה פא איו עזרו מוכר להלעיטו פירות שלאותה קרקע
לאחר הוי חזקה ובפר קא דרא השנה בנג באחד באלול לה מאיר דל רגלים
לה שמע ארבעה חל מעשר בהמה בסו פרק החליל חמשה וששה ולימא ליה
דל בדל פיר משמר הנכנס ורן באי השבת ודברי ר יהודה נוטלין ארבעה חלות
שותים יתרות על ובאי השבת בשכר הגפת דלתות שהיו עאין פתחו והיו עאין
עריכו לטנור השערים שפתחו היו עאין ויה הוא ששנינו הנכנס נוטל שתיים
בשכר הגפת דלתות ואמר ולימא משמר היו עא למשמר הנכנס נחלוק אלו
שנים עשר שש ושש וכן בשבת הבאה תחלוק אותו שם המשמר וזהו פיר
דל בדל ודחינו אמר אביי בועינא טוב מקרא הנאה קרובה עכשין ואפילו היא
פעוטה כגון הנאת קישות שהיא קטנה ואוכלה מיד חפץ בה פיר מאכילות
דלעת שעריכה איחור עז שתתבשל כך טוב ב חלות בשבת זו מותב מזה
בשבת אחרת דל בפר העור והרוטב האבר והבשר המדולדלין בבהמה
ובכל פסול פרק ה בבכורות מעשה בזכר של רחלים דקן ובפר מומין אלו בעלי
הדלדולין פסולין באדם וכשרין בבהמה ובפר גבריות המדולדל בבהמה
אבל המדולדל באדם כהור ובגופה של בהרת פ בניעים היבלות והדלדולין
איכא דאמרי הטל טולין והוא כג דל בשר ונדלדל למטה ובאלו חועעין
פר ט במקוות ועפרין המדולדלת וברא נג דפר אלו טרפות דאמ שמא
סימנין שנעלדלו ברובה היכא דאידלדל אידלדול ובגמ דניטלה הכבד
ומעורה בטרפסין פיר נעלדל נסדק ונשאר תלוי כדתנן האבר והבשר
המדולדלין דל בסו נג דפר הורה כהן משיח ככתביה דאמ בדלות און
בעשירות מאי טע כות בדל דלות ובבריתא פרק רביעי מחוספי כפיה
בנג אלו מביאין קרבן עולה שמיעת קול וביטוי שפתים וטומאת מקדש
וקדשין מביאין שתי פרידין תחת כבשה ומביאין בדלי דלות עשירית האם
שג כבשה בעשירות תורין ובע יונה דלות עשירית האמה בדלי דלות וב
קמ דסוטה תניא בנג דשמשון האומ אלמלא לא נקרא שמה דלילה האון
היתה שאתקרא שמה דלילה היא דילדה כוחו דילדה לבן דלילה מעשין
דל בפר שני בבבא קמ היה דליל קשור ברצלו פיר חבל חוטי ובפר הגמ
יבמתו בנג לא יבעל בנג זבין ולא תדויל ובפר אלו טרפות בנג סימני חיי
נהגין ברומי דכל מאי דנגע דמינגע יהבין ליה מסתוריתא וסתר דוללא ש
וכבר פיר בערך בסתרי בלשו ישמע קורין לאניע פשתן דליל דלא ב
נג אמ אינן מכירין אותו ערמונין דלבי לה ולוז וערמוני תרגומו
דלה פחד דלוחא אשחק בבוא פחיתים בבוא כשואה פחדים לא תירא

בער גם דלת בפר מרובה בנג אין מגדילין דלת הנעלות לא במהרה תפתח נא
היא מר זוטרא אמר לקמינה שכול מי שהיזרו עליו לסומכו פעם אחת ולא נסמך
שוב לא במהרה הוא נסמך במפורש בסוף השוקה את הפועליון שמול ירחינאה
אסיה י"ו הוה קא מייעטער למיסמכיה וכו' רב אשי אמר כל המטיבין ליה לא
במהרה מריעין לו בכוני אמר וכן אמר רב אחא מדיפתני שאמר לעולם אין מריעין
לו בכוני אמר כלום אין מטיבין לו משום מילתא דנעשיה במפורש בפר קטן
קרי רב אחא מדיפתני אנפשיה על המריעין לו לא במהרה מטיבין לו דלת
אלמנה הנזורה אין עולין בה בשבת היכי דאמי דלת אלמנה איכא דאמרי
דחד שיפתא איכא דאמרי דחד נשמא פיר שיפתא ליה אחד כדכתיב וכניס מעין
ילבנה תרג שיפתא ואמרי ליה דלת ליה נשמא ויש שניסין שיפתא ונשמא
פיר שיפתא שאינה נעמדת משום עדייה והוא מלשון עמידים ונעמדת שירין
ונשמא פיר נשמא בית קיבול שלעיר שוקה כמלכין אלא יודות ומשתקעת
במקום ובפר דמויעא ונפילין בנג דלת שיבמוקיעה
סלין פירק י
אמר פירק יא דם בפר און מנלחין בנג ואלו כותבין בנג אפי הכי קמי
אמר לו אם הינה דכתיב נבא ופולא זמן במקום כיעד וכו' וכו' בנג הנטען על
והנה אש ונפיל רבן נפיל און נפיל אחר נפיל קהוא דחלין אבבא דבי נשיא
הנה ונפיליה דם ששנת הווא מידם הוה הימא המונה מינה וכו' נפיל דפר אמר
לפון נפיל הימא מנפילא פיר מרנען עליה גם אהר בוא עליה זולת הארום
וכי נפיל דתנאקת דמית פירק יא וכו' בנג עין שלמה שחושדין אמתן לפי
שמת רעלה לטובל באתר בית נכונה בתשמיש המטה לכו והחבטתו לו כשתעלי
בן הוה נפיליה בן קודם שתתעב דם יא דאמר ליה תעלי לון להברותך נאאת
כנישנאית עליון נאאת וואו דכי יימי המהו עין בהך נפיל שותמרו עליון
שיתקעלה לשמש תייר את מרבה בתשמיש המטה לכו והבטתו
כשתעלי מן הנהר ונתנו בך עין ענוהו עליון לשיחך נפיל שכשיראן נאאת
מרתה ליהוה דמים הרבה יאמרו סימן עה הווא לה שהאנוה שדמיה מרובה
בנה מרובין יתעב עין ויתסן הדם דם בסוף נפיל דמר המוכר את הבית אלא
לימי המטה נמי לימי אמר רב חננאל זיל קבלנו מרבנות קבלה רב מתי רב כי זה
עירוש שמין את השדה שמירש חוק משדה פלונת ובשיעור דמי אאתה שוה
שייר לפעמי הצוכר בשדה שמכר ואם נשאר בשדה שמירש לו כי מכרה
מכר קבין ולמעלה המכרה קיימת נוטל המוכר ממנה כשיעור דמי אותה
שדה שזמרנו חוק משמנה והנשאר לחקה ואם הנשאר פחות מכר קבין בעל
המכרה שפתות מכר קבין אינה נקראת שדה והו בסוף אמר לו שדי מכרה לך
זה כגון ששענו האומר לחבירו חני שדה אמי מכר לך משמען בינהו ואמר

שברמאי פיר שנהנין מהן ואין עריך להפריש מהן דמאי שבאין מרפקד
דמדום בפר תפלות השחר בנג' איעזר אומ' העושה וזכור כל כתבי הקדש
במימרות ד' יוקי אג' ר' חייא בר אבא מענה להתפלל עד דמדוגי חמה אמי
ר' זורא ייראוך עם שמש ולפע ירח דור דורים הינו דמדום ערב כלום קודם
שקיעת החמה וברא רבה פרש יא ויברך אים את יום השביעי אבל יעקב
שיכתוב ביה שמירת שבת ויחן את פע העיר נכנס עם דמדוגי חמה וקבע
תחומין מבעוד יום וירש את העולם שלא במדה דומה ברא ג' דפוק מי
שמיתו דילמא דומה קדים ומכריז להן וברא ג' דחננה ודור משלימנא להן
לדומה פיר שר הממונה על המתים דמן בברא רבי פרש עג' תע' ר שמע
בן יוחאי לפי שזלזלה בעדיק לפי כך אינה נכנסת עמן לקבורה הדה היא דכתי
לכן ישכב עימך הלילה אמר לה עמך הוא דמיך ועמי לית הוא דמיך תרגום אס
תשכב לית תפחד אס תימוך לית תפחד דמיוני בברא רבה פרש ח נעשה
אדם בעלמנו למלך ואיפרכוס שהיו בקרובים והיו בני המדינה אומ' למלך
דומינו ובמנלת איכה היו עריה לראש ביבי דומינו אמר טור פא יחי אדוני
המלך דמוסי ברא ג' בפר הבונה אפילו העלה על גבי דימוס שלאבעם
חייב ובסו ג' דפר הבית והעליה העלום על גבי דימוס ונפלו והחזיקו כולן חייבין
זכור נגמר הדין בנג' לא היו קוברין אותן תא שמע נפש שבנצאו לשום חי
מותר בהנאה הוסיף בו דמוס אחד לשום מת אסור ובסו ג' דפר משוח המלחמה
אס הוסיף בו דמוס אחד חוזר פיר נדבר דמוס פטור אתה בפר קמ דע זר בנג'
אין בונין עמהן פיר בשבועה דמוס בפר קמ דע זר אין בונין עמהן בסילקי
ונדון אים טדיא וצימה אבל בונין עמהן דימוסיאות ומרחעאות ובר ברא
רבה עדיין לא בהן דימוסיאות וברא פס דתרה למחר אפי פותח לכם דימוסיאות
ומרחעאות ובשבת בפר ג' חבית אסור לעמוד בקרקיתיה שולדמסית מפני
שמעמלות ומרפא כל ימיה שולדמסית כא ווערת מן המנין חמרא דפרמיא
ומיא דדמסית קפחו עשרת השבטים מישרא ובתבות דר נתן בסו פרק רבי
יוחנן בן זכאי הוא דאמ' את לדמסית למקום נאה ומים ימים והן אמרו נוך
ליבנה למקום שתלמידי חכמי מרובין ואוהבין את התורה ונעיל שמיים בתורה
הוא שנתמעט שמו והוא נתעיל שמו בתורה פיר מים חמים שיועאין מן
הקרקע כגון חמי טבריה דמקם בברא רבה פרש ח נעשה אדם למי היה
לשאול לא לבני המדינה שפוסקין בדימוסיא שלמדינה ובסו פרש פ' ר הונא
אמר ח אוננות נכתבו לי מינע למערים ומיערים לדימוסיא רבה פוטמר ילקחו
מדימוסיא ובראש ויקרא רבה אין בני המדינה נעשין עדי שתפרש להן בדי
בימוסיא שלמדינה דמס בברא רבה פרש י חזר אני עליכם בשעה שיעא

שרעים שאין דמן חלוק מבשרן וזה וזה אסור באכילה ומעטרפין זה עם זה
כדתנן במסכת מעילה דם השרץ ובשרו מעטרפין בפעודה פוק השוחט אחר
בעוף בנגל השוחט את המסוכנת מקוכנת דשורית מהכא וחלב נבלה וחלב טרפה
למה לי זו היא שאין חלבה חלוק מבשרה לא הכל אסור בבשר וכל שכן חלב
יש לה אחרת כיוצא בה חולה וסופה למות שנשחטה חלבה אסור ובשרה
מותר דם היוצא מפיו ומפי אמה טהור ברא נגד דפוך דם הצידה ובסוף נגד דפוך
קנה ראש השנה אמר ליה מדבריהם אמר ליה דם תהי אחרייתו דמיס לו בין
בחול בין בשבת בנגד דפוך בן סורר ומורה פיר חיים לו דמין בתוכו בילמדנו
ויאמר משה לחובב כי לדם אעשך אם לא דם שני ודם ירדפך בשביל כך דם
ירדפך זה דם המילה ובפרך נקום נקמת כשם שהיה שונא דם המילה ודם
הקרבנות הוא אזהב דם להרוג נפשות שני ועל חרבך תחיה כך אמר דם ירדפך
דם בפר מרובה בנגד ששמע אונג קדשים ובפר השוחט אחד בעוף
בסוף היל השוחט את המסוכנת ובסוף נגד דפוך קנה דבבורות שור או כשב או
עז פרט לכלאים או עז פרט לנדמה ובסוף נגד דפוך בהמה שהיא מקשה
ומאי נהו עמה שנולד מן התעשה שדומה לכבש או הנולד מן כבשה
ודומה לתיש ומאי בפר הזהב בנגד ונותנה למעשר שני תא שמע מיהא
דתנן ברא מסכת דמאי אין לו חומש ואין לו ביעור הא קרן יש לו כולו ובפרך
אילו הן הלוקין בנגד אכל טבל כתנא בפר דבדמאי ה' איצור אונג אין אדם ערוך
לקרוא שם למעשר שני שלדמאי וחכמי אונג קורא שם ואינו ערוך להפריש
וכולו ובפר בהמה המקשה בנגד ה' שמע שיזורי אונג דתנן בפר ה' דבדמאי
תרומת מעשר שלדמאי שחזרה לכהן כהן ה' שמע שיזורי אונג אף בחול
שואלו ואוכל על פיך פיר שואל את עם הארץ שקנה ממנו ואונג הפרשת
תרומה אם יאמר לו מעשרין הן אוכל על פיך ותנא בתוספתא דצא יתר
על כן אמר ה' שמעון שיזורי הפריש תרומה ומעשר וכולו עד שכשם שאונג
שבת על עם הארץ כך אימת דמוע על עם הארץ ואם אמר כבר הועצתני אני
ממנו מעשר נאמן פיר כיון דידיע עם הארץ עונג שבת וסעודת שבת קבע
וקובע למעשר אם הפריש מעשר אינו משקר שאימת שבת עליו כך יש
אימת דמוע עליו וכיון שהפריש החבר תרומת מעשר מן הדמאי ואחר כך
חזרה למקומה ונתערבה ואונג לעם הארץ כך וכך אירע לי שרא הפרשת מעלה
תרומת מעשר אימת דמוע עליו מי אמרינן כיון שהפריש ממנה ואחר כך
נרמעה חמורה היא ואינו משקר פיר דמאי כבר פיר בערכים ארבעה פירושים
ראשון מלשון דמיתת אם לא יעא ממנו מעשר או לא פא דין מאי מתוקן
או לא ובנגד דבע מערבא מתורש דמיתתין דמיתתין לא תיקון הא דמיתתין הקלים

תהא כולה ודימוס יועתין עמו דנכס וברא רב תרש ויבא עקב שלם בפר ויהי
 בשלה פר המאחד עיד ודאי עד עפורין וכד הוה שמע בבית קלא אמרין מן שמיא
 הות דימוס הות ספי קילה הות מי ערה מתעדיא סא מן שמיא דימוס ונאמתינת
 פיר דימוס הנעלי ובויקרא רבה ברא קדושים תהוין פירא ויגבר ובידועלמי סוף
 ברכות ובילמדנו ברא אלה הדברים מלך בשר ודם יושב ודן בשהוא נתן דינים
 הכל מקלקלן אותן וכשהוא נתן פיקלא הכל מרננן אחרין למה שיש בדין וכויל
 ובפר תשובה היה נועל דימוס הרה היא דכת מכסה פשעו ליה יעליה וכויל
 ועוזב ירוחם בפר דרא השנה ובויקרא רבה אמר אל זכהני פיש לעולם יארני
 יב נתנו לו דימוס דמס בויקרא רב אמר אל הכהנים ולקוחתם לכם חד זמן עברי
 חד לינון בעי למאבי דימוסיה מההיא כדיתה וברא פיס דבי תנשא כך עשו הישע
 מתהפר איית גולגלתך איית דימוסיך יתע ארנונך ובויקרא רבה קדשים תהיו
 פרש בשושנה אעפ שישראל משועבד בין האומות במסין ובגולגליות ובדימוסין
 ובמקל איכה הכביד נחשותי על ידי דימוסיות וארנונות וגולגליות וימס ברא
 מקל איכה עדי שהיה כל כסף וזהב מירושלים ושפט דימוס של תלין דימס ברא
 נא דחלק והיתעטיל דימוסין פיר מעוררים פא נפולן שלטונים מאורח וכויל
 שיער היום הוא הין בעי אפריקיא שולטין ביהודה ובירושלים דמס בעי הברייתא
 ובפר קב דתמורה אין המדומע נדמע לא לפי השבון נא מן תנא אפי ה ויית
 אבא אפי ה יוחנן דלא כר איעור דתע בתרומות פר ה סאה תרומה שנפלה לתחת
 מבטא חולין ונדמע וכויל בפר נטול אדם בגי ר יהודה אומאן מעלין את המדומע
 באחד ומאה פיר מדומע שנפלה בחולין ונדמע מעלין אותה אפי ישו פסם אחד
 ומאה ואפי זן תרומה שנפלאה והשאר חולין ובגותרין ואקשיין אמאי והיא
 מתקן טבליא ונמעא עשה מעשה ופיר ר יהודה כר איעור ספירא ליה דאם תרומה
 בעינא מחתא פיר תרומה שנפלה בחולין אין מהשבין אותה שנתערבה בכל חולין
 אם כאילו נתנה במקום אחד היא וכשנטול ממאה סאפיס אחד אינו אומר כי היא
 התרומה אבל שאר החולין מתקנין היו מקודם וליה היה אסור לא זו הסאה שנפלה
 במקום התרומה שנפלה בלבד דתע סאה תרומה שנפלה לתחת ממאה ונדמעו
 ונפלו מן המדומע למקום אחר ר איעור אומאן מדומע בתרומה ודאי פיר סאה
 תרומה שנפלה לתוך המשין סאין חולין ועוד נפלו סאין המשין סאין סאה אחת
 לם סאין חולין ר איעור סבר הכל אסורין נהראשונים וע האחרונים שאני אומאן
 שולתרומה עעמה היא שנפלה לששים אחרונים לפי שסאין המדומע עולה אלא
 באחד ומאה ואין באחד מהן מאה בשעת נפילתה בהן והכפא אומאן המדומע מדמע
 לא לפי השבון פיר סאה שנפלה לחמשין סאין ונפלו מאילו הנ סאין סאה במאה
 סאין ואחת עולה ספ אח מדמע בתרומה ודאי שחשוב כמו סאה שכולה תרומה

ד

נפיק טענין ליה צדומי דרהב בג דסקוס דרהב ובניקרא רבה בשור אן נשב
פרט עדיקת ובני אחרי מות למלך שהיה לו שני דסקסים נאים ובילמד ברא
אחרי מות למלך שהכניסו לו דסקוס מעעמין פיר לשון לעז הוא דיסקופלס
בילמדנו בפרט ויקרא הפולה היה יודע צמוסי ודיסקפלעס שלי תורתו ומוסרי
ובלעז דישפלינא דסקר בברא רבה פרט עט ויאמר שלחני אתה הוה איתנא
טעינא לה חר דסקרין וחרא סכין בנה ובברא רב ויגש אליו פיש עד תפוחי
והב במסכיות כסף תנמה אונקלוס חיזורין דרהב בג דיסקרין דכסף ובראש
ילמדנו האומן האומן הוה כשהוא מבקש לעשות דסקרין מהו עושה ובפרט
אחרי מות ובפס דפרי ובפס דבחדש השלישי בנה שבועולס ארס עושה שני
דיסקרין אחד לו ואחד לבני ביתו שלמי הוא עושה נאה שלו כול יש ספרי
שוכת בהן דיסקסין ויש מפרש דיסקרין קערה דיסקרנא בפר כיעד מעבדין
בנה עיר שלחיד ונעשיית שלרבים אמר רב יהודה כגון דיסקרתא דרוש גלותא
פיר עיר שלראשי גליות דיסקרתא דנתור פיר שהיה סוחר ואין באין רבים
אם בשבילו והוא שלחיד ובסו גב דמלה נקראת אמר ליה ההוא סגא ליה במד
נרא אן בחרא דיסקרתא ובפר השולח נטו בגל עבד שנשבה והיא דיסקרתא
דעבדי דאיזדבן לגויס דמתו בפר כיעד מברכין בגל הון לפנין מינים הרבה
שוד להן דסתנא דריש גלותא ובסו שבת וקס אינש שקלתיה לחסתנא
דיהבתו לי יהבתה נה ליה ופיר גב דמי שאהון אותבו קמיה איסתנא דחזקה
אמיגיה פיר דסתנא חלק דסתק ויבא גס הנעב אחר הלהב תלג ועל אנדסתנא
בת שיננא דע בריש שבת ובריש שבועות ידיעות הטומאה שגים שהן
ארבע ומפורש בגל דפר שבועות שגים שאוכל ושלם אוכל שאכלת ושלם
אכלת ידיעות הטומאה שגים טומאת קודש וטומאת מקדש ד קודש
ומקדשי יעאות השבת שגים הועתה דעני והועתה דבעל רבית ד הכנסה
דעני והכנסה דבעל רבית מראות נגעים ב שאת ובהרת ד שאת ותולדות
בדות ותולדות תנן בראי פיר דעל חודע ועל לא חודע שעיר המשתלה מנפר
דין עלי בע מערבא הדיא דתנן בסו כריתות חייבי אשמות ודיאן שעבר
גלהן יום הכפר ומקשינן והא לא כפרו יום הכפר ואוקמוה הדיא דכריתות
במדר יום הכפר ג דחולין מידיעתו מביא קרבן על שגגתו פיר כח אשר לא
תעשתה בזדון שאם יודע לו אינו עושה אי אם הטא בשוגג חייב חטאת פרט
לכשומד שאיט חוטא בשוגג שאם היה אדם מודיעו שהלב הוא לא היה
צמע מלובל ובפר שנים אחזין בטלית בגל ראה אומן ריעין דעת אחרת מקנה
אומן שאני פיר בין מידעם דמתי ממילא למדי דקאי אינש דאית ביה דעת
וקא מקני ליה גזול דיעה שניתנה בין שתי אותיות שלה קבא בסו דבריכו וצא

שמרדו לא הזיקו אלא ליונה עמהן ענני כבוד לא זין מהן המן והבאר לא מנע
 מהן וכולי בילמדנו בסו אשה כי תזריע לאחד שהיה חייב ד' דנכסטים ובאל תער
 את מוצאב למי שלה שני דנכסטים כיון שעשו נרנו ירדו שניהן ותפסו אותה
 ובבער לך אם הנחתם עז ובאתם אעלי אני דנכסם ליתן לכם שכר ובסו ג' ג'

דפרק במה אשה יונעא ירוש' היושב בבית רעוע עושה מלאך דנכוסם שולח
 דכת ישימות עליומה כמה דתימר כי תשה ברעך משאת מאומה פיר' מלוא בלשו
 יון דנק בפר המקבל בנג' לשנים מעטנות ריבעא דהוא דנקא פיר' המנהג
 הידוע השתל' נוסל החער' ומי שולא שתל' לא עובר השתולים בכלל השדה
 בלבד נוסל באיזה שתל' להסתליק דינא ליטול רביע מן הנותר אחר שיטול
 הארים היורד במקומו לעבוד האילנות שלוש יהי. בנג' שדה אילן שעולה
 בשדה כולה בכל שנה שנים עשר זהובים חולקין אותן בעל הבית והשתל' זה
 נוסל ששה וזה נוסל ששה כשבא השתל' להסתלק הוליד ארים במקומו
 נוסל הארים ד' שהן שלוש הכל ונוסל בעל השדה ששה שהיא חלקן בכל
 שנה ושנה נשארו שנים שהיא שותות לשנים עשר ורביע לה שנשארו אחר
 שנוסל חלקן שלוש וזה הוא פיר' ריבעא שלה הנותרין שהן שותות ליב דינר

בפר ג' פשוט בנג' כתוב בו מאה זוזי אמר רב אשי רישא דכ' ביה דינר והן דינר
 זהב סיפה דכתביה דינר והן שלפסק ומנע תימר דשני לן בין דינר לדינר דתנן
 בפר ק"ג דכריתות האשה שיש עליה כול' וברא נג' דפר הזהב איכא אחד מכ'

בדינר שלפסק אחד מכה בדינר שלזהב: סליק פרק י"ב

אחל פרק י"ג דפטורין בערכין בנג' המקדש אבל שדה סג' לה בדפטורין
 ובפר האומ' לחביון עא וקדוש לי בנג' על מנת שיש לי בית כור עפר לא עריכא

דאע"ג דנפקו ליה בדפטורין פיר' זו השדה אע"ל היא באריסות דסק' ברא
 נג' דפר' יוחסין אית' עליה דסקא דמינותא וברא נג' דפר הגזול ומאכיל בג'

דנקיט דסקא מצי דיין הגזול ובפר השולח נג' בנג' העדים חותמין מעיקרא
 במתי' אפ' עיניהו בחסקי ופר' אחר בעטין כתבו העדים בראש הדף לא רב
 בדיסקי הוא דהוה חתים פיר' רב כי עשרה הוה חתים מן הינר והן אינרות שולח
 שלרשות שאינן לראית עדות אמל בשאר שטרות תת כתב הוה חתים רב
 ולא מן הינר הילכך כלומ' מן הינר בין ג' לג' הכתב בג' דג' כלפי הכתב לא
 היושנן להן לא שניהן פסולין וכן אחורי הג' אם הוא נג' פשוט ואם נקדיב
 העדים בסו א' מהן שאין סומן שליטת מהן בין ג' כלפי הכתב בין דג' כלפי
 הכתב הוא דסקא ברא רב פרט' ויכול לא מבטי שהיתה מליטת מים והן
 בה דסקתים נאים ובפר י"א פעם אחת דימני אדם בלדקיא והביא לפניו דיוסקוס
 טעון בי ומיטות מא' טרביזין בלשון יון שולחן ובפר ל' ויזכר אים את נר

גם ויחלק ה' קמ' ובפר' כיער מעברין ומן ע' לבניה תקרא אמ' עשה מודעין לתורה
פיר' מודעין סימנין מודעין קבע דמן לתלמוד דעה חסרת מה קנית ברא ויקר' דבה
בולמו ברא אלה פקודי' כשנכנס אדרינום למקדש והיה מחרף ומצדף ועליו אמר
דוד' סבן כל העולמים עליה שאילו היו יכולין לקרין ארזים לעשות סולמות לעלות
לקיי' היו עולין שנ' יודע כמציא למעלה בסבך עקן קודמות תשובה לו צ' שום
ד' כל מודעין שממר מוס' ע' ואמ' אנוס אנו על מתנה זו שיאנו נותן ומודעין
ומודעין ש' אלה לעדים מחרתי' מודעין ונתגלה לו ועכשו מוסר אנו לתעכם מודעין
שבסונס אנו מבטלה ולא ברעון ומודעין דנפקי מינו מודעין כי הא' ויאמ' רב יהודה
הא מתנתא טמירתא אף על גב דלא מרונן ביה הויא טענתא ומודעין לחברתה
כי ע' ראובן שהקנה אחת משדותיו לשם בנתנה טמירתא ויאמ' לעדים זילין
איטמרו הוי' מודעין חזר ונתן שדה אחרת לזו בקתם דלא' א' איטמרו ולא' א'
כותבו בשוקא בברא אזילין בטר אומדן דעתא דאמ' ר' כי הוי' דלשמע בנתנה
טמירתא דלוי נמי במתנה טמירתא גב' ומתנה יכול לבטל בלא' זונס וזה הוא אם
נתן לאחד סתם וחזר ונתנה לאחר ויאמ' איטמרו הויא מודעין לראשונה ולא' ק'ן
שניהם דעין מר' ויי' אית' הכיקלות ודעין

אחל פרק יד' דף י"ג ב' דף ל"ד ב' דף כ"ג ב' דף כ"ג ב' דף כ"ג ב' דף כ"ג ב'
כל כלי העץ כלי היצר דף ש' נחתום שוקבעו בבית' תפר' המוכר את הבית בגב'
המוכר הבית מכר את הדלת פיר' נטר ולוח וטבלא גדולה שהיא שלנחתום טז' ונתן
עליה לחם כשהן כמות' בטק' ע' שיחמיצו כדמתרגמינן ברושנים מסני' באו לן
את כל לחותים אלונים מבשן עשון משוטיך קדשך עשו שן מטמא מתע' הוסי'
פיר' כמין מצדל ושדה נהן עשוין לתן בהן כלים או ספרים והן עשוין תחתיים
שניים ושלישנים בסו' ג' ד' ז' וברא' ג' דפר' תינוקת הדפין החודשין והלובין
מדיחן פיר' הנסרין שמנחין על הענבים ובפר' איזה הוא הנשן בגב' פוסק עמי ע'
הצ'יש והוא מחוסר נכמד עוול' לבי דפא' פיר' בית הב' ובפר' לרב המזול בגמ'
אתרוג הכוש' לא עריכא דעבדי' דפין דפין פיר' מרובע כגון לוח' וצ'ל הבג'
פרק י"א בנצעים וכן שע' דפין חלוק שני' נגע באחד מהן ותלומטר בלא' מודעין
פרש' ויקרא יעקב אל בעני' פיר' כלי כענף תיבה דפלוז' בברא' רב פק' ס'א' ב' ב'
ר' יודן ברב סימון בא' בתלון פיר' בשע' עולמים בעולם הזה ובעולם הבא' בלעז'
דפלוז' ופ'ן פ'ר' שע' בבכורות יועא' דופן וקצא' אחרין' ובפר' קמ' דכרי' ונתן
יוס' ארבעים ויועא' דופן פ'ר' ה' בעידה יועא' דופן אין יושבין עליו ימי טומאה
טהרה פיר' אם היתה אשה מעוברת ונתה והוולד חי קורעין את בטנה ויועא'
ובפר' ב' בכלים ונתן דפונה בשול' המסין פיר' שהיא טמאה בארץ דע' ונתן
דופן שהיא בע' היקב דופן עקומה בול' קמ' דעירובין כפר' פיר' בע' ג' ב' ב'

1

כמפורש בנג דק דקאי בחלונות דרוואה אם כן כשורא דייקא עשרה בלשון
זן קורין לקורא ולעשרה דייקא דקא בפרק כיעד מעברין בנג עיר שליחוד
אם יש שם דהא ארבעה אין אוסרין זה על זה פיר דקא איעטווה דקיון בברא
דבה פרש ט' וכו' מלכות הארץ טובה מאוד לא שהיה טובה על דקיון שלבריות
ובפרק י הרבה עבאין מינה הקב"ה לאדם הזה לתבוע דקיון שלון ובפרש כג
בא נחש הקדמני לתבוע דקיון שלה ובברא רבי ט"ו חמסי עליך אמר ליה
חד תבוע דייקי דידוי פיר עלבון דקל בפ"י יום הכפורים בנג נעילת הסניף
רבה נפק בדיקולו ובפרק ערב פסחים בנג ואפילו מן התעבחי ריש תורה
בדיקולא סליק לאינרא שמי דרגא מחותני פיר אם תראה ריש תורה בכלי אחר
שאוכל בו שעוסק באכילה ואעפ"כ כן ברה לנג וברא נג דסנהדרין הוא נמא
ודיקולא שפיר פיר ה"א ישנה וקלתה מהלכת על פני המים וכן הוא כמו אשה
עעלנית שישנה על שפת האור ובאין המים ולוקחין קלתה והיא ישנה ואינה
יודעת ומקרא ברור ובשפלות ידים ודלוף הבית ובפר' לא יחפור בנג חנות
שבחער הנהו דקולא דאיתו דיקולו לבבל אומנים לעשות קליפות למכרם
ובפר' עיר הנשה בנג יין שנתבשל בזתא דתרבא דנפל לדיקולא דבישרא
תשן הנאון ושאלתם ביזתא דתרבא דנפל לדיקולא מי סברת לדיקולא עעמא
נפל הכי קאמי ביזתא דתרבא שנפל ליורה גדולה שיש בה שיעור דיקולא
דקל ותשטח עליון הריפות תרג ושטחת עלוהי דקולן דקל בסו נג
דפר מי שהועיאתו תהא שביתתו תותי דקלא דסביל אחוה פיר בנג דקל שסובל
אחיז בנג שהין שני דקלים או נג דקלים סמוכין זה לזה ונכילה אחד מהן ועמך
על חבירו דיקלא דסריק מריה מכרצא פיר דקל בעליו מכרצא בנג שטוען
מידות הרבה שייספיק דמיהן לשקול בכל אכרצא שיש לשלטון על בעליו
בדיקולא ובדיקלים ובפר' חן לבת בנג ר' ישמע' אומר נג חדשים אמר אביי דקל
איתא איכא ביניהן דקל הנשיר פירותיו קודם נמירתו מלשו נם העני נעירתי
אמר דאמי בענן נג דירות לא הויא חזקה דהא לא ניר לרב דאמי נג שנים בענן
אחזיק נג שנים הויא חזקה יש אומ' דקל נערה פיר דקל דיופריין שעושה
שנים בשנה לשמול דאמי בענן נג דירות בשנה וחמייה הוי חזקה דאמי
נג דירות לרב לא הוי חזקה עד דאכיל לה נג שנים ובפר' העיר והרוטב בנג
דלית הנות קולית ששפה לאורכה טמיאה לרחבה טהורה ופמינ דיקלא כן
על קולית ששפה לאורכה טמיאה שנתה חיותה בנג דקל בשיחתך קליפתו
כסוף טבעת וכל סביבין ייבש המוח ואינו מעלה ארוכה מבחוץ דקל בסו נג
דקל פל שעה אמר רב יוסף לית נהליט איניש תרת חוטי בהדי הדדי וילא אמלא
דמיא ויעב בעידיא דחבירתה וילא סליק לה דיקלא דמיא מיד רותא ואתי לדי

ואלה אסירי דעייה ברישיה דרוגהא ברא נב דהמוכר את הספינה ופירק
 קמ דבכורות בגמ דג שמא שקול סיכתא תהי דינא לא על דלי דינא על ובפר
 אין מעמידין בגמ אין מתרפין וירא דינא דינא דמא דמעבתא כיר וירא היועא
 מן העין פיר דינא שנוקב בו הנקב העמר כמן מחוטמא דם שיש בעין
 דין בפר כד בכלים ודיעת רשב"ם טהורה מכלום פיר תרים קטן ביותר
 דין דינא וחזיה דין בשלו טריפות עוף הדין ניקבן הדקים פיר בעי מ
 מעים הקטנים בפרק ב ברמא בנסר ומדרו בדקה טפילה דקה לגמ ירוש
 הין מדה גמ מן הין ולמטה שימן מדה דקה בין שומן ולמעלה מדה גמ
 בפרק אלו טרפות בגמ כמה תחסי תא שבע מיהא דתנן בפרק ב בכלים
 הדקין שבכלי חרס הן וקרקענותיהן ודפנותיהן יושבין שלא מסומכין הכלים
 הקטנים אם נפחתו ונשתתיר בשוליהן או צפנותיהן שהן הערדים שיעור
 שיש בו מקום שלא מסומכין ריש מעינא באמתא באעי צרידא וזה חלב
 שעל הדקין בפרק גיר הנשה בגמ ונהג בשליל בגמ דפר נזיר מה עבד
 לדקיא דלא ליטרה שאם יזרוק הדם ודם גלוח ראשון ויניח האימורין להקטור
 עם הזבחים שמביא לסוף אי אימשר שלא יסריחו הדקין והמעס היל מועין
 להקטירם בחעיים מבן זומא זבל דק וחול דק בפר כיטוי הדם ובפר אלו טרי
 בגמ נפלה מן הגב ונש כי תנא דייק ונפיק לא הישנין דייק ולא נפיק הישני
 דקתא הישנין פיר דייק ונפיק לא הישנין משום ריסוק איבריין דדק הוא
 דדייק ולא נפיק קשה הוא דיק בככך ותשכה בנגיק בסו גמ דשולאדם
 פיר טחין בשניים כלוג אכול כדי שיהא בך כח להלך ברעליך המדקדק והמ
 והמשובט בסו גמ דפר כלל צדור פיר מדקדק על חוט הערב כדי להחזיק
 ולהלחם עם חבירין וזה הוא בכלל אריצה וכל גדוליה רותקו בזקים בנחוס תג
 ודיקדקו בשישולן אימריא דעדקן וגזליא רכיכין בפר קמ דסנהדרין בגמ
 רבן שמעון בן גמלי ונמתו גדולים וקטנים תרג וימותון רברבין ודעדקין ונת
 לכהן הירוע והלחיים והקבה תרג ירוש דקתא מקטן ועד גדול תרג ירוש
 מדקיקי ועד סביהן דק וישקף על פני תרג ירוש ואודיק ומבבאם סיסרי
 תרג ומדיקא אימיה דסיסרא ובפרט יהי בשלח פרעה אודיקת שרה דואמ
 אליך ישג תרג חוק עליה ידוקון דק דקדוקי תורה ודקדוקי סופרים בסו גמ
 דפר הישן דק דוקין שבעין וליבא דר עקיבא דאמ יאם עלו לא ירדו בסו גמ
 אלו דברים בפסח ובסו גמ בפרק המזבח מקדש בזבחים בפר קמ דע זק בגמ
 שלשה ימים אסור וברא גמ ר ישמעאל אי ליבא בדוקין שבעין השתא לבע נח
 חזיא לגבוה בבמה דידיהן לארורה מיבעיא ובפר כל מומין אילו בגמ החרוס
 ואי כת דחכ דק משום דמחסיין פיר דק בלעז מליא פעמים גבוה פעמים משוק

יאך שמריה תרנ ברס הא דור דויהא דירנ בפר קמ דכות בנא אל דוחנ
 ברוקא עבדיא לך אימך דרדונג משחא דמישא דרבנן פיר נאון יעיקר
 נאון דרדק בפר איזהו נשך בנא הלוח על שדוהו אל לך דירדק קרעה
 דעריס דריח בברא רב פרש נד כל השומע עחק די ונשוא אשוי
 נאון כאן עשייה ונאון להלן עשייה שוכ כאן נותן דוריה לעולם ונביל מדנו
 ברכון העולם מאתחין מוחל לעונות ישור וננטול דוריה שאלמה הך לפי שהיא מקעיא
 דוריה לעולם נקרא גדול ונבני תבא אל הארץ תבא שאלה לך אנשים הרדי
 נאון נכנסים לארץ הון זהירין להיות מעלין לך דמאטא פיר דורון דרדי
 נאון ונאכל בתגה החוחין והדי דורין מלש קון ורדרי דירור בפרק אין
 דירדיין בנא חרס יארי אע דרדורין והרקבאות שולגים ובסו גל דפרי לישמע
 פי שהביא ענבים לנת בסלון ורדורין אעפ שהיין מזולק שליחן מותר ונפ
 טון בכלים ו יהודה אומ דרדר עולה פיר חבית שולען עגולה עשויה לחורג
 לחות ואעפ שהיא גדולה כיון שהיא לעולה מיטלטלת מליאה וריקנית ובלע
 טרטורה דרך ברא נא דפרי יעיאות השבת המעביר חפץ בתחלת ארבע
 לסוף ארבע ו העבירו דרך עליו פפור פיר שהעבירו על עקבן מימינן לשמאן
 פפור טותן לך עינה בשביל תקנתו בסו נא דפרי דינ מננות בשולשה ורמיה
 אוד העביר עלי את הדרך פיר שסירסו שהעביר ממנו תשמע כדכת דרך
 גבר בעלמה לשון זכר ולשון נקיבה בריש נא דקידושין את דרכו למנות שני
 בריש נא דביעה פליג בה ד יחנן וריש לקיש איבא דו מאיר לריש לקיש ששונה
 סא אפילו בינה בכלל לפי שדרכה לימנות אחת אחת ואיכא בון ד מאיר לדבנן
 נאון דרבנן אמרי ודברים בלבד וד מאיר אל כל דבר תשוב שדרכו לימנות
 ד אחת ואפילו בינה לך יחנן ששינה את שדרכו לימנות שנינו שאין
 יליס ברוב ואפילו בארץ אלו השנויין במשנה בלבד בפרק אחד שלעלה אנה
 ש עבדו בקלפי ערלה וכול הכ האורג מלאה הסיט העבוע בקלפי ערלה
 לך תלתן שלכלאי הכרס וכול ועל זה שנינו שהיה ד מאיר אומ את שדרכו
 דת מקדש וחכמי אומ אינו מקדש לא ו דברים וד עקיבא מוסיף אף בכורות
 על הבית מפני שהן גדולים ואין נמנן אלא אחד אחד הנה וכן מפורש
 לך ירוש ד יחנן וריש לקיש חד אל לך מאיר ו דברים מקדשין מאיר
 דברי ד מאיר כל הדברים מקדשין דרכי האמורי ספר פיר בעין אמרי
 דרך בהללים סוף נא בתחמת הפועלין אין להן רשות לתרוס חוץ מן הארבע
 מיטשאין את הנת מוד פיר דורס ענבים מפני שהן מנוטין את הת
 ערלה לידוך מפני הפסד כהן זה פיר ד דניא לך דרכא ליה חמרא אנבא
 נאון בנא דפרק יששנה שרעיס פיר דרך לו והכהו דרבנן בעקלית פיר

דר בסוף נגד דפדו י יוחסין אביי דייר נרתי רבא דייר קני פיר היה מחיעה דגודע
ציון לבין הנשים רבא בקנים דר ברין נגד דפדו היה נוטל את מנחתה ובפר קמ
דקידושין בנגד הסמיכות ובפר ר ישמעל בנגד אסוד כחרש אגל ליה ר לעזר
לה יאשיה דדריה לא תתיב אכרעין ער דמפרשת להא מילתא פו בעלו מכלל
שהיה שם זקן דור אבין יקלל ואת אמו לא יברך משום דאבין יקלל ואת אמו
לא יברך אל תלשן אל אפילו דור שאבין יקלל ואת אמו לא יברך אל תלשן
אז לן מיהושע בפסח ברא נגד דפדו האשה ובכרא רבה פרט לן ויאמר אים
ואת אבות הברית ונ אג ר יודן לדרת כות פרט לשני דורות לדורו שלחזקיה
ולדור אנשי כנסת הגדולה שהן עדיקין ואין עריכין אות ואין מתיריין מן
המבול דרא בעלמיה פו טו בפרה הדירה והכנה שבתבואה כשרין מפני
בהן לחה פיר תולעת שלחטיין ומפרשי רבנן דהוא סלמנתון דתע רבין ואכתי
מן התבואה ישן בלא סלמנתון מאי בלא סלמנתון רב נחמן אמר בלא דעינתה
היא תבוא שערבך בה מלחלוחית הארץ ונבי משק קדש שנפל בו דרעא וכוכא
פיר תולעת דרבין במחט פו טו בפלים מלמד שבלע את הדובין פיר בעון
מלמד דרבין פו קמ דבכורות בנגד דג טמא אזל אשכח דרבונא מינציא
ומברא פיר ר צרשום זל מוכין מושלכין שם מבפנים הפתח ומבחוץ דאי חיי
רושם כרעא דעינלא קטלי לשומריין דאבראי דשבקין גברא למיעל ואי
חאוי רושם כרעא דנפקי קטלי לשומריין דנציא פיר דרבונא שומריין דרבונא
דרך נגד ברא נגד דפדו המועיא יין ובפר קמ דכתובות בנגד בתולה כתוב מאת
דרגא דאמדלא כבר פו ערך אמדלא דרג בפר נ בשביעית אין בונין
מדריגות על פי נציאות מלשון בקר המדריגה מנהג לעשות תחת סולם של
חלול ונקרא מדריגה דרבון בילמדנו בפרט ותדבר מרים אמר ר אבהו מה מה
יפל מעורך אף שהקבר משלים לכל אחד ואחד משור אף מלאכים שמשמרו
אותן כענין שנ וממנשה נפלו אל דויד והן עושין לו דוריינס ואחד מהן עושין
כרוז וכורז לפנו תנו כבוד לעצמם שלהקבה למה שכל העולם כולו מלא מים
ובפרט כי אם שמור המלאכים שמסר הקבה לאדם מהלבין לפנו בידגין
שטכסיק שלמלכות מהלכת לפנו ומכריזין לפנו טעם שטכסיק שלמלכות
מהלכת לפנו ומכריזין לפנו כדי שיתנו לו מזיקין כבוד שלא יעמדו לפנו
ויזיקו אותו דרג כבר פיר בערך נ על ראש המיטה תרג ירוש דרג
וישבת על מיטה כבודה תרג ורמת דרגשין דרג בפר אין מעמידיין
בנגד חלא שכרא דארמא אסיר מאי טעמא משום דמערבא ביה דורייא ד
נמר ובסוף קדר תעניות האילו בנגד איזהו דבר איזה דורייא דאמרא שרא
ליה בשיפולא פיר דורייא שרדייא שמרים כולם אחת הן ובלשון ערב שבת

מגילת
תנאים

ב מערפין שקלים דרכונות ובפר יש בכור לחולה וכו' נפדין בכסף ובשוה כסף חוץ
מן השקלים ג' תנא חוץ מן השקלים המעשר והריאין דתנן מערפין שקלים
דרכונות מפני משוי הדרך פיר שערין לה עלותן בירוש ונאי טע מפני משוי הדרך
עלה גירן לערפין הא לאו הכי לא ובפר ג' פשוט דרכונות די אנון ונמחקו אין פחות
משנים דרלמים בברא רב פרש לג' ויסגר יי בעדו אמר ר' לוי למלך שוקבע
דורמסיהא שולו במדינה וטל אהבו וחבשו בבית האסורין ונתן איספרגוס שולו
עליון זה כמ אנדרומוסיהא שפיר ובפיס ויהי בחעי הלילה ויאתר נתן להן דורמסיות
זה הדבר כבד נסאר ובילמדו ויהי חשך אפילה לא חזרו הביא עליהם דורמסיות זה
הדבר דורמסיות ובברא רב פרש מט' ברא וירא אליו מקום שלא יבטו אברהם מפולש
היה ר' יודן אומ' כהדין דורמלוס ובפרק איזהו נשך בג' אין פוסקין אמר ליה ר' זירא
ל' אסי אמר ר' יוחנן אפילו כדורמנס הזה ובפר האומ' לתבירו עא וקדש ל' בגמרא
האומ' לאשה הרי את מקודשת לי על אנת שחוק לפני רקוד לפני עשה לפני כדורמנס
הזה פיר הרחבה הגדלה בלג' יון דרומנס דרוס' בפרק כל הזבחים שקיבל בג' טמא
מסול' אמרו זקני דרוס' לא שנו אמ' עולה תקע להו ריש לקיש לדורמנסי בפי' לא
אמרו בג' ומרחיקין את הנבילות הרועה שיחכים ידעים שייתעשר יענין וסי' כן
שלהן בעפון ובנורה בדרוס' פיר לך אעל חכמי דרוס' וילמד חכמה מהן ויש אומרי
הרועה שיחכים בשעה שמתחיל וכו' פנן כנגד מורחית דרומית והרועה להעשיר
יכוין פנן כנגד מורחית עמונית דרמשק תרג' ירוש אשר משמאל לדמשק
דרמשקין בפר כיעד מבריכין בג' על הירקות הביאו לפנין כרוב ודורמסקנין ומרי
ובפר הגזיל ומתכיל ובג' שטוף נהר השוכר את הפועלין להביא כרוב ודורמסק לחול
פיר פרזלים ובלג' ישמעאל אנג' עין בקר ומברכין עליה בורא פיר העין דרך
בפר כלל גדול בג' הקורע קוריעה שנפל בה דרנא קוריעין אותה ותפדין אותה
וברא ג' דפיר הבונה קרש שנפל מטיף לתוכו אסר' וסו' ג' דפיר ויאלו טריפות ומה
ואת צבלתם תשקיעו לרבות דרנן שלפ' המה פיר תל' פנים שבראש הבהמה ושפ'
דרס' דרסה חלדה הנרימה ופיקור' כפר פיר בערך גרי' בפר קב' דחולין פ'
השוחט מן העורף טפס שהוא דורס' ובפר ג' בהל' יוצב אחד בעוף יצין חושב
שכנס דרסין זה על זה פיר שכנס ישענו על הסכין בבוחס הנאי' והן שנים ו'
הסי' עין קודם שיולימו ויביאו הסכין דרס' ברא ג' דחלק כל הנותן ברתנה
עם הארץ כאלו נתנה לפני האר' אה' ארי ספק דרס' ואוכל ספק אין דורס' ו'
ג' פ' ספק אוכלת חיה ספק אוכלת מיתה בסו' פיר קב' דבבא קב' אמ' שמאל אר'
ברא' הדרגס דרס' ואכל פטור טורף ואכל חייב פיר דרס' בהמה ואכל לאר' ש'
הנותן בתולה פטור דהיינו אורחית והיא ליה שן ברא' הרבים פדוף ואכל שט'
הדן ויאתר מן אכל דלאו אורחית והיא ליה שן תולדה יקוד דמשונה פ' דרס'

יטמא הרי פורשה ואנ' מכל האוכל וגם אמרה וכל משקה אבל אם היו המים
 בקדירה ניטמא המים וטימאיה ולכן הקדירה אומרת למים מטמא לא טימא
 כשהייתי יבישה ושתה כשטימאוך טמאתני והמשנה השביעיתין היא
 ששנינו כל הפוסל את התרומה מטמא משקה להיות תחלה לטמא אחד ולפסול
 אחד חוץ מטבול ים הרי זה אונ' מטמא לא טמא ופיר' כל אדם שתפסל את
 התרומה בג' שאכל אוכל טמא ראשון או אוכל טמא שני או ששתה
 משקין טמאין ונגע בכר של תרומה וגם הכר נגע בכר אחר הרי הכר
 השיני טהור ואם נגע בג' ונפלו על כר לחם ניטמא כי המים הבליעו את
 הטמא בכר השני מה שלא יכול ככר השני להבליעו הרי נתכוונו פיר'
 שובעתם ואנחנו יודעים כי הטהרות שני חלקים החלק הראש הוא טהרת החולין
 מטמאת הנוף ומטמאת מגע בין מאצות הטמא בין מתולדותיהן וחלק
 השני טהרת הקודש שנ' כי לבנו הכין לדיחש האלה וי ואלה אבות ולא כטהרת
 הקודש וגם טהרת הקודש תחלק ל' חלקים הטהרה הראשונה הטהרה למעשה כי
 כך שנינו טבול לחולין הוחזק לחולין ואסור למעשה הטהרה השנייה לתרומה כי
 כך שנינו טבול למעשה אסור לתרומה הטהרה השלישית לקודש כי כך שנינו
 טבול לתרומה אסור לקודש הטהרה הרבי' לחטאת כי כך שנינו טבול לקודש הוחזק
 לקודש ואסור לחטאת טבול לחמור הוחזק לקל טבול ולא הוחזק כאילו לא טבול
 ויש בן תרומה לקודש מעלות וכך שנינו חומר בקודש כבתרומה שמטבילין
 כלים בתוך כלים לתרו' אבל לא לקודש אחוריים ותוך ובית העביטה לתרומה אבל
 לא לקודש הנעשה את המדרס נושא את התרומה בקודש מתיר ומנעב ומטביל
 ואחר כך קושר ובתרומה קושר ואחר כך מטביל ועוד שנינו כלים הנגמדין
 בטהרה עריכין טבילה לקודש אבל לא לתרומה הרביעי בקודש פסול והשלישי
 לתרומה ואם ניטמאת אחת מידיו חברתה טהורה ולקודש מטביל שתיהן שהיד
 נטמאת את חברתה לקודש אבל לא לתרומה ושנינו לפי שהמשנות האלה
 נשחן לידים לחולין ולמעשה ולתרומה ולקודש מטבילין ולחטאת אם ניטמאן
 ידן ניטמא גופו וראוי שנתפש במידתן הטמאות שמטמאין את האחרים בין
 ידים בין כלים במגע ולא במשא וכלי חרש מטמא באויר ופיר' שאם נכנס
 האויר ופיר' שאם נכנס באויר כלי חרש אעפ' שלא נגע בו טמא ומטמא
 חרש' והם ה' טמאות והוא ששנינו אבות הטמאות השרק ושכבת זרע וטמא
 מת ומעורע בימי ספרן וכי חטאת שחן מתן כדי הזיה ויש ב' טמאות שהן
 מטמאין את האדם בלבד בלא בניין אם נגע בהן ואם נשא אונ' בלא נגיעה
 טמא הוא ובניין אבל כלים בנייה אין מטמאין ולא במשא כינוי בג' בני' על
 בני' ידו בניע על בניע או על על כל ידו כל דבר שהוא מקבל טמאה יהיה אחד

האדם גם לענין מי חטאת ובזאת מפרש ענין המשנה השנית אשר נפלו המשקים
האלו על בשרו טהור ותרומת ההלכה ולפי כך שנינו שהוא טהור כי אלו נפלו על ראשו
ועל רבו והם ג' לוגין לא היה טהור לחטאת לא טמא לחטאת לפי כך אם נפלו מים
מעוטין על כסותו נטמא כסותו וחזרה הכסות הריא וטמאתו ולכן יהיה כאומין
לכסותו כי המשקים שנפלו עליך וטמאתו אילו נפלו עלי לא טמאתו ועכשו נפלו
עליך וטימאתך חזרת את וטמאת אותי והמשנה השלישית היא ששנינו השורף
פרה ופרים המשלה את השעיר מטמא בגדים פרה ופרים ושעיר המשלה ענין
אינן מטמאתן בגדים הרי זה אצל מטמאתך לא טמאתו ונתחיל בפרשנו ונא כי
ארינו עינו לשרוף את הפרה ואצל והשורף אותם יכב בגד בגדים ורח בשר וג'
וכן אצל על פר ושעיר הנשרפין והשורף אותם יכב בגד ועוד כתיב והמשלה את
השעיר לעזאזל יכב בגד הרי יודענו שהייבין כולן לפנים בגדיהן ואנחנו יודענו כי
בגדי בגדים שאינן על השורף אותם עייבין כיבוס אע"פ שלא נגעו בפרה ולא
בפר ושעיר ולא בשעיר המשלה וכיון ששנינו בגדים שעל השורף והפרו
וטימאתו את השורף ואילו לא היה על השורף בגדים לא היה מטמא על כן אין
לתמוה ולכך אם שורש טומאה בגדי השורף הוא הפר והפרה והשעיר מדוע
לא יטמאתו הם בגדים אחרים בנגעים כך נשיבהו ונאמר לו כי זה אשר טימא
בגדי השורף לא מפע נקיעה טומאתו לא מפע שהיפתם דאיה לדיב שאם נגע
אדם בהם ולא שרף אותם אינו מטמא לא הוא ולא בגד ולכן יהיה השורף
כאצל לבגדו מטמאתם לא טמאתו והמשנה ה' היא ששנינו האוכל מנבלת
עוף טהור והוא בבית הבליעה מטמא בגדים ונבילה ענינה אינה מטמא בגדים
הרי זה אצל מטמאתך לא טמאתו וכולו ופיר כי נבלת העוף אינה מטמא לא
אדם ולא כלום בנגעים בה וכשאוכל אדם אותה הוא מטמא את בגדיו והן
מטמאתן אותו וכן הוא אצל לבגדו מטמאתך לא טמאתו וכולו והמשנה ה'
היא ששנינו ולא טמאתו אינן מטמאתן כלים אלא משקה וטמאת משקה וכולו
ופיר שהנגע בזב ובזבה ובולדת ובשרץ ובנבלה ונגע בכלים אינן מטמאת אותם
ואם נגע בגדים שבתוך כלים אין במשקה שעל גבי הכלים טמאת בכלל מי
המים הביאונת הטומאה עליהן ונעשו כלים כאצל למים מטמאתך לא
והמשנה הששית זו היא ששנינו אין כלי חרש מטמאת את חבירו אלא במשקה
נטמאת משקה טומאתו הרי זה אצל מטמאתך לא טמאתו ופיר כי כלי חרש כ
בו וכלי חרש אשר יתול מהם אל תוכן כל אצל בתו יטו וא תשב מכל האוכל
אשר יאכל וג' ופיר וטמאת על משקה ועל כלי שניהן לפי כך שנתנה בתגור
ונפל שרץ בתער ולא נגע בה אם הקדירה יבשה הרי היא טהורה כי לא טמאתו
התורה את הכלים אשר יהיו בתוך כלי חרש ואע"פ שאמרו כל אשר בתוכן

בנין אב נבנו בו טמאין ואף אם נגעו במינין את המשקין ונפלו מהן וצופות
היה שהן ביעה וחני על אדם פהר תקולין הן לשבולת ולרומה ונפול היה שמוס
חמישי עשה משכב ומישב במזמאה קלה שהיא תחתונו כעליונו שלוב ובר
ונה ויולדת שהוא טמא ואינו מביאם במהרין ומען שכן היא הענן והמזנים מטמאין
תחתין כעליונו ואי עשר מעעות ומהדי מטמא להן כשיטא דהא קא דמי
למלקין אם שיתקא תחתונו שלובוט ניה כעליונו שלובוט מה עליונו שלובוט
מטמא לא דמלקין ומשקין אף תחתונו שלובוט ניה שכן מטמא לא דמלקין ומלקין
ובשול כך יצאת שבווע ודה עשה משכב ומישב למטמא טמאה קלה ומעווע
מטמא בדיאא שיער שיהי נכנס אדם עני בבית כשיעור אבולת פרו ושיעור
כחף ושני שלישי עני תת הטוב ולא תת שעורין וכן אם נכנס אדם בבית המטמא
וערה שם כשיעור שיהיה נכנס חמור מכולם המת שמוס מטמא בזה
מה שאין כלי מטמאין שאת אבול עבר הטורח אם הפעם ראשון בבית עמו
המת אבול נכנס האהל וכל אשר באהל ובזמן טהרה נכנס אין לה מטמא ומה
לנו ניה ואנו במזמאה בארין העמים עד שירחם מלקים וכן אם בני יד קטע
עליכס מים טמאים ומה יתבטא ביום פהר עשה עשה ומה שמוס מטמא
אעפוי מן הארץ דרפתקן בחלק בנגי המזמר אין תורה שולח עני דרפתקן עני
בויביא לבתיה דבדיא דיזכי והוי דרפתקא דאורייתא שוכי נעים ונשימם
בבטן פיר דרפתקן ענין שיתקן עין אחד הוא דרפתקן במר במה יאמר בנגי
ובבול דבר שיתקן לנג פיר ונגב לא נגי דרפתקן פיר מעני עממנים הוא ומה
ובלש ערבי דרפתקן דרקא במר אעפ שאמרן הטיילין בבליוס נגב טיילין
בנגב רב ושמואל בר שילת דאפיל מדידיה ושתי מדידיה ונגי ביטולת
דאפדניה ולאן חלוקי דרקא למלכא אבביא פיר חיל שלמלי דרקון
במר הראוה בנגב לא יקל אתא דרקונא שמטיה לכרכשיה
בתייה דהנזקין על לבית כמא אתא דרקונא שמטיה לכרכשיה
בפרק כל העלכסן עורת חמה עורת דרקון ובסו נג דפרק נד
בדרכין ואינו מומין לה דרקון ומכישא בבית הרחם ובניס
מה זאת תהיה פיר נעשית לרוח וברגליהן תעכמנה
קאי אמר פהריתא עורה עורת דרקון במעשין פיר עפר
דרקון נחשים דרקטי בגן היל קא דמטמא
אמרה לו כמשתחת דרקטי אני שאין לקל
ניה דלא דם בתלין אשרך שזכית לדחוקיה
אחי דרקטי דוח קטוע ובטל בסו פיר
הן יין זה דרקטי פא דני קטוע שלת

על צב הצרו והיתה נבלה על העינין הן טמא והתחתון אינו מטמא בדין נשא
וכל שכן בדין מבע שולח נגע והן נבלה וכי חטאת שיש בהן כדי היתה והוא ~
ששעט בהלכה שניה למעילה מהן נבלה ושי חטאת שיש בהן כדי היתה והמש טמא
יוצאות מן האדם ומטמאין בנגע ובמשאם זובן שלוב ורוקן ושכבת זרעו ספני -
שאי אופשר ביה עתנותו יבב ומימי רגליו ודם הנדה ומכל אילו אם נגע בהן
אדם או נשפס אפילו בלשהות מיטמא אבל דם מנפתם ודמע עינים וחלב
האשה מטמאין טומאת משקין ופיר שלם יטמא מהן לא עד ג' לוגין שהן רביעת
כטל שהיא בינה ומחקה ואם הלכה לרפואה טמא כמו שאמרנו ג' לוגין בא' כי
לו נגעין במים טהורין ועלו מהן על אהור ג' לוגין נטמא המקוה דם לרפואה
טהור אבל הלחה פרוה והזיעה והרע שהיא עושה טהורין ומשקין עושין ~
משכב ומושב ד' מהן בטומאה חמוה ואחד ב' וא' קלה ואילו הן זב וזבה טה
וחולת ובעל נדה הן הדברים מטמאין כל כך נטמאין ובם נטמא אחרים זב וזבה
נידה וחולת אם נגעו או נשאן אחרים מן דברים שמקבלין מושב ומשכב וכל
שכן בין דברים שאינן מקבלין טומאת משכב ומושב חלוק מנגעם שמעשה שיתגו
ואילו הן דברים המקבלין טומאת משכב ומושב חלוק מנגעם שמעשה שיתגו
אם נגעו בהן טמאין אילו מטמאין הן אלו מטמאין אחרים ואם עמדו או ישבו
אין שכבו או נפלו או נשענו עליהן נטמא משכב ומושב ומטמא אחרים אבל כל
הנוגע במשכב ומושב הוא מיטמא ואינו מטמא אחרים שהטמאין לו עושין
משכב ואין משכב עושה משכב וכן שורעם שהטמאין אלו עושין משכב
וכן נגע בעמידה ובישיבה ובסמיכה ובתליה ובשעינה כשם ששענו האב מטמא
את המשכב בה דברים לטמא אדם ולטמא בנדים עומד ומשכב ותלה ונשען
במשא ובמגע ורעו חכם לקער הדברים ופעלו דבוס שותתנו עמידה ושכיבה
וישיבה חלילה ופעולה והוא מדרס בשביל ששוא רוב גפנו שלטמא על המשכב
ואו רוב גפנו שלטהור על המשכב ואיכן למדנו שכל מקום שבמשנה טמא
מדרס הוא משכב ומושב ומטמא אחרים וכל מקום ששוא טמא מת ששיטעו
והוא מטמא אחרים ונניין שכן חס דונן כל המושב מדרס מטמא טמא מת
ויש מטמא טמא מת ואין מטמא מדרס ואמרנו שיהא ליתנו טמא ותרקב והוא
והושב על הכלי אשר ישב עליו הוא יטמא כנה טמא ותרקב וישב עליו יטמא
טמא תל והוא ישב מי ששימד לו משכב יטמא וישב עליו עמיד ונעשה מלמדי
ואלו דברים מטמאין הן כשם שהטמאין אחרים וישב עליו עמיד ונעשה מלמדי
מדרס שהוא משכב ומושב טמא יטמא משכב ומושב וכלי חרש ומלי נטר ותער ודברים
וזרעים הבלויים בנים ומבוערין יטמא משכב ומושב אבל משקין ואדם
אעפ שאינן עושה משכב ומושב יטמא משכב ומושב וכלי חרש ומלי נטר ותער ודברים

המנפץ נופץ עפרורית מן האוכל וכן המעפץ מולל שבולין נמעת הזורה
 הבורר והמרקד כולן מטובילין פסולת המעורבת באוכל ואינה מחוברת
 ואינה כמו קליפה שיעריכה פירוק אין כמו עפרורית שעריך נפון לא מעורבת
 בלבי בויקרא רבה בשור אין כשב אין עו צסו פרש עדקתך כהררי אל ובסו
 שור אין כשב אין עו ישראל לא ידע ולא היו יודעין לא שדשו בעקב ודשותה
 כי אמר עמי אותי לא ידעו ולא הו ידעין לא שדשו ודכותה והיא לא ידע
 כי אנכי נתתי לה הדג והת והיעור ולא הו ידעה לא שרשה בעקב ובולמו
 ברא זאת חקת התורה כיון דחמת יתרון צברא דאיסתכלון ביה ואידישן
 דאיתיהיב ביה נורא פרעו אל תעב בני תרג אדיש ולא תעיבר עמהון
 שמעו מוסר וחכמו ואל תפרעו תרג ולא תדישוון פורע מסר מדיש
 מרדווא דש בהתענות שכור בקיאו תרג דמידישדש וספק מואב
 בקיאו תרג וידישדשוון דשן ש דשן בכר שני ביומא מן ודשנו אתהמוצח
 דשן בחלק בענין סנהריב האי דישנא להאי פרדישנא פיר מעדה זו דין
 לשלח לזה העדין כלום גמול זה משלמין לקיים מצות מרובין דחזקיה לפי
 שעשה האמת בא אלן סנהריב דשר בכר כל שעה בנא ואילן דברים
 והמתנות בכר ה ישמעאל בנא החטיין שיפון דישראל כוסמין פיר שיפון
 איספוליתא דשתנא בכר ה שרעיס בנא ושודת את אבוב רואה ותנא
 ליה דושתנא היא ובכר תענות האלו אמונא ליה דשתנא היא ובכר קבל
 דע זה בנא אין בוננן עמהן אמר ליה השמע לי אמר ליה דשתנא אמר
 וברא צל דפר אין מעמידין אמר רב קפרא כמאן קרו פרסאי לעדה דושתנא
 מהמא כי דרך נשים לה דתא ברא צל דפר אין בני העיר רב הונא אסר
 דתא פיר עשב תרג דתא דשא פא דיתא

נשלים ערך דלת
 אמר ערך ה
 הא קרבן הין עולה ברא גמ
 פיר דנדרים הבאי דברו נביאים לשון הבאי כבר פיר בערך גזמא רב
 ב פיר במה גדולין פתולת הבנא שקיסלה ולא הבהבה ובכר השוכר
 את הפועלין בנא מהו שיהבהב את באור פיר שיהבהב שבליס באשו
 די שיטיבו לו לאכילה אל תאכל ממש נא תרג ירוש מהבהב ובסו פסו
 חדשאל תאכלו ממנו נא לא תכלון יעה מהבהב הבהב בכר אין
 מעמידין בנא העובר לפע התעבה וטעה שנייה מהבהב פיר מנענע הוצא
 אבור תרג לשמיר ולשית קון שמיר תעלה הבטה כבר פיר בערך צטח
 הבל בכר קבל בשבת אין נותנן אניעי פשתן בתוך התער אלא כד
 שיהבילן שיתחממו שיעלו עשן כי היכי דתמיק הבלא ממנו בכר כל בנא
 הקדש בסו הל כיער נפלה דליקה אין העולם מתקיים לא בהבל פיהם שותתנות

ויפסוק הדור ופי' דרקטי בתה כדסת ואשיתו בתה דררא בפו נג' דבבא
מעצת ובפר' שבועת היינין בנג' הטענה היסד דאיכא דררא דממונא ובהזק
הבתים בנג' דסמך חזקת שולש שנים לראי אית ליה דררא דממונא ולהאי אית
ליה דררא דממונא וברא פ' שני בבתבות בנג' שני אנשים זה אום כהן אע
דאי תנא מורה ל' ירושע משום דאיכא דררא דממונא וברא נג' דחומר בקודש
המש קמותא דאית להו דררא לטומאה דאוריתא ובפר' ק' דעדה בנג' כועד ליה
שעתה אפי הכי ליתנייה נבי מעלות כי קתנ' היכא דאית ליה דררא דטומאה
פיר עיקר טומאה דררא בייקרא רבה זאת תהיה בפו פרש זכור וזיה לכס ליה
ו אבין אפי לדרנא ולבוטנא ו אביתר אפי לדרדיא ובפר' ותאמר עין עזבע
ובמצלת איכה מה יתאונן אדם פ'א דלויא כבר פירש בערך גס' דרור ברא
נג' ו אעזר אפי האורג וברא נג' דפ' און עדין הכא בעפ' דרור עסיקין לפי
שאנה מקבלת מרות תאנא דבי ו ישמע למה נקרא שמה עמור דרור מפע -
שורה בבית כבשורה דרש בפר' ק' דסוכה וברא נג' דסנהדרין דורשין
תחלות תרע בפו נג' דפ' באלו כהן גדול חבל דלית ליה דררא ותרעא לדרתה
עבידי ובפר' ק' המוכר את הבית בנג' ו אעזר אום המוכר את החער אפי
רצא ופי תנ' דאמרי ליה דררא כול על ליה פליג דבתי משמע כי פליג
דאפי ליה דררא מר סבר תרבינא משמע כדירי אינשי:

סליק פרק י"ו אהל פרק י"ז דש בהיל ק' דסנהדרין טוביה דשמע
ואריש הלפת בשתה מאה פיר אשרי ששמע והחריש הלפתו ועברי ממנו
מאה רעות כי השומע הרפתו ושונק אן דברים קשים ועשא הרעה
עוברת מצנו קרא היא כדכח ולפע התנע הריב נאוש ואפי
מקטור ומריב כמפור מים הוא וברא פ'א ורושלמי סבא
סבא אכול ואריש לכלביא אכלין ומדשין דש בפר'
הקורא את המגלה בנג' סוכה פורש יהוא דש בעיר
הוא ידוע ומפורסם ובפר' אפי בנג' המדיר את אשתו
הע מילי כילתא חדת אבל הא דשנו בה בפר' ק'א
דנזיקין בנג' לשלם תשלומי נזק כמצימת מחוייב
מפי דיש אפי' ובפר' אלן מעיאות בנג' הלוקח
פירות וכי בעל הבית בעעמין הוא דשן פירות
בעעמין הוא דשן בתבואה הפועלין דשין
אותה ובפר' כלל גדול בשבת המעמד והיש
זהורה פיר הוא הנפרק מן האוכל פסולת
שהיא מחוברת לו כפי שהיא נכון לאכילה

ברא הן ומנהיגהן באחד ההלכה כה אגל יי בורא שוב ונטויהם נזכרים כתב ובנוא
 רבה פרש ואלה המלכים אגל יי יעחק נמשלו אצל העו במפינה מה ספינה עושין
 לה תרון ממקום אחר והונן ממקום אחר כך שכלה ממעורקה שאול מרחובו
 הנה הני בברא רב פרש בלז ושירי אשתי אברם אגל יי שבעון בן יוחיי הנר
 בת פרעה היתה כיון שראה פרעה מעשיו שונעשון לשרה נפול בתו ונתן לה כותב
 תרא בתו שפחה בבית זה ולא תהא מטרוונה בבית אחר לה דכתיב וזה שפחה
 מערית ושמה הנר אגל יי אגל יי הנרני ברא גל דפר הנודר מן העבול
 הימנית בירא דהכיא במטרוניתא אי טעימנא אג קיון ששא ואברלתא זו כאסי
 דפיסתא והונרני ערע כפסח ועי יערת

סליק פרק ג

אחל פרק ג
 הדין אפתרוס ומכוש ומעשילם תרג מפתרוס ונתון
 ומעילם לפהרי כוש הי הפוך כושי עירן תרג האי פשר דיהפוך הנדיה משכיה
 הדיב בסו גל דפר אלו מלחין רב הונא נה נמשיה פריאוס הוא קא דייע רב
 תנא להו זונא דיגן הריב לא שנו לא שלא חפע לנבויותו היא ביהות נשיקה
 בסו גל דפר לא יתפור בעא מעיה יעקב הריבא מרב חסדיס פיר שם מקום
 הדיבא ברא גל דפר המקבל גל יי בעיר הנה דיש לשון הדיבא פיר שפיר
 תנא כפול וסבר נמי כל דאן לא קני בהא מתנתא היה דיש לשון הדיבא גל
 תור שמינ ערוכין חיזוק ומקיים דבריין אעג דימנון אסי לית בנו תנא כפול
 הדיבא תרג נקלה ואנטי איש רש ונקלה הדיבא בברא רבה פרש יי ויפול נשמיס
 הרבה להם בדיעה והרבה להם ברגי וכן פיר טובות הדם בפל אין מעמידין
 ובשלוקת ודיל הדומי הימנה ועילוח ברא גל דפר יי וחסין משלטי הדיבא אין
 בן משום אסופי במיר ל חנל בת משלכי הרמי כלוצ אבריס מושלכות משלכו

עולות וישסעה כשסע הנרי תרג והדיבא כג דמהדימין נייא וינתחיה לפעעמיה
 הדם טוב סימן בפרק העירל כי מעשור שיני טוען הבית מקום וידי מעשור
 אסור לאוין האוכלו בטומאה ענין לוקה וחייב ביעור הדעה בפל קא דברכות
 אגל מאמת קורין את שבע בשחרין ויגש נחוי להדפה נתן ירו בהוד יפיה והוא
 מן דדיה הדין בפר בגיה אשה בגל ובמון שבסנדולה קא דמקדק קא דלא מהדיק
 אגל פסח בגל ופעלו עני לא הדיק הנה מהדיק ובפר גל דפר ל איעור אוב תולין אמ
 אגל לא ליהדיק איניש אודיא בפומיה דשושא ויל אגל לדי שחיבא פיר לא
 הדיחוק אדם סובין שרדיין בפני אשישה שמיא יבא ליי סחיטה ובפר אלו טרפות
 בגל נשתברו רגליה כאחת שנפתחה גל ונשתברו ליה רופא הדיק שלוקא והיתה
 פיר שם באותה כהיתה והתכח קרא והתקה וחית הדיב ברא גל דפר בגל מהדיקין
 מהדיקין מן מהדיקין פיר מהדיק מעות ובפר קא דבבא קא בסמן כל שחבת
 אגל ירא וליהדיק מענה עי פוליש במענה אמרי במענה משמיא דר זורא עי

של בית רבן ובפרו הערל בנג' ר' איצור אומ' לא כו כל שרוחץ בימיות הנשמים ואין צוין
 מעלה דב' בפר שור שונח את הפרה בנג' החוסר בור שהייבה עליו תורה להבין ולא
 להבטור ובפר המפקיד בנג' השוכר פרה הבלא ויאצמא קטלא ליה' הכל בסו נג' ופר
 קנ' דמסחים בבית תשומין הבל צשורה תעשה זילוף ובפר הגזול ומאכיל בנג' זה
 בא בחצות שלום פ' לאתר' הבלילא ע' בחו' בי כסי' להוביל לא' בסו נג' דפר במה
 מדליקין ובפר לולב הגזול בנג' ערבה גולה ובפר יאלן טרפות בנג' נשתברו רגליה
 פ' בערף העוקרות הבר' בפר דאיהו ברמאש השנה אם קול הברה שמעלא יעא
 ובסו נג' דנטיין לא ששמשו קול הברה לא כרי' שיהו נרות דולקות ומטות מוצעות
 הבר' בערב פסח ונפילו מן התבואה יאצ' רב פסח לא יעזול איניש בביתא
 דאית ביה שונרא בהברה בלא ממני פ'א בתשופא' ובסו נג' דמס תמיד אית וצוא
 לוצא דפרמאי בהברא' ובפר קנ' דכריתות בנג' המפטם את השמן בביתא דהברא'
 דרך רשע כמפילה תרג' ואזריא דרשיע הברא' באישון לילה ואפילה בחשוכא
 דלילי והשירא' סליק ערק א' אהל פרק ב' הג' בחלק ההוגה
 את השם באיזותו ובפר תפלת השחר בנג' ר' נחוניא בן הקנה ובחלק בענין מעורר
 מענו בעכס מן ההבון פ'ר כפתרון פסוק בעורתי' הג' בפר קנ' דפוכה בנג' חביל
 קשי' הני היזמי והי' מעכבין בה' ובפר בכל מערבין בנג' נתנו ברא' הקנה הא' ערין
 וההבון מין אילן הן ובפר המוכר את הספינה בנג' קנה שלשה לא מעתה זבין ליה
 תלת הי' דמיתא בפסו ויהי' אגנן את הדימה תרג' נענון הצמא' הצי'ס בן לוי
 על השיר בשקליון בפר יאלן הממונן הנמן בפר חבית שנשברה בנג' כל שבא
 בחפץ הנמן וממונ' ובפר דעזר' בנג' ויס נימסיא דוכסא דהגבונא דגמנא
 לקוביא' ברא' נטיין מהגבונא להגבונא' ובפר פ'ג' וישמע יתרו אמרו
 להגבונא' שעליהן עשו עמנו מידת רחמים והעבדוני על בני ישראל אחיבין
 פ'ר שילטונין' הג' בפר ד' מיתות בנג' מעות הנשרפין נפישו גמלי סב'
 דטעיני משכמא דהוגע' פ'ר הוגע' ינקי כל' נשתאו הקטנים ונשארו הצולות
 ונשאין ערוזתהן אחריהן בכרי' מדין ועיפה תרג' הוגע' מדין וחולדי' בכנה
 קלה לונקא קלילא' בברא' רבה פרט' סו גדי' העי'ם הלבי' שה' שני תמידין שוין
 יש' מקרבין בתג' הין מרפבין על שני הונעם יהיו רגליהן שפוכות בארץ
 הג' הג' כלים כג' פ'ר בערן אגן' הג' בברא' לב פרט' מ'ט ברא' וירא' ת'
 אם אראה שפינה מנתעת עליהן איני יודע שהן הנעין ואם חולקין זה לזה
 איני יודע שהן הונגמין' הג' בבבא בתרא פ'ר המוכר את הספינה מבר' את
 התורן ואת הנק' ואת העונן' פ'א התונן' ופ'ר בערן ג' בברא' לב פרט' יב'
 אלה תולדות השמים בשיר' ודם עשה ספינה בתמלה מביא קורות ואתר' כך
 מביא חבלין ואתר' כך מביא הונגמין ואתר' כך מביא את המונטין אבל הקב'

לא יקר וברא נג דמי שהועיאוהו ג כמען כשרן מספרין ואין דן חיי והוי עס
והדרקון ובפר שני שפני יום הכפורים בנג שמסרו בו כחלו בו כרדקון וכו'
במה מדליקין בנג על ג עבדות ג שני דדרקון של עבד עבר של עבד תשום
שולכשפים דק פיר עמוד החוזר חיי עמוד של עמוד שהתחיל לישן ולעמוד
חוקן לטבעת ולא נטרד ולא הפילו לחוק את החזירו ועמד ודרך מבית את האד
לוי דדרקון ניפוח בטן וחולי מעים עד שימות
סליק פרק ג

אחל פרק ד דה דרומנא בשבת בסו נג דפר אמר עקיבו פיר תולע
שמתלענן הוימניס כשהן מהוברין לקרקע הווי במר שני שאני הוינן נזיר וכו'
חברו בנג ראשן שנדרר תיסוי בן יודר אונ ורום לא ידע ראש ונשא עשו על
דבר זה ידון כל הדווין כול בברא רב פרש מב ובויקו רב בר וירי ביום ושמיני
וישובו ויביאו אל עין משפט שעשת מידת הדין לעולם בקשן לסמוגי היא
קדש אמר רב אחא הוא כת ורום שקידש טמן שלהקבר בכבנאן ראש כון
שראן הכל כן התחילו עווחין ווי דווא נג דפר הישן דבר קטן לויא דאבי
ורביא פיר הקושיות שהיו נשתיין ונתענן בהן אבי ורביא פשוטות וסדורות
ונכונות הין כיד רבן יוחנן בן זכאי וכך הין מתעסקין בהן היה מקיש יעואה לוי
והלכה וריתר הדין לך האינו זכור ירכיבהו וירא לו חכמי כי ידין הוימני
בפר קמ דסו בנג חבילי קש הני הוימני והינ מסככין בהן ובסו נג דפר מרובד
ומלקטין עעים בשדותיהן לא אמרו לא ברימני והינ ובפר כל דעלמין בנג מי
שריה כותלו דער לו ברימני סנה היינו קון דזמר בפר דינ ממונות בנג זה
זד בורר לו אחד בנג אמר אימתי דור צנב הזמת כפא ופסליד פיר הזמת היינו
כפא וריתר אלומר של שבליס ובלש ערבי חווס חזר מייא דחירי פא חוזר

ופיר בערך חירי הטו בפר המבוא כדו יין בנג אין חותכין אמר רב מוחסין
ת רתעלו ביום טוב מורטין עדוי חשוכא כלונג לדסיר רתשו הנחשיך ה
עשוי כפחם כדו שידלק בה הטוב ברא נג דפר דנודר מן המבושל דביתרו
ג דויה נפקת נקיטת עמרא עבדת גריקא דהיטבי הטלים בברא רב
ותקח מפרין ותאכל ובפרט יא ולישם אמר לו מה את כבוד שאני
מפרט את לו חוק אחרת אין כל חדש תחת השמש אן שניא מתה ואתר
לך הטלים לא תהו בריא לשב יעדה ובפרט תח וויי אחר הדברים האלה
עכשוון אני מקדה לך שאני בריחא לו הטלים חייך שאני מקדה בך את
לוב פיר הטלים החידי הטני בפר דס הכמו בנג נעילת הסנדל אמר רב
הודת נפיק ברהטיני פיר יש לוא עזולדין של עמרי כמון גלימא דהיטבי
בברא נג דפר הנודר מן המבושל ואסור בהטריח רכות שהחולין אונ
בין עין פיר קרי קטנים פא קטנות קטנות הייא בפר כל בנג הקדיש

שליש משלו מיכן ואילך שדחבר תיר אם נודמן לולב בכסף וזרב אחד מרודר
בכסף חמישי יש עליו לילקהן עד שלישי משלו מיכן ואילך משדחבר תיר שיש
משיר כך הוא הוצתי דכה זה אלו ואערו ונוטל שכרו ברדי שאר מעות לעתיו
מיכן ואילך מי שמכסין יותר משלחבר תיר אם נודמן לולב בכסף ולולב שנים
משלם שכר העוסקה בעולם תיר וברא נכ יתיאר מרו ירושל שלישי לחינם
תיר עבדיה לקח מענה אחת וראו אחרת נאר הינני עני כמר משהחין עליו ע
שליש כמו באושר שיהא תירם כחריש חומש מנכסין לביעית רבן נגילא בן
אעיינך בעמ קומי ר מנא מה חומש בכל שנה לחמש שנים הוא כפסיד כול
אם ליר כתחור לרין מיכן ואילך לשנא דיר במר טריפות בנכ סינני תיר
הדורות כדוכות והדוקות עיר הדורות עגלות כדוכות סדק של סדק דכחוי כקון
בתוך קרן הדוקות יסינן הלוקות ובמר רשותין בנכ ולא את השיר וזרע
ליר ברודי תיר בערך דיר דיר בסן נכ דמר שלשי שואכלן אחת שלהו
מרודי ניהי ומסר טוטי קלמי תיר רוכלין רבחוירין למכור כפחתי בע אדם
ורובן עשוין למכור לנשים בפתיחין מיני תכשיטין לא תמעה ברין לא יבוי
ררבר ניען משלים ומבלאי בנדים שרן סמרטוטין לא תמעה ברין לא כניס
כך זה עולה בעל יבנים הוא כמו רוכלין ובסן נכ דמר מי שמת מרדורא קני
דיר אשוי תיר ה חנל קבלי היא בדינו פי כל שנה שמתעסקין בכל שנה בע
בשע חדישים משלימין אותו כל שנה ועוד חוזרין מכתולה ורב אשוי דאירן
בישיבה פיר שנה שרית כיתעסק בכל שנה באילול ואדר שרן חדשי וכל
ורשולים תעמיס התלמוד ובמרדורא קמ כשחציע כזר הענף פירש להלשיין
ראש וזנב ובשעיה תירש יחלוקן וריל יחלוקן במר כל הבשר בסן דילכ פחל
קורעו אמר רב משורשיר אין מהזיקין דם בבני מעיים תרין דורא דכנתא
וביעית וכרכשא תיר הירא אן דדקין כנתא שומן שקורין אנטרילין תיר
חכמי מגנני ברדורא אין מהזיקין דם אבל כנתא ערין לפולחו יתר ולהדיוח
יתר מענא רמעיס רצון כרכשא טפתיא פת דדורא דכנתא רמעיס דדקיס
המסובבין זה לזה כמו ועכנן את רחב דיר בפר לולב הגזול ר אבהו אמר אל
ונקרא ריר אלת ריר שכן גלע יון קורין למס דדור איוה הוא שגדל על ס
מים הוי אדם זה לתרוך הרדיינא טריינא סיפתא בע דר בתר ר ישמעע בנכ עב
שלנברי אסורא ביד ובפר יש בכור בנכ חמש קלעים תיר דיער זהב שלמטבע
הדריאנעס קיסר טריינא בכור בנכ שלטורינינוס קיסר דרעיקוס כבר תיר
בערין בדיעיקוס דררס פ קמ יקידושין בנמ ובית הלל אומ בפרוטרו
כער כספי הינני בדיקסין ליער ב היננין להררס ג שמנינן להינינן ב פרוטות
לשומן דדריקון בתי סי שמתו בנכ ריר ינניד בתפלה ובמר הרואר בנכ

מורה ונתעשה העטרה של מלכות על ראשו ולא הולכתו שזן עדות לבית דין ונתעו
 כל בפר כל העלמין בנג' ל יוסי אונ' שוחק ויתנו עליו את הנזיר ואת העדות נזיר
 לא עדות אמ' ל יהודה עדות היא לבית דין נשאל הראוי למלכות הולמתו וכל שאינו
 נזיר לנמלך לא הולמתו הילמי בט' ה שרעיס אין עושין ה למי בשבת אבל
 עושין מי מלה אינה שוקעת הילמי וכן פיר' בנג' בין מרובה בין ממועט פירוש
 יוש כל שנותנין בתורה ביעה ושוקעת'ו היא מלה אינה שוקעת הילמי וכן
 ל בנג' שלתי תע יהודה בר דיבבא אין עושין מי מלה ענין נמאי מי מלה ענין
 ה רב יוסף ראב תרויהו כל שהביעה ענה בהך וכמה אמ' אביי חרי תולת מילה
 עלות מיא ובמ' קמ' דעיוהין בנג' ל יוסי אונ' רחבן ג' אין הל' כר יוסי לא בילמי
 א בלוי' הילמין בפעל ט' בתרומ' ביעה שנתבלה בתבלין אסורין אפ' לן -
 למון שול' אסור' ובמ' אל' טריפות בנג' סימנ' העוף ובמ' ג' דפר' אין מעשיין
 למן מבחור וחלבון כבפנים שהורה חלבון מבחור טמיאה חלבון וחלבון ו
 גור בין זה בוא בירוש' שהיה ביעת השרין פיר' חלבון הירוק שבפנים שולביעה
 פיר' חלבון תרג' בריר' חלבון וחלבונ' דב' עת' היליני המלטה במ' אמ' להם הממונה
 ושא' הלקט' במ' ג' השבת הילקטי קטנה היתה בין שני בוכים פיר' מלשו' ת'
 תלקט' כמין קיר חוץ בין שני בתים הלקט' במ' אמ' ל' איעור אמ' אמ' ל'
 ג' בנג' עוש' תשובת' ובו מהלקטין את המילה ושא' לא הלקט' עוש' כרת' פירוש
 הלקטין קניעין המס' כפי' את המילה וזה עיקר' פי' אמ' מלשון' הלקט' שהעידה
 א כגו' ילקוט' שבת' העטרה הענין לתוך הילקוט' כוח' לזאת העטרה ואם
 ת' חתבו כפי' ל' לא מל' רב שרידא ורב' ראבי' זל' בני הגסונים פיר' מהלקטין עשה
 וזה ב' הילקטי' כמ' הלקטי' קטנה היתה בין שני בתים ופיר' כמין זיז' ויש בעיקר'
 שבה כמין זיז' יועא שטותק' על שתי' שולביעה וכשהותך את הערלה יש שמשותף
 לך בעיקר' עפורה שפשוט' ל' אותם ג' זיז' כה' הלקטי' ואיכא נמי הריע נזיר
 הילקטי' קוץ במ' ג' פ' קמ' דנזיר' ובתוספת' דמנוצ' ראשון' ל' מאיר' אונ'
 קרקס' שעוקעיהן קטנים והילקטיהן מרובין וניאין דברי' שהענין עעמן
 לן הילקטין ונפולתן אופש' דמנהי' הלקוט' ודברים' אל' כספ' דין אונ'
 ושמעיה' עלין פיר' ה' אמ' פיר' ו' המ' ב' חק' רב'
 אמ' בפני' ויתלון ארץ' אהב' כסף' לא ישב' כסף' אהב' כמין' לא יש' כמין' וני'
 המון' לא תבטאה גם זה הפ' כל' מי' שהומה ומהנה אתה המון' ואין' לו קרקע
 הנחה יש' לו דאמ' ל' שמעון' בר' תנחום ויר' מ' צו' ונעמה' כל' תופש' פשוט' וה'
 הארץ' עמדו' וכי' אין' אנו' יו' עיס' שעל' הארץ' עמדו' לא שהיה' מעוט' בוכ'
 בעה' סנינתו' אם יש' לו קרקע' מעמידתו' ואם לאו' גם זה הפ' אמ' ומה' ל' ישבע'
 ה' כל' מי' שהומה' ומנהי' אחר' התורה' ואין' לו' תלמידים' ומה' הנחה' יש' לו' תלמידים'

במימנות דר יוסף ונשור היום אב היום כי היכי דלוקמן אהיה במל נסח בנב ונפיל
 מן התמחוץ נזקא ונארה ונארה חייא וברא נב דפר דחובל סליק בשניה פרי היום
 מהרה היכל יוסף היכל יוסף הנה זה מקדש ראשון ומקדש שני ומקדש שלש
 שבע מינה תרי חרוב ושלישי יעמוד עד עולם בנייר בנב בפר בית שמאי ובני
 נב ד יוחסין היפלא בידינו היא פיר בשבועה ידועותהן בידינו הגשפחות אב
 מה אעשה ופול הכן בחוק מלאכות מפי בסן נב דפר כנשוח מלחמה
 סליק פרק ד אהל פרק ה הל לא יכה ולא ירוץ תרגום יהל ולא
 ולא לא יגעו לריק תרגום יהלון לריקנו ויגעו עמים בדי ריק הלאות ששטיי כי
 תלאו תרג כהלן ית נבייא ארי תהלון ית פתגמי הל בסן נב דפר אין עדין צמח
 מהולתא קא דקרון בנהרדעא הוא קא נהלא קאקא אנבא דיהולתא תרגום יהל
 א קום עליה בית אל מהולתא טרשא אקיש עליה פיר בערך טרש מהולתא נב
 הלבשוש אספר כל ענינותי אחווי הלבשושי ורמי נמקן חבורתי היתגמסתי
 הלבשושי הל בפר ערב פסח בנב ואפילו מן התמחוץ תמרי כהלון לה נכסתי
 והובו היליסטין כפי יפי בערך לעטון הלונני הוא לך בסן נב דפר קא נהלא
 מעתה תעם התנאים כפי עולם אבא שבע ופי מכלי עולם הן והלא כשביע עולם
 הן אם המתעסק במשנה גמין מבידין הלא למעשה ובנב דפר בני הער תעם
 דבי איהן כל השונה הלכות מוצטו לו שהיה בן העולם הבא שנה הליכות עול לו אל
 תיקרא הליכות אלא הליכות ונפרי האיש מקדש בן בנב התקייש לו בפוס על מע
 שאני שונה חזקה אב הליכות וי יחנן אב תורה מתעבי איהו היא כשנה ל נפרי
 אב הליכות ל יהודה אב מדרש מדרש שער התורה ובפר מי שנת ובפר מי
 שמתו בנב בעל קרי ושונה בו בהלכות דרך ארץ פיר בשנתא כן שומע ונפרי
 דרך ארץ ומטע לשנות בה וברא נב דפר החולין לצמותו היל כריש לקיש צרע ונפרי
 ומפורשים שם א החולין למעוברת ב דתנן בפר יש חולין המחולק נסיון על פני
 וכול דתנן עוד ביש חולין הכותב נכסין לבנו וברא נב דפר כיעד עולין בכני
 כולה רב אתא לחומרא ורבינא לקולא בכריעות בפר אמרו לו בנב ד א עזרתי
 הפסיק בה אשר דבר יוסף הלכה ביד משה זה תלם בפר קמ דנה בנב ד א
 אב פיר הלכה דכריעות ונדה בער תלם היל דבר שהחולק וביא מקודם ויער סוף א
 מתהלכין בן כאשר תאמר בלש ישמע סירה בפר השוכר את התועילין שנת
 פירות אפולין מהלכות צדינה אבל לא מן התורה במנל איכה קראתי למשה בני ח
 כמנהג שותף לכן למסרה דרך הלכות אב ד ויבא הלכות טת ללמדך שכל מקום
 שנתו ישור שם בלתי שכינה עמהן הלכה בסן תרג הלילה תרג הלסא נשון הנה הלום
 באקדוין בפר כהן גדול בנב לא ירבה לו נבייא וארונה בן חנני מתנעם לאמר
 איהו אב רב יהודה שביקש להולמן ולא הולמתו פיר בקש שתמלא ראשו חלל

ה
 פ
 ה
 ע
 ב
 פ
 ר
 ו
 ו
 ה
 ח
 מ
 ב
 ב
 ה
 ה
 ה
 ה
 א
 ע

בגמ הכחל רבה אכיל ליה וקרי ליה חמר בשר כלום שיני לבשר ויש שגורסין
 חמר לבשר כלום המוטב שלבשר חמר בסו נגז דפר דזרוע וקלחיים דודשי
 חמורות אומ דזרוע כנגד היד וכן הוא אומ ויקח רומח בידו לחיים כנגד
 תפלה וכן הוא אומ ויעמד פינחס ויפלל קיבר כמשמעה וכן הוא אומ אל
 האשה אל קבתה ובפר היה מביא את מנחתה בסו יד קב תעא אמר לה
 נמרא סופה הניחן לי ואדרשנה כפיין חומר כשם שמעשיה מעשה בהמה
 כך קרבנה מטאכל בהמה ובפר קב דקידושין בגמ והנניע נקנה ברעיעה וכן
 יוחנן בן זכאי היה דורש מקראם זו כפיין חומר מר נשתנה אוזן מכל
 איברים שצנף אל הקבר אוזן ששמעה על הר סיני כי לי בני ישור עבדים
 עבדי הם ולא עבדים לעבדים והלך זה וקנה אדון לעצמו ידעע במעשה פיר
 תשובת רבינו סעדיה יש חומר ומתירשינן להחמיר עלון אבל אנו גורסין חומר
 בר ותייר כמו מעשיהן שכך קורין המעשה בלש ארמי אי המיית ופי' ויש
 זה את זה אומ לחבירו מימי אחמריך כלום מאי אגדרך ומר טיבן ומר מעשך
 וכן מפורש בענין שוטה כשם שמעשיר מעשה בהמרי וכן מפורש לענין
 נרעע בין בעבור אדנו בין בעבור דלת ומזוזת וכן כוונת ברן על שום ומעשה
 שלהם שהיא חומר והוא הימרא תא חומר והיא מרגלית ומדור בברא רב
 חרש כד אנשי דור המבול היו לוקחין שתי נשים אחת לתריה ורביה ואחת
 לתשמיש זו שלפריה היתה יושבת כלמנה בחיי בעלה ושל תשמיש היו כשך
 כוס עיקרון שלא תלי והיתה יושבת לפניו כיונה ורר דועה עקרה לא תלי
 ואלמנה לא יטיב תרעולך שהיא כן שהרי הי מדור שבהן זה למך לקח לו
 שתי נשים עדה ועלה עדה דיעוי מינה עלה שרתא יושבת בעליו

סליק פירקן אהל פירקן הן אתנהלה לאיפני תרג ירוש אדבר
 ופי' אעא מהלך כג דא את מי השילוח ההולכים לאט ובמנל איכא מפרוס
 הלאש בענינו ובויק דבה בסו פה קב דאמור אל הכרעס ובי פוש ונדוקת
 ים עד מרום כיון שלא עשו תשובה בא לזורקן עליהן ולקעקע ביעותם
 בקבר גבויאל להונך להונך שבהן בע אדם שעושין עדקה אילו עם
 בנחתה הן פן יבולע למלך ורג דילג איתהע למלכא הן בילפדנו
 בידו יש אמר פינחס הכהן בר חמא הן בלש מן אחד אינן מתחשבין
 אה אחרת תרעולך שכך חשוב כל האותיות ואת פועל כולן יש להן זון
 שפ בערן אבנות וברא נגז דגט פשוט הינא אחת פיר בלשון יון קורין
 ינא שתים דינא שלש טריותה ארבע טטרבון חמשה פלטי וכן
 יון געאיה וכשרועה לוג בית טריגון פיר שלש מנהגין וכן כולן
 ובעוד באין פאת בגז דפר לולב הנזול פיר דרך האכילה ללעום ולבער

4

כד רמיעות שסונו משה קבע לו מעור קבועה לדורות אז יבדיל משה של ש
ערים רמייה בסו גמ מעלת איכר עולין לרומי ישמע קול הומיך שלרומי
המדינה ובסו גמ דער אילן דן הלוקין שמע קול המוער ובמל איכה עיר הומיך
קרתא מרכבתא המיין בסו עירובין שרין שנביעא במקדש כהן מועיאן בהיין
ובמר אחרון דסוכר מבלאי מכנסי כרנים ומהמייניהן היו מקיעין ואת האבו
תרגוית המיניא המלטא בפר השותפין בנג סמך לו כותל אחר אמר רב נח
בי כווי לא הויא חוקר אעג דימנא ביד המלטא פיר זו תקרת ההלון ויש
אומ חתיכות של קורות במקום הראוי לכותל לרנעס בו ראשי הקורות ויש
אומ לשון מלטא שפושין מן שיד להניח קורה המלטא בפר כיעו
מברכין בנג חוץ מן היין ובפר יום הכפורים בנג אכל אוכלין האי המלטא
דיאתיא מבי דנדואי שריא פיר הוא זנבילא דינה כדין פילפלי ובישתא ולא כוס
וביום הכפורים נטור זנבילא וטיבא בורא פרי האדמה וביום הכפו חייב ואם
שריא זנבילא במים אין בו משום בשול גנים המנק בפר אלו מיניאות בנג
מעא כלי באשפה הא בסכיני והמנק וברא גמ דפר לולב וערבה הגזול והוא דעני
כי המנק פיר כלי שלמתכת הוא שאוכלין בו פרסיים שלא יהו מכעסין ידן
לפיהן והיו אוכלין בו בשר וחתיכות ולענין לולב שני הוינין העליונין שרין
תומת אם נפרדו זה מזה והמנק הוא כלי שיש בו שני ראשין בהל קמ דער
י יוחקין כי הוה קא מנמנס ו אמר הימוניא איכא בבבל כולה דעמוני היא עוד
י יליעקב סב ער אמר ו יוחנן כגון הימוניא לפוס נהרא פיר שם מקום
הימניא וביקרא רבה אל תונו פרש מות והיים ביד לשון כשהיהם בארעם
לא היותם עושין המוניאות המוניאות לע זר ה ה דכ וקול המון שליו ב
רביא מעלת איכה וכולן עושוי ישור המוניא ועבד אותם המעא בפר
אילו טריפות בנג נקב הקיבה בד הימעא סתים הימעא לא סתים מאי המ
ומאי בד הימעא תא שמע דאמר רב נחמן אינהו אכלי להו לידן נמי מיסב
לא נסתום דאקשתא כול על לא פליג דאסיר דאיתרא אינא אמר ו אמר
פי דאיתרא שעל הוטר שלקיבה מפני שהקיבה עומדת כקשת דרוך ו
שלו מתוח עליו דכת כוננו העם על יתר ויש חלב על זה וזה שעל הקש
דברי הכל אסור אבל שעל הוטר בארץ ישור נוהגין בו הוטר ובבבל ערבו
בן אסור וזה החלב דאקשתא קרו ליה הימעא ודאיתרא קרו ליה רבנן
הימעא ועל החלב שעל הוטר הקיבה אמר ליה רבה בר בר חנה לבריה אמ
לא תאכל ליה בפני ולא בפני וכו' המיעתא בפני ואילו מנהיין בסו הקוס
את מצו רבא נפק בהימעתא רומיתא סומקת חז אנו כל אעור בר שמעון
דאמ לא אסרו אלא לבנים בלבד ואילו הן אדומים המר בפר כל הבשר

כפול אם לא שכת איש צותך ואם לא שטית טומ תח איש הנקי ומשמע הנקי עם
 תלו של אחריו והכי הוא הנקי ואת כי שטית טומ תח איש וכי נטמאת ושקיל
 הוא במקראות שואין הכרע שאת כהר משוקרים ארוי זקס ופיר הנקי כמ ונקתר
 לארץ תשיב ופמן יעם פל נקי מנכסין וכן נקי כפיס כל נקיות כפיס בלא הטא וכן
 נקיון שנים הכתובין תרג צבים ויספן את הבית צבים
 סליח פירק

אחל פרק ח' חסם בפר הצית בנפי מי שנשאר צביי הוא קאים קייה דוב וסן
 אמ ליה רב לי כומתאי הוא איכא טלה עיליה והוא קא נכוס למיתב ליה אמ ליה
 נפיץ שדי צנן לא קפדין מידיי ובפר ב בכתובות בנפי העייס ליה פירי התבדיעו
 סוף אידכר רב אשי איל ואספדיד ליה חזיה לרב כהנא הוא מחסם אמ ליה רב
 ערך קא סמיכנא אנא דרמאי אנפשי ואיודכרי ובפר אילו מעינא בנפי והתכומ
 שלבשור אמ ליה דיל שקול לנפשו חזיה דהוה קא מחסם אמ ליה דיל פירי

לחייא בהי פיר מדקדק על עעמן מליגעבן שמתיירא מן העוון וכן בפר או טריק
 בנפי נקבה הקיבה שמעיה דר חנינא הוא קאים קמיה ר חנינא אמ ליה קמיין ובל
 דאיכול חזיה דהוה קא מחסם אמ ליה בבלאי את גס שדי פיר כיון שאתה מתירא
 מן העבירה התוך ית החלב יצטרף והשלימה הסת בסו היל קא דבנא מייעעא
 השתא נמי נחייביה מר מדרב נחמן דתנן בפר שבועת ריינין מנה ל בירך אין לך
 בידי פסור ואל רב נחמן משביעין אהוה שבט ליתת מדרבנן פיר צאון לשון כבוד
 שהסת בעיית צביות שהכבוד עלין לישבע ופיר עוד מה בין שבועה דאורייתא
 לשבועה דרבנן דאין שבועה דאורייתא שבועת השומרין ובעדות עד אחד והודא
 במקעת הטענה ושבועת היסת אנו מחייבין על טענת ממון אעפ שאין בה על
 אמת מכל אילו כדכר נחמן והיכא דמחייב שבועה דאורייתא נותען בידו ספר

אמר בשעה שישבע לנקוטי הפעם בידיה ואם פנה מעומד תלמידי חכמי מושב
 ענה בספר תורה תל לתולה בתפילין וכן המנהג עייין בתל חכמי שכשמשביעין
 חולין תפילין ואוחזין בידו תחת ספר תורה ומביאין מיטה שנושאין עליה מעם
 תמן אהנו באמצע ונודות נפוחים שמבדקין עין אוחזין או שמתיירין בשעת שבו
 שבעת הריח ונרות דולקין שמכבין בשעת השבועה וצנר מקלה מתוודר ושקין
 באמצע וצומד שליח בית דין בפני המשבע וקודר הטענר והכפירה ואם
 קפדוה פל בן פל אם יש עליך פלוס לפל יה מפל הטענה שטענ עליך בשמוע
 קודי ההוא צברא צברא בית דין העלין ובחרם בית דין התמתון וכל הדברים
 שבעין בשופר עם הגולה והוא עונה בצמן ומקבל על עעמן כי על דעת
 שבע וליא על דעתו וליא על דברים שבלב ואעפ שאנו אומר לעניין
 ענין היכי משבעתן ליה רב הודה בשבועה האמורה בתורה ואשבעך
 וליא תודין היא אקשינן כנסן כל חנינא בר אידי דאמ ער דאיכא

והפעם חיד הופיע המעי אפונעם יערן בעון שזי דער ד אהין אפשי זוי טענהס
 כדי שלא תתעבר חיד בעון תשמיש לאהר כבוד עבדו כדי שיענה הירדע לזוהר
 ולא תתעבב דין בפל ליעז תולין אפי דם חסדים ראו הוענו דייקא אי הוי
 למאכל בשר שרי לטולטולר בעי יום יספן בנב עפילת יספול אפי ענין
 בדהויע חיד סביל העשו שעלין וברא נב דפי לולב הגזול בנב נקטס את רבא
 ראו לולבא דסלין סווד הוענא בעל סוס דווא ונסו ובסו נב דפי יתוב טנא
 דא כידלמא דאנבוי אינשי בדי דהויעת לקי דרבא דפסל לומר תייבן אלו כולמס
 וברא נב דפי הנודר ען ומכושול ר יהודי ר יוסי חי אפיל דייקא בעינעשער
 וחד אכיל ברועא אמר ליה לטביל ברועא עי סוד וטבילנו דוקר אמר ליה דאמיל
 ברועא לדאכיל בא יבוער עי מת אתה כטביל יבוער ובסו נב דפי רעשי
 להויעא דעדקי ובפר קב דישקין ובר נב דרשומין ברויעא ודענא וקבד חיד
 בערך זמן וברא נב המועיא כדי יין רועא הוענא פיל דויען שלדקי שיעסין
 ממנו מחער ובפר דמזכר את רבית קני לן דקין ותאלין דויען דויען
 סלין פרק ח אהל ענין טו רר בפר קב דהויעת דיל שעת הוענא
 ומעילות כהררין דתלוין בשערר חיד החופר גומא איין ברענא לנסא שלא
 ליטול את עפר ולכסות את הינאר וכיועא בר פסור עליו שנמעא סקלין נב
 הנמא כל דמקעילין פטורין והן כננ דריס דתרויסי בחוס חשיע שרין טה
 בשיעך להחזיק דר לא נראי כולין וענמד באויר פק פל דלכות איין חיוענא
 כל מלאכה אסורה ובאר דלפי חיד מלאכות אינו חייב במלאכה עד שיתפסק
 לעשות אותה מלאכה פ' ב בעדות דר רבות דיר עד חשיע מלאכה יסוד ענין
 דין אמה ובר פליס הר רבות מקודש שמינן שאין זבין וזבות נידות וילדות
 וכו' וכן שם חיד שרביית בנוי עלין ארכין וכן אפי דהויען וכן אפי וסעופב חויער
 בפר קורות ובפרק ב במדות שדכרן דשווקן את הוענא עופה נב דרשומא
 ד ומתכוין ורואה פתחן שלדכיל בשער דזיין והין פתחן בשעת ברית דרשומא
 איין דן הנשרפין בנב מי שיער חייב שתי מיתות אל דריס לא אכל שלא
 בזכות אבות ועינין לא נשא על גלווי ביות ישרי שלא דין בקוספ דקוספ חסד
 דגרו לא טמא שלא יוד לאומנות חביתן ואל אפי נדר לא יקרב שולם
 חופה של ערקר בברא יב פרע יב אלו תוליה רשע ורתיק אפי קדי
 ונבויס לעלים איין כן מאן לא ליעלים דריס ונבויס בשביל יעליע
 ונשא והיא מתעראת מן החיה ובשער שגבשת לשתות הקבא חכנע
 חזית ומקרקרת בקרניר וחי שומעת ובזרחת סלעיס סהסר לשפעיס
 מאן מיצו תחות שקפס מפני העוף בשער שרוא בורה שלא יאכלו
 עינין דבר טמא ברה הקבא את עולמו בשביל אבריס על אתה פומ

שם ימיוחד ופריך ואכיל ותימא רבנן לאנקוטי חפינא בידיה ונס מאן כן
בתאם יחטא איש לרעהו ונשא בן אלה להאלותו ונשבעת היסת כן
סדודר וועיאין ספר תורה לבית דין ומעתיק על צב כסא כמ' ג' או שנשא
שליח בית דין וסודר את הטעני ואז לפל יש על פל זו כלום מן השענה
הזאת בשמורת הישר יהוי ושאר כל האלה וכו' אמן ומקבל על עין
כי שבועתו על דעת בית דין ובין ובין טרם יטבע כדרך שישנו הכמ' אמן
יוזע שכל העולם כולו בשעה שאתם יוצאים לא תשא וכל דבר זה ושנו
המפורש בנג' דשבוע הדין וישוד דברים יאחרים כל איש כתי חכמתו וכו'
עורך השעה ונשם שמן כיהין את הנשבעין כן מוכיחין את הנשביע ב
מתאנה בטענתו כדי לתנעם את בעל דעת האלה הוזרת עליו בדכ שבו
יו תהיה בין שניהם ואינה יועאה מכלל שניהם על הנתבעים הוא מונ
לשקר ועל המשביע אם הוא טוען שוא וקורין הועאתם נשם יי ונבא
אל בית הגב' ואל בית הנשבע בשמי לשקר וכלתו זאת עלן ואת חבכו נש
ואחרי כן משאילין את זה דמשביע אותו ואם אמר הין הנתבע בנשוא
חכמים ואם אינו נשבע פטורין אותו מיד אף היינו נשבע העומדין אונ
זה לזה סודו נש מעל אה והאנ' הרשיע האלה כלום אחד מהן רשע או זה ט
לשוא או זה כופר באמת ובזמן שממשביעין את האשה מעעעין אודה לפ
כבודו ואינן מבזין אותה בקהל כי דבר זה לא נכח אלא לעניין שוטר דת
כל הרויע להאות יבוא ויראה וכול ונווסרו כל הנשים ואז לכן כי אמר יי
אלהים העולה עליהם קהל ונתון אותו לזענה ולבו אבל בשבועת ממון מע
אותה הפיא ברא נג' דפר לולב הנזיר נפריע עליון פסול אף רב פתא ננ
דעבוד כי אפיא פיר הרויען שבשדרה כשנחתכין מן השזרה נקרא אפיא
כדנסי בפר הגזיל בסו' הל קמא אמי רב פתא דאי מאן דגזיל לולבא ועבדי
הויע קני מאי טע מעיקרא לולבא והשתת הויע הויע ועבדינהו הפיא
מעיקרא הויע והשתת הפיא חפיה ועבדינהו שישורא לא קני מאי כ
דדל סתר לה ורזר אפיא והוא כעין שבידה מעין פרעה נפרדו ערין
שנתפרדו הרויען כעין פתיחת החירות ולא נתן אחד מחבירו כשור
אם פרוד יכפתנו מכלל שדפרוד כעין פתיחה ברויען פיר אם גזיל ל
הויע שנטל עליון עלה עלה לבד גזיל הויע ועבדיה הופיא שחילק
וקרעם ועשאם לטאטא הבית שישורא חבל קטן אפיא אמי אבי
אמינא האו' דלא שתו הופיא משום מאיסותא ואז לי מר משום
לברסם פיר בלש חכמ' רתיחה ובלש הקדש קעם כדכ כקעף על פני
בפר אילן טריפות בגב' נפלה מן הגב' כל מיני קטניות לא חשיבין

עשר זה לשון שמהר במה עמוד ועמוד ובימינו במו קיום כל יום ויום
 שאון מטיט היון כמקום שרן שרן ווי זה כשוקן כשלישן אהרן שרן ווי
 און ווי וכשרן משלישן אהרן לשלך דן און זה במו בלי ווי ווי ווי ווי
 נשי דשכנעב אמרו ווי לאזלם ווי לחבלם ווי כשדיר נעשר ימים ביום
 זרע מקוננות און לדביל זילא עבבן זרעם פא נשי דשכנעב ויקראו ויקראו
 ווי משנות ואוכלות און לקול דפולס דולך דאזרם אל בית עול קטני ווי
 שרוא מכושבן וטבע לשלם הנכסון הנקדון שאעול כלום הנשים הנשכר
 לשלם רוחן שרוא יעלו במקדון לבשילי עיל חבלם משכונ כלום אט חבל
 תחבול וטיב בפ ידועות הטוב צניב בא לן באחזקה נועק עשירי מעשה
 בקרקע ער שימות וטיב פי בלעו וכן שם האמר לקול זיל במו ווי ווי
 רבית רבוכר אהרן ורובק לא סכר אהרן ווי ווי ווי ווי ווי ווי ווי ווי
 קרינן דן ועשוי לשכיבול טמא נודים לילון סמא סמא שלעוודות שרוא חבל
 וכל דבליים פו יא צננעם כל דראוי לטמא טמא מת אפי שרוא דראוי
 לטמא מדרס שיטמא בעצמם בגן קלע שולק יער וילון ושיבים שולס צפרי
 וברא ג' דפר ר אעור אום תולין וילון כותר לבנותו ומתק לערין וכלו צני
 דפר קא דביער מתע מי אפרו וילון טמא מתע שרשעש מתחמם סגור
 קלעים לחער תרג וילון לדרגא ודוא מתן ובלעז קוד טינא בער הווא סקס
 בג' של דזיקין וילון דוא דמנבל ומיתחזי כנרורא ורקיעא ובריא ג' של
 אין דוקשין בעריות וילון אינו משמש כלום נכנס ערבית ויועא שחדי
 פיר וילון פרמת ודוא דרקיע שולפני כל דרקיעים כוילון לפני הנשים וס'
 בפר הנזקין בסו הלכה לא היה סיקר וילון אמ רבא בריה דרבנן ותי ותי
 ד הלל בריה דר יוקי ווס מימות משה עד ר לא מעינו וטרר ונדחה במקום
 אחד וכול ווס בסו ג' דפר כלל גדול עובע במאי ניהא ליה דליתווס בית
 השחיטה דבא ופר כל רבליים עטליין איתווס מינה טינא ובסו ג' דפר
 תמיד ויהא קא מיתוסי מינהו וברא ג' דפר כיעד הרגל מועדת דמווס לישא
 לשון צעור הווא וסת בפר טו בנדריים אלו הווא יודע ידו אום עלוק כן וסת
 שולק לעש את נשין בר עדיות וב נדה כל אנשי שיש לה וסת ויה שיער
 פו שני דייע גדלות בג' שלש ארעות לנשואין ובחלק ד עקביר אהרן וסת
 שפול שפני וסת תחלת חורי מעים ובר כ' דפר הבא על יבמתו נישואין
 כליות ברבי וקטות ושור הכזעו כרבן שמיע בן נמלי וס' סקורשין ודי
 בפר ז' בשביע כלל גדול ובג' דפר קא דמיר בג' ר אעור אום ד נשים
 חבן חורר והכופר והקטף והלוטס יש להן שביעיה ולימיתן שביעיה ל שנת
 ודין לקטף שביעיה מתע שתינו פרי ודי חדיש שכבשו בשמן ישן וקט

ופתחה דמולד וכשדחמו שוקעת ריא נכפפת בקרקע ואומ ביעז שמה מרפא
ויש שגורסין אדוני פיר ירקות שדה הוא בבקר מתפתחין ומתפשטין ומביין
ישמשות מכוועין וראין כסתומין הרפנה בביעה ברא נג דפר יוס טוב
ובפר אין מעמידין בגי והשלקות ואי עבדינרו גוי כפא דררסנא אסיר פשטא
בנו דגני צלדני עיקר קא מש לן קמחא וחלא עיקר קמח פיר זה בתשוב
שאר הרפתקי בפ קמ דראש שנה ברא הלכה בל פל דע הרפתקי
יעזו עלה אימת איתרון ובפ קמ דקיר ושין בגי מעות ראב ר יוחנן קאים
מקמי סאבי דארמאי אמ נמה הרפתקי עזו עלירו דרני פיר זמנים רעים
עבזן לביעזי רגל תרג מכוזן להרפתקי תשיבזן קנעי לגליל תרג תשוון ידואי
הרץ בער אעפ שאמרו בגי הפניקס לן שפחה ותימא ליה הא עייל
לך איתתא בהריקאי ובו נג דפר דיני גילית רבן ל גברא דדלי כרדיקאי
ואידון לכן דינא פיר אדם שעומד ומשמש במקומו הרקיה בפר קמ
דנדיים בגי ראוב לחבירו כינני כעויים דחרס רוקי חרכיד חרמא קרת בס
נגי דפר כיעד כבריין ובסו הל דפר דרואר ובפר אין מעמוזין בסו ייב
בזרפאין כדן תשו רבוי ודברידן מרפאין החולה מחלין ורפואתן רשאר
ואילו הן כרוב ותרדין ומי סיסין יבשה וקיבר ורדת ויזרת רכבז פיר רר
חרס שלאשד אן שלתרנוגלין תרדין בלעזי סיסין סולין רשני בפר קמ
דמוכה בגי חבילי קש אמ רבד בר בר חנה אמ ר יוחנן סיכפה באניני פשתן
פסולר פיר לאחר שדקקן רפשתן ונפעוהו ונשר הפסולת כבר נגמרה מלאכה
וכבני השוב ופסול לסיוך הועע הוא שעקור מן השדה ואינו צריך במים
ולא דיין ולא נפין וררי הוא כרועין וכמי שסיכך בעץ דאמי הושני השתן
קא גיבטיא ליה וכו' הושענא בפר לולב הגזול בפר דמאיר אומ אמ לרן
רבי ארניו דגדלי הושענא דבי ריש גלותא כי גדלי הושענא עבדון לרן בירת
יד לא ליהון איניש למלכא ברושענא פיר לא יכניס אדם לולב בערב לאחר
שיאנך ערב ורדס דיל דוחיק ליה נפלין עלין ועבדי רעיני אמ כי אגיד לעת
ורדס אגיד נמי לולב לא לינוז איניש לולבא ברושענא פיר אחר הלולב בין
לא ינוז למחר לאחר שנאנך בערב ותליטוס סא איתלוטוס וכבר פי בלתי
סלין פיקס
אחל עירך וו וואלי במד קמ דנדיים
בגל נידי שני סיני לא למישרא נידרא צאתרא דרבא חי לא אריך ואנכי
גמי דפר י יוחסין עד ריכן הוא בבל רבא אמ עד נרר צניק ושמואל אמ עד
אני בבבא דבר פרט ין אמ ליה עבדת נרר ואני ור במגל איכר דין ערתי
לראש עמי ושדף את האוערות שמיע רבן יוחנן בן זכאי אמ ואי אמ
למה אמרה דיי אמ לו דא אמרת בן ווי ליה נמלט רבן יוחנן פי ווי ליה

את החרד ישן בחדש חייב בביעור ירוש ורד חרד ורד שביעית בשמן
שלשמינית וישן בחדש ורד בשמן שלשמינית ובהיה עובר פר ב במעשרות
אמר יהודה מעשה בנינת וורדים שהיתה בירושלם ובפר ח שרעים בני
מלכס סכין על צב מכותיהן שמן ורד ובפר אלו טרפות בגד הריאה וסומ
פיתונא דוורדא דמתנח ביה ריאה וברא גל דפר מי שאחזן לית וורדא חינורא
דקאיי בחד דרא וברא גל דפר השוכר את הפועלין ונהדר ליה כלילא דוורדא
חומקא בתולת הוורד בסודא ורד כבר פיר בערך שושנת העמקים תרגמ
בוורדא דבמישר גנונתא דעדן ורידין בהשוט פדק ב בחולין ר יהודה אמר
עד שישאנט את הוורדיין ובברכות פר תמלת השחר בגל ר נחוצא בן
הקנא ובחלק בענין סנחריב הזהרו בוורדיין כל יהודה ובפר כל הזבחים בגל
נשפר עריך שיתן ורידין לתוך הכלי פיר חוטין דקין שהן מלאים דס וסמנ
לוויט וורדינא בפר קמ דסוטה בגל שאשון רב פתא אמר דא תמיתא
היא דאתי מלאי גסא עליה מהאוי גסה ירדה כגון וורדינא וכי בארי ושוקא
דנרש ובפר מי שהועיא והו בגל אמר ר שמע לא שנקרבין מאנשי וורדינא
פיר וורדינא מקום ואנשיה עיקנין וערי עיין ומקפידין זה על זה בין כר ציו
ובפר קטן ורשכי בפר קמ דקידושין בגל ובית הלל אמר בפרוטה הריא
איתתא דהוה קא מזבנא ורשכי ובפר הזהב בגל עד מתי מותר להחזיר
הווא דהוה קא מזבן ורשכי קרי שתי ושוי חמשה פיר רבינו חננל זעל
כגליותור גרשום זל מעננת שנותנין על הפדחת שקורין פרוטלי וושט
בפר בשחיטת חולין שהט את הושט ובפר הרואה בגל חייב לברך וושט
מכניס כל מיני מאכל ושטו אטום ושט בסו גל דפר ואילו מגלחין בעטורי
בפי הושט פיר בערך פטורי ותק בפר קמ דברכות מצימתי קורין את
שמע בשא וותיקין היו גמריין אותה עם הנץ החמה ובפר יום טוב שלדאש
השנה בגל מתחיל בתור וותיקין היו משלשין בתור תלמיד ותק ותקא
בסו גל דפר כל שעה אמרי דבי ר שילאי ותקא שרי פיר העשויה מלהא
ומשחא וקמחא דמי פירות אין מאמיעין ותק בסו גל דפר המדיד את אשתו
ובפר כל היד בגל בית שמאי אמר עריכא שני עדים המקיז דם ושימש הויא
לו בנים וותיקין ובסו מי שאחזן אמר מר עוקבא האי דשתא כיליא חינורא אונ
ותק פיר חלשות ותק בפר כל היד נמצא על שלה ותק טמאין ותיבין קרב
תשו רבא איהו שיעור ותק פא איתאוס ותק בפר שור שננת את הפרה
בגל החומר בור אמר ר חננל כל האוב הקבר וותרן וותרן מעוהיא לא מאריך
רוחיה בגל דידיה זעקא אחת היציק יעקב לעשו ואינו נפרע לו בשושן
הבית בגל ויעק זעקא גד אפילו ויתור אסור בפרודר הנאה בפר קמ דמנ

דברכות בסקן היל וחכמ אונג עד העות עד זבילא בתריתא שולמא ובר גמ דפרק
המקבל שדה אב רב יוסף דיילא למרה וזבילא וזרנוקא דבעל הבית פיר פלא
בלעד הנשאות את הזבל ומשליכין על המת זביל ברע גמ דפר בני העיר
הני זבילי דחומשי פיר עושין סביב הספר מסגרת שולעור בנובה כדי לשמור
הספר מען מדור הוא כמ זבלע אישי זבולן בפר הקורא את המגלה עמי
בגמ כהן שיש בדין מומין אמ רב הונא זבולן לא ישא את כפיו ובר גמ
דפר מומין אילו אמר ל יוחנן הקרחנין והננסין והזבילנין פקולין פיר מי שיש
לו לפלוק בעיני איכ דאמ שיועא רירו זבן בפר על אילו מומין נפנס לזבין
והעריא שלנקבה פי האבר שיוזב ממו ויעוד בלש ישמע קור זובין לאבר
זבן בסן גמ דפר ד נריס מתענות בזבנא דרמי על אפיה פיר סחורה שאינה
עוברת לא על ידי הדחק ברא גמ דפר חוקת בתים אמ רבא עביד איניש דזבין
דיניה פי יקנה המריבות כלום אעפ שהיא שלו איני מועיאה מידן לא במינות
דיניס אקנה אותם באילו המענות זבוריא בר גמ דחגיגה מאי רעות וערות
אמ רב רעות שנעשו ערות זו לזו בגמ זבוריא ועקרביא פיר בג שעזען
עקרביא זיבוריא ביחד לעקיעת עקרביא זעילן חמימי לעקיעת זבוריא יועלו
קריר וחלופא סכנתא נאעא המועיל בזה מזיק בזה ומפורש בפר אין מעמידין
בגמ אין מתרפין מהן זבורית בפר קמ דבביא קמ בגמ כשהזיק חב המזיק
וכתובת אשה בזבורית זיבורית בכל ידות פיר דמקולת הטבילן כדרכן דרך
פין בלא זיבורית על שינינו על עידן פי טבילן ולא הטביל בית ידו יש אונג
ולא זיבורית פיר לא עלמה לו נקיות וטהרה
אחל פירק ב זב בפר במה טומעין לא בתבן ולא ביוצן ובפר אחרון
דמעשרות לא ימכור אדם את תבנו ואת גפתו ואת זובין ובשלשה מינן פיר
זבזיר והייב על היין בפני עעמן ועל הענבים בפני עעמן ועל החרענים בפני
עעמן ועל הזבן בפני עעמן ר לעזר בן עזריה אינו חייב עד שיאכל שני
חרענים וזבן ואילו הן החרענים ואילו הן הזבן חרענים אלו הן החיענים והזבן
אלו הן הפעמים דברי ר יחודה ר יוסי אמר שלא תטעה כזוג שלבמה מה חיעון
זוג והפעמי ענבול זב בפ במה במה ולא כזוג אעפ שהוא פקוק ובעל במה
אשה ובעי מלכיס בזבן פיר במלבושיהן משום נאי ונאי והחיעון זוגהפעמי
ענבול זב בפמה שקבל מן הזוגות פיר הם החכמים שבפ א באבות שקבלו
את התורה מאנטיגוס ולבטה ולפי כך קרוין זוגות שהן נזכרין זוגות שנים
שנים בפר קמ דסנהדרין בגמ עיבוד החדיש זוג בא מרקת פיר שני תלמידי
חכא באן מטיבריא כריא במגלה דקת זו טבריא ותגשו נשר עיכבו נשר
עיכבו המלך כי המלך הוא הנשר כדכ הנשר ויש אונג עיכבו המכור הנשא

רב יימר אמר אם קרא וזבתה ממקום שזב הטיהו ומפרט זב של ידיו חיתו
 בענן כלוב מן הענאר בסוף הדם ומעלות ברא צב הנהן חלמא נשים דאיתוין ג
 קנים חדים אמר לזובתי וחדיא אמרה ליבתי וחדיא אמר לענתי ומפרט בשקלים
 ירושל בפר אילון הן המכורותן בגב פותחיה זה שאמר ליבתי סברין לומר שופעת
 דם והיינו זבד ודינה אחר להטאת ואחר לעולו אמר להו רב מרדכי כי מה איתפני
 וערה עולות זה שאמר לעונתי סברין יימר שופעת דם מענין דהיינו זבד אמר
 לון בעיניא איתכנת ושרתין עולות זה שאמר ליבתי סברין מימר זבד ממנש
 אמר ליה זבד ברא ליטול את בעה זב מטמא בראיות ג ביום או בן ראיות בג ימים
 מפורש בפר כי עד הרגל בגב מועד שרעיון בו ג ימים בפר בנות כותנים בגב
 דם טורה זב דומה למי ביעה שלשפורים זב ברא מבשר המת שכבת זרע
 באה מבשר התי זב דיהא ודומה ללובן ביעה המזרת שכבת זרע קשורה
 ודומה ללובן ביעה שאינה מזרת דבגב בפר דם הנדה בגב השרץ והגבלה
 אמר רבא זבד דמתחזא אם שלון קיימת טמא טמא חיר שרעיים יבישין
 זבאגי בסו צב דפר אילון מנלחין אהנא תוגרי אובוג מיבדיקין פיר אחיו
 תוחרים שיעל קיעהן נבדקין כלוב במקום עוחותם נבדיקין הנאמנין הן אם
 לאו כמ שא בג דברים אים ניכר בכוסו בכיסו ובכעסו זבא בחטאת
 השוף בפר ב במעילה זבתי שלמי עבד פי אותם המביאין בעערת כדכת
 באמר אל הכהנים זב כב בע שנה לז של זבל בפר בגמ טומען לא בזבל
 ולא בחול ובפר הביועים יין זבל וחול דק כדי לזבל קלה שלכרוב ובכל קרבנות
 פיר ה במנחות אין מביאין לא מבית הזבלים ולא מבית השולחים ובפרק ב
 בשביעית מזבלין מייבלין ומעדרין מפרקין מאבקיין ומעשעין מקרקמין
 מזרדיין ומפסלין ומזהמין ובורכין וקוטמין פיר מזבלין ומעדרין במקשאות
 משליכין זבל בשדה או בעיקר האילן מעדרין חופרין מייבלין מפרקין
 ירוש מעבדין את הייבלה כלוב אם יש לאילן יבלת יסיר ממנו ונרפא
 ירושל מפרקין בעלין כלוב משברין העלין הייבשין ירוש מעשעין מ
 מתנעין לה כלוב עושין לה אבק תחת האילן שימחו התולעים מלקין האבעס
 מלשון סקלו האבן מקרקמין כמ מקרקמין שחוקק הענפים היבשים מזרדיין
 כורתים הפרחים העולים בראש האילן מפסלין שנוטל הפסולת ויש אולי
 מזרדיין שחוקק קיעת מן הענפים הלחים ומניח מקיעת מפסלין שנוטלין מן
 הכל כדי שיתעבה הקורה ומלשו פסול שנ לוח אבנים מזהמין נותנין זבל
 ומים בניקריין כורכין מלש ותבדוק בוג וארמין קוטמין תרג אפר קטס ויש
 אולי שובר הראשים כמ נקטס ראשו סכין הפען פירות שלא טעבשול סכין
 שנין מיד מתבשלין ובע זה ברא פיר ר ישמע התם פטווגי פירא בג

תנא תל זווא דלא שרי להדי זגור קיי ליה פיר זונדוס הוי שנים זונגיים שנים
 כלום הזוג שלי עינים או שלגבינים ששני עינינים זגרא פל השומר את העינים
 בגמ מעשה בר יוחנן בן מתיה מובחר שיבצנפות תרנגולת אמר אמר זגרא
 אוכמתי ברפונתא דמשתכחי בי עשרי דלא מקיא קעה ובפר קמ דבכורות
 בגמ דג טמא אייתו ליה תרתי ביני הי דוגתא היוורתא הי דוגתא אוכמתי פיר
 תרנגולת שחורה המכוסטנת בין יקבים ואינה יכולה לפסוע וקנה כדג שומנה
 ועיש על בניה תנחם תזממת על בניה סליק פרק ב אמל פרק ב

ד בפר קמ דשוטה בגמ וכן לענין הסוטה טאי דכת פי בדבר אשר זדון
 עליהם בקדירה שבשלו בר נתפשלו טאי מ משמע דהאי זדון לישן דקדירה
 הוא דכת ויזי יעקב נזיד ברא גמ דפר בן סורר וכורה דבי היקיה תנא וכי זיז
 איש מזיד אמר ליה רב מרדכי לה טשי טאי משמע דהאי נזיד לישן דבשול
 יא דכת ויזי יעקב נזיד בפר השוטה אחד בעוף בגמ השוחט את הבדחה
 אורביה רב המניח לעולם מיהא דתנן פל בטהרות הראשון שבחולין טמא
 וטמא השיני פסול ולא מטמא הך פאכל בנייד הדמיע פיר תבשיל שיש

בו שמן של תרומה כי התרומה שנתערבה בחולין נקראת דמע זדידין
 בשני הלחם פל יא במנחות שתי הלחם אורכו ז טפחים ורחבו ד טפחים וקרנותיו
 ד אעבעות והינו זרד לחם הפנים אורכו ז טפחים ורחבו ה טפח וקרנותיו
 ד אעבעות היינו ילד זה ברא גמ דפר אמר להם הממונה דהיא דשנשא קשר
 משמש רוחו חזק יותר מן החומץ ענמו זה בפ דהיא מקום בגמ על הזיקין
 זיהיא הוא דעבר ומיחזי כך עבר הוא נמי פי זיוו הוא שמותיה זה בפר סוטה
 בגמ מישרבו הרעחנין משרבו זורה הלב רבו מחלקאות ביש ובביל קא רנולין

ואמר לה אין מזהיהין זותו פי ענין צהרות שפכו לפני לבבכם תרג שדן קדמי
 זורה לבבון חולחליות רעות ר לוי קרא יתרון זיהינא אילו שמביאין אל לא
 לישל פי שפחים בולעת זה בפר קמ בחולין בגמ נמצא כשר מאמת הורין
 כשרין משיזריבו זהם בכתוב בפר המדיר בגמ כל המוצין המוסלין והתנן בפ
 על אילו מוצין הזקן והחולה והמזוגם בקיפ טום מן העיץ פיר לחולה ולחזק ולמזוגם
 בפר אין מעמידין בגמ בת ישר לם מיזדמנא באתי גברא בפ יענות חליעה
 בגמ דסמך חליעה בסנדל בשעה שבא נחש על חור הטיל בו זורמא וברא גמ

דפר יש בכור ולחלה אפילו למאן דתנא אין מזהמין את הוולד לוי פסול מיקרי
 וברא גמ דכל הבשר שיש אחרונים הין נטילין אלא בעונן מפני שהחמץ
 מפעפעין את הידים והין בעעירין את הזורמא חלאתה בה וחלאתה תרגומא
 דזיהמתה מזהמין את השילנות בפר ב בשבע ובפע זר בך גמ דפר די שמעא
 זיהומי הו חר לאוקומי אילנא ושרי והד לאבריה אילנא ואתיר זר

מן השמים ונצדו דברים הנעשים בלון הוא תכלית ועיקרית ובזכותם יעא לשונם
ועמוקי יריכי נחשון כלום נשיא בני דוד המתהסים מזרע נחשון שהוא
משבטי יהודה ולא הנחן אדומי והנשר אדום המושל עליהם בעלי אסופות
בקשו לקבוצ נעיב אחד זה חודש העיבור בירח שמת אהרן זה חודש אב זג
בפר זג בכלים המיין והמכין והתעון והרומח מל יד ומל קעור השחיר והזוג
שלספרים שנחלקן הרי אילו טבאין וביע פר ד בנינעס כרי לקון בזוג ובבא
סימן פר ו בנדה שתי שערות האמורות בפרה ובננעיס כמה שיעורן כרי
שירו ניטלות בזוג ובסו גל דפר המקבל זוג שלספרין פי מספרים זג ששה
עעדים תרג שירא זוגין זג בפר ערב פסח בנג אפילו עע כי הוינן בימא
הוה זנינן אבורכי דהדידי ובפר כל הכלים הנטלון בשבת שיבוי הן נטלון
לבטן דאישתיוור מבטינא שרי לטלולונתן למיזנא עליהן ובפר כל כתבי
הקדש בסו מיצרות דר יופי לא מזנא רישי אביסדיא כמה דלא מהפיכנא
בזכותה פיר לא שכבת על המטה ובפר אילו הן הנחנקין בנג הזאב נפש
ישן דזנא עליה פיר כשהיה ישן סמך עליו והסב עליו ובמעילה בסו גל דפר
זלד הטאת דילג באעי למיזנא וזנא עליהן ואשתכח דקא מעייל בקדשי
ובפר קמא דבבא קמא בנג הכשרת לא ערוכה דיינא מיזנא זג בבבא זג
פרש עג דבקר אור עובדא הוה בדרומא דהוה תמן חד פונדקרי והוה קאסי לבי
זוני בליליא זג בפר ו אעיר אם לא הביא בנג אין ענשיין לה חלוק והי
דזייג ליקרעיה בסערתא זברא גל דפר כיעד עולין אי לאו דהזיתיה דזג
בינא חיוורא לא אכלי ובפר בהמה שהיא מקשה בנג בהמה שנחתכו רגלי
כיון דזייג אענ דלא חיוורי אמרי רבוותא דלית קיל כמו בר רב אשי לא בהא
ולא באפוכי שבועתא וסימן הפך לבן כלום אפוכי שבועה וחיוורי דנדיים
בפר המפלת בנג המפלת שפיר הריא שפירא דאתא לקמיה דמר שמאל ומתח
לו חוט השערה מהאי נסא וחזייה באיך ניסא אג אם איתא דולד הוא לא
הוה זייג כולי האי ורחעת קרבן וכרעון תרג ירוש ותשזג בנינעס רחן במים
תרג ירוש שזג במיא זג בר גל דפר אין עומדין אייתי קבא דזרנוגירא
תבר קמיהן ואיעעבו פיר מקום שנהג בנג מוליכין ומביאין כלים ובסו גל
דפר המוכר את הספינה ושלעמריין ושלזוגין טמאה טמאה מת תלוייה באויר
ג טמאים ובשלשה תריסין פר כר בכלים שלזוגים טמא טמאה מת פיר
עושי מלאכת זכויות פיר קבא דזוגית קב שלזכויות השוב ויקר זגוס
במומין אילו פר ז בבכורות סבי שמש והזגוס והעירן פרוש בנג רב הונא
חדיא מדידין וחדיא מדידיהן עינו אחת דומה לשלע ועינו אחת דומה לאורתן
שעניהן משונות ועוד שגב בברייתא שנבינו אחד שחור ואח לבן מאי טעם

ממנה של היום זה פי רב חננא זעז זוזא בסו גב בפד קנא דמנה איתא זוזא
מביתא וקא שקל ליה בגזיר פי היינו שלספריים זוזא בסו גב דמשקין
תנא להו זוזא דמן הדייב בר גב דהמפלת וכן פי אתא הור גרייב פי שש
מקוס זוי אתה גלפי אעק ורי זוי לקביל זוי זוז בסו גב דפר בגא אשי
לאשתא בת זמא לשקול זוז היוורא פי זוז שלכספ ערוף רבס שקל כסף
זוז אחד זכספא פי שקל שלתורה הוא סלע וכן תרג שקל סילעא ויש ב
4 דינרין ודיי זוז וזיז אחד הן שקל דרבנן הוא חעי סלע ויש בו ד דינר כד
גרייב בר גב דרורב תנן במעשר שיני במר ב רפורט סלע שלמעשר שיני
בירושלם בית שמאי אמי בכל סלע מעות בריא גב דהניב זוזא לעיל לא
שכיה לתליאנא שכוח פי המעינא מעות לעני בשעה שרנוגשים עליו וכלו
לו ונוגשים באין ורוקחין דמחזן וכי מיסתלקי ברא הוא ועשר אותן בכל יום
הינן דאמאינשי זוזי לקנות התבואה אינו מעו ולמי שתולין אותו האנשים
מעוי זוז המדונג בכלאים במר השוכר את האומעין פי מזונג נתן רע
על עוארו שור וחמור פטור שש עבדות עב תרג ירוש עטן מזונג זור
בסו גב דפר ואילו מנלחין תימנש הריא איתתא זוזקתא לאידך ובר גב דפר
מי שהועיאווה למאי נפקא מינה לגשמושי ליה זוזרתא פי תכריכין זוז
בר גב דפר מעיאאת האשה אל זווידין קיללמן ואורחא חיקא פי עידי עש
זוד בפר קנא דקידושין בגב בית שמאי אומ בדינר ההוא נברא דקרי
בזוודים דאודא פי שק שמשימין בו כל דבר קור בלש ישמע מזווד
זויק בגב דהכחל בכל בשר אי להו רב נחמן זויקן לה כחלי פי עובד הכחל
מלא מן החלב כמן זיקים מלאים זיורר בפר אילו כנומין בגמ אדום דזיר
דימדורן עינה פי מעמרין עינין זויא בפר אילו מנלחין בגב דסמך ואילו
מכבסין אמא אביטול סתרא משמא דרב סתא מזוית לזוית הנח כו שמעכב
פיר סתא עשויה מזוית לזוית כלוג תיקון שרי אבל מקעתה לא הנח כל שרי
מעכב פי אם עשה שפמו והנח מקעת שאינו עשו מותר ליטול פי מעכב
באכילתו וכיועא בו: סליק פירן ד אהל פירק ה ז בבר רב
פרש סד ויעא הראשון אמא קלטן ותעאין בעי פי כג אדא יתרא בפר קנא
ושבת בגב לא יעא התייט הא לא דמיא אלא לסיפא דתבן בפר דבמכשירין
נתה ותת איזוב הכיים הנתיים והנפעים הרי זר בכי יותן ובפר ה זרק את
האבן לבור לידע אם יש בו מים הנתיין והנפעים הרי זר אינו בכי יותן ובפר
השוחט התיז את הראש בבת אחת בחלק בריא גב בג מלכיים ודה ירבעם
ישאל מאחריי כענין הקיר התו זז דח בפר ו דכתובו בגב בגול
השוחט היינו מזיה הינו מכפר מזיה נזירות ומכפר ענונת זז

ביום ויום דבר ויום ויום שנים עשר ליום של זהורית מלכין
שאלוין לו לתוסף משום נתי וביא דבר טרף בקלפי ויה ליום של זהורית
מלכין ובפר דמפיל בגאס היה נרוקם ושני יריכותיו בשני חוטין של זהורית
וברפוס דמי שאחון לית תוסף דזרודיות דשרתתה רימא ופרק כו בכלים חוץ
משלארנאן ושלזהורית טובא נג דסוטר ויה חופת חתג זהורית זהר
בפר קמ דפסקה בגל ה נאיר אומ אוכלין ובסו נג דין בודיקין בגל והא דזה
קאי וזרירי הוא והוא ובר נג דפר השוכר את דפועלין והוא פי זהרודי מעי
שפריה דר יוחנן ובר נג דפר יוחנן נפל זררא כתי פומא זהר השמש
וזירח תרג ירוש שמשא זררא לשמשא אן לירח זהר ברא נג דפר ראשון
עז מינן אמר ד פינחס בן יאיר זרירות לשון זרירות מפורש בפר קמ דשבת
ירושל זררא בפר חזקת דבתים בנג במ דב אמר במחזיק והע זהרודי דזב
ארעא לטיסקא נ זביע נרי זביע פיר זררא כנר פיר בערך בסתן ופיר זהרודי
דממונה מן גללאכות לקבל טיסקא דפרדיסי שאס כן ואס עריק מריה
דפרדיסיא ולא פרע טיסקא ואתו זיררי ולא בשכחי ליה דינא דמלכותא
לוינן פרדיסיא ולא פרע טיסקא ומאן דזבין מינרו קנר והע מילי לטיסקא
אבל לכרנא לא מזבני ארעיר כלוג דינא דמלכותא דכרנא אקרקה דברי
מוח וזה לשון פרסי דו זהר בפר אין מעצמדיין בנג והאומין כה מוסיק
זרירי קליש אא לבקוף דזירירי בנדי דשקיל ליה לסתומא הוא דשדי ופיר
דשולה נט בנג אין לוחחין ספרים אילמלא זיררא שרתנינו לנרא ובפיר
דס ריוד בנג ררוק נרי דזיררא נפקא רמעטא גופא לא נפקא פי זיררא
אירק: סליק פרק ד אתל פרק ד זון בסו נג דפר דמקב

שודר ובפר חזק הבתים בנג ולא את האב בעיכפי הבן ובפר כל הנשבעין
בנג דנחבל בנג כיעד רבא אפיק זווא דסרבלא וספרת דאנדאס מיהמי
בדברים רעשונין להשאיל ולרשכיר ובסו נג דע זר אי הכי אפיק זווא
דסרבלא נמי אמר ליה רבא כלי סעודה אמור בפרט פ שני סרבליס בפר במה
ברנא בנג פרתו שלו לעזר ובפר קמ דקוכר בנג ושאינר גבורי טמחיס
רב ור הנינא ור יוחנן ור חביבר מתנו בכוליה סדר מועד כל פי האי זווא חלופי
ר יוחנן עייל ר יופתן בפר מי שמת בנג ר יהודי אומ מצדך לפניה ר יוחנן
ור ירושע בן לוי ור לעזר ור יוסי בר הענא פי נמעא תרי זוג כגן ר יוחנן ור
לעזר ור ירושע ור יוסי אן אימכר ר יוחנן ור יוסי ור ירושע ור לעזר בפרק
דמדייר בנג ר יהודה אן חודש אס תימא לומ זון זון קתני בסו נג דמפנין
בתלמא דששא כתי טע לאו משו דקאי מאדים בזווי פי זום ג יבוא כתי
העניס בזווי בשעת ה ובשע חב משום הכי חישנין לקבנא פי טע

שהן דיני קנסות פלא בערך דהך ובפר אעפ שגוג בנגל מעקה בע זיוונע
 בע בעלי זיו והדר בפר קמ דרא השנה ולגטיעה בחודש זיו ירח שבז נלדו
 איתני עולם בסון משנ סוטה משמת ישמע בן כיאבי בפול זין אכחונה
 ואת הזירים בפס תרג ירוש דיותעא דיבהון ופן בברא רבה זיון בט
 הבונה בסון גמ הא דבעי זיוני הא דלא באעי זיואע ובפר הקובץ בנגל ב
 פרשות אמר רבה ז אמתות עריכין גג זיואני שעטנז דגין זיו בער
 אחרון דעירובין זיו שלפע החלון ובפר חזקת הבתים זיו עד ספתיש
 חזקה פיר כעון לוח זיעא מכותל ראובן לחער שמפע יגא לראובן להשתמש
 באותו הזיו שיגש טפה כמה שיחפן ויש לו לתלות חפצים יודדים באויר
 חער שמעון ובפ השותפין בנגל סאך לו כותל אחר בשותף בכותל
 ובזיזיה עד ארבע אמות פיל זיו יעני כדמתרגמיש ליה זיזת והז הקורות היוצאין מן
 הכותל לחוץ כדאמר בסוף גמ דמדינה שריה רבדים פאמדי בירוש איו מועטאן
 זוזין נכסותאיות מטוב אהל טמאה אינני לתנתוקי עלי דגלים ותמן באה לות פל יד איה
 הזיו טפנו ללטה והגדיה טפנה למעלה כלומר דזה יעני מן הכותל והאשון כפה לכה גזוז
 טהוניתא מן הכותל והאשון טפני כלמעלה זיז בסוף גמ יפא טר על הארץ להוציא את
 המזיץ שבער שיש פיר תולעים טבער טיש נמון זוזין זיה בויקרא יב בסוף דריותה
 אסור עופות זוזיז טרי עמר אמר יהודה בו סימון הזיה דזה עין גדול הוא ובטעה
 טפורט כנסין ככה גלגלי חמה המיביתך אבר נר יפוש כנפי לתניץ למינקרא טמי
 טיש בו מכל מיני טעמים כדהומדה זיון ברא גמ דהתורה כיהיני דלא למטייה
 זייעה הוא דלא לימטי האי הארשא לאבעי זיס גמ יפ הנפח את הסופה כיהיני דלא ליפ
 ליה פסיכא בפל קמ דעירובין בגמ ואס יט לו אזול רב טשית קם אבבא רבי זיעא אמר ליה גמ
 פוקתא זה רומה לאבב כי זייעה ופיר בעל גבי זיו ברא גמ דהש"ס זין אס דער שן ספיר כולארי
 פיר אעפ שכלי זנך עליך כמלכים ומרמה את בעעמר טארת מלך הרי ספר יחוסך כזייע
 שאות עברי בן עברי ולא רך בן רך וסות הרברים הוציאתו אס קלנא מיתעבי ובתמוהא גרס
 כלום הנעטוה הודרת חפשי זה פיר צאון רב ינאל פיר מיתעבי כלום אפיקר ואתרטר
 לבני החייל כי עבר אתה הרלנו מאתכם תל הש אוריפ הלוי עבא זית אחוה רמרא זיעה
 גמ פקם רעב זר פיר כלסטר זינקי ברא גמ דפ מעאת האשה זלפי דנר זיקי פיר מטבע
 טוב זיד מרא גמ יפ מלהכלם הפל מדים בסכי זיארי ומחיי ביון דקכיר עליהו מחד להומתם
 כ"י סיבי זיארי כלי עין כגן קדשיט שכובשים בהם יוצגדים כדל מכבש לבעלי הבתים מרי
 פון זאובים כיהי בני את הבגדים על אבן בטעה שמתלבן ולנא כול קפיד עליהו ש לוא יעתי
 גמ טאט ענבי ידעו את הבגדים והשני לפי כן מסיח דעתו מטלסלן נעשו מקצוות
 גמ לטלסלן וזהו הפירוש בתל ארץ כי ציזית די עני ביה במיורה וירביט ביה במיורה

ליק פייקא ה אהל פייקא

בפרו בשניות ובמעייין סה במקוות העיר ל עדוק על הזוחליון שרבו על הנוטפין
כשריין ובשנים פו ה בפרה ובפר ה שרעיס בגל אין עושיין הילמי כל הימים
מטהרין בזוחליון ופסולין לזבין ולמעורעיס ולקד מהן מי חטאת ובפ כל הזבנים
שקבל בגל נשפך כל הרעפה ובפ יי בעדיות העיר ל עדוק על הזוחליון בעי
אגוז שהן כשריין בפ במה אשה בגל הבנות יועיות ובפ אין בין המורה
הנאה מחבירו ונכנס לבקרו ובפר אחרון דבכורות בסמך הלוקחין ושנתן לו
במתנה דאג שמול אין המים מטהרין בזוחליון לא פרת בימי תשרי פיר בעד
פיות זחל בפר אילו טריפ בגל ובחגבים תשו רבן אין לו עכשיו ועתה
לגל לאחר זמן בג הזחל הרי זה מותר אוסף החסיל תרג כמ דמכנשיין ית
זחליא כי אם מלאותיך אדם כילק תרג כזחליא הנס תרג מותר זחליא זחל
בפס דפרה זחלון אמנו דבר פדא פי עהבי פעו זט בפ בגכלים החרם
טמא מפע זוטו ובשולש על שלש פו ה בבליס העושה בגד פן החרם טהור
מן הזוטו טמא ובג דפר אילו מעיאות בזוטו שלים ובשולוליתו שלנהר
אעג דאית ביה סימן רחמ שרייה ובפ כל העלסין בגל המעיל מן הנהר
ומן הנים ומן זוטו שלים ומשולוליתו שלנהר הרי אילו שולו ובפ מגלות
איכה ותרין הגל אל הבור זו בבל שהיא זוטו שלעז פי ארעיתו ותחיתו
זוטא בגל רבה ובפרס פא הרבה ארבה בעיין קומי ל מניין שהנועד
לו אי אמ להון מדילכון אמא ממטי לכוז זוטא איפטא אינא אכטון פי זוטא
יחי איפטא שבער ובאתיות שלהן הן קורין זוטא כלומ בן שבער יחי איפטא
ימות אכטון שמונה כלו ימות בן שמונה זוטאטום בגל רבה פיר לב בוא אור
ובפ פירע לע שפר אחת הסיר קונעתו ועשיתו זוטאטום וכמו שהיא מתדמן
מותר אשתו מותרת זירין בפר המעניע בגל את החי במטה מי איכא פוס
המיוחדי לעופות איכ פוסא דבי זירין ובינו האי צאון זל היה שונה סימא דבי
זירין וכך פי הנץ וכיועא בו שהמלכים עדין בהן עופות קורין אותן באי והאחר
העופות בהן קורין אותן באי זירין וכך פי הנץ וכיועא בו שהמלכים עדין בהן עופות
קורין אותן באי ויש להן מיוחדין סוסין לשאת העופות הדורמין הנקראין באי
ודאחי רבא היא דתע בן בתרא מתיר בסוס העמד לתת עליהן העופות
כשהולכין לעידי כרי שלם ליגען לפרוח עד שמגיע למקום העידיין וכיון
שמגיעין למקום מורידין אותן ומתיראין ומפריחין אותן והולכין ודורסין
ועדין והן העופות כגון הנץ שנקרא באי זיו במן גל דפר דיי ממונות בגל
זה לדזין ליה כבר בתה שלם פי לדזין ליה כמשה רבי דכי ביה י קרן עור פער
והת ביה בכל בית נצמו הוא ויש אומ בן בתה צת פריעה מפע שגדלתו
אחי העביר עלי את הדרך פי נאעביר עליו דרך בע אדם וחבל בגל

זר בפקמה ברכות לאזכרתו שתאמר יעצת מערים בל תגיד דבר רע זכני יאזין
טומאין ידים במקדשו פיר שניהם עני ימיניא ישי מפרשי עני זכות בפר באסימ
בגב שיער אל רבא בהא זכניו הביהעניה בן אסטגוט לרבין זר בסותגמ בפ
קמ ימטוקין ובל הזקת הבתים ב רבא אמר במהזיק אל שם להאמין רזבי זכניא
ארעותא יארעא חניפיל שמכבר הדרקע ומיניא ממנה עעים המכסין הקרקע ומסוי
ימטוק הארץ זכוכית בפרקא מן השבת בגיר רבר כלי זכוכית מאי טעמא
בה רבין טמאה הואיל ותחלת בריתן מן החול טוינהו רבנן ככלי ייש זכר למקדש כהנ
בפ ערב פסרים בן הביא פטור ב בזמן שובית המקדש הלג מברך במיעה עלאניא
כיעה ובמחור עכאכילת מדור וכורר פיעה ומור יאוכמן בבית אחרת כיון שניה
מן התורה אין זה מבטל אתזה אבל בזמן הזה רמיעה דאורייתא יכת בעה יאני
מיעה ומדור רבנן דכתב על מעות ומדורים יאכלהו בימין דאיכא פסח אין ליכא פסח
מאי כמפרש בערב פסחים אסור לאכל בבית אחרת דרבנן ומבטל דאורייתא
הולך מדור זה בעצמו וזה בעצמו ואחר כך אוכלן בבית אחרת זכר בשהיה בית המקדש
כיון דשניה כמדינתא עמדת לעשותה בן בהלל וכיון רבנן ברכנן וזו אכילה ליכא
בעלמא לא מברכין עליה ובברא רבה פו אמ רבי יוחנן כל המזכיר אתה עייק חיי
מברכו עובר בעשה מה טעם ושם רטעים ירקב אמר שמעון כר נחמני מעינן כשירי
מזכיר את ישי בברכין שני זכרנו יברך זכר כל ראשית הגז בגל הוצר בזרוע מסתבי
ממעטור הוה ליה למילת טכין זכרים כהנם טמאים מדובי מרחם אדם פשוט לפניה דיי
פיר הבכור זכר והמעטור וראשית הגז בין זכרים כן נקיבות בכור ואפלו בהימה שלכניהם
ידוש בכירה אבל במעטור וראשית הגז פטור והמכור מהג בין בבהמה טהורה בזבהמה
טמאה אבל המעטור וראשית הגז אינו מהגץ לא בבהמה טהורה בלבד מעטור וראשית
הגז מעט והבכור מדובין כי מכל בהמה נקבה והמעטור מעטור הבכור קרוט מהם
והמעטור וראשית הגז לא המעטור וראשית הגז פשיטיין לאפוקי בכור דלא פשוטהא
נתחייבו ישראל בבכור חיים מתן תורה לאפוקי מעטור וראשית הגז רלא הוזהרו בהזכר
מתן תורה וזמרי אררי בה מבכור הוה ליה למילה שוכן דומה לו באיתום שלקחו
מתן לכהן בקדושה ובמכירה פיר בהמה שמיחה אמה בעת ליתנה פטורה מן המעטור
דיליה תחת תחת מתחת אמו לאפוקי בכור וראשית הגז שנייה גזן אפלו ביתום ואלקחו
לו במתנה פטור מעטור בהמה כרבת בבכורות פטו הלוקיה והנתקן במתנה פטור
בכור ירא הגז שדובין בלקוח ובנתן לו במתנה בכור וראשית הגז היבין בבהמת השמים
כראמר לעיל לאפוקי מעטור בהמה דאינו מהג בבהמת השמים רתנן האתיין
ייבין בקלבין ופטורים מעטור בהמה הבכור וראשית הגז נתנן לכהנים לאפוקי
בהמה וראשית הגז הבכור נאכל לכהנים והמעטור בכל עיד לכל אדם הבכור חייב
אמו וכא הגז אינו צריך לחרות חייב לאפוקי מעטור דיעיד לפראותם קמיה

כפ הרוואר על דיקון על דיועות פי זועות ביה ויה דענין שיהי ויסתק
מש לבו בכר נ בשביל שיהיה שזועות פי זועות ביה ויה דענין שיהי ויסתק
אם אין שזועות ועליו צוער פי ענין ויה שיהי דענין שיהי ויסתק
בטודות ובסן פי דענין דתם פאיית מקבלין טופאז משוייען זיער
מעטן אבל לא זיעת קופר דאש פרק ב במשוייען זיעת בתים שיהי ויסתק
טהורה וברא נה דפר כה שעה כשום דזיעה בעל התוכים דמזנים וביה
דפס דל הזבחים שקיבל מבי לא יתנו ביוע אמר אבי לא יתנו במקום שיהי ויסתק
פרק ב שהן חוצרין לא למשך ממתנהם ולא למשך פאעיליהם לא כע שיהי ויסתק
יגוב אם רב אשי אמר לי הניא בר נתן ליה קאימנא קמיה דיהודין סולמ ויה
דל דמיינא ותעיה ניה לאי ואמ לי ממלכת כהנים ונבי קדוש פת בע
תתא לקמיה דאמימר אמר לי קיים בן ורין מלכים אומנך זעף בכר הרוואר
הרוואר מאי רוחות אמר אבי זעפא פיר רוח שלועף רוח קשר רוח גזול
מה מעבר המדבר ועב זעפא רבתא זער במיתת אבשלום כי השך יתב
העם תרנ זעף יואב ית עמם זין וטולט ובעלות כל המזיף לנביא קומנא
זין ביה נה דפס כהן נה ונייר ובס נה דקוטה תנן דתם בני שטבל
מכשירין כל הנעוק טהור חוק מדבש דזיפס ודעפחד מאי זיפס אמר לי יתנן
דמא שפזיפין בן פיר דפי שהיא טוב הרבה ויכולין לערב פסידות ריש לקיש
זיפ על שם מקומן זיף וטולט וכינעא בדבי אתה אור בבוא הזיפס ויאמר
לשאל אמר לי יואב בע אדם השזיפין אמר לי אעור על שם מקומן זיף וטולט
בעלות פא זיפין דומים לדבורים וד תיבורים וזיפין הנזין ודעפנין זעף
בפר אלו טריפות ניקב הזפק ובס פפס קדש קדש תנן דבן בסן פרק
דעוף וקמיר את מראתו זה הזפק יכוה יקוב בסכין ויתלנה תל לו בנועה וקמיר
נוטל את הנועה אמר יוסי אורי נוטלו ונוטל הקרבן עמיה דבי ד ישמע
נבא בנועה בטען שלה קודיה בסכין כמין ארובה זפת בפר במה מדליקין
לא ביפת ולא בשענה ובס נה דהר קמ דשבת אמא תנן באילן חוענין
הו במקוה אילו חוענין בכלים הזפת והחומר בכלי זכוכית מטפח שזפת
שזוערין ושלמפסג אילנות אין חוענין לי הודה אור אף שולקניעין פיר עור
שזימין על בנייהן הזפות כדי לשמרן ושלקניעין לוקטי קוענין
סליק פרקי אהל פרק יא זק בכר הרוואר על הזיקין ועל
הת מאי זיקין כוכביא דשביש ובלשון ארמית ניעועות אש זיקוקין דנור
האזי זל שמקדחת למעלה ונריתה לה אור כענין שז קודיה אש מאי
זיקות ובזיקות בערותם והעניוים שחלוף שערין למעלה חייבין לזק
אחל פרק יא זק בכר הרוואר על הזיקין ועל

ובנה דמר ראשית הגז ונפקין זיקוקין דגור מפומיה דרב ופומיה דר זקן בפרק
קמ דקידושין ושיאין להן אחריות זיקוקין הנכסים שיש להן אחריות לישבע עליהן
ובעני כמה פרקן ו בבבורות כל שיש בו זיקת תרומה ומעשרות אין לוקחין
ממנו ובר גמ דפר כינין אשת אחין למא קא סבר אין זיקה ובפ הקומץ רבה
דנמי יוני מיניס בנוי ד מיניס שבולוב שנים מהן העושין פירות יהו זיקוקין
לשיאין עושין פירות פיה ענין קשירה מלש אמור זיקוקין תרז ומלכיה זיקוקין
זקן בסו גמ דפר ד ישמעל בע זר רב אשי אמר זיקיא בין מליא בין חסיא
שרי ובזיקיא רבה ובויה ביום השמיני בפרח אילין זיקיא בהדין נש בו ובפר
ש בבבקות על שלזקין אינו חועק פיר נעבו כמו נד תרז ירוש זיקיא והמתמים
תרז ירוש זיקין דמיא זיקין בפר ד בעררים בנב הרי נטיעת לא עריכה בגרמ
דאיכא זיקיא נפיטת פיר מה זקן בפר יום הפורים בנב כל האוכלין איש כי
יאכל קדש בשנב פרט למזיק פיר בנב הכוסם שעורין שולתרומה וכן האו
תרומה אכילה גסה שמזיק וליא נהנה ובסו גמ דפר דיני ממונות בנב והיא תע
רב אדירב אבון בנייקין דבי קרנא פיר מסכת נוייקין משנה חיעונר שונה
קרנא שם חכם ידוע ומכנ בסו דיני גילות קרנא שקיל אסתערא ממזר ומסוניה
ממזר זקן בפר קמ דברכות בנב דבשחר מברך לאחד שאוב לו זקנך
מנדל אמר להם יהא בנב המשחיתים פיר המשחיתים המגלחים זקנס כנטיס
זה מנדל זקנ כלום זה הלוק מעשה ונמעט זה חולק עליהם כך זה הטו וזה
זקן ביו גמ דפר היו בודקין א בדיע ממונות עודקן הדין ואף אומ בדיע נפשות
עדיקן הדין אולימא קשו דינא כלום נחש כמו זקן גדול נשאנו ונתננו בדבר
הדין עני נשעיה זקן דיין כיון נשלא נרברר לנו זכות נחתכינו אומריין כך
בדיע ממונות ודין אומ כך בדיע נפשות אילא כל זמן שמתחרין בדיע נפשות
היא זה משונה בדי נודקן הדין חכם דינא כלום נשאנו ונתננו בו עד שנתר
באור דכת ישישית הכמה בפר מעות חלועה בנב הלעך הנדל ושלזקן יע
לכבודו לא תחלוץ בו ואם הלך חלועתו פסולה פיר למדייקין שהיה מנהג לק
בפנדלים דכן במנהות פריא גמ דפר התכלית ומורה שמאל בזקן שעשה לב
שחטורה בין העינית מאי טע אמר תרסה בה והא לא משום לאיכסויה
עבדיא ברהיא שערא ודיא המינן לה משום לו ענן לרש חרף עושיתו ברא
דפר בן סורר ומומר שייקף התנתן וליא העליון אילא שו דברו חכמי
בלש נמידי ונב בא סימן התחזון ובפר הערל בנב ר איעור אומ לא ע
לילך ולזקן שרין שילכין פיר זמן הוא השמש ילד הוא הדם נטלה אע
כן נב דמינין מרת לרוא פיר א דבע זין איקוננן שלו דימה לו בנ
פיר דמינין וכו' ישיב ארתיני זיננו כד זקנ אשיב תמינין

דמיתברא באקרא לשנים טרינוס ג' זריו ד' שפן הר ועבדינר
בקדירה בורא מיני מזונות אבו היכא דשקלי חייטי בעינן לית דליה
תבריעהו כלל בורא פרי האדמה מאי טעם בעיניהו קיימי פרייהו
ובק ג' פרו מי שהפך מהרש חלקא אחרי לב טרינוס ב' ל' טימני ל' ד'
זרד בקן כלאים ומנעל שלודר פיר מנעלים שלעור שמעית עד זרד
זרדא בפר במה אשר יועא ולא בשירים ג' שירים פ' שריאן דעסדי
מן טבעות קטנות קורין בלשון ישמע זרד ארדח בפר ערב פסחיים
בג' ולא יחזקו לו דבי זרירות שירי האי זרירות דסמיכא למארא
פחרא משתקן שירי וברא ג' דפר האשה שנפלו לה נכסים אבן זרד
פ' ירזבא זרד בפר אילו הן הלוקין בג' המכה בידן אחת וב' הש
אין מזרזין אילת למזרזין ובפר א בקידושין בג' ולמדו תורה אם
היה בנזירין ומבולא בתלמוד ולמה לשלחם תרנ לזרזים זרד בפר
כ' בכלים אילו טמאים משום מרכב הזרד האשקלוני חיר דבי שבו
חובשין את החמור דבת ויתבש את חמורו וכיירג וזרזי ית חמריה
ובלעז סילא והייא ארזכה שלעץ ואינה מעינה באשקלון ברא ג'
דפר עושין פסין והעלה זרע ותאנים על בשרו ישנה ברא ג' דשבתא
דב יהודה האי זרזא דקנו רמא וזקפה אפילו כל היום סולו פטור וברא
ג' דפר מעות חליעה את רב כרנא הוה קאימנא קמיה דרב יהודה ואמ
לי סק תוב לזרזא דקע למלחיה לפרסומי מילתא פ' חבילה שלקנים
זרד בקן ג' דפר החובל בתבירו לא על חנם הלך זרזיר אעל עורב
אילא כפען שהנא מינו ובפר אילו טריפות בג' קיימני העוף עורב
עורב למינו להביא את הזרזירין זרד בפר ד בשביעית הפנים
משהזריחו אוכל בהם פיתו פיר הם התאנים שהתחילו לנשל מלש
ויזרח לו השמש ובי שמש לו לבדו זרח והלא לכל העולם זרח
ובול ובפר אילו הנולין בג' לויכן הן נולין מאי דכח אז יבדיל מש
שלש ערים בעבר היו מזו שמי אג' לן הקבה למשה הזרח השמש
לדועתים עשה להן תקנה שיהיו יועלו מיד גואל הדם איכא דאם
זרח השמש לדועתים פיר התקנתו להם שיחיו ויועלו מיד
אל הדם איזרנך בסו ג' דפר כיוסן הדם ויש אומ' אף הזרע פיר
עז אאורו סינינסו זרנן ברא ג' בפר המקבל מרה וזבילא
ל' וזרנוקא דבעל הביתא בסו ג' דפר חזקת הגתים אמ' להן
ל' אפ' אפ' לבן ובפר ג' פשוט בג' כתבן בן מילעולא ע' ואמ'
ל' וזרנוקא דבעל הביתא בסו ג' דפר חזקת הגתים אמ' להן

והשבת פרק ד בני עשרות ובפרק יא בע זר בני ה' ישמעא השבת מאעשר זר
וירק וזירין ובס ג' דמרוצה לא קשיא כאן לזיע כאן לזירין זר בפרק
כלל גדול אמרו בשבת הזורה והבורר והמקד פיר כולן עלמא אחת שכולן
העברת פסולת שהיא מעורבת באוכל ואינה מחוברת ואינה זורה לקול
שעריכה תירוק או עפוזית שעריש ניפויין אילא שכל אחי נרין יש
לה דרך כל דבר שהיא משלימך להפרחת דרוח הוא חייב עליו משום זורה
ואילו נטל ביזון אוכל שיש בו פסולת אין עפר ונמח בפיו זה והוא זורה והבונה
הוא שנוטל בכלי כגון נפה וכיוצא בה כדי שיעא זה מזר אם האוכל דך
יעא האוכל למטה ותשאר הפסולת למעלה ואם האוכל גם תפול הפסולת
למטה וישאר האוכל למעלה בסו נג המפולת ארחי ורבעי זרית מלמד
שלא מכל טיפה אדם נוער אילא מצרור שבר משל לאדם שזורה התבאר
בבית הגנות נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ל' אבן ראמי כח ותווי
חיל אב זריר לפע הקב' זריתג וזירזתע זר לזורע ולבוקעא פיר
ענן הדחקה וכבר פירשע אותע בערן סורי אלי סורה אלי אל תירא תר
זר היבוע זור לזעי זר גפר א בגבא מיעעא בגבא מעא שטרי חוב
אף שיטי דספרא זיר ליה פיר בשביל שמירות הסופר מעכבא זר בסו
גב דפר בא לו כהן גדול ג' זירין הן של מזבח זכה אהרן ונטלן כלום לקדח
א דהן הכהונה ושל שולחן זכה דויד ונטלו כלום זכה דויד למלכות ונטלו
ונטלון הוא התורה כל הרויף יבוא ויטול זר בע זר בסו נג דרבי
ישמעל מערין זירא רב פפא שרי זרב אשי אסר תיר גוי שעויעד הרעעס
שלשור ורכוב בויקרא רבה פיר והוא ישקיט השותים במזרין
יין רבנן אמרי בכוסות שיש להן זר ורכובות זרד בפר ב
בשביעית ר יהושע אוב בזירויא וכפיסולא שלחמישית
בך שלששית ר שמעון אוב כל זמן שאני רשאי בעבד
האילן רשאי אני בפיסולן עד העשרת ובפר הבונה המקרסס
זרע ג' ומשקין מעין שאין מזרזין ואין מקרזין ואין מפסג
באילן וכולן ובסו פרק כל העלמים כויעד כבטלה קרסמה או זרעה
מפנין ובר נג א דסוכה חבילה קש וחבילי עעים וחבילי זרזין ברא
דפר ה' הועיאו כל הנשים זרד זרדו אימה עליה לגב זרד הוא עליה
עשבין כח חבילי זרזין כלום רבת חבילות קמחוא תולת לגב ות
רבנן בגב בפר הבונה התולה עשבים והמזרד זרזין אם לאכילת
כערוצית ואם לבהמה כמל פי ג' זריר בפר כויעד גבירין
הן הין תילקא טורבס סלת זריר וערסן נאסר

אילו עוברין בפסח חומץ האדומי וזיתום המערי ג' מאי זיתום המערי וז' מאי
 רב יוסף תולתא שיערי תולתא קורטמ' תולתא מילחי' זת בצר האיש
 מקדש בן ובשלוחו בנג' האומר לאשה הקדשי לי בתמרה ובסו ג' דפרק
 ב' בזבחים כזית מן וכזית תנן וכו' פיר מי שמתו בנג' העומדים בשורה ובסו
 ג' דפר' סדר תענות האילו ובחלק בנג' ארבעה הדיוטות זיתים שכבשן
 בטרפיתין פיר ז' רישנה בעוקעין וז' דפר' הוא הזיתן שכבשן בטרפיתין
 טרפיתין לפי שלא כבשן אלא וז' מאי הוא אמר לתלמידין הוא דרב ושמואל ק'
 הזית הכא כלום קשה היא ונריכה יצעה כמו הקיא דרב ושמואל כולן תנאי
 בנייקין הוא פיר באותן הדורות לא היו יצעם אלא בדברים הקשים אבל
 השאר פשוטין היו והן ולא היו עריכין לטרוח בהן פיר את זיתן שכבשן
 בטרפיתין ונגע שרץ לטרף שרץ חוץ לקדירה לא טימא למא שבקדירה
 אשה שכובשת ירק בקדירה ותולה ממנה ירק חוץ לקדירה ונגע בה שרץ
 לא טימא למא שבקדירה ותנען בעוקעין י' מתבטא פיר י' אפי' ומעריש
 ערישין נשלים ערך זיתן אמתיל ערך חית חב'

בער ופועיאו לו בנג' היה מהלך בהיכל חביבין ישר שלא העריכין הכא לטו
 פיר הלא וטמא כי כל השנה העריכין הקבר לכך במקום שליה הקטות רימונים
 בתוך פעמונים כי בשעה שיבוא אל הקדש לובש המעיל שהוא כשלוה על
 רועה להיכנס כדכת ויהי על אהרן לשרת ונשכ' קולו בבואו אל הקדש ונכשן
 ביום הכפורים בבואו לפני הפנים לא העריכין לזה המעיל לפי כך לא חישבו להא
 דקא' רב יגודה וברא ג' דפר' הקורץ שיני א' ר' כשהלסט' להרעות מנחד' ר'
 אעל' ר' אעזר בן שמוע וזמרי' ר' למנות מידותיו שלו אעזר בן שמוע מעצמי
 יוסף הבבלי יושב לפניו והיה חביב לפניו ע' לאחת פיר להרעות מידותיו ודקדק
 הלכותיו להרעות מידותיו לראות ולדקדק והיה חביב עליו ע' לאחת כל מה
 שהשיבן היה חביב עליו ע' שפירש לו שלא היה חביב עליו ערבן ע' מרוב
 שפחה דנראה לו מה שפירש נ' בפירוש מנעם כת ע' אחת בלא ל' ובסו ג'
 כל העומד לישדף כשרוף דמי' עתר ופרה אמאי מטמאין טומאת אופלין
 עפרים בעלמא הוא אמר ליה חייבת הקדש מכשרתן פיר חייבת הקדש משום
 להן לשאיין מוכשרין ולשאיין המונין לאמילה ברא כראויין לאמילה וברא ג'
 אעפ' שאמרו חייבת חופה קונה און חייבת ביאה קונה חב' פיר ב' בטעבות
 בנג' עיר שכבשה כורקום אם יש שם מחבובות אחת מעלת על כל מהנות
 כולן ובפר' ר' פטמה משתהלך המחבא פיר שיבדוק המתבטין כדכת מכל
 מתבטין אשר יתבטאו שם בפר' כל המנחות ובספרי מה בין מחבת למדאש
 ומה בין מחבת למדאש לה כסף והמתבת אין לה כסף דברי ר' יוסף הצלילי ר' חנניה

ב

רבו כמאובות חדשים תפקע תרנגול דרך לגרנום זרנוקין כי הייתי כנאר בקיז
תרנ ארי הויית היין א נוקם דתי בקוטרא ירע דבר שזרעו כלה טב פיר
בע דבר זרוע בסו גב פיר הזרוע והלחיים בתוספת שבת בפ הנוזי מנין לזרוע
שכוא יד שנ ותהיין העבותים אשר על זרוע כפשתן וביולי בפדס פתח
אתה למדתה סניער על בע בטונך טור הלה אתה כזונתה לנוקבת האשה
טול את הקיבד אתה יצעת בזרועך טול את הזרוע אתה הייתה מטיל שלום
בין אדם לחייו אתה הוי מצרך את בע בשלום שנ ישא יי פניו אליך ושם
לך שלום אמר שמע בן לקיש הוא פיתח הוא אליהן אמר לו הקבד אתה
נתתה שלום ביני וביני ישראל בעולם הזה אף לעתיד לבוא אתה הוא שעתי
ליתן שלום ביני וביני בני ישראל שנ הנה אנכי שלה לכם את אליהן הנביא ונ
צרא גב דמר אין דורשיין בעריות ושערה תלויה בזרועו פיר רכל הלך
בזרועו של הקבד הנצורה היא זרועו שנ לך זרוע עם צורה זרף בסו
גב דתיה בפד אשה ובמסמר העלוב דעבדי לה לזיופת פיר עשר שבט מאת
דס זארת פיקוס שאוחז בו נעשה תפוח ודומה כדמיה דדירקון ולא בג
דירקון ישנן בכל גופו וזה אינו אלא במקום שאוחז בלבי ואוגן שלטי
עישין לך חמין בלש לעז קורין בירוקא זרף גמר ד איעור אש
אין עשין לך חמין לקרעיה גם במעורתא אבל בפדילא דא משום דזרף
ובגן גב דת' במה ביהמה דמק ומסרטון בעעם ומעלה ארומה ודוקא עעם
אבל בפדילא זרף ובפד הערל בגב איזה הוא פיעוע דכא פיתעין סערתא
ומסרטון ליה ודוקא סערתא אבל פדילא מיזרף זרף ובפד אין מינוטין
בגב בכל מתרפין אבל ביד לא מאי טע דיד מיזרף זרף פיר אש חבב
החולי פיר אתה נצעת היד קשה והיא שורפת זרף בפד אש בעזר בגב
אין בזמן חקוקה לדמותיה דר מאיר בפיתחא דרומי אמרי כל זחוי ליה
נרפיה פיר יתפאנו סא נטרפיה זרף בכתובות בסן גב פיר הנפוא
את האשה וזרף מרה בתלמידים כלום הטל אימתך עליהן בגרא רבתי
פיר פד זרף חוטרא לאויהא ועל עקריה קאי כך בני כח ורחל היתה יפה
תואר ויפת מראה לפי כך ויהי זמף יפה תואר ויפה מראה זרף כמשק
צבים שוקק בו תרומי אין במאני זינא כמאן זאון בזרקתא דהא זו זרף
כבר פיר בער אינבע בבריא רבה פירט סד ויתרועען הבנים בקרבה ובפס
זכור על שרוא מצעי אמו זרתא מתהא לקבליה פיר זרתו ואנדופו מות
לנדר זרף בער האשה מי רגלים עתר ובורית קימוניא גב מא
בורית זרתא זיתוס בפרק כיעד מברכין בגב חוק מן היין ובסוגיא
בגב דמדליקין שבוחשיין את השאית בשבת ושנותני זיתוס

שגבית כולו מקורה הרי הוא בוד אמות מיטולטי בתוכו בכון ז' ואם תאמר
 הרי הוא פתוח לעד מערבית וכאילו פרוץ למקום האסור לו קא מש' ל' דב
 הונח דתקרת הבית חובטת ראה כאילו תקרה יורדת וסותמת עד מערבי
 בפר' שור שננח את הפרה בגל' החופר בור שור שהייתה עליו תורה לחלו
 ולא לחבטו פיר' שמת מחמת חבל והמימות שבתוך הבית ולא מחמת מח
 שנפל בקרקעית הבור ברא' ג' דחולין חבל קדים או חבטא קדים פיר' ש
 חמימות קדים או פעיעות קדים ברא' ג' דפר' הבית והעלייה אי' בחבטא
 נפול אי' בחבטא נפול פיר' שחבטם הרוח והפלתם ממעלה למטה ונשברו
 ובפר' דפרה אמ' ליה חבוט חבטך דהיא טבא בקולטא פיר' רמי' ונחבט
 שיפה להלקותך בשביל פעם אחרת חבטא בהפקר קני' בסו' ג' דהבית
 והעל' כבר פיר' בערך בט' בפר' אלו נעירות בסו' הלכה ראשונה דנחבט
 ההוא דאתא לקמיה דרב נחמן אמ' ליה פתח פתוח מעצתי אמ' להו' רב'
 נחמן אסביה כופרי מברכתא חביטא ליה פיר' גאון כופרי עינים לחין
 שנקראין מן חריות שלדקל מברכתא נברכת שלכובסין ונעשה בנוי לאות
 מקום וכן הוא אצל הכוהו וחלקוהו בספרי' כי כבר חבטו בנברכת כלול'
 ידע את הנשים פיר' אח' מקור ונברכת אחד הן לכן כונה מברכתא כלול'
 על מקום חבטו עעמו חבטו במגלה דאיכה שרתי במדינות נסב חובטא
 ומעייא יהיב קדם אינתתיה פ' חביות קטנות אית דאמרי והאביונות מוט'
 כאובות חדשים בסו' פ' ב' במקדשי' א' אל' עזר אצל היורד בני הבית פיר'
 המנקין בורות וביבין מועיטין המים והטיטו בחוביה ושמה חביה ומריקין
 לחוץ ופיה ער' בפר' כלל גדול בגל' הלש' והאופה כמין דעבד חביטא חייב
 וטאות פיר' משום חופר הארסית ו כששוחטו משום טוחן וכששוחט
 עדרות וארסים שבו משום בורד' וכשלושו הינו הלש' וכשמחתך ממנו
 היינו מחתך ועיקר מלאכה בעין ונמר מלאכה וה שאונה מכה בפטיש
 חבל בפר' ו' איעזר אצל האורג בגל' כל המטילין פטורין ובפר' המניח
 את הכר בגל' יש חייב תע' א' אבן קמיה ד' יוחנן כל המקולקלין פטורין יחזק'
 מחובל ומבעיר חובל בעריך הוס' למלבו' מבעיר בעריך לאפרו' לכסות ב'
 עיניה ובפר' נערה המיאורסה בגל' בוגרת חבל עליך בן עזאי שלא שמשתה
 את' עקיבה בכלי מתכות פרק י' בכלים מאימתי היא טהרתו בית שמי'
 אצל משיחבול פיר' מלשון וליא חבולני בסו' פ' כיעד העדים פנה דרין הוונת
 ח' בשבוע נקראת חבולנית ולאחר קריאת חובלים אילו תלמידי חכמים
 חבול עומתבלין זה לזה ברא' ג' דפר' דיני ממנונות בגל' זה חבל ברא'
 ח' חבול חבול קשי' לכותל פיר' חמות חבל היינו חבל שבערך ה'

בן ג' ליל אומ מרחשת עמוקה ומעשיה עמוקין מחבת עפה ומעשיה
קשין פיר מחבת עפה ואין לה בית קיבול לא חלקה דכת על המחבת ג' ג'
מאי טעם אי לומא מרחשת משום דאמנא אראשושי הלב כדכת רחש
לבו דבר טוב כולל הרהורי הלב מחבת דאתנא אמחבואי כדאמרי אינשי
קא מצת בחוי כולל שנוגע בפין הדיבור אימא איפכא מחבת דאתנא
אמחבואי הלב כדכת לכה נחבאת לברוח מרחשת דאתנא אראשושי
הפה כדאמרי אינשי קא מרחשי שפואתיה פא רוחשין רותחין מעשי
קשין וש בר מים מועטין ובפור בנות כותנא אם היתה במחבא והגיע
עת וסתה ולא בדיק טהורה שחודה מסלקת דמים בפר לולב הגזול
בג' הלוקח לולב ובפרק הגזול עעים בג' נתן עמר לעבע עלי קנים ועלי
גפנים שגבבן על פני השדה ליקטן לאכילה למאכל בהמתו יש ברה"ס
משום קדושת שביעית שמתבערין בשביעית דאסור לאחרי שיעת
שביעית ליקטן לעעים לשרוף אין בהן משום קדושת שביעית ומותרין
אפילו לאחרי שיעת שביעית בסו ג' דפר מרובה ושאר כל האילנות
מן חובו שלאילן ולא מן הודו פיר מעעפין שבעדדין שמחבין באילן
ולא מן הודו עיקר לבו שלאילן השב ירך אל חיקך תרג ירוש אעל כען
ירך בחובך מחבק חיק נכריה ולא תחבק בחובה אחרניתא היתה איש
איש גתיקן אין טאים בר נשא ערא בעוביה תביב ברא ג' דמרק
השוכר את הפרועלין אמר ליה רב חביבאי אילאן דאנא הואי וכולי בפר
אזקת הבתים בג' כל חזקה אמר רב יהודה הנה קאימנא קמיה דחביבי
ובפר השוחט אחד בעוף בג' נפלה סכין אמר להו רב לא בדיחנא ביה
בחביבי דאשאליה פיר דודי דודי אהרן תרג ירוש חביבא דאהרן ואיש
אשר ישכב את דודתו דודתו חביבה בפרק אילו טריפות בג' סימני
העוף שצנה סניקות הן חביבה סוגה כול חבה בסו ג' דפר מרובה אפי
ליה רב אמר בר אבהה לרב הונא דודן מאי אמר ליה דידי קא מעטונא
להו חובבן פיר שם אשתו חובט בג' לולב וערבה חריות שולדקד
הין מלקטין וחובטין על גבי המזבח ואותו היום נקרא יום חיבוט
חריות ברא מידות וכל משמר שאינו עומד ואומל לו איש הר הבית
שלוס עליך ניכר שהוא ישן חובטו במקלו ורשות היה לו לשרוף את
כפותו ובסו פ' ג' בפרק חובטין אותה במקלות וכוברין אותה בכפרות
בפרק המועיא יין בג' סיר צאיין דברי ר' יהודה בחבוט פיר סיר שרוף
ברא דפר מי שהועיא והו הזאיל ותקרת הבית חובטת פיר ר' יוחנן
שהבית פתוח משני עריו וכלתה מידתו במיקת הבית ונתת

חבל בפיר קמ דבבא קמ בגמ הכשרתי והאיכא מרבה בחבילות פיר חבילי עניס
לחוק בהן הדליקה ברא נמ דביעה דתנן בסו ערלה מי שהיה לו חבילה תלתן שלולס
הכרס ידליקן ברא נמ דפיר השוכר את הפועלים הקהתנו חבילות ותשובות שאין
בהן ממש בפיר יזיה הוא נשך בגמ אין פוסקין תשו רבותי המוליך חבילה ממקום
למקום כול פיר אדם שמוליך סחורה ממקום הזול למקום היוקר ברשות מוכר
כותר ובפיר השוכר את האומנין בגמ שוכר עליהן אין מסעין כי תניא רהיט
בשצאת חבילה בידו פיר כגון שהביא הפועל חבילותו שלבניין ושולכיה אומנותו
ונתנה לבשל הבית ואומ' לו הרי ערבוני עמך שאין אני חוזר בך וקבל בעל הבית
את החבילה וסמכה דעתו שהוא עושה מלאכתו ופטר את הפועלים אחריו
וסמך עליו ולאחר מיכאן חזר בו שוכר עליו בפיר האומר לחבירו עמ וקדש לי
בגמ האומ' לאשה התקדשי שנים שבאו ממדינת הים והאשה עמקן והביא
עמקן וכול בסו השירה פרק י"ה בכלים המטה מטמאת חבילה ומטהרת חבילה
וברא נמ דערב פסח אין עושין מעות חבילות חבל ברא שוטה ומביא חבילה
מערי וקושרו למעלה מדדיה וקסן נמ דפיר מרובה ולא עוד אם שנטל חבילה
חבל בדרוס בברא רבה פרט חלילה לך ובניקרא רבה בעו פרט אהבת עדין
את תמיש חבלאי בתרין דישי בענת דינא ובענת עלמא אמ' ליה את מהיר עינ
חד לית עלמא קאים חבל בילמד בפרט אלה פקודי למה משכך משכך
שני פעמים משכך שניתמשכך שני פעמים חבס ברא נמ דפיר חבילות
והעליה אי בחבטא נפל אי בחבטא נפל פיר שנתרעע הכותל וכבדו העליונות
ונשתברו התחנות וברא נמ דפיר השוכר את האומנין בסמך כל האומנין
א"י אבי בשחבטו ליתר פיר שברו מיד בפיר אילו טריפות בגמ נשתבר

רוב עליותיה וברא הפרק הגולגולת שנחבסה ברוב טריפה פיר נכוועה ויש
חבין בסו נמ בפיר המקניע תשו רבותי החולב המחבין והמגבין ובטובות
ובפיר השוכר את הפועל בגמ ואילו האוכלין יעא החולב והמחבין והמגבין
שאינן ציולי קרקע ובמגלת איכה חד מן תנא אמ' ליה לינוקא דירוט זבנן
ביעין וחובעין אמ' ליה לינוקא הי בעיתא מן תרכנולא חיוורתא אמ' ליה מיינוקא
הדין חיבעא דעידא חיוורתא פיר מחמק מפיק חמסא מחלב כי מיין חלב ויעא
חמסא חבין בפר כיעד מברכין בגמ חוץ מן היין ובפיר אילו מעינות חבין
קידרא הוא אברושך ומפורשי במקומי בגמ חוץ מן היין ובפיר אילו מנחות
נקמענה בגמ ר' שמעון אמ' רב קספ האי חביעא אי אית בה פירוויין כזית
וכול פיר כורך הפת בקערה ושפך המרק עליהן במשקין בפיר שני בטבול
ואם חובץ כל טבול שחילך השמן נפל פיר משייתערב הלחם במקפתו ויש
אחר כמחבין קיירה חבין בפיר השול פיר בגמ השואל פנה מלח

תחת תל חכ וליא תחת יתום ואלמנה פיר תחת ישמע וליא תחת גני
 חותמתם וליא תחת חבר שהיו מרסיין קורין לכוזרים חברים והיו אוח
 ס דעין מאד ומעירין לישור כדאמרינן בסן מירי מיהן לטלטול
 צא דחנכתא מיקמי חברי בשבתא פיר שגזרון שלא להדליק נר לשם
 לא לטעבותיהן ביום אידס והיו ישור מדליקין בסתר ואס יראו הגוים
 גה ידעו שמדליקין בבתיגס ואמרי ברא גה דביעה האידינא דאיכא
 ישינן פיר שאומריין לישור כיון שאתם קוברין המת שלכם תקברו
 ולנו ביום טוב שלכם חישינו ונאשרינן למחר ואמרי בסן גה דפיר
 ל יבמתו בני נבל אכעיסס ר יוחנן אמר אילו חברים אמרי ליה לר יונת
 גרי דבבל שהא ונפל אמרי ליה מקבלי שוחזיא אינון תריץ יועב גזרו
 ש נישום שלש על בשר מש מתנות ועל המדחיעזות מש טבילה
 טטי שכבי מפני ששמחים ביום אידס ואמרי ברא גה דרמביא נט
 ה בר בר חנה חלש עול לנביה רב יהודה ורבנן לשיחלי ציה אי דהכי
 הוא נברא ושקלא לשראצא מיקמיהו אמרי רחב יאו בטולך יאו בטול
 שון למימרא דרומאי מפלו מפרסאי והא תאני ר חייא אלקים הנין
 הוא ידע את מקומה ידע הקבל בישו שאינן יכולין לקבל גזירת
 ין עמיד והגלם לבבל שהיו מאז החברים האלה במדי ופרס לפי כך אמר
 גני וליא תחת חבר תחת חבר וליא תחת תל חכ שאף על פי שתבר
 ברה יש לו אימת ממשה והליסטן ופריעי העם יראים ממנו אבל
 לא ואעפ תל חכ טפי עויף ויש לו אימה מיתום ואלמנה בלבד
 בע מיתות בגל בעל אוב וידעוני ובפר א דכריתות בגל המחול
 בת עולא אמ בעל אוב דקאתני במקטר לשד והינו מעשה דרבי
 ה רביא אם כן היינו כעובד עב דר לא במקטר לשד שלא לשום עב
 על מעת לחבון שיבאן אליו ויקבץ שוים הרבה שיעשו דעוץ
 גו עובד עבודה זרה אמ ליה מקטר לחבריה חובר חבר הוואתינא לא
 גת וחובר חבר אמ ליה התורה אמרה חבר זה המקטר לשד על מע
 מקילה והאי הינו בעל אוב דכח ביה דנימא ואיך חובר חובר
 ה הינו שמחבר ושלא על ידי הקיטר לא על ידי לחש פתוח
 גרי אחרי חבר גדול שמקבץ כתות שלחיות קטנות שפילו נישום
 ס חייב על לאו דליא ימצי בק אמר אבי חובר אפילו
 דיבוריא ועקרביא שידחקו זה את זה ויהרע זה את זה
 א אתינן בתריה שרועין להזיקו ומשום דל
 ויהי חובר חובר ברא פיר החובר בחובר

התראה פי מפני מה מתרין שלא יאמר הרועה נהרג אילו היתג יודע לא היתג
הורג וחבר אינו עריך לוג לא היתג יודע ברא נג דפי מי שהחשיך מאי לא
בחבר גולאקי פיר אביי אשכחיה לרביא דקא משמשך לבריה אנצא דאמרא
שימשוך כי דאז וזאם בערב ישמשך כלוג יולך ויביא ידו על גפן כדי שיק
מעלין טינף הקרי כן רבה היה מעלה ומוריד בנן כעין שמשוך על גב החמור
והתנוק מגנדר תחת אביו מחזיק בו ומחזירו שלא יפול אפי' ליה משתמש מר
בבעלי חיים כלוג המשתמש בבעלי חיים עובד משום הא דתנן ולא דוכבין
על גבי ברמה השיבו רבא אינו על שדרו שלחמור לא בעידי החמור אינו
משמשך ועדיין לא נזרו ברו רבנן מדתנן מתיר חבלים והשקים נופלים מאי
לאו חבר גולאקי ולא נזרו רבנן פיר חבר גולאקי כשסזוענן הבהמה מציאין
שק וטועען אותו מעד האחר ושק האחר מעד שינו ומביא חבל וקושרו
ומחברו ומשרבן בעידי הבהמה וכשנבקשין לפרק משואן מגביה
השקין לפרק קשר החבל להיות נוח להתיר ומנה שקין והן יורדין מעדי
הבהמה ונפלין לארץ נמצא מגביה ומוריד השקין בעידי החמור כאשר אנצא
אני את בני על גב החמור והוא יורד כדרך שמשוך אפי' ליה אביי אינו מגיר
החבלים בחבר גולאקי לא מדתנן כי עדי מעברין את הערים ומפרשי ליה
אבר כן מוסיף כמן חבר גולאקי והוא למעלה כידאג בפר לא יחפור באגרווי
הו יתגי פיר אברורי למעלה מן המשוי בגא שהיה עד המשוי האחד כנר
והשני קל ורעונו להשוות המשוי שלא ידא מצורף ומוסיף על העד הקל
להשוות המשקל שלא ידא אחי מהם מכריעו עליו אמרה משנתנין אתי
חבלין והשקין נופלים שהקשר למעלה הוא ואין עריך להגביה שקן ולא
להוריד את כשנמער החבל נפלין אבר גולאקי נמצאו גולאקי על עידי
הבהמה ואבר זה על גולאקי נמצא אבר זה עידי עדיין אי נמי בגולקי עדי
אין קשורין בחבלים אלא כמנהג שהיה לאודחין המהלכין בירכין שעושה
בדאגא השקין כמין קרסים ולהואות מן החבלים ומכנים הקרסים בלול
אי נמי לולאות בלבי ומכנים עין בהן ומחברין וכשרועה לפרקן מושך
הוא והן נפלין ונקרא העץ הוא לפי ואילו מצע לעדיין ואותו האבר נג
שמוסיפין על המשוי הוא עידי עדיין והוא מותר אבל העדיין אסורין בפר
אין עומדין להתפלל בגבי מוידים מוידים תברותא כלפי שמיא כלוג כמד
שאנו מחבירן עד השתא לא כיון ועכשו בעלבוני בכלי מתכות פרק יו
כתיבתי הוא טהרות בית שמיא אור משיתחבל ובית הלל אור משיתחבל
מלשו ויחבר חבר בפר א בשבת בגא לא ישב אדם לפני שבת
אפי' רב תחת ישמעל ולא תחת גבי תחת גבי תחת גבי תחת גבי

הבר ה
פיר ח
החברי
שראון
אדם א
נר הכנ
חברי ה
המת ש
הבא ש
אתו חו
על של
קא מח
שני רב
אתא ה
דבני ט
דרכה ו
שלרומי
דב תח
מיעד הו
ל חכ
בני א
הש
קין
את אלו
הו
הו

ו

לית זה חבורה משום משמע חבורה מבש וכויה והכא בינעם והכא בכלל ופרש
המרוחקין זה מזה קא מיפלגי וכולל ליה תתגודדו תרג ירוש חבורן חבורן בריא נב
דפר שמנה שרעים בעת מיניה לוי מר ענן לחבורה שאינה חוזרת שנ היהפך כושי
עזרו ונמר חבבורותיו אימא הך דהאי ריקמי ריקמי קמי נמר צניץ מיבעי ליה
אם ככוש מה כוש שואינו חוזר את חבורה שאינה חוזרת חבורה מלש חבבורות
כגון יחת מוחתנין יגלי מגלגלין מעלת מכלכל חברבר בבראש רבה פרש פה
כלאים אימתי נבראו בימי ענה הדיא היא דכתיב הוא ענה אשר מעא את הימים
מה עשה הביא חבורה וזווג לה סוס ויעא ממנה פרדה אמר לו הקבר את זה
בראתי דבר הזק בעולם ואתה בראתה חיך שאני בורא לך דבר הזיק הביא
חכינא וזיווג לחירדון ויעא ממנה חברבר משולס ליה נשך אדם ונרבר וחיה
ולא שב עכאנו פרדה וחיה על מכת פרדה לבנה ובפר אין עומדין בבל ויהי
אפילו נחש כרוך על עקיבו אילו לחבר בר שפגע בו ר חנינא בן דוסא ומה עסקו
דהדין חברבר כד הוה נכית לבר נש אי בר נש קדים למי בר נש מיית אמרו לו תלמידין רבינו
חברברא לבר נש אי בר נש קדים למי בר נש מיית אמרו לו תלמידין רבינו
לא הרגשתה יבוא עלי מתוך השדה לבי מיכן בתפלה אם הרגשתי אם ר
ביר אעזר ברא לו הקבר מתחת כפות רגליו מים לקיים מה שנרעון דאין עשה
חבש בסו נב דפר כירה ובפר אין עדין בנא בכור שנפל וכן את מועא
בפרסקין ובחבונשין ובפר אעפ שאמח בנא ומעקה את בנה או שחיה בעל
חבוש בבית האסורים בבית הסהר תרג ירוש בבית חבונשית בפר אלי ט
בנא נפלה מן הגג כללם דמילתא על דחביש חישינן פיר כל דבר הקשור
עליו עומי במקומו חישינן קא כל דחביש חייש פיר אם יעך כל דבר
קשה דחביש חישינן לייסוק איברים דבר רך אי שריק לא חישינן
בפר ב ביומא הקרבים והסלת והחביעין והיין ובפר שתי הלחם חב
כהן נזול לישוק ועריכותו בפנים פיר כהן נזול מקריב בכל יום עשינות
ומתבת כחעיטה בבקר ומחעיטה בע וכול זה קרבן אהרן ובעני
פליק פרק א אהל פרק ב חג מסכת חצנה
אמר רבי יוחנן וטפוח בשמחה ולש ארמיות חגא וכמורו ב
יהושע ען ששכור ועיקר זה אכולין ושותין וחוגגין וקרבו חצנה
חייבין להביא ציזוס טוב והא שאמ הכת ועשית חג שבוטות ל
מסת נדבת ירך אשר תתן וג ואף רביע האין זל הכל חייב
עשית ראיות הן חזיות פנים וכת יראה כל זכורך והא
דכת ולא יראו פני היקס ומשנוענו בראיות
אמרה וראיה כולה לנפוח ושלש
ואינה באה אל

אשור וכו' קוועים וחבילי קוועים שותקן במירע שבחן שיש
 נה חייקין שבפרעה קויעין קן ועוד מראה ליה הווא מינע לו ירוש
 ר הנניח חידקא דכח טובם כחדיק כלום יתגה חטוב והנדול דוכן לקון
 ד בפר כל היד בנדיה החדר והפרוזדור והעליה חדר הידרונא תרין ירוש
 נב לתינהו חודר בפס דרני עקרה בארץ הדרך מה הוא הדרך זה מלך
 שיח שהוא חר המכות ורך לישרא חיש בביעה ברא גב דפ יוס טוב
 זה הוא חב שהחדיש מתכסה בו ואינה נראת הוי אומ זה ראש שנה שבפל
 חר חניש נראית הלבנה וראיה בערב ומנע לן דלבע נקראת חדיש זתק
 יתה את החדיש ואינו יכול להלך ברגליו חיש בפר בדכחבות בנג וכן
 דאנשים למימרא מאי דר יהודה חיש לנמלים והא איפכא שמעין
 נן בפר ד בזמאי החמירן שנכנסן לעיר אמ אחד מהן שלי חיש ועדיין לא
 ירו העומר ושלחבירי ישן שלו אינו מתקן מעשר ושלחבירי מתקן
 נשמעין הישינן שמא התנו זה עם זה שאחד יאמר להבירי במקום זה
 חבירו יאמר על זה במקום אחד וכולו בסיפרא באמר אל הכהנים סמך
 חת דברים תלויין בארץ ונוהגין בארץ ובחועה לארץ חדיש והערה
 לשים חדיש אסור מן התורה בכל מקום והערה הלכה והכואים מדברי
 בפר קב דקידושין בגב כל מצוה ומה חיש שאין איסור איסור הנתי
 ד איסורו איסור עולם פיר חדיש שאין איסורו איסור עולם לא עי שיקרב
 ומה בלבד ואחילו קודם העומר מותר בהנאה מאי טע לא תאכלו פתם
 מלה אסור בהנאה מותר ויש התר לאיסורו כי הוא ענינו חדיש שאסור
 ד לעומר מותר לאוכלו אחר העומר כלאים החמור שאיסורו איסור
 ד שאין כלאים מותרין לעולם והן איסור הנאה שגן מן תקדש מן תוקד
 ש ואין התר לאיסור כלאים לעולם לא לזרעם ולא לכרם ואעפ שאלש
 עים הוא הדין לערה בשמם שאסור בהנאה ואין התר לאיסורו פיר
 ד מרי שטעע האילן בשני ערה אין לו התר אכילה אבל האילן
 מיה פרוק ערל אחר ג שנים מותר הוא ופרין במרק ביומא פיים
 ש ללקטרת בואו והפיוס פיר בגב תנא מעולם לא שנה אדם ב
 נקראו חדישים תרת בפר הוסיאו לו הכפ בגב יעא והנחן תקלין
 קלין עתקין תקלין היתין בכל שנה ושנה ועתקין הוא שלא שקד
 שוקל לשנה הבאה לוח חדותן שלשנה זו עתקין שלשנה שע
 בפר ד בשקלין סליק פרוק ג אהל פרוק ד ח
 חתובי בגב ומה במחמת הגזילן הווא גברא דאתהי אכריה
 ד דרב נתמן חייביה לשלומי ומסקנא

אדענעס דהזין וואס וואס פיר א בורא פירי האדמה חזק צוויי
הזין וואס מבייבן הענוקות קורין פיר הוא שלוח עיבור ווע
שהוא עריך לראות היאך יקרא וריאך קורין בני אדם בטורה ונב
הנזן בפרק ה בתמיד כהנים דין מעשיטין את בנייהם בסו צו
הפועלין הנים בהזני מתא פיר שומרי פנינות שחייבין לש
יתרמא הזינא וכלי כמכות פו יד בכלים סקל שעשה בראש
חזינא טימא פיר כל סקל שנתען בראשו ברזל בפעיקות
ואם מעמד נועען בראשו שיין בלשון קודש חזינא ומעיקות
שלבמל ומכניסין בתוכו ברזל שלען וקורין אותו בלעז רשע
בפרק קמ"ב בידושין נכסים שיש להן אחריות וקנין בחזקה
דכת ושבו בעריכס אש תפשתם ומה תפשתם בישיבה יש
שלשה שנים דירה ציוס ובלילה היא החזקה ושאיין להן אחריות
אין נקנין אלא במשיכה דכת וכי תמכרו ממכר לעמיתך אין ק
אל ועט איש את אחיו דבר הנקנה מיד ליד וקיא המשיכה בפ
אין ושזין שמוקנין בנקב ישן לכתחלה ואם רב יהודה משמי
אין מאר לפתח נקב ישן לא במקום העשוי לשמור פיר להוץ
השמרים אבל לחזק אסור פיה היה הנקב בחבית וסתמו של
וחלקו רב חסדים ורבים והילכת כרביא דתנא מי יעמוד אילו
למטה מן היין צמי לשמר ומותר לפתחו והילי דאמי לחזק כגון
למטה מן השמרים דמוכחא מילתא שאין אדם עושה נקב במק
שולחית להוציא יין פשוט כפע כשנפנה החבית הוציפה על
כיון שסתמו ונעשה סיתוס זה בגופה שולחית ובטל מלהיות
בפתח בית הנסעם כפורץ פרי ענין שנסתלק ממנו דין פתח לגמרי
עוברין בפסח בנז בעק שבסידקי עריבה אבל במקום שעשו
חייב לבשר פיר מקום שישבו סדקאות ונקב ונתן זה הבעק שום
זה עשה מלאכת עץ ובטל ואע" שהוא כזית צחלק בענן סתור
שהזין חזר בפר' ו בדמאי בנז אלו שני תרומת נעשר
שהזרה למקומה ו שישן שיזנא את בחור אוכל ושואל על
בפר' אע" שזמרו הלכה כר ששן במקומו ובתרומת נעשר
סוכן דתנן ר' שמעון שיזורי אוכל במקומו פיר החולה שואל
אע" שלא אפי' תנו יבטלו ויתנו דיתו עת ליה זמן אדם
היה וזה דלש גי תע' חול' דהקו וזהו היל' וזהו דלש
היה וזהו דלש גי תע' חול' דהקו וזהו היל' וזהו דלש

לו חטטין בראשו ובפר יוס הכפרדים בני ברחמי ובימי
שהיו לו חטטין בראשו סך כדרכו ואינו חושש ובבוא רב
דאויין אומות העולם שיהא ברן בעלה חטטין ורפר ע ענקין
קדים עומה אחר בשער שנשים רעות גופן של בריות מעלה ח
בסו גי דפר מי שאמר הריני נייר והא תניא ר יוסי בר חנינ
להטות העוף שהיא באה על הספק שאינה נאכלת תל לוח
ליכר ולנקבר מה זכר מביא קרבן על הוודאי אף הנקבר
הוודאי פיר אדם שונג בשלשים ושש כריתות ונדע לו ח
או שעירה ואם לא נודע לו חייב איל בכסף שקלים לא שח
אחר הן אף נקיבד כשרים ילדות וודאי מביאה שתי תודי
יור וכן כשרים זבה ודאי מביאה שתי תורים או שני בני י
ואחד לעולה וכשרים ספק ילדת כגון ספק יור או ספק זבה
ותנן ברא כריתות על אילו לו כריתות מי שעובר על אח
על זדונו כרת ועל שצנת הטאת על לא נודע לו אשם תלוי
מביא אשם תלוי ונאכל אף נקיבד הטאת העוף שמביאה על
לא אם אמרת בדיבר שכן אסור אחד וכול ותנן בפר קז דכרי
מביאות ואינו נאכל המפלת ואין ידוע מה הפילה ואי קשיא לך
בפר כל שיער בגבי ירודה אוב אין ביער חמץ אם לו אשם תלוי
העוף הבא על הספק יוכחו שהן בבל תותירו ואע אוב שהן בשרי
אוב בקבורה לא קשיא הא דאז אשם תלוי אינו נאכל מיירי בנוד
לאחר שהיטור שחטה ודאי אי שלא חטא כלל כמפורש בסו פרט
ותנן נבי בפר ו בכריתות ואם משנשחט נודע לו הדם ישפך
יעא לבית השריפה ופלוטת דר ירודה ורבנן בסו תמורה אשם
שרוף י ירודה אוב יקבר הטאת העוף הבא על הספק תשורף
אוב יטילנה לאמה גי תשו רבות כיעד אם י ירודה יטלנה לאמה
אבר ושלוכנה לפני האמה ומתגלגל וירדת לנחל קדרון תשו רבות
תלוי וחטאת העוף הבא על הספק וחולין שנשחטו בי ירודה
יקביו ר שמעון אוב ושריפו ואי קשיא לך הא דתנן במל ששי ב
הטאת העוף שבא על הספק אם משנמלקה נודע לו הרי זה תקבר
שם לא נודע לה לא נאכלת לעולם וזה מפורש בגי מתע בניודע
ירדה ובגין הוא דמותרת בהנאה וכיון דמלקה איסור חולין שנשחטו
היה לה ומאי תקבר מדרב ואעטריך מתע לנפה לאומרה בגי
למשכזעין שישם לא נודע לה שנאכלה נעוד בון הלכה
אסור באכילה נזירה שנים

ג' וז' אילן אם להם לכשיחיו נתחכם להם איכא דאמרי כשיחיו משך
רבינו יהיה עמדם בחלומות דמגלת איכה הקוץ צברא חכים אימיך ואדם
ידע את חור אשתו תרגו ואדם חכם ידע את חור ונדעה אותם ולא זכיר
תרגו ולא חכמן הכר נא ויער אצ ליועדו לא רבין תרגו ולא חכמית לי
דכן ברם נב דמר מי שמתו ובסו נב דפר דזרב דתנן במר ה בכלים וזו
תנודו של חכמינא סא שלעכנאי פיר בנב דהזרב שדקייפודו תשנבנות
שדוא מין נחש ומקפת ראשג לזנבה פיר חתכו לתער חליות חליות וטע
חול בין חולייא לחולייא כוי שלא תדבק חולייא בחברתה ויחלים התער
דאעור שטרר כלום ממתר שהחול בין חוליא לחוליא אינן מיידיקות לש
דוהין אותם כמילין הן מפוזרות ואינו תנור כלל וחכמי שטמאין קא סברי
השתא מירת תנור הוא וכלי הוא דהא לא איפרדו חליות ומשמש כדרך
זיר תנודו שלעכנאי ובסו דכי תשא חסד שאומיות דעולם עושין הוא לו
כדיסק שלעכנאי פיר אירם שלטחש ובלעי בינינו חכמן ולאם עעלות
לא תאכל תרגו ולהמא חכמינית דברי נרגן מילוי דחכמינא דמדיאבין ליה
אז עעל ארי בחוק תרגו ארי עטלא בהכינעתיך אריא אית לברא חכמי
במרחן בדמאי החוכר שדה מן הנכרי מעשד ונותן לו ר יהודה אוב
אן המקבל שדה אבותן מן הגוי מעשד ונותן לו ובפר ט בבבא מייעעין
יבש המעין נקעץ המילין אינו מנכה לו מחכורו פיר אריס הנוטע שדג
חבירו ויש לו חעויה חוכר בסו נב דהשואל בין עבדא ארעא ובין לא
עבדא ארעא חוכר ונותן לבעל קרקע כך וכך פירות קעובין וכך השוכר
לא שהשוכר פוסק לו מענות והחוכר בפירות וכל מה שעושה השדיר
בין רב למעט הכל לחוכר ולשוכר דתניא ברדייא במקפת דמאי מה ש
שוכר לחוכר השוכר במעות והחוכר בפירות אבל המקבל אינו כן אלא
המקבל שדיר לזרוע ולקעור ולהעמיד כוי ובעל הקרקע נוטל חלקן מ
הפירות כפי תנאו הוצע אן חומש בפר איזר הוא נשך בנב דסמך אין
מושביין אלא רבא לית הילכתא כטרשי דמפונא פיר הוא טרשא רבב
מפורש למעלה בנב ואם לצרן ולא כטרשי מחוזנא דזקפי לרווחה
אקרנא אדם שנותן לחבירו קרן ק זוז ואומד לו עיסקא ון יעלה בה רנב
כ זוז וכתב עליה שקבלתי מפל קכ זוזי להתעסק במקורג מי יימא חכמי
רווחה ולהכורי נרשאי דכתבי הכי משכן פל ארעא לפל והדר חכמי
מיניה אימא קנייא דמאי קנייא ליה והאידינא דכתבי הכי וקנינא מיניה
דשהינוהו כמה עידנין והדר חכמי מיניה שפיר דמי ולאן מלחמא דמי
הכשרת במר קי דתעניות בסו היל עזי מתו שואלין דאעור ארי

קצוץ בפי הכלי בסידוק כן שמו מחולחל כדכתיב ותתקחחל המלכה ובכוורת
 ופרט באהלות בג' דב' אצק בזמן שהיא כלי מחולחלת ובהנעת מרק ד'
 במקוות היו יצירות מחולחלין בטרבו פסולין פיר מערער עין וברא טבול
 וזם וקולית שלמים המחולחלת ובשק פיר ג' במכשירין אם פקק את העינו
 או חילחל לתוכו פיר פירשם בג' ליקח עליהם מים פיר הרואה בג' על
 היעמים רב אשרי אם עניא חלחולי מחלחל ואתה זיקא ומנשב על פניא וימי
 כזיקא על פוס דנא ובפרט אילו טריפות בסו היל ניקבה הקבה אם זעיר
 חלחלת שנקבה כשרה הוסיף ויריכים מעמידין אותה פיר הוא כרכשא
 ובפרט ראש בשוטה בג' ומאיימין עליה יש שם מכה מחלחל ויורד בג' קל
 דמר העור והרוטב מאי איכא שומר על גבי שומר החלחולי מחלחל פיר העור
 הוא שומר בבשר ומגן עליו והשער על העור וכי שומר לשומר על גבי שומר
 ופרק כל שפורה על נזיתה בוקעת ויועצת בבשר וזה פיר החלחולי מחלחל
 חל בויקרא רבה ברא אחר מנת ובפס דאחרי מנת אמרת לחוללים אל
 תהויל למערבבית אילו שליבן מן לחלחיל רעות ובפרט פאיני יי בזאת תהיה
 כי קבוע בחוללים אילו שליבן מלא חולחליות רעות פיר מהשבנות חל
 בפרט קא בפסחים בג' הוסיף ר' עקיבא אם רב יהודה הכא בנר שלמתת עמי
 ויציא בחלל חרב אם חרב חרב הרי הוא מחלל פיר מדהוה ליה למכתב
 בחלל בלא חרב כדכתיב וכל הנוגע בעצם או בחלל שם מו כי לא בחלל חרב
 לא ללמד ביה חרב הרי הוא מחלל ותנא בסוף דבי רב בחלל חרב בא המה
 ללמד על החרב שהיא מטמאה טומאת ז' והנוגע בה טמא טומאת ז' הא לא ידענו
 לכלים ולכל אדם ונרטי בתחלת שחיטת חלחיל בענין טמא השותט בקדש
 וזי טמא דאייטמי במאי אי לימא דאייטמי במת בחלל חרב אם חרב חרב
 הרי הוא מחלל טמא לסקין וזיל סכין ותטמאיה לבשר נתבדר פי כל כלי
 שבת הננעים בטמא מת נעשין אבות וכשנוגעין במת עמי נעשו אבי אבות
 פיר מתכות שנוגעו בטמא מת הרי היא כמותה טומאת עעמה חל
 אבות והנרין תרג ואייזבין וחלחילין היתפאר הנרין תרג האופשר דשחבה
 חל בפרט דשמעון מי גרס לי שאהא מפדשת שתי חלות בפודיה עי
 ולם הפדשת חלה אחת כתקנו בארץ ישראל סבורה היית שאני מקבלת שני
 על שנים זאני מקבלת שכר אילם על אחד כך מנהג בישר להפריש בעק
 אשתי העוסק לשום חלה ולבדיל עליה ולשדפה באש ומפריש חלה חרות
 חל ברא עירובין וברא נכדכד כל גזות דתמן בחלל חרב פי ס' חרב
 חל ברא עירובין וברא נכדכד כל גזות דתמן בחלל חרב פי ס' חרב
 חל ברא עירובין וברא נכדכד כל גזות דתמן בחלל חרב פי ס' חרב
 חל ברא עירובין וברא נכדכד כל גזות דתמן בחלל חרב פי ס' חרב

טעם פאם שמתחיל על דמיון החודות את מתוך תרג' ית חיל' יאוי מה מתוך מדבש
מה הול' מדובש' ותהי בפי כדבש למען תרג' כדבש חל' חל בסו בכורים החל
מכה לפנה' ובשוא' אדם פ' נ' בשבת ג' שהביא חל' לין בשבת לא יספד בק' ישי'
פ' ה' בסוכה החל' ה' ונשה' ובפ' השוכר את הפועל' חל' לין לכלה סו למת'
ובפ' ב' בערכין אין פוחתין משני חל' לין ולא מוסיתין על יב' ובפ' קנין שני
שוקין שני חל' לין ובפ' ב' בערכין לא היה מכה באבוב' אפי' רב פתא הינו חל' לין
הינו אבוב' ואנטי' קארו ליה חל' לין בע' אבוב' וכול' חל' ברא' ג' דפ' אין עונ' יין
משבט לגולה החלה פי התחיל לעשותו כן' חל' בסו ג' דפ' תבלת השחר
כדי שותתחולל דעתו עליו פ' כשיעור שתמור אימה מלבן כי בעת שיעור
לפני העיבור מתברר וכשמתיחיל להתפלל ולקוץ לבו להתחנן מסירה אותה
האימה מלבן דכת' ואתחנן ואחר כך ואתנפל' וחד' אפי' כשיעור שתמור האימה
מלבן ויכוין לבו לחלות פני עורו שימתחול על מה שמשע' ומרד שזה אפי' שיעור
כיון מן המתכוין לקבל פרס' כי ענין ואתחנן כגון לקבל פרס' הוא שהיה משע'
רבינו מתחנן אבל ענין ויחל בקשות מחילה ועריך דברי' בביה בתענה' חל'
דפ' אע'פ' שאמרו בג' הט' לין אמרי' ליה רבנן וכי מאחד דחיל מר'
כול' האי' למה ליה למה למקמקיה כלום כיון שאיתה צבור כול' האי' וש' לחל'
ידי' תרג' אית חילא בידי' חל' ברא' ג' דפ' שני ביומא ובפ' כי עז הרגל
בג' ואס' נהנת כמה לא חל' ולא מרגיש צרה דמריה סי' ענה' פי ענין חול'
חל' בסו ג' דפ' החליל מי שהיה מקריב פרים היום לא היה מקריב ואחר'
לא חזרין חלילה' ובפ' אחר בזבחים בג' ה' אעזר אופ' אפי' האשם אפי' ל'
ה' ונשע' חזרנו חלילה' פי' ענין חל' חל' בפ' ג' דפ' הנשה בג' שולה אדם אפי'
הוא צרה קא' מחילה רישא' במיא' ובפ' כל הבשר בג' הכחל' הא' דחלילה'
בי טבתא הא' דלא חלילה' בי טבתא' פי' שרחק הקעב' ורחעת וסכת' ות'
ותחלילה' בגי' ותפוכי' בו שמן' חל' בפ' א' בשבת בסו חל' לא ישב אדם חל'
דפ' אין מספיקין לכתוב חלילה' שולשות' בפ' דזקב בג' מי שפתע' ונ'
יבין ליה כל חל' דעל' לא מחלין בדיבוריה ברא' ג' דפ' במה אשה בג'
תע' במחילה' פי' שלא היו הטבעות דבוקות לא היו מרווחין שכע'
חל' נעבים ימים נכנסין בהן ואין שם לוחות העינה' ברא' ג' דפ' חל'
אמרי' תיבי' חלילה' אתא פי' בענין איזור חלול שקולטת בה שער'
ובפ' ג' דפ' במה אשה וליענינהו בחללא דבי עוארא' פירוש' וקשרם בג'
בני שולחן מבית העואר כשפותחו ומחללו' פי' ג' במעשר שיני' בג' חל'
שפתיהן לחוץ וחללו' לפנים מלש' נכנס לוחות' תרג' חל' לוחין ונא' חל'
פ' יב' בכלים שגומת הביב המתחלת ואת' שמתחילת' חל' חל' חל'

חלביץ בפר בשביעות הע קבין והחובעין פיר ירע כשיין בעם ויועצין
 מן בחלה איש יא פיי ביע נן החג ורוח פרה לכן הללונג
 קח דיומא השום והשחלים וחללונות ובקן ג' זפר לולב דיומא אתם שביע
 פר זו הפנס והירבוזין השוטטין לקט וחללונות בפר האורן בית דין ד
 כל השופרות יקורה את המנה למעורב בנך קראת סידור לא הו ידע רבנן
 מאי חללונגן שמעור לא מתנה דבי ד הקאמרה לררוח גביא דהו קא
 ממור מרפוזינה עד מת אתר מפיר חללונות ירוש בפר אתר ד
 בעבוסין וגורדניות וחללונות מערבין ברס בעין קומי דיומא אתם
 קאקולי והנרקוקין ופר מהיני ובלש ערבי מרפחיען ובלש פרנקיקלי
 בפר ה בכלאים הקופה וחולדת ומעטין חיה ובפר מרובי בנך אין מעטין
 שמשן ביר לעור אומ מעלין כלבים כופרין וחוללות וקופין וחולדת הסתין
 מפני שעשוין לנקר את הבית פיר בליע מרטול שרי לא ירוש ב
 פרק ה שרעים שנ שבעו זאת כל העמים האזינו כל ישרי חלה קאבא
 אומ אמר אברו ורבנן חו אמר למר נמשול כל ישראל בחולדה שכל
 ביבשה יש בים והרבר מינין יש בים מר שאין ביבשה ואין חולדה בים ואח
 אומ למר הוא מושל כל העולם בחולדה מה חולדה זו צררת ומצחת ואיש
 יודעת למי מנחת כך כל באי העולם צררין ומניחין ואין יודעין למי מנחת
 יעבור ולא ידע מי אומפס בפר קב דתענות בנך עד מת שואלין
 אמר חנינה בא וראה כמה גדולין בעלי אמר פנה לן מחולד ובור ופיר
 ומאמין בחולדה ובור כך ומאמין בהקבד על אחת כמה וכמה פיר
 מעטת בנערה שהיתה הולכת לבית אביר והיתה מקושטת בבס וזרב
 וטעת בדרך והלכה בלא ישוב כיון שרניע חעי יום עמאה ולא היתה ל
 לך דאתר באר וחבל שלילה תלוי עליה אחת בחבל ונתשלשלה ויהיה
 אחר שירדה ושנת בקשה לעלות ולא יכלה היתה בזכר ועועקת עבר עליה
 אדם אחד ושנע קולו עמד על הבאר והענין בה ולא היה יכול להבחין או
 אומ לה מי את מבע אדם און מבע המזיקין אמרה לן מבע אדם אני את לה
 אומת מן הרוחות את ומתנברת עלי אמר לן לא אמר לה השבע לה שמבני
 אדם את נשבעת לה אמר לה מה טיבך ספרה לן כל המעשה אמר לה אם את
 מעליך תידוע לי אם העלה כיון שישלה בקש להזדחן עמה מיד אמרה לו
 ואיה עם אתה אמר לה מישר אע ומי מקום ס' אע וכהן אמר לן את
 משפחת פלונית בני אדם ידועין ונקובי שם ואמ לה עם קדוש כבודי
 קבד וקידשך מכל ישר אתה מבקש לעשות כבהמה בלתי
 מעלין ביה אחרי אעל אבי ואמי ואני מתארסות לך נתע בית דין

קורעין בויקרא רבר ובויה ביום השמיני בסוף פר קמ עתיד הקבר לעשות חוור
לעדיקים לעתיד לבוא הו דכת שיתו לבכס לחילה לחולה יעדיקים מי כסין
ומיכסין והקבר באמעע פי מחול בלעז רוטא חל ברא נג דפר כיעד עול
אח דמסח מאי שנא מחול מתמחאי חו תמיד שלא החמיץ כל ערכו וכד
ידי דבטיל וקאי וקארי ליה ארמית מתמחאי וברא נג דפר השוכר את הדין
חלה בר חמרא ובפר העור והרנטב חלה דקדוש חלב בפר אעפ שאמר
בגז ופסקינן יכול יהא חלב מהלכי שתים טמא ודין הוא ומה בהמה שהיא
במענה טמא חי בהמה טמא שאם נגעה בחייה במת אינה מטמאה החמיר ב
לאוסרו דתניא צמל צמל ב פעמיים אינו ענין לבשרה תנהו ענין לחלב
שהוא אסור בבשר מהלכי שתים בגז האדם שהחמיר במגעו שאם נגע
במת נטמא ומטמא אחרים אינו דין שנחמיר בחלבן חל לומר אך את זר
זה אסור ואין חלב מהלכי שתים אסור יכול יאף בהמה טמאה שהיא קל מגע
פול פיר הנוגע בגבלת בהמה טמאה טומאתו טומאת ערב והנוגע באדם
מת טומאתו טומא נגיעה מגע בהמה קל ומגע אדם חמור חלב אינו טמא
בכל שהוא בנקיבות ואינו בזכרים והוא שווה בכל בנקיבות ובזכרים בגז
גפ שירין ובברא רבה ברא פיר חלה תולדת נח חלב הזכר טהור בסו נג
דפר המעניע תנו רב והמתבץ המגבץ כגורגרת אתה שאיל צי מדרשא א
חלב חייב מש כפרק והוא המועיא חלב מן היד לחבץ חייב משום בורר
והוא המיטל מסו בתוך החלב ומתאסף הטוב ונשאר הפסולת למטה שהוא
כמ מים לגבן חייב מש בונה והוא רלוקח את הקפרי ונותע בתוך הקב חלב
בפר העור והרנטב בגל נשחטה בהמה חלב שחוטא בכפרים עריך מחשבו
ואין עריך הכשר שכבר הוכשר בשחיטה פיר אין מיטמאין טומאת
אוכלין בכפרים אלא אם כן חישבו להאכילו לנכרי דיבלא מחשבה אינו
מטמא טומאת אוכלין שאין אוכלין אותו גויס בכפרים דמתמעט הן
ואין דחוקין בבשר לפי כך עריך מחשבה ברא נג דפר היה מביא כדין חן
שתהא חטאת חלב טעונה נסכים פיר לפי שהאוכל חלב בשגגה מביא חטא
ולא האוכל חלב דוק אילא כל העושג אחת מכל העבירות האמור בתורה
שהייבין על זדון כרתהו ל ויש המנויים ברא מסכת כריתות חייבין על
שגגת חטאת וחטאת אינה טענה נסכים חלבון מבחון וחלבון מבפני
בערך הלכות פיר חלבון הוא הלובן שלביעה חלבנה בפר קמ דכרית
בגז המפטם את הקטרת אמר שמעון חסידא כל תענית שאינה פסול
ישו אינה תענית שדרי חלבנה דיחה דע ומענה הכה ממעט קטרת
אל מהבא ואגידתו על ארץ יסדה חלבניתה וישעיהו חלבניתה

הוא היה נקרא בית החלפות ששם גונזין את הסכינין בפר קמ דקידושין בנז
כנענ תנא אף בחליפין פיר הוא קנז והוא ענין שמחליף לו הדבר שמקנה לו
בקרנא דגלימא ובפר השותפין בנז ראה אותן ריעין זכי להם סודר חתן
ממנו בחליפין חליפין דרך מקח וממכר הוא חלק ממנו על שני בתים כ
בכלים מחילת הקנים ושלחוף טהורה בסו נז דסוטה שלקנים ושלחוף צדוקה
בה ארוצה מסכינין פיר עשב הוא ועושין ממנו חבל ומחילת ובלש יש
יש אומ שיקורין בלעו קרטקאי ויש שאומ שהיא מין ערבה כדגה כה
הגזול והיבש בנז ערבה גזולה כי תנא ההיא בי חילפא גדולה אהי אבי וכו' ונז
נז דפר המועות יין מאי טעם קרנא דקמינא רכיכא דידר בי חילפא ונז קניא
עביא ומתעוורא חלק בפר אילו מעיאות בנז וחתיכות שובטא ונז כל הנז
בנז דכחל יימאש בעלים האו בקמא בהו חילפי ובפר נזכר היין בנז דהו
הסקילה אסא ביני חילפי אסא שמא ואסא קארו להי ובסו נז דפר שוילא אהי
במשע ינוקתא כלילא דורדא מיבותא כלילא דחילפי פיר מיני קלמסונא ובפר
מעמידין בנז מתרביין קריירי לחולפנתא וחמימי לקילוא חלק ברא ונז
ובפר הערל בגזוכן אילונית ובסו ערלה חלפות תרדין ובפר קמ דעוקיען שורש
קולפי אכרוב וחילפות תרדין פיר שאומ הן העלין העלעות של תרדין חלק בפר
מיני מברכין בא להם יין בהי חילפי דיכיא ובפר מי שאחזו ונז דינא פיר
דרכי ענין מיקרו דהא פשתי העין דרכי וסיקרו עין ופירשד הראשונים
דינא לא ביה לן ודיאי מאי ננהו וקימא לן כי הא מתנתא דכל שחלה ירית
מועיא עין אילן הוא ועל כל שהוא כענין הזה בורא עני בשמים מברכין
ואומ שמו בלעו דומדינו חלק בסו נז דפר ואילו מנלהין רעה חולין
חולין ובסו נז דפר הו דבבא קמ שיינא לפנו ליש אה אלה חילפי כנז
חלינת כתף מועיא ידו הקדע ונמעצת כתיפו חלוצה מן החלוק כשמו
העצמ ברא נז דפר נז הנשאה חלוצו תפוח פיר שולפו מן הידק וזורה
נז דפר מעוות חליעה וחליעה נעלה משוף הוא דכח חלוצו האבנים
ישוף אה ר לעור זו היא מעולה שבברכות ואומ רבא ז
דכח וכי יכון אחיך ועימותך יהליך חליף וזוים ושיזיב
נכח ייין חלוצים תעברו ושיזיב חלוצו ייניח כי הוא ונז
זכרון ט ותנא עיון במעלת איכה נז ע בחליפין חלוצו ייניח
לפע הקבר רבונו של עו למה כל אילן דחמיין לך מסכינין עבדאן
די דכח חלוק עב מעינו למה כל אילן דחמיין וכו' חלק
חלוצה בנז שור בדרך שור וכן ועב ברר ונמעצת מילין
פרש סו בדרך שור בנז חלוצו

היה בבריסקו שלאדם וצמר ערב פסחים בנג הביאו לפניו קטא דח
בית דמי שאחיו חומרתא דפילון ושופא דחמימתא חמא בנג
רבינו שאלה את ר' יוסי איפשר יוסף בן יו' שנה היה בכל חומאן ו
עשה הדבר הזה פיר גם זה ענין חמימות בער האט כלום בכוחו בשדמו חס בנג
אבל מנין כדכתיב ויכסוהו בבגדים ולא יחס לו חמר בפר אילו טריות נע
לאור נחמדו בני מעיה פיר נחמדו כל להם חמודות יש ששונה נחמדו כדכ
חמר סמו טעם ובפר ד מיתות חמודות את בני מעין ויש ששונה וחומרת ח
ביבא לך לקראת משה המדברה והיה כל מחמד עיניך וכי כל מה שתבע ברא
פ' חמודה בקש כסף וזהב והוא חמדה שנוצרו חמדת כל הגנים בקש נשים וה
מיה שנו בן אדם הנני לוקח ממך את מחמד עיניך דבר שהוא חמדה מתוך ח
בן הנחמדים מזהב ומפז רב ובחלק בנג אחאב מחמד עיניך כשיי האט לאו ס
זרה ברא נג דפר תינוקת משום דמחמדיא ואנב חימוד שופעת דס חמה
אמ' ברא כי תשא ובפרט דכי תשא ויעלה עליה על החונמ' החמה כח שיה
מחמדי ויהי קעק גדול על כל ישראל אמ' להן הקב"ה לישור אומות העולם
אותו לפי כך מורדין בי ואתם מכירים בי ובכבודי ומורדים בי אמ' ה
לילי זכות אשותו של עובדיה כבר כלן ישראל באותה שעה דסמך ליה ויה
ת מנשי בני הנבי עעקה בפר הוואה בנג על ההרים תנע רבנן הרוואה חמ
חומתה ולבנה בחידושה פיר חמה בתקופתה בתחלת מחזור סח שנופלה
בסן בתחלת לילי ד בכוכב שבת בתחלת ברייתיה סח בתקופתה וכוכבים
במנות הנשמים בעת שיהו ג' ימים מעוננים ולא נראתה חמה ברן
ס אותה העת מריכין לפרך עליהן בעת שיתראו ונולת זה העת לרא
רב חונמ' היא ואת אסרת בימות הנשמים ולאחר ג' ימים שנו ועת
פיר הווא בשחקים נרוה עבדה ונפורה חמט במעשרות פיר
על ופן הממל ונבין הפעים ונותן להמיטה ולתמחוי פיר קערה
פיר פוקעא ובלעז פוקעא ובריא טבול יום האופה חמיטה על גבי
פיר חמט שתי ככרות דומין זו לזו ופיר חמיטה מילה בטיית ובל
חמט בפר במג מדליקין בסו הול לא יקוב קב חומטון פיר עמו
מחמה ויש אומ' חוד חמט בפר במה בהמה בנג אין חמור יועא כי
חמטון אליותיהו פיר שולא יעלה כעין עפוש גאלא ובחורי ישראל
חמטא וברכיס כושלות תאמין תרג ואתרכוביא חמטון כעבירות ת
ועלטה היה תרג ירוש' וחומטא הוה חמל בפר העדר מן הירק
זות מותר בשוק ביריעה בחמילה חמס בסו עוקעין ובפר בי סמך
וקטא והחמס וראשי בשמים פיר בשאילות חמטון

אלא דתניא שלחמור ג מן האיטרובידי שרין ד מן הקלות פיר דיהיב
אין בה טידייא שאין חמור טוחן בה לא נקראת ריחים שלחמור על שם
שנושאין אותה כי העעים שהיא מוטלת עליהן נקראין חמור כמון שהמט
מוטלת עלין ומריא חמור כדנתן בגשידה פירק יא בכלים וקלטי המטר וחמור
חפוי טהור וכן העץ אשר כפוח שלנכחים טמא וכן העץ הסובל שיזיה תבה
ומעיל או תיבה דנתן רכב חמור שתחת המלבן ויספסלים שתחת הרגלים טהורי
וכן חמרא דאוכפא וכן היא עשויה כמין כסא ועליה הרגלים חד הוא איעטווי
ואדים יושב כנערי במקום נבזה ורגליו מתוחות למטה ומסבב הנלצל ברגליו
טוחן ולית ליה טידייא ואין בו דבר לא קול בלבד אבל ריחים דכדנע אית בה
נידעדי וזהו דנתן בפר ד בגרים ועל שלרחיים שליד וכל כלי שמנסך עליו נק
בטיית חמר חמר בפר ב בעוקעין והבעלים שסמריין פיר כדכ ויעברין
אותם חמרים חמרים חמר איני כסף ואדניה כסף תגידנוש חמריין וכסף
חמר בפר ג בכלים מיהם שטפלו בחמר ובחרסית הנוגע בחמר טהור
ובחרסית טהור פיר מלש ותמרה בחמר ובזפת חמר דין חלבון חרסית
חדת מבשל חמר זרע חמר שעורים תרג בר זרע כור שעורים והוא עשר
חיטת דכח מעשר הבת מן הכור וכו' והאיפה זהבת תכפן אחי להם חמר
מעט מעלה תרג לכהך דמחמרא עוררין ארכמותה שמה למעלה ערעו תעשע
תרג שורי בבל תעא איתחמרא וכל חומה לארץ תפול חמר בפרק מקום
שנהגו להרליק דורשי חמרות אמר ענה פסול היה לפי כך הביא פסולין לעולם
כבר פיר בערך חמר חמר ברא גמ דפר במה אשה מאי טוטרפת אמר רבי
יוסף וקטפותא כבר פיר בראש הערוך וברפואות בפר מי שאתחן לשחרתא
דתי אקקי כול ער חומרתא דפילון ובפר יוחסין בנב אילו הן השוקין שייך
מישחא מילי כוחלת תלי קמישעא תלי חומרתא תלי פירקא תין בו כמדת חסות
ובפר במה אשה כוכלת אמר רב יוסף חומרתא דפילון פיר קשי שיש ביה
שמיים אמר רב יוסף מאי טעמא איקפד וכו' גלגל חומרתא כבר פיר בשעך גלגל
בבית גמ דפר אילו קשרים פטור אבל אסור בר חומרתא פיר מכנף כוללת
ומעילין בחומרתא דהיא כעין טבעת ולא ככדבעי מעייק והדר קשיד מאי
חומרתא וכדבעי מרויה וברא גמ דפר מעות חליעה והאי דידן אעג יאמר
וחומרתא קטירנית ביה מתנה פיר סנדל טייעא כרב רבי חננל זל שמע שמו
הון האי וקארו בלש ערבי תאסומה דעביד ליה מידת איסתורא דכרעיתא
וחומרתא ומכנף רעועת דסנדל לכזלהי ומעילי ליה בחומרתא וכדבעי
הון קטור מאיברא וכדבעי מחוח והאי סנדל לדידן קטריין ליה
הון קטור מאיברא וכו' דמקל על הרבנים שיקבל דמקל ליה

... חמץ בפר הבא על יבמתו בנה לא יבטל אדם רב הוה קא מעערא ליה
... חמץ כי הוה אהרן עביר ליה חמץ הוה עבירא ליה טלופתא וביאילו טריפה
... נפלה כן הנה לבר מחימעי והיפעי פיר חימעי עיני חפעי גלא חמץ ברא
... דפר ואילו מלחין נזר ר שילא ושנו לתלמידיים בשוק מאי דרוש חמץ ירי
... בטרך בסתר אף דברי תורה בסתר כמו חלטים מעשה ידי אומן איז חלטים
... אומן חמר בחלק החמרת והגבלת והעוברת ממקום למקום הרי אילו מעיני
... השותפין בנה כמה יהא בעיר החמרת והגבלת והעוברת ממקום למקום
... שלחמרים ושלגמלים ובפר בכל מערבין הרי זה חמר גמל פיר
... שער המערב שאינו יכול להקל לא לפעו ולא לאחריו מפני שדרך החמור בגמל
... גמל במשיכה ומי שיש לו חמור ונמל ונתן חמור מאחריו למושכו והגמל
... להנמינו לא זה מהלך במשיכה ולא זה בהנהגה נמעה האדם שביערים
... בלא הליכה לפי כך עשו בלא משל זה שאין לו רשות להלך כמ חמר
... ברא גל דפר ואילו דברים בפסח כלום כלתהר ידי פיר כל העושה בשב
... איז מלאכתו לעשות כן נקרא כלתהר ידי גמל חלב דאמ מפרק
... דמי וכן מהלך אחר גדי או טלה והביאן לעזרה והסכין תהובה
... כלתהר ידי נקרא ופטור כדתם המועיא לאחר ידו ברגלו אובין
... גל דפר מי שהחשיך המחמר אחר בהמתו בשבת בשונב חייב
... מנהיג בהמתו ועליה משון חייב ודמי מנהיג בהמה טעונת כנשא
... לא תעשה כל מלאכה יתה ובהמתך הקיש בהמתו לו
... כפר פיר בערך הרש חמרים דאכפא כפר פיר בטרך
... עושין דמיות חמור וקושד יריכותו ודומה כמו שרוכב
... רכב רביעי בבכורות וברא גל דפר אחר דיני ממונות
... האם שולה והאכילה ר טרפון לכלבים וכול עד אמ
... טרפון כלום הפסדת חמורך טרפון שתפרע חמור
... בסו גל דפר המפול יש שכר חמור גרס חמור
... כשחור יעקב מן השדר עק החמור ויענה לא
... רש סו דיה בניים מה עשו לו נתנו בחמור
... מנעורין אותו והיה ענוח ווי ווי דארצית לבוא
... בתך אפילו עתן את הרשע כחמור שלחמיים
... כלום בפר לא יחפור מריחוקין את דיה
... מן השכב שהן רגלן הרבב גל מאי טעם טעם

כמה חיבב כול ה מעביניה שולד ימינו שלד קב כהן זכור הצחות אעבך קנינו
החזק את זה ב צב שני וזה אשר תעשה אותה וכול ה ימות שנכסין מכל
אותות ישירות כולן לסוד נאול לב בן יח נועל הצרות יבינו מאור כשיה
שני לך לך מארעך וממולותך בן נביל יעקב מאור ה ימות שני לך מעב
לב בן נביל עקב מיד יעשו שני העלני נח פכ בו נעלה ישל ממערים שני כן
קדמי ענין בו שחידד דקב ל צחיל שיה שני יעשו יענה שוכן מ עתה יענה
בביתם די לעיד עמש מל וזכ שיה שיערין טפה שליה בוער בידון שליל
אזוב דדמן סוכה בן העל נביל יחן שולד ושב מ ער ימים בני ה ימות מל
והבמר בחומש ה ימות קרב ב יבד שני האמור בו עתה כהנס יחן קרב בעתה
והבמר לארין קרב יחן האילד ובחכות פה אילד נענרין בנך ו שבבים ר חנו
בן נביל לא סוד יעקב בחומש הפקודים חולקין באבני אפוד לית כהן
שחולקין בחומש שני פיר חומש הפקודים ספר וירב חומש שני ה יחן ספר ה
ישות בן נביל דהקדוה דברים משויבן את התלמוד קטובל פת חסין וזכ שכן
חוקן יעמן והאכול ביעה נעלה גליל מלא ורחייל בין ובטמן והשונה לים
על יחן יענה וכול ה הטאות מיתות בס פרא בפרט השאר נשתי יחן
בהספק פל יכז בפלים החמת שהבנים שולח מקובלות עמה ונפתח סהדות
שיון נקבלות כדרכן פיר כשפושטין הבהמה לעשות ממנה פושטין עיר
הבעים ויש להם בית קיבול מטמאין נחתכו מן העור אעפ שמקבילין טהור
ובפר ב חמת חלילין טהורה מן המדרס נוד קטן שעששין הרועין לומר בו ולקבן
הבהמות וכן עושין אותו לוקחין עור הנרי וקושטין כל נקבין לבר כשות
ובנקב אחד קושטין שתי קרנות קטנות ובנקב אחר קושטין שפומרת טלחן
ובאות קנה מעת פיו ונוכחו ויוצא הבל מן הקרנות כמשת שומרות ויש נקבן
קטנים בעידי הקרנות ומחליף אעבעותיו על הנקבים ומזמר בהם ליק כז בפלים
גחמונות הן וג תרמילין הן ובפר כח חמת שעשאה תרמיל ותרמיל שעשאה חמת
וזמית ברמואות בפר מי שאחזן לחינבי אמי ר יוחנן חומת ונמרי פיר בלעו פילין
סליק פירק ו אהל פירק וא בחיקו תשכב ובחיקו שפכדי
ואת נשו אדונך בחיקך ויקחה מחיקה ובחיקו ישא עלותינהל הן כדו סת
שועחונן דעתו עליו כבר פירט בערך חל חן בפר החולק בנך שומרת יבס
וילג כתובת אשה שאני בשום חינוס פיר כשי טע אמרי צית שמתי נוטלות
כתובת דמשום הכי תקינו רבנן כתובה לישא ממקיף חינוס דכיון שיודעת שאמיל
מקיף נוטלת פתובתה כשמיטת לבעלה ויעלת חן בעיני בעלה ואנן ב
חן בעיני בעלה ובפר הכותב לתשתו בסמך הכח פירות וז לעיר אור
השנים חנוס פיר דכיון דידעא איתתא דניחון בעל חוב מיקמה ויור

היה ויבטח וילית חמר דפר מי שאחזו לברקת לית עקרבא זי אבהוה
בין הליות שגפן עשו דק ועב כעין הידקי חמר ברמאות דפיק מי שאחזו
ובל משתן משתן אסיסנא יבישתא בפעילא דדשא ומנין בתומרתא דנפקא מינה
פיר גרז קטן כמן אבן חמר במן היל קמ דכתובת מעברא ליה לחומרתא כמר
פירט בערך גרז חמר בהיל קמ דקידושין הויה גברא דהוה קא מזבין חומרי
תכייאתא פיר מינע סידקית חמש בפר הזהב בנא ונותנה למעשר שני חומשא
מלבר או חמשא מלגו פיר חפץ שדמין פיר כספיים עין להביא מבחוק ולהט
ק ואם דמין ק והוספת עליו כ זהו חומשא מלגו שהוא חמש הקרן ואסיק שיהא
הויה וחומשו חמשה זהו חומשא מלבר בפר איזהו נשך בנא כי עדי לקח הויה
דאמי בכדי שהדעת טועה בה ולא מעטס והויה הדין אם מונה י' פא כגון ש
י' ומנה י' ומנה א' כדי לידע כמה עשורונות הם יש לזכ חזר וכללן במעין
דשכח והן אינן מן המנויין לפי כך חייב להחזיר והויה הדין לחומשאיתא הבנא מסת
משוה שניות וכול פירק כז בכלים פירק קמ מעט שהוא כלי קיבול ומושבו
ומטמא משום אריג שהשתע והערב אינן מיטמא לא בערעת ומשום שליש
על שלש השק משום ד שהוא כלי קבול ומושב ומטמא באהל מש אריג הער
משום ג שהוא כלי קבול ומושב ומטמא באהל והעט משום שנים שהוא כלי
קיבול ומושב כלי חרש משום אחד שהוא כלי קיבול בפר נערה נערה שנתפרמה
בנא לא כתב לה כתובה ובער הגזול עעים בנא גזל פרה מעוברת ה גבין מן
המשוחררין ואילו הן פירות ושבת והמקבל עליו לזון בן אשתו ובת אשתו וגם חוב
שאין בו אחריות וכתובת אשה שאין בה אחריות האי פירות ושבת הויה דאמי
פיר לשחירות כלום לא מן המשועבדין בילמד בראש אמור אל הפרנים חמשה
דברים חייבין בחלה מן המקד וכבר פיר בערך הט חמשה לא יתומן ואם תרכי
גזן דקדושתן תרומה החרש והשוטה כלום כול דאמי תרומתו ומפורש בירוש
דבילמד קחון ל תרומה ל שמאל בר נחמני לכולהון מן הכא דבר אל בני ישו ויקחו
ל תרומה פירט לגי מאת כל איש פירט לקטן אשר ידב לבן פירט לחרש ולשוט
וזאת התרומה אשר תקחו מאתם פירט לתורם את שאינן שלו חמשה בקר יטו
זאת השור וארבע עזן תחת השא בפר מרובה היה מושכו שאלו תלמידיו את
יוחנן בן זכאי מפני מה החמירה תורה בגנב יותר מבגזלן אמר להן זה השור
כבוד עבד לכבוד קונו וזה לא השוה כבוד עבד כול תעא אמר ל מטיר בוא ודאת
מה גדולה כוחה שלמלאכה שור שבטול ממלאכתו ה' שיה שלט בטלה ממלאכת
בבין יוחנן בן זכאי בוא וראה כמה גדול כבוד הצרות שור שהלך בגלגלן ה
על תפוד ה פעמים כותבים בישר צפור בפס אחד ברא ויקדו
מן יקיר לי אפרים ובילמד ברא הי תשא ובער דפי תשא

מיתה תהא משרתת לבעלך בכל כוחה מחיים וממתוך כך תמעיט חן לפניו ויהיה
שלום בית לביתך ובפר אמנה נזונת בגד אלמנה בין מן הנשואין כול בשלום
מן הנשואין משום מזוני לא יאמר מן האירוסין מאי טעם עולה אע משום
חינת פיו בשלמא אמנה מן הנשואין שיש לה מוכרת שלא בבית דין מש
דאית לה מזוני ומזוני עריכה מיד ולא מעיט לאהרורי בי דינא לא אלמנה
מן האירוסין דלית לה מזוני לא כתובה מנה מאתים אמאי מוכרת שלא בג
דין לעורך כתובה היא מעיט עד ותשכה בי דינא דזבנא על פין מש חינת
שימעיטו חן בעיני בעליהן דמתוך דידעא דאיתת אלמנה בין מן האירוסין
בין מן הנשואין תוכל לזכות כתובה דלא תיעשרך לחור אחר בית דין בשביל
חיבה זו תרא משרתת ברעון בעלה ומתוך כך תמעיט חן לפניו אילו פירוש
מנעא ורבי חננאל פירש משום חינת שתקא ממון תנשא בן ארוסה ולא
נפיש חן דידה פיו שאין לה לא מנה מאתים אבל נרושר דאית לה גס תוספת
ומפורש בירוש במר הכותב כדי שיהו לכל קופעין לישאנא אבל בעל חוב
אינו מפרע שלם בפני הלווה וכן הילי בפר אמר ר חנינא ג חינות הן וכול
ובענין הזה בפר בשר ובפר אע"ב בגי ארבע ובגמ מיניקה בני חנאי פירוש
יחיפין בעלי חן ובסו בג דמוכר רב הונא אשכח תמרתא דחינוניתא פיר
תמרים שיש להם רוח יפה כול לבן חן בעלי חן סא דהינוניתא פיר שם
מקום והתמרים שגזילות שם שמעתי דן הרבה ולפי כך אין משחין אותה
לפי שמש שיש לו עשר חן בפר איזהו נשך בגמ אין מקבלין מרבה הונו
בנשך ותרבות דחונן דלים יקבענו אמר רב בגמ שביר מלכא ובהג"י ילמדי
ביאס כסף תלוה זהו שאמ"כ הכת מרבה הונו בנשך ותרבות ונ כיעד היר ישראל
עריך ללות בגמ נכרי ללות ואמ"כ מוכזב שאולה לגוי ברבות מללוות לשרא שלם
ברבית וכול בפר במה בהמה יועצא אין הרחלים יועצא חנונות בגמ ואילן
מבליחין במינעו אין קורעין בעת חנינתו אבד חנינתו פיר בעת חנינתו שלדידי
אבד חנינתא אבד המחננו חנא בדאיסקרנא ליה אחא מבי הוואי בפרק
המתקיד בגמ רבן שמעון בן צדילי ובסו פרק ב בכתובות חנן הנחבא יש מעורש
שהיו חכמים רועים למנחתו פרנס ולא קבלו והלך ונחבא בגמ שלנו מפורש
ואמאי קארו ליה חנן הנחבא שהיה מחביא ענינו בבית הכסא יתר מכל אדם
חנן בפר במה בהמה בגמ לא יקשר את הגמלים ובפר המביא גמ
בגמ אין מענין מש דמיחוי דקא אמיל לחוננא פיר חיננא מלש חן איד
חנן בפר ערב פסח בגמ לא יפחתו שמע דקא תלו חיננא וקא סג
מאני והנזקים ובקר גטא הילולא חיננא ולא הו ידעי בתנאים ובגמ
ועתים ובחיננן חנן בפר קל צדצילי בגמ אין בין שני

הערה זאת בענין חסות בפר כו בתרומות המנכש עם הנכרי בהקנות אוכל מדן
עדאי ומעשרן וודאי בעני דברי חידוש כבר במצות איכה כלו בדמעות עינין דמעות
הן ג' ימות לענין דמעת חסות קטנה סא שום דמעת הקילורית ודמעת החרדל ושלשוח
יפה מכולם וג' רעות הן לענין דמעות הקרד ודמעת העשן ודמעת הבכיה ושלשוח
קשה מכולם מעשה בצערה אחת נאחית בת נאחורת חסד בעל היה נוסד
את המחתה הוא היה אונס חסיד שוטה היכי דמי חסיד שוטה כגון דטבעה איתתא
בנדרים ואם לאו אורה ארעא לא יסתכל בה ואינוה ירוש' יאר תינוק שטבע
בנהר אמר אחרון תפילי ואעילונו עד שחלק תפילין מת האינוק בברא רבה פרמי
מוז ויקנהו פוטיפר לא יעזב את חסידיו חסידו כח ואיזה זה יוסף בלמד פרש וכי
ימוך ואתה עשית חסד עם כל בני ישראל וכי עם כל בני ישראל עשה וקלא לא עשה
לא עם משה בלבד שנ קראן לו ויאכל לחם לא כל העושה עם אחד מצדו ישי
החד כהיל עשה עם כל ישראל חסד בג' דבר ה' שריצים יד לחסידה תקיימי
פיר מקום מקיז דם חסד ביה קוד בידעתי רבן שמעון בן גמלי אונס לא יחשוך יפני
שממעני מלאכתו שלבעל הבית פיר רבי דנאל ברי יהוא ושי' ענג לא יפחות בצערה
מאכילתו ליתר תרומת מעשר מתע שממעט מלאכתו שלבעל הבית שאין ל
כה לעשות וכן מגורש בירוש' ברא כלים וחסוכי כלים וחסוכי בודיים במגע וכו'
בג' דבר בהל מערבין חסוכי בניה לא יאכלו פיר לשון חיסור כג' לא חסכת את
בנק בכר ואלו עובדין בפסח בסן היל כיעד מפרישין חלה אמר רב פתח שם גרמי
חיסוי חסופתא וכול פיר דמות ותר' חסופתא ובפר איזהו נשך בג' מתריז חס
מקבלי עולמו חסכת דנחשא פיר בש' חסוכים דכמה דמחלי נחשא בערי דמיר
בפר ה' ויפן רבה בן קנה עירי' מי נרות עשה שלמה וכל אחד ואחד הביא לה
אף ככר זהב ודבועותו אף ע' חסוכים לכור ודעמי דויל על ככר ושי חסיד כול דאי
כול' מינוש קט' ועו' חסוד הזה חביר' חסל עוד יציל הנער יעד דיתחסיל ער
צמיל עוד צמיל חס' בפר בניה בהמה בג' חסוד יעני' ולא פיר בהסוס שבפיר
פיר שוכר את הפועלין בג' יאכל פועל קישות מה נמשך אפ' חסידה פטנת
פיר מה נמש כשאתה עומד בכרמך וישי אתה אוכל פטור אם עשית ענג
תעמי על מעתכן אם משכירך ואתן ה' כד' חס' שלם ויאכל פטור בכל כלי ער
שחלק פיר ין בכלים המקלוט שלבקר והחיסוס שלו פיר כנס מעולה קטנת
חבליה שחוסמין בג' השור והגמל חסלים שלעין משיחוס וישי' פיר
תחסוס כיון שגומר אדם בקופה או הסל ונזכר שסתו הית' נחשית פיר
תעז בהכרים פיר כ' בכלים חוגר בשירי פיר נערים ממתו וישי' פיר
כונתה ער שית' סמן ובהסיד וישי' פיר

בסיפוי צבא דכ"י עייל חייף ביר וכי נפיק חייף ביר ברא המועיא יין ונחש לחפית
פיר אחת ממיני שחין ותמיד עריך בעלה לחכך אותה ולהפך אותה כמו ששני
ויקה לו חרש להתגיד בו ורפואתה בנחש שמדועתין אותו בשמן זית ושפין
אותה ומן השינוף מתכנס לכל העור חמא דמליח וקפית בפר המועיא יין
ובסו נג' דרמביא נג' ג' ערות מער חיתא דיתרא מער כמשמעו מה מער
דלית בה שאור ולא שום דבר לא קמחיאף האי עור נמי חיתא דמליח וליא
קמיה ולא עפיץ כול חמה ברא נג' דפר הזורק מרשות היחיד ודיליג נג' ג'
הדיי הון יתבי ומטון ארדיי בחיתא פיר מעעין זה לזר כמסרק שפיר על
הריעה הפאטיקון בילמד בראש ואלה תלדוג יעהק שני גויס שני גאיס
עשו משלה חיתאטיקון ויעקב כשלה קתדרין חפן בפר בביעשר באס
בלל וחפן לפי השבון פיר תפש מלא ידן חפס בפרו כל נט ובפר שנים אוחין
מעא בחיפה או בגלסקיט נג' מאי חמישר אמר רב בר חנן חמת קטור
חפין בברא רב פירש לו זאת אות הברית כת אחד וכל חפעים לא יסון בד
וכת אה אנה וכל חפער לא יסון בה חפעים אילן מעוות ומעשים טובים
חפער אילן אבנים טובות ומרגליות ירוש בפר קמ דפיתא חפעים אילן אבנים
טובות ומרגליות חפער אילן מעוות ומעשים טובים שנ' כי בארדי חפער
חפר בפר יש נחלין בפר אחד רבן ובכורות בסו נג' יש בכור לנחל חפירי
והון שיבלי שלחמי והון תמרי בפר רבא על יבמתו בנמ לא יבטל אם רבא מאר
זווי בארעא מילחא וחפירא פיר מי שיש לו במטא זווי הישי נזר עין בקרקע
אין מרויה שיאכל לא מלא וירק במוף דפיים דעשר תעשר אם נטע מן
האפוריות ומן הקיטניות התן יי את מטור ארעך אבק ועפר בא לוי אעלך כול
חפר ברא נג' דפר האשה שנפלו לה נכסים גפרית מחפורת שלעריף דמאר
ירן וחכמ פירי אמר רב שר שלום יש חכמ מפי הראשונים יוחת שלאבנים
שנפסלים מן ההר שאין להן טהרה עדי שנכנסין לכבשון ויש חכמ שנאמרו
מליס הבאים מן הזרעך וכן פירי הא דגרסי בפר אין מעבידיין בנג' נודות כליות
לחן טהרה עולמית מאי כלי נח אמר רבי יוסי בר אבון כלי החפורת שלעריף
לחן נטע חכמ למחפירין דמלא יהון חפרע בילמד וארא אל אברהם פיעה
דבעה בני אדם שעשו עעמן אלוהות ונבעלו כנשים חירס ונבוכדנצר ויאש
למה וכול מהו חפרע שהיה זכר ופרע עעמו כנקיבה וכן הנביא מקנטרן ביום
לחן נטע מערים כנשים חפש ויתחפש שאול שיעא חפש מן המלכות
לחן נטע אחרים בגיקרא רבג בראש אמר אל הכהנים חפש בני חופש
לחן נטע חפש דיקר לרועיין חפש בסו נג' דניה בגתים חפש מן
לחן נטע חפש חפירין בפר אין מעפירין בנג' חפירין

את חפץ שלג והוא נפתח שבדלת טהורין לעולם שרץ מחובדין בקרקע ו
ושבצפתה טהורין עד שיבקעו ואז הויין בכל הכלי חף בסו פר ין בכלים ח
ראלי ורקשת והרוכה הרי אילו טהורין זה הכלל העשוי לתעק טמא ולהטע טהור
וברשידי פרק יח בכלים נקליטי הצטר וחבור וחפוי טהורין ובפר כו בכל
עור שעשאו כדי לכסות בן המשקלות טהור ברא גי משקין ובפר אלו
הלוקין בנג יש חורש המנכש והמחפר בכלאים לוקה פיר המכסה הרעבי
בעפר לוקה משום לא תזרע כלאים בפרק אילו טריפות וכנפין חופין את רובו
פיר מבסין באפר יתמלשו תרג בקיטמא יקון הפיפין בסו גי דפר היו נוטל
מנחת חפונני בנג במי שרפך בשל כתנא חזי לחיפה פיר לכסות נזיית
דשיכרא לעורך המוטב פר ב במעשר שני כל מעשיה בטהרה חוץ מהפני
פיר כסוי שלה במג איכר נביאין חזן לך שוא ותפל דרוון מפיין על חפתי
חף בסו גי דמוטר תנא אף על חופת חתנים גזרו מחופת חתנים זרוית מן
בפר ב בכתובות בנג ר יוחנן בן ברוקא מישחא דחיפיתתא קאמ מור פיר
שמין שלבממים שמתקן לחומות חף באיזרו מקונן בנג העולה וברא
גי העולה דפר בע רעיר והיה בעמין העדיק מעכוער עליה בכל יום שנחופה
עליו כל היום פיר חיפוף לשון עע כדמתרג יהא מיצן עלוהי וכת תרן לה
מגנת לב חף בנג בפר במה מדליקין היר חול חופף את ראשו בחלק סנהריב
אבישי בן ערויה הור האיק רישיר בסו גי דפר מרובד ושותרא אשר חופפת
וטובלת בנג דפר במה טומנין חופף ומפספס אבל לא סורין ובסו גי דפר
במה משולין נזיר לא יחוף באדמה מפני שמשרת את השער ובפר תנוקת
בנג ראתה ועויר בבית אביה לא תחוף בעת ברא גי דשבת איכור דאמר
לעזר עידי רשות הרבים כרג הר דאמן היכא דליכא חיפופי היכא דאיכא
חיפופי מי אמר פיר מי שבנה כותל סמך לרשות הרב כדי שלא יזיקו גמלים
ושוררים ובע אדם את הכותל מביאין אבעם שיש להם קרנים וקובעין אותו
בכותל ומיעידין את ראשיון מעט לרש הרב כדי שלא יזיקו גמלים ושוררים
ובע אדם את הכותל שלא יתחכו בכותל ויהרסוהו ולדברי הכל לאו ברא
דמו ועיקרו מן חיכוך כמן שאמ במונה הני דחיפי גונדי ובדה פיר משתע
גוני גונדי וכאן בכאן במקום העשוי להתחכך ויש שקובעין אצל כותל
עמיד אן קנדס ובפר ב בכתובות גי וכן שני אנשים ומש חיפופי רשות הרב
פיר שכנא עוברי דרכים נתחככו בהן וטימאן החיעונות בסו גי דפר אן
מקבא איקלע לצניק איתו דקמיה הוא מינא דהוה דמי לתעובתו
קולא וזא ביה קילפי ושרייה ובפר יום בבעייה בפר
ב יהושע הוה קאים בשוק חלק ביה דיקלעין

שלחער היא בנחת וקרובה היא לשלאו לפי כך נותנן וזריקה שלחצבה בשנה היא
 ניה כחעובה מתלת מלחרף כשורה עומדות על הסדר אחר עם אחת בפי העמות
 בנה עיבורי בעות בעד ירמיה כשיר מהוא וכול פיה כשי עטול העמיתין
 כשורה זה בעד זה כחעובה זה למעלה מזה במקום מרווד בקוים נותנן כסדר ענין
 והפרש ביניהן פיה כחעובה נעיעה על דפנן וזקופין על הארץ כדף שחועבין בו
 צים מן הנדר במורה שמעתיז מקעת זה על זה וינעין זה מזה בשלמות ובמעלות
 הוי דרך הנעו דרך נפילה ופיר המוכר את הספין ונב קנה כי ענין הן עומדין
 וב אכב השורה השמאל אפי ואי תימא ר יוחנן אמר כחעובה פיה שהן משוויין שנים
 זה כנף זה השדושי וועא זנב לכל ושתים כנף שותים וישת יועים זנב פיה כנף
 בקבוק שהוא עגול כך הן עומדין ושני הפירושיין ענין אחר הן חייב בנה דפיו
 תלת הנחל היעב הווי ימליא קוטמא כך אילו תלכ חכמ שהוטיפואין מעשית
 כלום שיה נב דתר שב נסחים רב שישא בריה דרב אידי קפיד אחעבא פנימא
 בנה לא מהו לן אחעבא קשה לעבותא ובמו נב דתר הישן העבא יש חול בר
 נמכר ללתי וועבי למתיא פיל בערך כנף בכר מי שמתו בנה בעד קרי רב נחמן
 דין חעבא בת ג קבין בעד ג במליס מלומות ונעוד העבים עולים העב בפו מפען
 נלי את הלוקף וליא את החודל מטל שולך את העב ובבוא רבה בפרש לב ואתה קו
 לן לילי כחכל העובה לעבאים ובפר קמ בכלאים לתוך החעוב שתהא מקיזו שהא
 לן על יש מפרשוי ליש קורי ובפר הזקת הבתים בסו היל בצ דב אמר במהזיק
 חעבא ומכפטיק בנכמי הגי מאי חעבא אמר רב יהודה אמר רב שבו תום יהושע ליש
 את הארץ ובפר אין עדין בנה מסוכנת חעבא מקטע רגליהון דרשיעיא פיר עעב
 הוא יורדין שרשיין בצרף אמנות הרבה ולא ינאו הנה והנה מלש יחעבי לון בורות
 ונקרא אורא ונש ינדול אחז משדה חבירו חופרין עד שימנעאן זה החמירה ומתבוסס
 איוהו גולן הנכנס לשידה חבירו לפי כך מקטע רגליהון דרשיעיא כלוכ זה העשב
 לא נזהר במענות ויורד נמוחו ואינו נוטה אילך ואילך והרשעים נעטוו ומפריין
 לנתיין דרך הישר ונמעקמין וחוכמין ונקרא בלש ארמי יובלא העב בסו נמרא
 צבא מינעאן תשו רבות החעב שממדי לסתת סתת חייב ובתורת כהנים והפון קדול
 יגד ליהו משלאתין ופול ומעאווה חועב ומלו עלין את המחעב ויעי זהב לא
 תה אדם מחעב כתחזה לתוך שוהו בפר ג בשבועות שיעורה נדר ו טפריה
 ית מיכאן מחעב יענו נקרא נדר לא מחעב כלוכ נדר בינע לפתבנה אתון גיית
 ירוש חעבין העב בפר קמ בעזר ר מאיר אופ אף דקל שבחעב וניקלבס
 העב קשביא פיר קנה שעושין ממנה הספר והוא מתק חעדר בפרק יום
 המטה אמעב אתעדר פיר מקום ששנן העדר והמים
 חעל בסו נב דפוסה תע במר ג בעידין

תדבא דהיפושיתא גמלניתא ובסו גמ דפיר אילו טריפות ותעא בטורא כהנים הוה
ארבעה עשר כל לרבות את החיפושית ואת הדומה לחיפושית ובעלוחיא פיר ט
בפיר חיפושית בין כן ובין כן פוסלת פיר היא התולעת השחורה ובלעז סקורדיין
ויש אומ' בלשולא חיפושית בסו פיר אין מעמידין בגמ' וקורט' עקבה איק' ל
לענין איתו לקמיה הוא מינע דהוה דמי לחיפושית דנטמא חפשית ברא מג' ל
איכה סיר אשר חלאתה בה יורה דחפשושיתא לגוה חפת בני המעניע בין
לחלוקן ובחפת חלוקן ובפר' יום הכפורים בגמ' ובתשמיש המטה מ' חת חפשושית
ושנה ובבירא רב פיר עז בראש וישלה יעקב עם לבן ונתו לבן זהו רביהון ד
הכרתה בחופת להווא גמ' לכל שכן ובפרש פיר א מקניהם וקנינים מברין
למחפת ואיתחפון פיר הוא בותיד שלחלק על זרועו: מליק פיר י
אחל פיר י' חץ בפר' בכל מערבין י' יהודה אומ' אית בבית הקברות
מפני שיכול לחוק ולאכול גמ' תנא מפני שיכול לחוק בשדה תיבה ומגדל פיר י'
בשביעית אבל עושה הוא חייך פיר מדיעה ובשק פיר י' במכשירין המוריד את
הגלגלין ואת כלי הבקר בשעה הקדיש למים בשביל שיחוען פיר לעשות מהיע
בפני המים כרי להתקבץ בפר' ח' באהילות חעין מסרעין בפיר עשה לו מהיע
מלמטה כלום מקרקעית הבית ובסו מקוות תחלה שללאש בזמן שהיא חוי
פיר חוענת המים להיכנס לתוכה חץ בפר' המנה את הכד בגמ' שור שווא מנה
וגם את המז' חעין פחת שמתנו מיתה מאעיקי בחי כל מה שנפסד השור
במיתתו ופחת מדימין חעי ההכסד משולם לו מן החי ובסו דפר' השותפין ונאמר
מכר אב' ר' אבא בר שמאי מנהג שלעולם חעי פרוטה לחנוני פיר כששוקל את
מעותיו למכור ונמיעתו ממדיעות חעי פרוטה הולכין אצל חנוני לוקחין כיתה
בפרוטה ומחלקין אותן ביניהם ואינו היה מותרה ומניחה למוכר ברא גמ' דפרק כל
שעה ובסו גמ' דהויש מקדשו ונשלוחו ולהק' תע' דמפסי ליה להאי קרי' ובעל
השור נקי לר' אחר' לחעי כופר ולדמי וולדות כפן פירש שור שיננה דוחש
בסוין בגמ' זה וזה חייבין מיתה תשו רבותי ובעל השור נקי וכול' בפר' א דטריס א
ד יסי' אא אא אבי' אין נירות לחעיאין ואין קרבן להעיאין חץ בפר' הועיאין
בגמ' אחת אחת ובסו גמ' איהו נשך מקימי חוק ופנים בחרא זימנא גמ' חץ
בפר' קא דסוטה חעי אכלה בס חעי כלים והן אינן כלים חעב בער כיע משת
בגמ' חע' חע' מי סברת דעבידא כשורה לא דעבידא פי חעובא פיר כשורה
כסדר כחעובא דעבידן כמין מיוני דהאמינעית יצבין שתי העירות ושת
החי עונות נמשכות וועיאין מחוק לחעירות ואין משתמשות החעיות
בזמן שתי החרות הללו לא על ידי זריקה מיהו זריקה מן המז' זריקה
בזמן מלמעלה למטה וזריקה מן המטה למטה זריקה

מאורו נקום שקורין בורסיף אין עריך לוי בפי נכתב ובפני נחתם שדיה צ
ובבוא רב בולסיף בלי שמת פיר בורסיף מן דמפר רעומד באוירו של נדל
משכח את תלמודי חעצאמא במר יש נוחלין בגג האול איש כל ירשני
דייני דהעצאמא היכי דייני פיר ביה הקברות קרא עליה בעתה אחישנה בלוג
עייני לא הנעתה לחוראה בעתה תג צאנה

אחיל פרק טו
חק ברא נגל רביע מעבריין אמא ליה לרב

מארי אם יש לך אוטיב לך כי אין בשאול תענוג ולמדות יתכמה אם חתמי
אניח לבני ולבנותי הן בשאול מי יודה לך פיד חוקס ועוסקס בקשר מי יניד לך
פותרע היאך עמידתם פא מזון אם יהיה להם מי יניד לך כמו לחם חקי
בחולין בער ב ובשוק לא יעשה כן שלא יחקה את המינים פיר שלא יעשה
מעשה עבד מן ולא תלכו בחקות הגוי חק ברא נגל דפר רבננא זו רכלל
לאיתויי מיני לאיתויי דחק קפיוא בקבא פיר שעשה חקוקה לידע היאך
דוכתא דקפיוא כמו שנתות הין בקי יוחנן חקוקה ברא נגל דפס פיר סופריס
כמו דיי החוקקים ויש מפרש על שם חקוקה נקרא שהיה משם דכת וייניא
משם חיקוקה פיתחי חותם תרגירוש גלף הקיין וכתובת קעקע תרג ירושלם
חקק בהשולחן פיר ג בפליס ואכמ נטורין עד שיחוק בו פיר בערך סופת חק
ברא נגל דעירובין וברא נגל שתי הלהם חק האמה זר ימוד אמר רואב זו
קובב וכול חקל במר קב דשבת צנגל לא יפלה אבל דהקליותא מיידע

ידיעי רדינסות הדרות בשודר חקר הין בודקין אותה בן הקירות פיר הבפני
מעא הני מילי דבעטן ד חקירות פיר מנד המה ז מידות ודרעית אמר חקיקת ב
ושאלת ג ורוצ לך ד ושמיעתה ודרשתו ודרשו ז כי ז אילו בן פרשיות ג
בעיר הטיח וג בע זר וא ב בערים זוממין ולמר לא אמר כל פרשה יש
חקירות במניין כמה שכ בו שהרי יהיה לו לכתבן כולן כמאת ומפיקין
בין דימין להדי מהדי ילפן ופירק בהיטב לפי כך פא בכל אחת מקעת
שנין נמי הא לא דימין להדי לא כל אחת לחוקיה סימן פליט סיף וגמרא
אך תאמר ילפן מהדי ופירק בהיטב היטב ילפן מהדי בדיקות במר
בסיף הרצו או בארידן הרצו בדיקות א איני קידע עידותן בטילה יתי
פיר חקירות כי אמרי ליה באיזה יום וקאמ איני יודיע עידותן בטילה
למימר להכי אמר איני יודיע דשקרי נינהו ומיסתמי דלא יתו סהדי
להו ואמרי ביום פל עמנו הייתם והשתא הואיל דאמרי איני יודיע במאי
קידע איניש לה זימן הויא ליה עידות שאני אמר יכול לה זימא ויא עג
אני דאמרי אין אני יודיעים אם בסיף הרצו אם בארידן הרצו
קטלא ואימתי נינו שהיו למימר להו ביום פל

החועלות טבאות טמא מת דברי ר' דוסא הן מהעלות ממש וכבר חיד בעין ושם
העץ בפר כל הכלים בנג קנה שלוחים והעינא דנגרי ובפר בבל מערבין בנג
נפל עליו מרה והעינא ובפר אמר להם הממונה ברא גמ מוליכו בקתלא דנגרי
והעיני ובפר המביא כדי יין בנג ר' אבא ור' אבהו דחזייה לקתלא דנגרי והעיני
חרש ברזל מעעד תרג ויעף נפחא מברזל העינא מעשה ידי חרש במעעד
חעץ בפר הקורא את המעלה עומד הדי זה דרך הראשונים כלומר לא עב
בשורה העץ הכינו האורבים תרג אתקינו חועניא חעף אפס כי עז העם
תרג ירוש העיפיין קשי קנים תרג העיפי אפיין ועז פנו תרג והעיף אפיין מאחורין
אורחתיא מטב לביש ובפס דשונה העיפיא נעח לבישא פיר העוף נענה לרע
חער בפר יז בכלים אמר יהודי לא הודכרו דימקני בדרן והעירי גבע שלבן
הכותים לא שמתעשרין וודאי בכל מקום פיר נרשים במקום שנקרא גבע
זהו מקומות בין הכותים כדתנא לא הוזכרו דימוני בדרן והעירי גבע שלבן
הכותים אלא שמתעשרין וודאי בכל מקום הקונה אותם ואלו העירי גבע
מתעשרין וודאי בכל מקום הקונה אותם אם במקומן אם במקום אחר מעשר
וודאי עשר מקומות שירכותים מזדעים מעם הארץ שהן וודאי לא עשר
הלוקח מעם הארץ ספק הוא ומעשר דימאי אחר ממיאה כגון תרומת מעשר
זהו כמו ואת החעיר ואת הבעלים חער בהקלות פיר ז' בכלים חער יבירה
בזמן שהיא גבוהה גאעבעות וכול בפר קמ בבבא קמ בנג חבתי בתשלומ
דכול על עבדא כמיטלטל דימי הא דתנא לא קמ שפיר ודא ותנא קנה
בעודן עליו וכי עוזן עליו מיאי הוי חער מהלכת היא וחער מהלכת לא קנה כול
ובפר ב בניטין בנג בכל כותבין אמר רבא כתב לר' גט ונתנו ביד עבדו וכתב שמו
מתע עליו קנאתו ומתעשרת בו ואמאי חער מהלכת היא וחער מהלכת לא קנה
כול מיאי טע דוניא דערים בעורות דלא נידי בסו גמ דפר יועא דומן וחור
מתע חער עורית דתגן בהמעביר חר ג במעשרות ואיזו היא חער שהיא
מיאי חער עורית אמר יוחנן אמר רבה שכח בעוד מושיבין שומר על הקנה
החער ובקומץ רבה בנג ז' קני מנורה לא יעשר אדם בית תבנית היכול
כנגד אולם חער כנגד עזרה וברא גמ דימי שמתו אהל בגרה לחער מות
בית הקברות חער שהמתים מוטלים בה בפר יוס הכפון בנג מי שנשכח
שוכה מאכילין אותו מהער כבר שלח העקרת ברא גמ דפר במה מרד
ובפר לולב הגזול בנג ערבה גזולה העוקרתה שיפורא כול פיר עכשן חער
כשידה ואותו שקורין שומר פסול וכן הקרויה עפעפה עכשין כשר לל
ערבה פסול פתורא בתולה קורין לקטני בזמן הזה קורין לזרע
המסות הנבילה ואם נפיעא מחכו בהנבילה

